

മമ്മൂട്ടി സെന്റർ.

മുഖം 20 വ. 67

മാർച്ച് 1935

→
m211, N15 BB
N35.20.74 ✓
207691

பாதகாமருத பலவிமர்சம் என்னும் சோதிட கணிதாமருத சாகரம்.

கற்கக் கசுடற கற்றவை கற்றபின்
கிற்க அதற்குத் தக.

என்ற முதுரை வாக்கியப்படி எல்விதக் கல்வியாயினும் குற்றமறக் கற்றுத் தெளிவதே நம்மோர் கடமையாகும். அதுபற்றியே வேத புருஷனுடைய அங்கங்கள் ஆறினுள் நேத்திர அங்கமாயி, சோதிட சாஸ்திரமானது நம் மவர் எளிதிலுறியும் வண்ணம் ஆரம்பசோதிடர் முதல் பஞ்சாங்க கணித ஆராய்ச்சிவரையில் துர்ப்பிகுதல்முண்டாகும். விபரம், சர்வதேச அகாமிசம் செய்யும் முறை, சாஸ்திர உபயாதிகள், வர்கோத்தமம், தசவர்க்கம் பிரிக்கு ண்டைவு ஷக்ரிர, ரிஜு அஸ்தமயமறிதல், துவாதசாம்ச சக்கிர நிர்ணயம், உச்சாதி கிரகசங்கியை, நேத்திர திரிகோணதிஸ்தானங்கள், பார்வைஸ்தான பலம், திரிகாண சுகிரமறியும் விதம், மற்றும் ஜாதக கணிதத் திற்காய்வேண்டிய லக்ஷஸ்புடம்—நக்ஷத்ரிரஸ்புடம், பாவகஸ்புடம், கிரகங்களில் ஆபி, உச்சாதிபுரீசம்பகை முதலியபலம்; மண்டல சமயசார பருவம், மணியை பளந்து ஆயம் சொல்லும் வர்க்கம்; ஆரூடபாவம், விஷயத்தை யறிந்தபிறகு முடிபும் முடியாதெனக் கூறும் வகை; காலசக்கிரம், அஷ்டக வர்க்கம், கோசாரம்; லக்ஷபாவம்; சகோதரபாவம்; மாதுருபாவம்; புத்திரபாவம்; நோக பாவம்; கனத்திரபாவம்; ஆயுள்பாவம்; பிதர் பாவம்; தொழில், லாபம், விரய முதலியவைகளும்; ருதுகால பலாபலன்களை வினக்கும் மார்க்கமும் பலன் முதலியவைகளையும் செவ்வனே வினக்கி சோதிட வித்வகிராமணி களின் வேண்டுகோளால், சாஸ்திர சம்பந்தமான குதர்க்க வார்த்தைகளாகே வவருடன் சாஸ்திரசம்பந்தமான உண்மையைத் தெள்ளிய நட்டியிலுலுத்தித் துக் காட்டும் புராதன கணிதசாஸ்திர மூலமாய் ஒவ்வோர் விஷயங்களுக்கும் சந்தேக நிவர்த்தியாக, பொதுமான காரணங்களுடன் எடுத்துக்காட்டி, ஜாத காமருதபலவிமர்சம் என்னும் ஜாதககணிதசாகரம் என்னும் புதுப்பெயர் குட்டி ஷலக பரேர்பகாரமாக குறைந்தவிலையில் தயார் செய்திருக்கிறோம். இத்தாலியேயுள்ள விஷயங்கள் பெரும்பாலும் சாஸ்திர சம்பந்த சந்தேகங்கள் நிவர்த்தி செய்யவும் உன்னப்படி உண்மைப் பலன் சொல்லவும் உத வாரும், சோதிடர்கள் பொதுவாய் ஜனன கால லக்ஷணங்களை சந்தேக மின்றி எடுத்துத்தாட்டவும் யோகாவயோகங்களும் அவையுண்டாகும் காலம் களும் தமிழ் வாசிக்கத் தெரிந்தவர் இப்புத்தகத்தைக் கொண்டே கணிதம் செய்யத்தக்க எளியாடையிலெழுதியுள்ளதாகையால் இப்புத்தகத்தைக் கையாள்வோர் பெரிதும் பயன்படுவாரென்பதற்கு நிறிதேனுமையயிலும்.

இப்புத்தகத்தி லடங்கிய விஷயங்கள்.

1. நட்சத்திர விவரணம்.	9. தாக்கால சத்துருமித்திரத்துவம்.
2. விவாக பொருத்த நக்ஷத்திரங்கள்.	10. காசகத்துவம்.
3. ஜன்ம நட்சத்திர பலன்.	11. சுப, பாபிகள்.
4. இராசி.	12. நேத்திர திரிகோணதிஸ்தானம்.
5. இராசிகளில் சாஸ்திராதிகள்.	13. ஆட்டி, உச்சாதிகள். [சங்.
6. ஜன்ம லக்ஷிண பலன்.	14. உச்சாதி கிரகஸங்கியை.
7. கிரகங்கள். [வம்.	15. இராசிக்கு சுப, பாபி.
8. லவைகட்டுகள் சத்துருமித்திரத்து.	16. பார்வை.

17. ஸ்தான பாவங்கள்.
18. பாவ ஸ்தானங்கள்.
19. வக்கிராதி.
20. பலன்கள்.
21. சாத்வீகாதி காலங்கள்.
22. சுவாம்ச சக்கிர நிர்ணயம்.
23. அந்திய சுவாம்ச இராசிகள்.
24. வர்க்கோத்தமம்.
25. திரேகாண சக்கிர நிர்ணயம்.
26. ஹோரா சக்கிர நிர்ணயம்.
27. திம்சாம்ச சக்கிர நிர்ணயம்.
28. த்வாதசாம்ச சக்கிர நிர்ணயம்.
29. ருளிகைகால ஸ்தான நிர்ணயம்.
30. லக்ஷிண நிச்சயம்.
31. ஸ்திரி புருஷ லட்சணம்.
32. கால ஹோரை.
33. ஜன்ம கால லட்சணம்.
34. த்விக்கிரக யோகம்.
35. திரிக்கிரக யோகம்.
36. ருசுகாதி யோகங்கள்.
37. ஸங்கியா யோகங்கள்.
38. தரித்திராதி யோகங்கள்.
39. ஆசிரிய யோகங்கள்.
40. விசேஷ யோகங்கள்.
41. ஊமை.
42. அந்தகத்துவம்.
43. பதிதபாவம்.
44. புஷ்டியம்சம்.
45. ஸ்திரி ஜாதகம்.
46. ஸ்திரி நடக்கை.
47. கனத்திர பாவம்.
48. புத்திர பாவம்.
49. அபுத்திர பாவம்.
50. சவீகாரம்.
51. வியாதி.
52. பாலாரிஷ்டம்.
53. அற்பாயுர்பாவம்.
54. மத்தியாயுர்பாவம்.
55. தீர்க்காயுர்பாவம்.
56. நிர்யாண விஷயம்.
57. மாரகம் கொடுப்பவர்கள்.
58. தசைகள்.
59. நட்சத்திர தசை.
60. அதன் புத்திரியாதிகள்.
61. ஹுமராசாதிகள்.
62. நட்சத்திர தசைகளின் புத்திர காலங்கள்.
63. சக்கிர தசைகள்.
64. சக்கிரதசா காலங்களும் நாட்கும்.
65. சக்கிர புத்திகள்.
66. தசாபலன்களின் விதிகள்.
67. தசாபலன்.
68. கோசரம்.
69. அஷ்வர்க்க சந்திரபித்து.
70. கோசர பலம்.
71. அந்தபலன் தரும் சமயம்.
72. கோசர வேதை.
73. அஷ்ட வர்க்கம்.
74. அதன் விதிகள்.
75. கண்டதிரிய விவரம். [ரம்.
76. விவாக பொருத்தங்களின் விதிகள்.
77. பொருத்தங்களின் லட்சணம்.
78. விவாகத்திற்கு தோஷங்கள்.
79. முகூர்த்தங்கள்.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஸ்திரீ புருஷ ஜாதகத் திறவுகோல்

ஜோதிடரை விரும்பாமலே ஒவ்வொருவரும் தாம் தாமே ஜாதகவழிதம் வண்ணவும், 9 கிரகங்களை 12 இராசிகளில் அடைத்து ஆட்சி புச்சும் இவை களை கண்டு பலாபலன் சொல்லவும், இராசியில் 7 கிரகங்கள் ஒன்றாகக் கூடி கிருப்பினும், இரண்டு மூன்று கிரகங்கள் சேர்ந்திருப்பினும் வேறு விதமான ஹரி மாறியிருப்பினும் அவைகட்கு அனுபவமாகப் பலன் தெரிந்த சொல்லவும் இதனால் தெரிந்துகொள்ளலாம். இதன் விலை அனா 8.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

காதலருக்கு இன்பந்தரும் நூதன நூல்
அன்பர்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்த ஆனந்த சாஸ்திரம்
வேளியாயிற்று!

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியங்கள் (நான்காம் பதிப்பு)

அழகிய சீமை கலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டு கண்
னைக் கவரத்தக்க அநேக ஆப்பீடோன் படங்களுடன்

400-பக்கங்களுக்குமேல் அழகிய பெதர்வெயிட்
பொயரில் சுத்தமான எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது

இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சர்-நாயக்கருக்கு விலை ரூபா 1—8—0

இது காதலருக்கு இன்பந்தரும் நூதன நூல், போகாணந்ததை விஷய
ம் பூரணமாக ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த ஆனந்த இரகசிய சாஸ்திரம்.
இது காதல் இன்பத்தை உண்டாக்கவல்லது அனுபவித்து, இவ்வாழ்
வையை கல்வாழ்க்கையாக நடத்தும் போகாணந்தத் தடையில் முழுகி ஈர்த்து
நாம் பெற்ற, மறமையப் பரிகாரம் அடைதல் கேட்கவாயிருக்கும்படி பற்றுக
இன்பமார்க்கங்கள் நிறைந்த இத்தால் இப்போது இவ்விய தமிழகடைபில் வெண்
கூடப்பெற்றிருக்கிறது. இதில் எம்மால் பூர்வீக கொத்தோடு காலத்திரத்தின்காரம்

அங்கமும், அகப்பொருள் துல்களின் கருத்துகளும், தேச தத்துவ சாஸ்திரம்
கள், வைத்திய சாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டிருக்கும் பல அரிய
விஷயங்களும், நாகரம், தெலுங்கு, கன்னடம், மராட்டி, அராபி, இந்தூஸ்தானி,
பர்ஸி, இங்கிலீஷ், பிரென்ச் முதலிய பாஷைகளிலுள்ள இப்பாசு துல்க
யின் கொள்கைகளும், இன்ப வாழ்க்கையின் இரகசிய முறைகளும், அகந்
தீம்குப் பொருத்தமான மனத்தையும் கண்ணையும் கவரும் ஆப்டோன் படந்
களும், லயன் பிளாக்குகளும், இன்னும் இவ்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதன
வாகிய அகேசம் விஷயங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனை வாங்கிக்
கடிப்போர் உண்மைக் காதல் என்பது இன்னதென்பதையும், இன்னவிதமான
கூர்னை மணம்புரிந்தால்தான் இன்பம் ஏற்படுமென்பதையும், தீவ்வாழ்க்கை
யில் இன்னவித மணக்கிரமங்களை அனுசரித்தால்தான் அனந்தரூப ஆனந்தமுத்த
அந்நிய சந்திரிகளைப் பெற்று ஜீவித்திருக்கலா மென்பதையும் உணர்ந்து
இவ்வுலகத்தில் அடைய வேண்டிய இன்பத்தையும், மதுமை இன்பத்தையும்
அடைவார்கள். இதனை ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் வாங்கி வாசிக்கலாம்.

ஷே தேலுங்கு பத்பு விலை ரூப 2.

இல்லற இன்ப விஜயம்

"இது எங்கே யிருக்கிறது? என்ன ரூபமுடையது? இதை எப்படி
உபயோகித்து ஆண் மக்களும் பெண் மக்களும் உலக இன்பத்தை அனு
பிக்க வேண்டும்?" என்று பலர் இக் கேள்விகளைக் கேட்கலாம்.

இது உண்மைக் காதல் ரசத்தை விரும்பும் உத்தமர்களை! சுகானந்தத்தை
விரும்பும் சகோதர சகோதரிகளை! "இல்லற இன்ப விஜயம்" என்னும் சித்
திர்பாசு பொக்கிஷம், ஆனந்தக் கணஞ்சியம் சென்னை 'ஆனந்தபோதினி'
ஆபீஸில் தமிழ்நாட்டுச் சுகவாசிகளின் அதிர்ஷ்டவசத்தாக, விற்பனைக்குத்
தயாரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; இஃதோர் அருமையான தமிழ்ப் புத்தகம்;
இதைப் படித்து ஆண் பெண்கள் அனுபவிக்கத் தக்க இன்ப வகைகள் அந்
தனையும் பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டு பேரானந்தத்தை அடைவலாம்.

இதன் விலை ரூப 1—8—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூப 1.

தமிழ் மெட்டிரியா மெடிக்கா

என்னும் அருமையான வைத்திய நூல்

MATERIA MEDICA

இவ்வரிய பெரிய வைத்திய புத்தகமானது ஆங்கில மருத்துக் கலையு
டைய முறைகளைத் தமிழில் விளக்கமாக உள்ளங்கை கொல்லிக்கணிபோன்
களுக்கு விளக்குவது. இன்னின்ன நோய்க்கு இன்னின்ன விதமாக மருத்து
களைச் சேர்த்து மிக்சர் (Mixture) முதலானவை செய்து சாப்பிடவேண்டு
மென்பதை இந்தக் கண்காற் கூறியுள்ளமையால் இதை ஓர் 'ஆபத்துக் குத
வும் தோழன்' என்று அனைவரும் நம்பலாம். இது வைத்திய அனுபவக்
கிசப் பெரிதும் உடைய ஒருவரால் எழுதப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் தம்
களுக்குத் தாங்களே கூடிய உரையில் நோய்களுக்குப் பரிசாரம் செய்து
கொள்ளவும் இத் துல் மிகவும் உபயோகப்படும். இதன் விலை ரூப 3.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், மதராஸ்

புதித நாவல்!

பெருகும் ஆவல்!!

சற்குணவல்லி

அல்லது

சித்தார் இனிய ஜமீன்தாரணி.

(ஸ்ரீ. எஸ். எஸ். அருணகிரிநாதர் எழுதியது.)

இதில் தர்மசேவன் என்னும் கதாநாயகன் முதலில் ஆனந்தசுந்தரி என்
னும் மாலை மணக்கிறான். இவனோ கணவின் மதியாத மாபாதவி, சித்
திர்பா ஆனந்தத்தையே மதித்து அன்னிய ஆடவருடன் அடிக்கடி உறவாடி
கொடு கீலியாகி கொண்டவனை விட்டு கண்டவனுடன் திடீரென்று மாலைத்
விட்டான். தர்மசேவன் மிகவும் யோக்கியன். பிறகு அவன் மேல் காதல்
கொண்ட கோகிலவரி சற்குணவல்லி என்னும் சித்தார் இனிய ஜமீன்தாரணி
அவளை உன்னிப்புகள் மணக்கிறான். இவனோ கற்பின் அணிகலம், நொத்
யின் பொற்கொடி, பொறுமையின் பொக்கிஷம், நிறையுடைமை நக்கை,
கீரத் தெய்வம். கணவனைக் கடவுளென மதித்தவன். தர்மசேவன் முதல் மனை
வியைக் கொன்றுவிட்டு மறு மணம் செய்துகொண்டான் என்னும் ஆபாசம
மான பழி, சந்தர்ப்ப சாக்ஷியங்களால் அவனைப் பலவித பரிசோதனைகளும்,
ஆபத்துகளும் உட்படுத்திற்று. இருந்தாலும் சற்குணவல்லி அனந்
தீது வைத்த பிரியம் மாறவில்லை. கடைசியில் ஆனந்தசுந்தரி திடீரென்று
ஒரு நாள் தோன்றி தன் நடக்கைக்குத் தக்க தண்டனையைத் தானே சந்தி
தன் கணவன் மீது சுமத்தப்பட்ட வீண் பழியை விளக்கி, ஆவி நீத்தான்.
இதில் இருவித மாதர் நடத்தை விளக்கப்பட்டிருப்பதோடு பலவித நீதிநீ
தின் தென்மையுள்ளிய இனிய நடையில் படிப்போர் மனதைப் பரவசப்படுத்தும்
படி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆடவரும் பெண்டிரும் இதை
காசித்து இருமைப் பயனைத் தேடி இன்புறுவார்களாக.

இதன் விலை ரூப 1—8—0.

கைவல்ய நவநீத வசனம்.

ஸ்ரீமான் ஜார்ஜ்-தப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

ஆன்மாவின், மாயையின்னும் விடுபட்டு மோகசாதனத்தை அனு
பிஷ பொருட்டுக் கருணாநிதியாகிய கடவுள் அருளிய வேதத்தின் உட்பொருள்
களைத் தழுவிய பல மகான்கள் பல தூர்களை இயற்றி யிருக்கின்றனர். அந்
தன் தாண்டவராய சுவாமிகள் இயற்றிய கைவல்ய நவநீதமும் ஒன்று.
இதன் நடை செய்யுளாகவும் மிகவும் கடினமாயிருப்பதால் எவரும் எளிதில்
காசித்துணரும்படி இதை வசனமாக எழுதி வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.
இதனால் முத்தி மார்க்கத்தை எவரும் கன்குணரலாம். விலை ரூப 1—8—0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி. செ. 167. மதராஸ்.

ஆங்கில பாஷா போதினி.

(நான்காம் பதிப்பு) விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூ. 1—8—0.

சு. அ. எல். டி. பட்டம் பெற்ற ஆங்கில போதகாசிரியராகிய திருவாரணம். ஷண்முகசுந்தா முதலியாரவர்களால் இயற்றப்பெற்ற உயர்ந்த திருத்தங்களோடும், சிறந்த அமைப்புகளோடும், சிறந்த பொருள்களோடும் இப்பதிப்பு வெளிவந்திருக்கிறது.

இதில் உள்ளவர்களுக்குமேல் திக்கு காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்ட சீமை காலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டது.

வற்பல கதைகளும், பாரதக் கதைகளும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சரித்திர சங்கீதமும் அடங்கியது. அவற்றிற்குப் பொருத்தமான அழகிற் சிறந்த 16-ஆப்போன் படங்களுடன் கூடியது.

இக்காலத்தில் இங்கிலாந்து இராஜா பாகையாயிருப்பதால் அதை எல்லேசுக்குச் சந்தாக்கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகியிருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட

சாதி சிலர், பல சங்கடங்களை அடைகின்றனர். ஆதலின், அத்தகையினர் சந்தாக்கொள்வதற் றுக்காகியிருக்கும்படி ஆங்கில மானவரையர் தனித் தனிக்கு எளிதும் போதும் ஆரிய சாஸ்திரமுறை தாலாகிய இது பலர் வேண்டு மாகவருகின்றது வெளிப்படுத்தப் பெற்றிருக் கின்றது.

இதனைச் சிரத்தையுடன் படிப்பவர் பணச் சீரடைவல்லாமலும், வேறெல்லாத் கவட்டமிக்கா ளுதல் மிக எளிதில் இக்காலம் பெசுவம் படிக்க வக் கருதலாம் சந்தாக்கொள்ளலாம். ஆயிரக் கணக்கான பணச் செலவு செய்து 10 வருஷம் காலத்தினால் எவ்வளவு ஆங்கில தொச்சியுண் டாதுமோ அவ்வளவு தேர்ச்சியை ஒரு மாதம் ஆகலது கிடைப்பார் இப் புத்தகத்தின் உதவி யுடையதெனவே அடைந்து, ஆங்கிலத்தை அந் தினைவாகப் படித்ததற்கொள்ளலாம். மனித தரமே சகலமாக இங்கிலாந்து சந்தாக்கொள்வத லாக மார்க்கங்கொள்ளலாம் இதில் விவக்கமாக அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன.

இதில் இதுவரை வெளிவந்த தாதன பாடமுறைகளெல்லாம் வெளி ளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் ஒரே ரூபா முதல் 10 ரூபாய் ரூபாய்க்கு வரையப்பட்டிருக்கின்றன. வட்டிக்கணக்கு, ஒவ்வொரு தேசத்திலும் ஏற்படுக் கண்ட வித்தியாசம், அவ்விய தேச நாணய மதிப்பு முதலியவைவெல்லாம் இதிலுள்ள வினக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்படி தெலுங்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி செ. 167, மதராஸ்

ஒளவையார் அருளிச்செய்த பெட்டகம்.

புதிதாம் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்துவிட்டது. விலை ரூபா 2

க ற் கோ ட் தை

ஸ்ரீமான் ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் வரையப்பட்டது.

இந்த அற்புதமான நாவல் ஏற்கனவே நமது சஞ்சிகையில் தொடர்ச்சியாகப் பிரசுரிக்கப் பட்டு வந்ததாகும். இதன் விசேஷத்தையறிந்து நமது சந்தாசேவர் னில் அநேகர் இதைப் புத்தகமாய் முடித்துத் தர வேண்டுமென்று பன்முறை கேட்டுக் கொண்டபடியால் இது வெளியிடப் பட்டது. ஸ்ரீமான் முதலியார் வர்களுடைய நாவல்களை வாசித்துள்ள நம் தமிழ் நாட்டார்க்கு இந்நாவலில் சுவையையும் அழகிய கதைப் போக்கையும் நாம் எடுத்துக் காட்டவேண்டி நது அநாவசியம் என்றே நினைக்கின்றோம். அவர் எழுதிய நாவல்களுள் இதுவே தலை சிறந்ததாகும். இதன் விசேஷ அம்சங்களைச் சருக்கமாகச் சேழ் குறிப்பிடுகின்றோம்.

இந்த நாவல் ஆரம்பத்திலேயே வாசிப்போர் மனதைப் பூரணமாகப் கவர்ந்தகொள்வதோடு முடியுமட்டும் அக்கவர்ச்சி நீங்காது. இது சரித்திர சம்பந்தமான நாவல் எனலாம். இதில் தேசப்பாஷ்டமடைந்த சில உயர்கூல மருட வர்த்தனர்கள் தலைமறைந்து வசிக்கும்போது, கொஞ்ச திருக்கிடம் பிரா பத்துகளில் சிக்கிக் கொண்டவதும், அவற்றினின்றும் தப்பித்துக்கொள்ள அவர்கள் செய்யும் வீர தீர சாமர்த்தியச் செயல்களும் சொல்லொனா வினக் கையும் சோகத்தையும் வீரரசத்தையும் ஊட்டும். சில ஸ்திரீகளின் அற்புத கடக்கைகளும் துணைகாமான தீரச் செயல்களும், தம் காதலரிடத்தில் மெய்க் காதல் கொண்ட உத்தம ஸ்திரீகள் தம் காதலர் பொருட்டாய் எவ்வளவு கஷ்ட வில் ஆடவருக்குச் சமமாய் நடந்து கொள்ளச் சத்தியுடையவர்களா யிருக்கி றார்களென்பதை நன்கு விளக்கும். இக் கதையிலுள்ள முக்கிய விசேஷங் கது, இதிலுள்ள கதா பாத்திரங்களில் ஒவ்வொருவருடைய நடக்கைகளும் அவற்றின் பயன்களும் மானிடர்க்கு இன்றியமையாததான ஒவ்வொரு நீதியை அந்தாட்சியோடு புகட்டுகின்றன.

இது தெளிவான இனிய கதையில், ஆங்காங்கு நாம் உணர்வேண்டிய முக்கிய விஷயங்களையெல்லாம் விளக்கிக் காட்டி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதில் தாலாகிய திருவுருவப் படமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை ரூபா 2—0—0.

“ஆனந்தபோதினி” சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1—8—0.

காமலல்லி இன்பாசம் பொருத்தியது, பெண்களின் கண்ணாடி விளக்குவது, நீதியைப் போதிப்பது. இதன் விலை ரூபா 8

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

சந்திரசேகரி.

(இரண்டாம் பதிப்பு)

எளிய இனிய கடையில் எழுதப்பட்டது. உலகாழ்வரும் இலக்கண அறிவும் விசேஷமாகக் கொண்டது; அன்பின் மகிமை, பொறுமையில் கிறுமை, கேடு நினைப்போர் கெடுவார், கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படா லாதலிய பல அரிய விஷயங்கள் இதில் விளக்கமாகவும் படிப்போர் மனத்தைக் கங்காக்கடியதாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அறிவை விருத்திசெய்யக்கூடிய வகை இதுவே.

இதன் விலை ரூபா 1-4-0

ஞானகாந்தி

சுதர்பின் ஜோதியாக விளங்கும் ஞானகாந்தி என்னும் இக்கதா நாயகியின் சிறித்சி, அறிவு, ஆற்றல், பொறுமை, தன்னடக்கம், பிறர் துயரங் கண்டிதல், பரோபகாரம் முதலியவை பல அத்தாட்சிகளோடு அனைவரும் படித்து ஆனந்திக்குமாறு வரையப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு எல்லாவிதத்திலும் கோ லான கட்டதையுள்ள அம்புஜம் என்னும் ஸ்திரீயின்போக்கு மிகவும் சேவை வாயிருந்தும், கடைசியில் நல்லுணர்வுபெற்று சீர்திருந்தி சாந்தமடைவது எம் லோருக்கும் சிறந்த நீதியைப் போதிக்கும். எளிய இனிய கடையில் எழுதப் பட்டது. அநேக நீதிகளடங்கியது; அறிவு விருத்திக்கு நிகரற்ற ஓர் பொக்கிஷம் என்றே இதைச் சொல்லவேண்டும். புதிய பதிப்பு விலை ரூபா 1-6-0 ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரருக்கு விலை ரூபா 1.

அன்பானந்தன்

அல்கை

அருஞ்செல்வன் விழைந்த பெருஞ்செல்வன்

இந்தாவின் கதாநாயகன் பெயரே இத்திற்கும் பெயராய் அமைந்தது. அன்பானந்தன் என்னும் பெயரால் இரண்டு உண்மைகள் அறியலாகும்; அன்பு, ஆனந்தத்தில் முடிந்து அதனோடு ஒன்றாகி விடுங்கும் என்பதொன்று; மற்றொன்று இத்தல் எந்தப் பாஷையில் எழுதப்பட்டுள்ளதோ, எந்தப் பாஷை களுக்குத் தாய்ப்பாஷையாக உள்ளதோ, அந்தப் பாஷையின் பெருமை இம் கடிப்பட்டதென்பது. தமிழ் என்னும் சொல்லே இனிமை என்று பொருள் களும். அன்பைவிட இனிமையுள்ளது வேறில்லை. இவ்வன்பும் அவ்வினிமைவுக் கெந்தால் ஆனந்தம் பிறக்கத் தடையென்ன? இந்த ஆனந்தம் தமிழ்ப்பாஷை ழைவதும் நிரம்பியிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிக்கவே, தமிழ் எழுத்துக் களின் முதலெழுத்தாகிய 'அ' என்பதும், இறுதி எழுத்தாகிய 'ன்' என்பதும் இத்தற் பெயர்க்கு முதலும் இறுதியுமாக அமைந்தன.

இதன் விலை ரூபா 1-4-0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி, செ. 197, மதுரை

உ
தும்
பரப்பிரதமனே நம:

ஆனந்தபோதினி

“எப்போரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்போருண்
மெய்ப்போருள் காண்ப தறிவு” — திருவள்ளுவர்.
(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி	பவஞ்ஞ தைமீ கல	பகுதி
20	1935 ஐ ஜனவரிமீ 14உ	7

கடவுள் வணக்கம்.

தானே அகண்டா காரமயர்
தன்னி லெழுந்து பொதுகட்டு செய்
வானே மாயப் பிறப் பறுப்பான்
வந்துன் னடிக்கே காங்குப்பித்
தேனே என்னைப் பருக வல்ல
தென்னா ரமுதே சிவலோகக்
கோனே எனுஞ்சொல் கினது செவி
கொன்னா தென்னோ கூறயே

(1)

கூறு நின்ற ஈர்க்கவலைக்
குடி கூத்துன் துளைந்து தடு
மாறாநின்ற பாவியை நீ
வாவென்று அழைத்தால் ஆகாதோ
நீழர் மேனி முக்கணுடை
சிமலா அடியார் நினைவினிடை
ஆறாய் பெருகும் பெருங்கருணை
அரசே என்னை ஆள்வானே

(2)

தக்க நின்னருட் கேள்வியோ சிறிதின்றித் தமிழேன்
மிக்க தெய்வமே நின்னர்ப் பென்னத்தில் வீழேன்
ஒக்கல் தாய் தந்தை மகவெனும் பாசக்கட்டுடனே
துக்க வென்னத்தில் ஆழ்கின்றேன் என் செய்வான் துணிந்தேன்.

(3)

கன்னிவன் என்று மென்னக் கையிடுதல் காரியமோ
வன்னலே என்று வருந்துதல் என்னானோ?

(4)

அரும்பொருள் விளக்கம்

1. இதனால் தமது வேண்டுகோட்களைக் கேளாதிருப்பது ஏன் என்று வினவுகின்றார்.

(இ-ள்) சுயமாகவே சர்வ வியாபகத் தன்மையிலிருந்து சசளிகரித்துப் பஞ்ச கிருத்தியங்கட்கும் பொதுவாகிய கூத்தினைச் செய்பவனே! மாயா சம் பந்தமாக உண்டான பிறவியை நீக்கிக் கொள்ளுவதற்குத் தேவரீர் சந்தி தானத்தில் வந்து, தேவரீருடைய திருவடிகளுக்கே அஞ்சலித்து, "தேனே! அடியேனைப் பருகவல்லதான தெளிந்த அரிய அயிர்தமே! சிவலோகத்திற்கு இறைவனே!" என்று நான் அழைக்கின்ற வார்த்தையைத் தேவரீருடைய திருச் செவியில் வற்றுக் கொள்ளாதிருப்பது என்ன காரணத்தினாலோ? என் பதைச் சொல்லாய் என்க.

எத்தகையவர்களாலும் அறிவதற் கேலாது பரிபூரணமாயுள்ள முதல்வன் ஆன்மாக்களின் பொருட்டுச் கணவடிவாய்த் தானே எழுந்தருளினான் என்பார் "தானே அகண்டா காரமயம் தன்னிலெழுந்து பொதுநடஞ் செய்வானே" என்றார்.

2. இதனால் தம்மை ஆதரித்து அழைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார்.

(இ-ள்) விபூதி பொருந்திய திருமேனியையும் மூன்று கண்களையும் உடைய சின்மலனே! அடியவர்களுடைய மனத்தினிடம் ஆறுபோலாகிப் பெருகுகின்ற பெருங்கருணையையுடைய இறைவனே! அடியேனை ஆண்டருள் பவனே! சொல்லப்படுகின்ற துன்பத்திற்குக் காரணமாகிய விசனத்தைத் தரும் சமூசாரமாகிய கூத்தாட்டில் படித்து தமொழுகின்ற பாவியாகிய அடியேனை நீயே வா என்று அழைத்தருளினால் உனக்கு அடாததோ? என்க.

முதல்வன் திருமேனி முழுவதும் விபூதி மயமா யிருக்குமாகவின் 'நீரார் மேனி' என்றனர். கூத்தாடிகள் இரவில் ஒன்று கூடி அரசன் முதலிய வெவ்வேறு வேடர் தரித்து ஆடிவிட்டுக் கலைதல் போல்-ஒரு குடும்பத்தில் சிலர் கூடி இவன் தந்தை இவன் தாய், இவன் அண்ணன், இவன் தம்பி, இவன் மகன் எனப் பல பெயர் கொண்டு சில நாள் வாழ்ந்து, பின்னர்ப் பிரிந்து வெவ்வேறுக ஆதலின் 'குடும்பக் கூத்து' என்றார்.

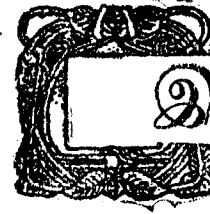
3. இதனால் பாசக்கட்டால் புகும் துன்பத்தை வெறுக்கின்றார்.

(இ-ள்) தருதியினையுடைய தேவரீரது திருவருளைப் பற்றிய கேள்வி யோ சிறிதும் இல்லாமல் தமிழனேன், மேற்பட்ட தெய்வமே! தேவரீரது ஆனந்தக் கடலில் மூழ்காதவனாயினேன். சுற்றத்தார், தாய் தந்தையர், புதல்வன் என்கின்ற பாசக் கட்டேனே துன்ப சாகரத்தில் மூழ்கா நின்றேன். என்ன செய்யத் துணிந்தேன் என்க.

4. உலகிலே ஞானவானைப் போல் கடிக்கின்ற என்னன் இவன் என்று சொல்லிச் சாடையாகக் கைவிட்டு விடுதல் தேவரீருக்கு கியாயமாகுமா ஞானதான வள்ளலே என்று முறையிட்டு வருந்துகின்ற நான் எங்காளோ என்க.

அகில இந்தியப் பெண்கள் மகாநாடு.

இந்தியாவில் பெண் சுதந்தர இயக்கம் நாளுக்கு நாள் வலிமை பெற்று வருகிறது. பல நூற்றாண்டுகளாக அடிமைக் கட்டுத்திட்டங்களில் அடங்கி ஒடுங்கிக் கிடந்த இந்தியப் பெண்ணுலகம் சற்றே கண் விழித்துத் தனது நிலைமையை உணரத் தொடங்கி யிருக்கிறது. "பெண்கள் ஆண்களுக்கு அடிமை வேலை செய்யப் பிறந்தவர்கள்" என்ற பழைய மனப்பான்மை சிறிது சிறிதாகத் தேய்ந்துகொண்டிருக்கிறது. "அடிப்புகழும் பெண்களுக்குப் படிப்பு எதற்கு" என்ற பாட்டிமார் பழமொழி பழையமொழியாகவே போய்விட்டது. இப்பொழுது பெண்கல்லியில் எங்கும் சித்தை காட்டப்படுகிறது. பெண்பட்டதாரினிகள் ஆண்டுதோறும் பெருகிவருகின்றனர். கல்வித் துறையிலும் வைத்தியத் துறையிலும் பெண்மணிகள் உயர்தர உத்தியோகங்களை வகித்து வருகின்றனர். சில பெண்மணிகள் சட்டக் கல்வி பயின்று வக்கீல்களாகவும் விளங்குகின்றனர். சட்டசபைகளிலும், நகரசபைகளிலும், கல்விச் சபைகளிலும் பெண்மணிகள் அங்கம் வகித்து வருகின்றனர். முன்னர் ஸ்ரீமதி டாக்டர் முத்துலக்ஷ்மிபிராட்டி அம்மையார் சென்னைச் சட்ட சபையில் உபதலைவராக விளங்கியதும், இப்பொழுது ஒரு பெண்மணி சாதாரண அங்கத்தினராக இருப்பதும், என்னுள் நகரசபையில் ஒரு பெண்மணி தலைவர் பதவி வகிப்பதும், ஆங்காங்குச் சில பெண்மணிகள் கௌரவ மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளாகத் திகழ்வதும் நமது பெண்ணுலக விழிப்புக்கும் எழுச்சிக்கும் சிறந்த உதாரணங்களாகும் என்று நம்புகின்றோம். சென்ற சட்டமறுப்புப் பேரில் நூற்றுக்கணக்கான பெண்மணிகள் முன்னணியில் நின்று சிறை செல்லல் போன்ற அரிய தியாகங்களைச் செய்தது இந்தியாவுக்கு ஒரு தனிப் பெருமையை அளித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. எனினும் இன்னும் நம்முடைய பெண்மணிகள் தங்களுடைய சமவுரிமைகளின் பொருட்டுப் போராட்டம் நிகழ்த்த வேண்டிய நிலைமையிலேயே இருக்கின்றார்கள். சாஸ்திரங்களின் போரலும், கடவுளின் போரலும், பழக்க வழக்கங்களின் போரலும் இந்தியப்

பெண்மணிகளின் சிபாயமான உரிமைகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளில் பயனாகச் சட்ட பூர்வமான தடைகளும் தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. நமது நாட்டில் பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை இல்லை. குழந்தை மணக்கொடுமையும், இளைமைப் பிராயத்திலேயே வைதவ்யம் அடையும் கொடுமையும், அதற்கு விமோசனம் இல்லாத கொடுமையும், கோஷாழுறைக் கொடுமையும், ஒருவன் பலதரம் கொள்ளுவதற்கு உட்படவேண்டிய கொடுமையும் இன்னும் நமது நாட்டில் ஆங்கிலச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளைப்பெல்லாம் விலையில் நீக்க முயலவேண்டியது கல்வியறிவு படைத்துள்ள பெண்மணிகள் நிற்காக் கடமையாகும். இக்காலத்தில் ஆங்காங்குப் பெண்கள் சங்கங்கள் காணப்படுவதும், மகாநாடுகள் நடைபெறுவதும் கண்டு மகிழ்ச்சின்றோம். ஆனால் அவைகள் இன்னும் உருவான கொள்கைகளையும் வேலைத்திட்டங்களையும் வகுத்துக் கொண்டு தீவிரமான பிரசாரத்தில் இறங்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகின்றோம்.

சென்ற மாத இறுதியில், காச்சியில், அகில இந்தியப்பெண்கள் மகாநாடு கூடியது. இந்தியாவின் பல பாகங்களிலிருந்தும் பெண்பிரதிநிதிகள் விரியும் செய்திருந்தனர். இங்கிலாந்திலிருந்து டாக்டர் ராய் டன், மிஸஸ் ஆஷி என்பர் இருபெண்மணிகள் இம்மகாநாட்டு நடவடிக்கைகளில் கலந்து கொண்டு அரிய ஆலோசனைகளைக் கூறியது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சர்வதேசப் பெண்கள் சங்கத்தாரும், மகாநாடு காந்தியடிகள் போன்றவர்களும் அகில இந்தியப் பெண்கள் மகாநாடு வெற்றிபெற வேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறி வாழ்த்துச் செய்து களை அனுப்பி யிருந்தனர். இம்மகாநாட்டில் தலைமை வகித்தவர் ஸ்ரீமதி ராஸ்ட்ஜி பர்தான்ஜி என்பவர் ஆவர். இந்த அம்மையார் தமது முன்னுரைச் சொற்பொழிவில் பல அரிய கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கிறார். பெண்கள் விஷயமாகவும் ஆண்கள் விஷயமாகவும் காட்டப்படும் வேற்றுமை உணர்ச்சி ஒழியும் பொருட்டு ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் ஆண்-பெண் மாணவர்கள் கலந்து படிக்கவேண்டும் என்று அவர் கூறியது பெரிதும் கவனிக்கத்தக்கதாகும். பெண்மணிகளின் குறைகளெல்லாம் நீங்குவதற்குப் பெண்கல்வி பாவவேண்டும் என்பது ஸ்ரீமதி பர்தான்ஜி அம்மையாரின் முக்கிய நோக்கம். பெண்கல்விக்கு அதிக வசதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அந்த அம்மையார் விரும்புகின்றார். பெண்களுக்கு அறிவுக் கல்விபோடு வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு வழிகாட்டும் கல்வியறிவும் வேண்டும் என்று அவர் வற்புறுத்தி யிருக்கிறார். மேலும் ஆரம்பக்கல்வி முறையையும் நடுத்தாக்கல்வி முறையையும் திருத்தியமைக்க ஒரு விசாரணைக் கமிட்டி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று ஸ்ரீமதி பர்தான்ஜி அம்மையார் கூறிய யோசனையை நாம் வரவேற்கின்றோம். ஏன்? இப்பொழுது பெண்களுக்கு அளிக்கப்படும் கல்விமுறைபெரும்பாலும் ஆண் கல்விமுறையாகவே இருக்கின்றது. ஆண் கல்வி முறை

யிலேயே பல ஊழல்கள் மலிந்துகிடப்பது எல்லாரும் அதுபவத்தில் அறிந்த உண்மை. எனவே கல்வி கற்க விரும்பி அருமையாக வரும் சில பெண்களும் தங்கள் இயற்கைக்குப் பொருத்த மில்லாததும், பயனற்றதுமான கல்வியையே கற்கவேண்டிய வர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆகையால் ஸ்ரீமதி பர்தான்ஜி அம்மையார் விரும்பியபடி கல்வி முறையைத் திருத்தி அமைக்க ஒரு விசாரணைக் கமிட்டியை ஏற்படுத்தல் மிக மிக அவசியமாகும். மேலும், “ஆண் பெண் சமத்துவம் வேண்டும். சாதாச் சட்டத்தைத் திருத்திச் சக்தியுள்ளதாகச் செய்யவேண்டும். பெண்பாடசாலைகளில் வைத்திய பரிசோதனைக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எல்லாரும் ஒற்றுமைக்காகப் பாடுபட வேண்டும். வகுப்பு வாதம் ஒழிய வேண்டும். பெண்கள் எல்லாரும் சுதேசிப்பொருள் களையே ஆதரிக்கவேண்டும்” என்று அவர் கூறிய அறிவுரைகளைப் பெண்மணிகளும் மற்றவர்களும் கவனித்துக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம்.

அகில இந்தியப் பெண்கள் மகாநாடு முற்போக்கான சில அரிய தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியிருப்பது கண்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சிப் பெருக்கு அடைகின்றோம். தீர்மானங்களின்மீது உக்மான வாழப் பிரதிவாதங்கள் நடைபெற்றதாகவும் அறிகின்றோம். அந்தத்தீர்மானங்களின் சாரம் வருமாறு:—

பல மனைவியரை மணக்கும் முறையைப் பலமாகக் கண்டி வேண்டும். ஒருவருடைய மனைவி உயிருடன் இருக்கையில் அவரை மற்ற எந்தப் பெண்ணும் மணக்க விரும்பக் கூடாது.

உருது பாவையை எல்லாரும் படிக்க வேண்டும்.

இந்தியா வெங்கும் கட்டாய முறையில் பொதுஜனங்களுக்குக் கல்வியைப் போதிக்க வேண்டும்.

மாணவ—மாணவிகளின் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பெற்றோர்-ஆசிரியர் ஒத்துழைப்பு மிகவும் அவசியம்.

பொது விஷயங்களைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கும், கருத்துக்களைப் பலனுற எடுத்துரைப்பதற்கும் ஆக்கம் அளிப்பதற்காகப் பெண்கள் தர்க்க சபைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

பெண்களுக்குள்ள சட்ட பூர்வமான அசௌகரியங்களை நீக்க வேண்டும்.

பெண்களின் உடல் வலி குறைவாயிருப்பதாலும், சிசு மாணம் அதிகமாயிருப்பதாலும், வறுமை மிஞ்சியிருப்பதாலும் கர்ப்பக்கட்டுப்பாடு அவசியம். அதற்குரிய போதனையைத் தக்க வைத்தியசாலைகள் அளிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

பெண்கள் கிராமக் கைத்தொழில்களை ஆதரிக்க வேண்டும்.

ஆடவரும் பெண்டிரும் கலாசாலைகளில் கலந்து கல்வி பயில வேண்டும்.

மேற்கண்டவைகளே ஷட அகில இந்தியப் பெண்கள் மகாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட முக்கிய தீர்மானங்களின் சாரமாகும். இந்தத் தீர்மானங்களின் சுருத்து வெளிப்படையாய் இருப்பதால் இவற்றிற்கு விரிவுரை தேவை இல்லை என்றே நம்புகின்றோம். எனினும் சில தீர்மானங்களைப் பற்றிச் சிறிது விளக்கக் கூறவேண்டும் என்று எண்ணுகின்றோம். ஒருவன் பலதாங்கொள்ளும் வழக்கம் பழங்காலந்தொட்டே இருந்து வருகிறது. இதற்குச் சாஸ்திரமும் அது மதி அளிக்கிறது. ஆனால் ஒரு பெண் அங்ஙனம் செய்யக் கூடாது என்ற கட்டுத்திட்டம் வெகு கடுமையாய் அதுஷ்டானத்தில் இருந்து வருகிறது. குழந்தைப் பருவத்தில் மணம் செய்து, தூதிரஷ்ட வசமாய்க் கணவனை இழக்க நேர்தால் அப்பொழுதும் பெண் மறுமணம் செய்யக் கூடாது. ஆயுட்காலம் முழுவதும் இயற்கை விரோதமான கைம்மையை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

இது பகுத்தறிவுக்குப் பொருந்திய வியாயமா? நீதியா? என்று குறுகிய நோக்கம் படைத்தவர்கள் சிந்தேனும் சிந்திப்பதில்லை. இங்ஙனம் ஆணுக்கொரு நீதி பெண்ணுக்கொரு நீதியை அறிவுடைய பெண்ணுலகம் இன்னும் எவ்வளவு காலம் சகித்துக் கொண்டிருக்கும்? எனவே அகில இந்தியப் பெண்கள் மகாநாடு பலமனைவியமைக்கும் தீர்மானம் வழக்கத்தைச் சண்டித்தது பெரிதும் பாராட்டத்தக்கதாகும். இந்தியாவுக்குப் பொதுவான ஒரு தேசியமொழி அவசியம் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேற்றுமை இல்லை. எனவே உருது அல்லது ஹிந்தி மொழியை எல்லாப் பெண்மணிகளும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நாம் விரும்புகின்றோம். நமது நாட்டில் பயனற்ற சர்வகலாசாலைக் கல்விக்கு ஏராளமான பணம் செலவு செய்யப்படுகிறது. ஆரம்பக்கல்வி விஷயத்தில் சரியான சித்தை காட்டப் படுவதில்லை. ஒரு பக்கம் வெறும் பட்டதாரிகளின் பெருக்கம்—மற்றொரு பக்கம் கல்வியறிவு இல்லாத தற்குறிகள் பெருக்கம்—இதுவே நமது நாட்டின் கல்விநிலை. நூற்றுக்குத் தொண்ணூறுபேர் கல்வியறிவற்ற மூடப் பூச்சிகளாகவே காலம் கழித்து வருகின்றனர். எனவே பயனற்ற பட்டக் கல்விக்குச் செலவு செய்வதை மட்டுப்படுத்தி ஆரம்பக் கட்டாயக் கல்விக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் அகில இந்தியப் பெண்கள் மகாநாடு செய்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை அசாங்கத்தார் கவனிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம். பெண்களும் ஆண்களும் ஒன்றாகக் கலந்து கல்வி கற்கலாமா என்பது விவகாரத்திற்குரிய விஷயம். எனினும், ஆரம்பக் கல்விப்பயிற்சியும், கலாசாலைப் பயிற்சியும், சிறுவர் சிறுமிகளுக்குச் சேர்த்தாற்போல் அளிக்கலாம் என்றும், பெணவனப்பிராயம் வரும்போது தனித்தனியே இருபாலாருக்கும் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும் என்றும் தீர்மானித்திருப்பது போற்றத்தக்கதாகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பெண்கள் தங்கள் உரிமைகளை அடையத் தீவிரமான பிரசாரம்

கடத்த வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் எழுத்தாலும் பேச்சாலும் தங்கள் பிரசாரத்தை கடத்த முன்வர வேண்டும். கல்விகற்ற அநேக பெண்கள் சபைக் கூச்சம் உள்ளவர்களாய் வெளியே தலைகாட்டுவதில்லை என்பது அநாவரம். எனவே பெண்கள் பேச்சுத்திறமை பெறத் தர்க்கசபைகளை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை எல்லாரும் நடைமுறையில் காட்ட முயலவேண்டும் என்பது நமது போராடம். நமது நாட்டில் பெண்களுக்குச் சொத்தரிமை இல்லை. இதுவே அவர்களுடைய குறைகட்கும் அடிமை நிலைமைக்கும் மூலகாரணம். அதைச் சட்ட பூர்வமாக அடையப் பெண்மணிகள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இத்தீர்மானம் மிகமிக முக்கியமானது என்பதில் சிறிதும் ஐயம் இல்லை. ஏன்? பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை அன்றோ? கர்ப்பக்கட்டுப்பாடுபற்றி அகில இந்தியப் பெண்கள் மகாநாடு நிறைவேற்றியுள்ள மிதமான தீர்மானத்தை எல்லாரும் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்க வேண்டும் என்பது நமது கோரிக்கை. வருவாய் குன்றிய வறுமை நிலையில் மேன்மேலும் மக்களைப் பெருக்கி, வருத்தத்தில் தத்தளிக்கும் இழிநிலை மிகவும் கோரமானதாகும். பூப்பிளக்க ஓடிவரும் புறநீசல்கள் போல் புலவென்று மக்களைப் பெற்றுக் காக்கவும் முடியாமல் கைவிடவும் முடியாமல் வருந்தும் தரித்திரவாழ்க்கை--துன்ப வாழ்க்கை வினாவில் ஒழிய வேண்டும். இதற்கென்ன வழி? கர்ப்பக் கட்டுப்பாடே சிறந்த வழி யாகும். கர்ப்பக் கட்டுப்பாடு என்றால் ஒரு சிலர் கருவைச் சிதைத்து விடுதல் என்று தவறாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றனர். உண்மை அப்படி இல்லை. கருத்தோன்றாதவாறு தடை செய்வதற்குச் சாஸ்திரீயமான முறைகள் இருக்கின்றன. அவைகளை வைத்திய நிபுணர்கள் அறிவுறுத்தவார்கள். அதற்குக் கருந்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று அகில இந்தியப் பெண்கள் மகாநாடு தீர்மானித்திருப்பதை எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம். காந்தியடிகள் போன்ற பெரியார்கள் புலன் அடக்கம் செய்யவேண்டும் என்று உபதேசிக்கிறார்கள். புலனடக்கம் செய்தல் போற்றத்தக்கதே. ஆனால் எல்லாருக்கும் அது சாத்தியமா? என்பதை முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டும். கர்ப்பக் கட்டுப்பாடு செய்தல் இயற்கை விரோதம்--ஒழுக்கக் கேட்டை உண்டாக்கும் என்று கூறி ஆசேஷனை செய்கின்றவர்களுக்கு இத் தீர்மானத்தின் மீது பேசிய ஸ்ரீமதி சரோஜினி மேத்தா என்னும் பெண்மணி ஆணித்தரமான விடை கொடுத்திருப்பது கண்டு மகிழ்கின்றோம். மற்றும் கிராமக் கைத்தொழில்களை ஆதரிக்கவேண்டும் என்பது போன்ற தீர்மானங்கள் மிகவும் முக்கியமானவை. அவைகளை எல்லாரும் நன்கு சிந்திக்கவேண்டும். நடைமுறையில் கொணர் முயலவேண்டும். அசாங்கத்தாரும் பொதுவாத் தலைவர்களும் அறிவும் அநாவரமும் நிறைந்த அகில இந்தியப் பெண்கள் நிறைவேற்றியுள்ள தீர்மானங்களை அலக்ஷியம் செய்துவிடக் கூடாது.

ஓம் தத் சத்

பிரம சூத்திரம்.

(சித்தார் பண்டித-பூ. ஸ்ரீநிவாசன்)

11-வது இந்திர பிராணதிகரணம்.

28-வது. சூத்திரம். அவதாரிகை:—கௌரீததி பிராம்மணம்—இந்திர ப்ரதர்த்தன சம்வாதம்—மூன்றாம் அத்தியாயத்தில் கீழ்க்காணும் வாக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன. அவை வருமாறு:—

“உபகீகரணம். (1) “ப்ரதர்த்தகோஹவைதைவோதாசிரிந்த்ரஸ்ய ப்ரியத் தாமோபஜகாம யுத்தேச பெனருஷேணச” (திவோதானன் குமாரானிய ப்ரதர்த்தனன் என்னும் அரசன் தன் பராகீகரமத்திரால் இந்திர லோகத்தை யெய்தி சுதர்மை யென்னும் பெயரினை யுடைய அவனது சபாபண்டபத்தை யடைந்தான்.)

(2) “தம் ஹேந்த்ர உவாச ப்ரதர்த்தகவரம்தேததாமீதி ஸஹோவாச ப்ரதர்த்தகத்வமேவ வ்ருணீஷ்வயந்த்வம் மதஷ்யாய ஹிததமம் மர்யஸே” (“ஓ! ப்ரதர்த்தனா! நான் உனக்கு ஒரு வரம் தர விரும்புகின்றேன்” என்று புரந்தான் (இந்திரன்) அந்தப் ப்ரதர்த்தனனிடம் கூறினான். அதற்கு அவன். ‘தேவராஜா! மனிதனுக்கு மிக்க இதமானது எதுவோ அதனை நீரே ஆலோசித்தறிந்து சொல்லும்’ என்று விடை கொடுத்தான்.

(3) “இந்த்ரஸ் ஸஹோவாசமாமேவ விஜானீஹ்யேத தேவாஹம் மதஷ்யாயாய ஹிததமம் மர்யே * * * ப்ராணோஸ்யி ப்ராஜ்ஞாத்மாதம் மரமாயுரம் குர மித்யுபாஸ்வ” (“என்னையே தெரிந்துகொள்; இதுவே மனிதனுக்கு மிக்க இதமானது என்று நான் எண்ணுகின்றேன். நான் பிராணஸ்வரூபன்—இத் தகைய என்னை அமிர்த வடிவினாக உபாசிப்பாயாக” என்றிவ்வாறு இந்திரன் சொன்னான்.

(4) “அதகது ப்ராண எவப்ராஜ்ஞாத்மேதம் ஸரீரம் பரிக்குஹ்யோத்தா பயதி” (அதன் பின் பிராணமே பிரத்தியகாத்ம வடிவாய் சரீரத்தை யடைந்து அதற்கு வியாபார ப்ரேணையைச் செய்கின்றது.)

(5) “கவாசம் விஜிஜ்ஞாவரீத வக்தாரம் வித்யாத்” [வாக்கைத் தெரிந்து கொள்ள நிச்சயிக்காதே. வக்தாவை (அந்த வாக்கைத் தொழில் செய்யும்படி பண்ணுகின்றவன் எவனோ அவன் வக்தா) தெரிந்துகொள்.]

உபசங்காரம்:—(6) “ஸவஷ ப்ராண எவ ப்ராஜ்ஞாத்மாத்மோ அஜரோ அம்ருத” (அந்தப் பிராணமே ஜீவாத்மா; ஆனந்தஸ்வரூபம்; விருத்தாப்பிய மில்லாதது; காசமில்லாதது).

மேற்கண்ட ஆறு வாக்கியங்களில் மூன்றாவது வாக்கியத்தில் தேவ தாத்ம லக்ஷணமும், நான்காம் வாக்கியத்தில் பிராண லக்ஷணமும், ஐந்தாம் வாக்கியத்தில் ஜீவலக்ஷணமும், ஆறாவது வாக்கியத்தில் பரமாத்மாவின் லக்ஷணமும் குறிப்பிடப்பட்டிருத்தலால், இவ்வாக்கியங்களில் பிரயோகிக்கப் பட்டுள்ள பிராணன் என்னும் பதம் இங்கு எதைக் காட்டுகின்றது? என்னும் சங்கை யுண்டாதலின், அச்சங்கையைப் பரிகரிப்பதற்காகக் கீழ் வரும் சூத்திரம் எழுந்தது.

“அதவவ ப்ராண” என்னும் சூத்திரத்தில் (28-ம்-சூத்திரம்) பிராணன் என்னும் பதம் பிரம்ம பரமாக பிரம்மலிங்க (லக்ஷண)த்தைக் கொண்டு நிரூபிக்கப்பட்டது. அவ்வாறே, மேற்கூறப்பட்டுள்ள வாக்கியத்திலும் “ஆனந்தோ அஜரோ அம்ருத” என்று பிரம்ம லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கையில் சங்கை ஏன் உண்டாகவேண்டும்? எனின்: “அதவவ ப்ராண” என்னும் பிராணதிகரண சூத்திரத்தில் கேவலம் (தனிமையாக) பிரம்ம லக்ஷணம் மாத்திரம் கூறப்பட்டிருக்க இடில் மேலே கூறப்பட்டவாறு பல லக்ஷணங்கள் காணப்படுகின்றன. மேலும், பிராணன் என்னும் பதம் பிராணவாயு பரமாகப் பிரசித்தமாக பிரகடனமாகிறது. ஆகலின், மேல் வாக்கியத்திலுள்ள பிராணன் என்னும் பதம் பிராணவாயுவைக் குறிப்பதாகவே இருக்கலாம் என்று சங்கை உண்டாகின்றது.

ஆகலின், பிராணன் என்னும் பதம் இங்கு பிராண வாயுவைக் குறிக்காது—என்பதைக் கீழ் சூத்திரம் காட்டுகின்றது.

சூ. 28. ப்ராணஸ்ததானுகமாதி.”

பதம்:—ப்ராண:—ததா—அநுகமாதி.

பதவுரை:—ப்ராண:—ப்ராண சப்த வாச்சியம் (பிரம்மம்); ஏனெனில், ததா—அந்தப் பிரம்ம பரமாக, அநுகமாதி—வாக்கிய சமன்வயம் (ஒற்றுமை) இருத்தலால்.

கருத்து:—மூன்பின்னுள்ள வாக்கியங்களை நன்றாக ஆராய்ந்து ஒற்றுமைப் படுத்திப் பார்க்கின், அங்கங்கு போதிக்கப் பட்டுள்ள வஸ்து பிரம்மமே யல்லாமல் வேறல்ல என்பது நன்கு புலனாகும்.

“மனிதனுக்கு எல்லாவற்றினும் மேலான நன்மை பயப்பது எதுவோ அதனை நீயே யோசித்து அது உண்டாகுமாறு எனக்கு வந்தருக” என்று பிரதர்த்தனன் கேட்டபோது. இந்திரன் “நான் பிராண ஸ்வரூபன்; பிரத்தியகாத்மா. இவ்வாறு என்னை அமிர்த வடிவினாக உபாசிப்பாயாக” என்று கூறினான். இது இந்திரன் அவனுக்குச் செய்த உபதேசம். பரம புருஷார்த்தத்தை யடைவதற்குரிய சாதகமாக உபதேசிக்கப்பட்ட இந்த வாக்கியத்திலுள்ள பிராணன் என்னும் பதம் பிரம்மத்தைக் குறிப்பதாக இருக்க வேண்டுமே யல்லாமல், பிராண வாயுவைக் குறிப்பதாக இருக்க முடியாது. பரமாத்ம ஞான மில்லாமல் மேலான நன்மை யுண்டாகுமா?

“தமேவ விதித்வாத்மிருத்யுமேதிகாந்ய: பந்தா வித்யதே அயநாய:” (அவனையே தெரிந்துகொண்டு மிருத்துவை யடையான்; மோகத்திற்கு இதை விட வேறு மார்க்க மில்லை).

(ஸ்வேதாஸ்வத ரோபநிஷத்).

490

ஆனந்தபோதினி

இத்தியாதி சுருதி வாக்கியங்களால் பிரம புருஷார்த்தத்தை யடைவதற்குப் பரமாத்ம ஞானமே சாதகமன்றி வேறொரு சாதகமு மில்லை என்பது பெறப்படுதல் காண்க. அன்றியும், இப்போது விசாரணைக் கெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட சுருதியிலே தானே (கௌடீயே பிராம்மணம்) இந்திரன் "தன்னை அறிந்தவனுக்கு, அவன் எவ்வீத கர்மத்தைச் செய்தாலும் மோக்ஷம் சித்தியாகாமற்போகாது" என்று பிரவர்த்தனனுக்குச் சொன்னதாக மேலே காணப்படும் வாக்கியம் கூறுகின்றது.

"ஸ்யோமாம் வேதகஹ வைதஸ்யதேஃ கசகர்மணாலோகோ மீயதே கஸ்தேயேந, நப்ருண ஹத்யயா." (என்னை எவன் அறிந்துகொள்ளுவானோ அவனுக்குண்டாகும் மோக்ஷமானது திருநீதல் பிரம்ம வேதத்தைக் கொண்டு செய்தல் முதலிய துஷ்கர்மங்களால் பாதிக்கப்படாது.)

இவ்வாக்கியத்தில் "மாம்" (என்னை) என்னும் பதம் பிராணன் என்னும் பதத்தின் வேறு பொருளாகிய பிரம்மத்தைக் குறிக்கின்றதே யன்றி பிராண வாயுவைக் குறிக்காது. ஏனெனில், அந்தப் பிராண வாயுவிற்கு சகல கர்ம பலன்களையும் நிரூபலமாக்கும் சாமர்த்தியம் சம்பவியாதன்றோ? ஆதலின், அத்தகைய சாமர்த்தியம்,

"கூடியத்தே சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மீந் த்ருஷ்டே பராவரே."

(காரிய காரணத்திற் மாகிய பாப்பிரம்மம் பார்க்கப் பட்டபோதே அவன் கர்மங்களுள்ளும் கசிக்கும்), (முண்டகோபநிஷத்)

என்னும் வாக்கியத்தின்படி, பிரம்மத்திற்கு மாத்திரமே யுண்டு என்று அறிக்கிறீர்,

"பிரானேஸ்மி ப்ராஜ்ஞாத்மா" (முன்றும் வாக்கியம்) என்னும் உபதேச வாக்கியத்தில் காட்டப்பட்ட பிரஜ்ஞாத்மத் தன்மை அசேதனமாகிய பிராண வாயுவிற்குச் சம்பவியாதல்லவா? இப்படியே உபசங்கார வாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்ட ("ஆகந்தா அஜரா அம்ருத") ஆனந்த வடிவம் மூப்பில்லாமை அமிர்த சொரூபம் முதலிய தன்மைகள் பிரம்மத்தைத் தவிர வேறொரு பொருளுக்குச் சம்பவிக்குமோ? தவிர, இந்தப் பிராண சப்த வாக்கியத்தைக் குறித்தே சுருதியானது "ஏஷலோகாதிபதி ரோஷலோகபால ஏஷலோகேஸு" (இவனே லோகாதிபதி; இவனே லோக பாலன்; இவனே லோகேசன்) என்று கூறுகின்றது. ஆதலின், பிராணன் என்னும் பதத்தின் பொருள் பிரம்மமே என்பது நிச்சயமாகின்றது.

29-வது. சூத்திரம். அவதாரிகை:—பிராணன் என்னும் பதம் பிரம்மத்தையே குறிக்குமென்று மேல் சூத்திரத்தில் செய்யப்பட்ட சித்தாந்தமானது யுக்தமானதாகத் தோன்றவில்லை. ஏனெனில் இந்தப் பிரகாசத்தில் பிராணமானது வத்தாவா (வாக்கைப் பிராரோபிக்கின்றவனாகிய இந்திரனுடைய ஆத்மாவாகக் கூறப்பட்டு, பிறகு, அந்த ஆத்மாவே உபாசியம் (உபாசிக்கத்தக்க பொருள்) என்று பிரதர்த்தனனுக்கு உபதேசிக்கப் பட்டது. இந்திரனென்றால் வடிவத்தை யுடைய ஒரு தேவதை யல்லவா? அந்த இந்திரன் "மாமேவ ஸிஜாநீதி * * * ப்ராணேஸ்மி ப்ராஜ்ஞாத்மா" என்று உபதேசிக்கப்பட்டால் அவனுடைய சொரூபம் மாத்திரமே இங்கு உபதேசிக்கப் பட்டிருப்பதாக அங்கு விளங்குகின்றதே. பிராண ஸ்வரூபமாகிய இந்திரனே வத்தாவா

தற்கு அருகனன்றி வாக்காதிரகிதனாகிய பரமேசுவரன் அவ்வாறு வத்தாவா தற்கு அருகனானான். ஏனெனில், "அவாகமனா" (வாக்கில்லாதவன் மனமில்லாதவன்) என்று சுருதி பரமேசுவரனைக் குறித்துக் கூறுகின்றது. மேலும்,

இந்தப் பிரகாசத்தில் உபாசியனாகப் போதிக்கப்பட்டிருப்பவன் வடிவத்தை யுடையவனாகிய இந்திரனே என்பது.

"த்ரிவீர்ஷாணம் த்வாஷ்டா மஹம், அருமுகாந்யதீந் ஸாலா வ்ருசேப்ய: ப்ராயச்சம்"

(த்வஷ்டாப் பிரஜாபதியின் புத்திரனும் திரிசிரனுமாகிய விசுவரூபனை நான் வதைத்தேன். வேதாந்த விரோதிகளாகிய யதிகளை ஓசாய்களுக்கு இரையாக் கினேன்).

என்னும் சுருதியாலும் விளங்குகின்றது. தவிர, "ப்ராணேவை பலம்" என்னும் சுருதிவாக்கியத்தின்படி, பிராணமே பலமாக இருப்பதனாலும், இந்திரனே பலாதிஷ்டான தேவதையா யிருத்தலாலும், பிராணன் என்னும் பதம் இந்திரனுக்கே தருத்தாயிருக்கின்றது. இப்படியே "ப்ராஜ்ஞாத்மா" என்னும் பதமும் தேவதைகள் பிரதிஹக்ஞானம் (தடையில்லாத ஞானம்) உடையவர்களா யிருத்தலால் அந்த இந்திரனுக்கே பொருத்தமானதா யிருக்கின்றது.

ஆதலால், இத்தகைய இந்திர தேவதையின் ஆத்மாவை (தேவதாத்மா என்றால் தேவதா சரீரம் என்பது பூர்வ பக்ஷியின் அபிப்பிராயம். ஆத்மா என்னும் பதத்திற்கு சரீரம் என்றும் பொருள் உண்டு). குறித்து செய்யப்பட்ட உபதேசம் மிக்க இத்ததைத் தரும் உபதேசம் என்று சொல்வது பொருத்த முன்னதேயாகும். எனவே, வத்தாவாகிய இந்திரனுடைய ஆத்மாவே பிராணன் என்னும் பதத்தால் குறிக்கப்பட்ட தன்றி பிரம்மம் குறிக்கப்படவில்லை." என்பது பூர்வ பக்ஷியின் வாதம்.

இந்த வாதம் பின்வரும் சூத்திரத்தால் கண்டிக்கப்படுகின்றது.

சூ. 29. நவக்துராத்மோபதேஸாதீதேதத்யாத்மஸம்பந்த பூமாஹயஸ்மிந்.

பதம்:—க—வத்து:—ஆத்ம—உபதேஸாத்—இதிசேத்—அத்யாத்ம—ஸம் பந்த—பூமா—ஹி—அஸ்மிந்.

பதவுரை:—வத்து:—உபதேசகனாகிய இந்திரனுடைய, ஆத்மோபதேஸாத்—ஸ்வஸ்வரூபத்தியானம் போதிக்கப் படுதலால், க—பிராண சப்தம் பிரம்மத்தைக் குறிப்பதாகாது; இதி சேத்—என்று இவ்வாறு கூறுவாயின் (இது சரியன்று); ஹி—எந்தக் காரணத்தினால், அஸ்மிந்—இந்த ஸ்ருதி பிரகாசத்தில், அத்யாத்ம ஸம்பந்த பூமா—பிரத்தியகாத்ம தர்மத்தின் மிகுதி, (வர்த்ததே—உன்னதோ) அதனால்.

கருத்து:—இந்தப் பிரகாசத்தில் பிரத்தியகாத்மாவின் தர்மம் அதிகமாகக் கூறப்பட்டிருத்தலால் பிராணன் என்னும் பதத்தின் பொருள் தேவதாத்மா வன்று. ஏனெனில்:—"யாவதஸ் மிஸ்ஸரீரே ப்ராணேவஸிதாவதாயு"

என்னும் வாக்கியத்தில் பிராணன் இருக்கும் வகைக்கும் பிராணவாயுவின் சஞ்சார மிருக்கும் என்று காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. பிராணமே பிரம்ம

ஞாத்தமாவா (ஞான ஸ்வரூபமா)கவும் பிரத்யக் பூதமா (சாக்ஷி சைதன்யமா)கவும் இருக்கின்றது. ஆயுசின் (ஆயுசு—பிராணவாயு சுஞ்சாரம்) இருப்பும் போக்கும் பிராணத்தின் ஆதினையிருக்கின்ற தென்பது மேல் வாக்கியத்தால் தெரிகின்றது. இத்தகைய பிராணன் என்னும் பதத்தின் பொருள் தேவதாத்மா (தேவதையின் சரீரமா)க இருக்க முடியாது. மேலும்,

“ப்ராண எவ ப்ராஜ்ஞாத்மேதம் ஸரீரம் பரிக்குஹ்யோத்தாபயதி.”
என்னும் சுருதிவாக்கியத்தால், இந்தப் பிராணமே தேகேந்திரியங்களின் வியாபாரங்களுக் கெல்லாம் முக்கிய ஆதாரமாக இருக்கின்ற தென்பது தெரிய வருகின்றது. தவிர,

இந்தப் பிராணமே “நவாசம் விஜிஜ்ஞாவீத வக்தாரம் வித்யாத்” (வாக்கைத் தெரிந்து கொன்னாதே; வக்தாவைத் தெரிந்து கொள்) என்னும் வாக்கியத்தில் வக்தாவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த வக்தாவே.

“தத்யதார தஸ்யாரோஷு கோயிர் பிதா” என்னும் பின்வாக்கியத்தில், எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமா யுள்ளது என்று கூறப்பட்டிருப்பது மல்லாமல், உபசங்கார வாக்கியத்தில் ஆந்தம் அஜரம் அமிர்தம் என்னும் தர்மம் (தன்மை)களை யுடையதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றியும்,

இந்தப் பிராணமே “ஸம ஆத்மேதி வித்யாத்” (அந்தப் பிராணமே என் சொருபம் என்று அறிந்து கொள்) என்றும் உபசங்காரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால், ஆத்மா என்னும் பதத்திற்குப் பரமாத்மா எனப்பொருள் கொள்வது யுத்தமாகுமே அன்றி, தேவதா சரீரமாகப் பொருள் கொள்வது யுத்தமாகாது.

இந்தப் பிரத்தியகாத்மாவே பரமாத்மா என்று “அயமாத்மா ப்ராஹ்ம ஸர்வாஹ பூ” என்று வேறு சுருதிவாக்கியத்தினால் தெரியவருகின்றது.

இவ்வாறு இந்தப் பிரகாசனத்தில் அத்தியாத்ம சம்பந்தமே அதிகமாக இருத்தலால், இங்குப் பிரம்மோபதேசம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றதே யன்றி, தேவதாத்மா (இந்திரானுடைய சரீர) உபதேசம் செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை என்பது நன்கு விளங்குகின்றது. அத்த்யாத்மா என்றால் சரீரத்தில் காணப்படும் ஆத்மா. எனவே, பிரத்தியகாத்மா.

30. வது. சூத்திரம், அவதாரிகை, மற்றோர் ஆசேபம். “முன் சூத்திரத்தில் சொல்லப் பட்டதுபோல் இந்தப் பிரகாசனத்தில் பிரம்மோபதேசமே செய்யப்பட்டிருந்தால் “மாமேவ விஜாநிஹி” என்று வக்தாவாகிய இந்திரனால் என் ஆத்மா என்று ஸ்வாத்ம உபதேசம் செய்யப்பட்டிருப்பது எவ்வாறு பொருந்தும்?”

இச் சங்கையை நீக்குவதற்குப் பின்வரும் சூத்திரம் எழுந்தது.

சூ. 30. ஸாஸ்த்ர த்ருஷ்ட்யா தூபதேஸ வாமதேவவத்

பதம்:—ஸாஸ்த்ர—த்ருஷ்ட்யா—உபதேஸ:—வாமதேவவத்.

பதவுரை:—ஸாஸ்த்ர த்ருஷ்ட்யா—சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பது போலத் தன் ஆத்மாவே பரமாத்மா என்பதை இந்திரன் நன்கு அறிந்தவனானால், வாமதேவவத்—வாம தேவனுடைய உபதேசத்தைப் போலவே, உபதேச:—இந்திரனால் செய்யப்பட்ட ஸ்வாத்ம உபதேசமும். (பொருத்தமானதானதான்.)

கருத்து:—இந்திரன் பூர்வ புண்ணிய சிவவணிகனால் தன்னுடைய ஆத்மாவே பரமாத்மா என்ற சாஸ்திரங்கள் கூறும் முறைப்படி உடையவனானால் அந்த இந்திரனுக்கு இந்த ஜன்மத்திலே ஸ்வத சித்தமான (தானாகவே தோன்றியுள்ள) ஞானம் உண்டு. ஆதலால், அவன் அகங்காரத்தை முன்னிட்டு “மாமேவ விஜாநிஹி” என்று, வாமதேவனைப் போலவே தன் ஆத்மாவை உபதேசித்தான். எனவே, தன் ஆத்மாவே பரமாத்மா என்று உபதேசம் செய்தான்.

“அஹம் ப்ராஹ்மாஸ்மீதி தஸ்மாத் தத்பர்வமபவத்—தத்யோயோ

தேவாநாம் ப்ரத்ய புத்யதஸ எவ ததபவத் ததாநுஜினம் ததாமதஷ்யாணம் தத்தேதத் பஸ்ய ந்ருஜிர் வாமதேவ: ப்ரதி பேதேஹம் மதூரபவக் ஸூர்யஞ்சேதி.”

(பிரஹ்மதாரண்ய கோபகீஷத்—மூன்றாம் அத்தியாயம்) என்னும் வாக்கியத்தின்படி,

தேவர்களிலாயினும் ரிஷிகளிலாயினும் மனிதர்களிலாயினும் எவன் ஆகும் சாக்ஷாத்ர முடையவனாகின்றானோ அவன் பிரம்மமேயாகிறான் என்று வாமதேவன் அறிந்து, தான் எல்லாவற்றின் வடிவமாகவும் இருப்பதைத் குறிப்பிடுவதற்காக அகங்காரத்தை முன்னிட்டே (அஹம் மதூரபவம் ஸூர்யபவக்) “நான் மனுவாயிருக்கிறேன்; நான் சூர்யனாக இருக்கிறேன்” என்று கூறியிருக்கிறனென்று அறிகின்றோ மல்லவா? அப்படியே இந்திரனும் உபதேசித்தான்.

இந்திரன் துவஷ்டா முதலானவர்களை வதைத்ததாகக் கூறியது தன் பெருமையைக் காட்டுவதற்காக வல்ல. பிரம்ம ஞான சம்பன்னன் எவ்விதமான கர்மத்தைச் செய்தாலும், அந்தக் கர்மபலன் அவனையடையாது என்பதைத் தெரிவிக்கவே அவ்வாறு கூறினான்.

ஆதலால், ப்ராணேஸ்மி “ப்ராஜ்ஞாத்மா” என்னும் வாக்கியத்தில் ஞானத்தால் அறியப்படும் பொருளாகக் (விஜ்ஞேயமாகக்) கூறப்பட்ட பொருள் பிரம்மமேயாகும்.

31. வது. சூத்திரம், அவதாரிகை:—“உபசங்கார வாக்கிய பலத்தைக் கொண்டு பிராணன் என்னும் பதம் தேவதாத்மா (இந்திர சரீரம்) வைக் குறிப்பதாகாது என்றும், பிரம்மத்தையே குறிக்கு மென்றும் மேல் சூத்திரத்தால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அப்படி ஒரு வேளை தேவதாத்மாவைக் குறிக்காவிடினும், உபசங்காரத்தில் ஜீவன் முக்கிய பிராணன் இவற்றின் லக்ஷணங்கள் அதிகமாகக் கூறப்பட்டிருத்தலால், அது பிரம்மத்தைக் குறிக்குமென்று சொல்வது யுத்தமாகாது. “நவாசம் விஜிஜ்ஞாவீத வக்தாரம் வித்யாத்” (5-ம், வாக்கியம்) என்னும் வாக்கியத்தில் வாக்கு முதலியவற்றைப் பிரவர்த்திக்கச் செய் (தொழில் படுத்து)கின்றவனாகிய ஜீவனது அடையாளம் நன்கு காணப்படுகின்றது. இப்படியே “அதக்ஷ ப்ராண எவ ப்ராஜ்ஞாத்மேதம் ஸரீரம் பரிக்குஹ்யோத் தாபயதி.” (பிராணனே பிரக்ஞாத்மா; அவன் இச்சரீரத்தைப் பற்றிக் கொண்டு எழுந்திருக்கச் செய்கிறான்) என்னும் நான்காம் வாக்கியத்தில் சரீரதாரணமும் (சரீரத்தைத் தரித்திருக்கச் செய்வதும்) முக்கிய பிராணனுடைய தர்மமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும், “தாந்விஷ்ட ப்ராண உவாசமா மோஹமாபத்யத அஹமேவைதத் பஞ்சதாத்மாநம் ப்ரவிபஜ்யை தத்பாண மவஷ்டப்ய விதாரயாமி” (சிரேஷ்டனாகிய பிராணன் வாக்கு முதலான

வைகளை நோக்கி இவ்வாறு கூறுகின்றான்:—“நீங்கள் மோகம் கொள்ளாமலிருங்கள்; என்னை நானே ஐந்து பாகங்களாகப் பிரித்துக்கொண்டு இந்தச் சரீரத்தைத் (தாங்குகின்றேன்) என்னும் வாக்கியத்திலும் பிராணமே சரீரத்திற்குத் தாதுவாயிருக்கின்ற தென்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ஜீவன் சேதனாகலின் பிரஞாநம் (ஞான சொரூப)த் தன்மை அவனுக்குப் பொருந்தும். பிராணவாயு புத்திக்குச் சாதன மாதலால் பிரஞாநத்துமத்தன்மை அதற்கும் பொருந்தலாம். மேலும், “ஸஹஸ்யே தாவஸ்யிந் ஸரீரேவ ஸதஸ்ஸஹோத்க்ராமத:” என்னும் வாக்கியத்தில் பிராணனும் பிரஞாநமாவும் ஒன்றாக வசிக்கும் ஒன்றாக வெளியாகும் என்று சொல்லப் பட்டிருந்தலால், இஹு முக்கிய பிராண ஜீவாத்மாக்களே கூறப் பட்டிருக்கின்றார்களென்றி, பரமாத்ம ஜீவாத்மாக்கள் கூறப்பட வில்லை. ஆகலின், இந்தப் பிரகாசனத்தில், ஜீவன் பிராணன் என்னு மிவ்விரண்டில் யாதேனு கொன்றேனும் அல்லது இரண்டு மேனும் கொன்னத் தக்கனவே யன்றி, பிரம்மம் கொன்னத் தக்கதல்ல.” இவ்வாறு வாதிக்கும் பூர்வ பக்யியின் வாத்தத்தைக் கண்டிப்பதற்காக இச் சூத்திரம் தோன்றியது.

சூ. 31. ஜீவமுக்யப்ராண லிங்காத்நேதிசேந்நோபாலா த்ரைவித்யாதா ஸ்ரிதத்வாதிஹ தத்யோகாத்.”

பதம்:—ஜீவ-முக்யப்ராண - லிங்காத்-ந-இதிசேந்-ந-உபாலா- த்ரைவித்யாத்-ஆஸ்ரிதத்வாத்-இஹ-தத்யோகாத்.

பதவுரை:—ஜீவ முக்யப்ராண லிங்காத்=ஜீவனுக்கும் முக்கிய பிராணனுக்குமே பொருத்தமான தர்மங்கள் சொல்லப் படுதலால், ந=பிராணம் என்னும் பதத்தின் பொருள் பிரம்மமன்று, இதிசேந்=என்று இவ்வாறு கூறுவாயினால், ந=அது சரியன்று; ஏனெனில்; (1) உபாலாத்ரை வித்யாத்=மூன்று வித உபாசனைகள் ஏற்படுதலாலும்; (2) ஆஸ்ரிதத்வாத்=பிராணன் என்னும் பதம் பிரம்ம பரமாக வேறு சுருதிகளினும் கொள்ளப்பட்டிருந்தலாலும்; (3) இஹ=இந்தப் பிரகாசனத்தில், தத்யோகாத்=வேறு சுருதிகளில் போலவே பிராணனுக்கு பிரம்ம லக்ஷணங்கள் சொல்லப்பட்டிருந்தலாலும்.

கருத்து:—(1) உபகிரமத்தில் ஜீவன் முக்கிய பிராணன் இவர்களின் லக்ஷணங்கள் இருப்பதாகக் காணப் படினும், அந்தந்த வாக்கியங்கள் ஆராயுமிடத்து பிரம்மபரமேயன்றி ஜீவன் முக்கிய பிராணன் இவைகளைக் குறிப்பன வன்று என்பது தெளிவாகும். அவ்வாறின்றி, அவ் வாக்கியங்கள் ஜீவன் முக்கிய பிராணன் இவைகளையே குறிக்கு மென்று கொண்டால், ஒரே பிரகாசனத்தில் ஜீவோபாசனை, பிரானோபாசனை, பிரம்மோபாசனை என்னும் மூன்று உபாசனைகள் போதிக்கப்பட்டிருப்பதாக ஏற்படும். இது அயுத்தமல்லவா?

உபகிரமத்தில் “ப்ராணேஸ்மிப்ராஜ்ஞாத்மா” என்னும் வாக்கியத்தில் உள்ள பிராணம் என்னும் பதம் சந்தேகத்திற்கு இடமானதாயிருந்தாலும், உபசங்காத்தில் உள்ள “ஸஹஸ்யப்ராணவெவப்ராஜ்ஞாத்மாநோ அஹரோ அம்ருதா” என்னும் வாக்கியத்திலுள்ள பிராணம் என்னும் பதம் பிரமத்தை யே குறிப்பதாக நன்கு விளங்குவதாலும், இந்த இரண்டு வாக்கியங்களிலு மூன்

“ப்ராண” என்னும் பதங்களுக்கும் ஒரு அர்த்தம் சொல்லுவதே யுத்தமாக இருந்தாலும், இவ் விரண்டிற்கும் இடையிலுள்ள அவாந்தர வாக்கியம் (இடை வாக்கியம்)களும் பிரம்ம பரமே யென்பது நிச்சயமாகின்றது. ஆகலின், அந்த வாக்கியங்களில் மூன்று வித உபாசனைகள் போதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பது அசம்பாவிதமானதாயிருக்கிறது. இதுவுமன்றி, “தத்யதாரதஸ்யா ரோஷா நேமிர்பிதா” என்னும் வாக்கியத்தில் பிரஹ்மத்திற்குள்ளதாகக் கூறப்படும் சர்வாதாரத் தன்மை ஜீவன் முக்கிய பிராணன் என்பவைகளில் எதற்கும் பொருந்தாது.

(2.) “ஸர்வாணி ஹவா இமாகி பூதாநி ப்ராணமேவாபி ஸம்விவந்தி” என்னும் சாந்தோக்கிய உபநிடத வாக்கியத்திலுள்ள பிராணம் என்னும் பதம், அதிலுள்ள பிரம்ம லக்ஷணத்தைக் கொண்டு பிரம்ம பரமாக 23-வது சூத்திரத்தில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(3.) மேலே காட்டியுள்ள சாந்தோக்கிய உபநிடத வாக்கியத்தில் சேர்தல் தோன்றுதல் முதலிய அசாதாரண பிரம்ம லக்ஷணங்களைக் கொண்டு பிராணம் என்னும் பதம் பிரம்ம பரமே யென்று நிரூபிக்கப் பட்டது. (23. சூத்திர உரையிற் காண்க.) அப்படியே இந்தப் பிரகாசனத்திலும் (ஆரந்தா அஜரா அம்ருத ஹிதம்) ஆனந்த சொரூபமானது மூப்பில்லாதது அமிர்த சொரூபமானது மிக்க இதமானது முதலிய அசாதாரண பிரம்ம லக்ஷணங்கள் பிராணனுக்குச் சொல்லப்படுதலால், இவ் விடத்திலும் பிராணன் என்னும் பதம் பிரம்ம பரமே யென்பது நிச்சயமாகின்றது.

“இதம் ஸரீரம் பரிக்குஹோத்தாபயதி” (4-ம் வாக்கியம்) என்னும் வாக்கியத்தில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ள முக்கிய பிராணனுடைய வியாபாரம் (தொழில்), பரமாத்ம சம்பந்த மிருந்தலால் உபசாரமாக அதனிடத்துக் கூறப் படுகின்றது. பரமாத்மாவின் பிரேரணையினாலேயே எல்லா ஜீவர்களும் பிராணாதி வியாபாரங்களை யடைந்திருப்பதாக “நப்ராணோநாபாநே மர்த்யோ ஜீவதி கல்சச | இதரேனது ஜீவந்தி யஸ்மிந்நே தாவுஸரிதேன.” (இத்தப் பிராணனும் அபாணனும் எந்தப் பிரம்மத்தை ஆசிரியத்திருக்கின்றனவோ அந்தப் பரப் பிரம்மத்தினால் எல்லா ஜீவாசிகளும் பிராணதாரண முடையவைகளாயிருக்கின்றன.) என்னும் இச் சுருதி வாக்கியத்தாலும் அறிகின்றோம்.

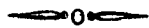
“நவாசம் விஜிஜ்ஞாவீத வத்தாரம் வித்யாத்” (5-ம் வாக்கியம்) என்னுமிடத்து ஜீவ லக்ஷணம் காணப் படினும், அது பிரம்ம பக்ஷத்தை நீக்குவதற்குச் சாமார்த்திய முடையதாகாது. வத்தா (வாக்கைப் பிராரோபிப்பவன்) உலகப் பிரசித்த ஐகையால், அவனைத் தெரிவிப்பதற்காக மாத்திரம் இந்த வாக்கியம் பிரவர்த்திக்க வில்லை; வாக்குப் பிரவர்த்தகனாகிய ஜீவன் பரமாத்மாவினும் வேறல்லன் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காகப் பிரவர்த்தித்தது. வாக்கைப் பிரவர்த்திக்கும் இந்தச் சைதன்யமே பிரம்மம் என்று “ஃத்வாசகப்யுதிதம் யேநவாகப் யுத்யதே | ததேவப்ராஹ்மத்வம் வித்திநேதம் யதித முபாஸதே.” (வாக்குகளால் எந்தச் சைதன்யம் அறியப் படாதோ, எந்தச் சைதன்யத்தால் வாக்குப் பிராரோபிக்கப் படுகின்றதோ அதனையே பிரம்மமாக அறிந்து கொள். எதனை உலகத்தார் உபாசிக்கின்றார்களோ அது பிரம்மமன்று) சேனோப நிஷத் கூறுவதும் காண்க.

ஜீவன் பிரம்மத்தினும் அத்தியந்த பின்னமானவ னன்றே. “அயமரீத் மா ப்ரஹ்ம” “தத்வமஸி” “அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி.” என்று சுருதிகள் கூற வில்லையா? இந்தப் பிரஹ்மமே அநாதி அவித்தையில் (உற்பத்தியில்லாத வஸ்து) சொருபமாக அநாதி என்பது படுகிறது. அகண்ட பரிபூரண சச்சிதா கந்த வடிவப் பிரஹ்மத்தில், கிளிஞ்சலில் வெள்ளி தோன்றினாற்போல, கற் பணையாக மூலப் பிரகிருதி என்னொரு சத்தி தோன்றும். இது விகிர்தமான சத்துவம் ரஜசுதமசு என்னும் முக்குணத்தோடு குடியிருக்கும். இந்த மூலப் பிரகிருதியில் சத்துவ குணத்தோடு கூடிய பிரகிருதி மாயையாம். இது ஈச வரகாரண சரீரமாம். இம் மாயையில் ஈசுவரன் தோன்றுவன், இம் மாயை யில் பிரதிபிம்பித்துள்ள பிரஹ்மசேதனம் ஈசவரனென்று சொல்லப்படும். இராசத குணத்தோடு கூடிய பிரகிருதி அவித்தையாம். இது ஜீவகாரண சரீரம், இந்த அவித்தையில் ஜீவன் தோன்றுவன். இந்த அவித்தையில் பிரதி பிம்பித்துள்ள பிரஹ்மசேதனம் ஜீவன் என்று சொல்லப்படும்.) தோன்றிய புத்தியில் பிரதி பிம்பித்து ஜீவ வியவகாரத்தை யடைந்த கர்த்தருத்துவ (நான் கர்த்தா என்னும் தன்மை போக்குருத்துவ (நான் போகத்தை யனுப விக்கிறவன் என்னும் தன்மை) தன்மைகள் உண்டாகின்றன. இத்தகைய ஜீவனுடைய உபாதி (அவித்தை மூலப் பிரகிருதியில்) ஒடுங்குமானால் மறுபடியும் பிரம்மமே யாகிறது.

“பிராணனும் பிரக்ஞாத்மாவும் ஒன்றாய் வசித்தலும் வெளிப் படுத்தலும் உடையவை என்று கூறப் படுதலால் பிராணன் என்னும் பதத்தின் பொருள் பிரஹ்மமல்ல” என்று சொல்லப்பட்ட பூர்வ பக்ஷமும் யுத்தமன்று. ஏனெ னில், ஒவ்வொரு சரீரத்தினிடத்தும் புத்தியுபாதிகத் தன்மையால் பிரக் ஞாத்ம வியவகாரமும், கிரியாசக்தி யாகிரயத்தினால் (பிராண உபாதிகத் தன் மையால்) பிராண வியவகாரமும் பொருந்தின. இப்படி இந்த பேதலியவ காரங்கல் பிரம்மா பின்னமாகிய (பிரம்மத்தினும் வேறாகாத) பிரத்தியகாத் மாவுக்கே உபாதி சம்பந்தத்தினால் சம்பந்தித்தவை. (உபாதியாவது:—எது தனது ஆகிரயத்தின் சொருபத்திற் பிரவேசியாமல், அதனைப் பிறவற்றினின் றும் வேறு பிரித் தறிவிக்கின்றதோ அது உபாதியாம். அது, கடம் தனது ஆகிரயமாகிய ஆகாசத்தில் பிரவேசியாமல் அக்கடாகாசத்தை பிறமகாகாசம் முதலியவற்றினின்றும் வேறு பிரித்தறிவித்தலால் உபாதியாதல் போலவாம். அல்லது, ஒரு பொருளைப் பல பொருள் போலக் கூட்டுவது உபாதி என்றும் சொல்லாம்.) அந்த சம்பந்த முள்ள வரையில் பிராண பிரக்ஞாத்மாக்களுக்கு ஒன்றாய்வசித்தலும் வெளிப்படுத்தலும் சம்பவிக்கலாம். ஆயினும், பரமார்த்த மாக பிராண பிரக்ஞாத்மாக்கள் “பிராண எவப்ரக்ஞாத்மா” என்னுக் காக்கியத்தின்படி, ஏகவஸ்துவே யல்லவா?

ஆகலின், பிராணன் என்னும் பதம் இங்கு பிரம்மத்தைக் குறிப்பதே வாரும்.

முதல் அத்தியாயத்தில் முதல் பாதம் முற்றுப் பெற்றது.

கம்பரின் கவித் திறமை

—(0)—

வனமாகிய சித்திரத் தொழில் ஆடை

(ஐமதக்னி.)

தயாசிந்துவாகிய தாசாதியும் தம்பியும் மனைவியும் வனம் புருந்த போது இயற்கையில் உண்டாகும் பல நிகழ்ச்சிகள் அவரது வருகையாலே நிகழ்ந்தன வெனக் கம்பர் வர்ணிப்பது, இயற்கை யழகை அனு பவிக்கும் வழியிலாது விழிக்கும் எம்போலியற்கு மிகுந்த உதவியாயிருக்கின் றது. கண்ணில்லாதார்க்கு உதவும் கோல் போலவே அகக் கண்ணில்லாதார்க்கும் பேருதவி புரிதல் சான்றோர் கவிதையின் சிறந்த முறையாகும். புல வர்களின் சான்றோளுகிய கம்பன் ‘வனம் புருபடல்’த்தைச் சீதா ராம விலக்கு மணரின் வனவாழ்வின் வர்ணனைக்கு மட்டும் ஏற்படுத்த வில்லை. இராம லக்குமணருக்குப் பதிலாக நம்மையும் சீதா ராமர்களிடத்தில் வேறு காதலரை யும் மனத்தில் வைத்துப் படித்தாலும் இப்படலம் மிகுந்த இன்பம் பயக்கும். உடலும் உயிரும் போன்று இணைபிரியாத காதலரே யன்றி யோர் தனி மனி தனும் இயற்கை யனுபவிக்கும் வீதத்தைக் கம்பர் பிரான் செஞ் சொற்களால் அள்ளி யள்ளித் தருகின்றார். இப்பக்கையில் நிகழும் சாதாரண நிகழ்ச்சிகளை இராம பிராணது மனோ சித்திரங்கள் இவை என்று நாம் நம்பும்படித் தமது சித்திரங்களை வரைந்து தந்து நம்மையும் சித்திரக்கலையில் சிறிது அனுபவ முடையவராகச் செய்வதால் புலவர் பெருமானுக்கு என்ன கைம்மாறு செய் வமோ?

மூவரும் காடு புருந்ததும் என்ன வாயது? காலமோ இளவேனில். வெய்யிலேயே அறியாத சுகபுருடர்களுக்கு வனத்தில் கோடைக் காலம் எத் தகைய கொடுமை வாய்ந்ததா யிருக்கும்? அவரது பாதங்களில் கொப்புளம் உண்டாக்குவதோடு மேனிக்குத் தாங்க முடியாத எரிவு தந்து கடுமையான தாகத்தையும் உண்டாக்கு மன்றோ? பிறர் நலத்தையே யென்றுங் கருது பவரும், பிறர் துக்கங் காணச் சகியாத தகையானர்களுக்கு இயற்கை யன்னை அந்தத் துன்பங்களைச் செய்வானோ?

பூரியர் புணர்மாதர் பொதுமன மெனமன்னும்

ஈழமும் உளதில் லென்று அறிவரும் இளவேனில்

ஆரியன் வரலோடும் அமுதன வியசேதக்

காருறு குறிவானங் காட்டியது அவனைங்கும்.

ஈழமக்கள் விரும்பி நாடும் விலைமாதரின் மனத்தில் அன்பு உள்ளதோ இல் லையோ என்று அறிதற்கு அருமையானது. அதைப் போலவே கோடைக் கால மும் நீர்ப்பசை உண்டோ இல்லையோ என்ற சந்தேக நிலை யுண்டாக்குகின்

றது. கடுமையான வெய்யில் காய்ந்து கொண்டிருக்கும் சமயத்து, தூரத்தில் நின்று பார்க்கும் கொடுத்தாக முன்னவற்குத் தெரியும் காலம் நீர் 'தண்ணீர் உள்ளது' என்ற ஆசை யுண்டாக்கும்; பின்னர் நெருங்க நெருங்க ஏமாற்றத்தை யுண்டாக்கும் பான்மையுடையது கோடைக் காலம். மிகுந்த ஆவலோடு தம்மை யணுகும் ஆடவர்க்கு முதலில் அன்புடையவர் போன்று நடித்துப் பின்னர் சகவாசஞ் செய்யச் செய்ய இரக்க மின்றிப் பொருள் பறித்து அவரை ஒட்டாண்டிகனாக்கி ஏமாற்றி உள்ளத்தில் சிறிதும் அன்பின்மையை வெளிப்படுத்தும் விலை மாதர்களின் மனத்திற்குக் கோடைக் காலத்தை ஒப்பிட்டதில் எத்தகைய மதித்தற்கரிய அழகும் உயரிய படிப்பினையும் உள்ளதை நோக்குக. 'ஒரு கல்லில் இருபழங்கள்' என்பது போலவே கோடையின் தன்மையை அழகு பெற வர்ணிக்க வந்த பாவலர் விலைமாதரின் மனப் பான்மையைத் தெளிவித்துப் பரமார் வாழ்வினுக் குதவும் படிப்பினையும் தருகின்றார். கொடுமையான வெய்யில் நம்மை வருத்துமே என்று அஞ்சியவற்கு ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும் நீர் கொண்ட மேகம் எவ்வாறிருக்கும்? நம் வருத்தத்தை நீக்குவதற்காகவே இயற்கை யன்னை மேகத்தை யனுப்புகின்றாள் என்றன்றோ நினைப்போம். இராமபிரான் காட்டிற்கு வந்தாரே அவருக்கு வெப்பத் தோன்றிற்றுக்கே வனம் எங்கும் 'அப்போது இயற்கையாகத் தோன்றும்' 'அமுது அளவிய சேக் கார் உறு குறிகள்' (மழைக்குறி) தோன்றின என்று சொன்னதில் எத்தகைய சமக்காரம் பொல்கின்றது? 'அமுது' என்றும் செம்மொழிக்கு 'நீர்' என்ற பொருள் உண்டெனினும் கம்பர் பிரான் கங்குப் பிரயோகித்ததற்குத் தனித்ததோர் ஆழ்ந்த கருத்துள்ளது. ஒருவனுக் கோர் பொருள் மிகவும் இன்றியமையாததா யிருக்கின்றது என்று வைத்துக் கொள்வோம். அது குறித்த காலத்துக் கிட்டாதாயின் மிகுந்த ஏக்க மடைகின்றான். பகோதப் பிரயத் தனத்தாலும் அது கைக் கெட்டாது என்ற அவரம் பிக்கையுள்ள சமயத்தில் அது வாய்த்தால் அவனுக்குச் சொல்லொணாத ஆனந்தம் உண்டாகும். தான் விரும்பியதிலும் தாழ்ந்தது கிடைப்பினும் விலை மதித்தற்கரியது எனக் கருதுவான். கோடைக் காலத்தில் நீர் வேட்கை மிகவும் உச்சமாகத் தோன்றும்—காட்டில் ஜலமோ சுலபமாக வாய்க்காது—மழையும் எதிர்பார்க்க முடியாதது. இந்தச் சமயத்துச் சிறிதளவு மழையும் அல்லது மழைக் குறியும் மேனிக்குக் குளிர்ச்சியும் மனத்திற்குத் திருப்தியும் அளிக்கும். ஜலம் இல்லாது தவிப்பவனது உயிர்க்கு மழைத்துளி சாவாமருந்து போன்றிருக்கும். தேவர்களுக்கு மிகவும் இன்றியமையாத காலத்தன்றோ கடல் கடைந்து சாவாமருந்தாகிய அமுதம் அளிக்கப்பட்டது! பசியால் வாடி உயிர் சேர்ப்பவனுக்கு ஓர் கவனமும் தேவாயிருதமா யிருக்கும். யுத்த சமயத்தில் கிடைக்கும் பொருள்க னெல்லாம் விலை மதித்தற் கரியன. ஆதலால் இராமன் புருந்த காட்டில் தீவிரமான கோடைக் காலத்தில் ஆகாயத்துத் தோன்றிய மேகத்தில் செறிந்த மழைத் துளிகளைச் செந்தமிழ்ப் பாவலர் 'அமுது' எனக் குறித்ததில் எத்தகைய ஆழ்ந்த துண் பொருள் உடையதா யிருக்கிறது?

காட்டில் மக்கள் செய்யும் வினோதங்கள், அலங்காரங்கள், பெரிய யோர்க்குச் செய்யும் கௌரவம் எல்லாம் இயற்கையில் நிகழ்கின்றனவாம். இராஜன் ஓர் ஊருக்கு விஜயம் செய்வானாகில் அவனைக் கௌரவிப்பதற்குக் குடிகள் என்னென்ன செய்கின்றனர்? வெய்யிலைத் தடுப்பதற்குத் தெருவெல்லாம் பங்கல் வேய்கின்றனர். முத்தாசங்களாலும், மலர் மாலைகளாலும், பத்

திலைத் தொகுதிகளாலும் பல வண்ணத் தோரணங்களாலும் பந்தல்களையும் வீடுகளையும் அலங்கரிக்கின்றனர். பந்தலால் வெய்யிலைத் தடுத்தாலும் குடான காற்று வீசமே, அதையுந் தடுப்பதற்குக் கீழே ஜலத் துளிக்கின்றன. அரசன் வந்ததும் அவன்மீது பனி நீர் அத்தர் வாசனைச் சண்ணம் மலர் மாரி முதலியன அன்புடன் வீசுகின்றனர். அவர்கள் கட்டிய தோரணங்களில் உள்ள பசுமையான இலைகளாலும் துளித்த நீராலும் வீசல் காற்று குளிர்ச்சியும் வாசனையும் பொருந்தியதா யிருக்கும் அன்றோ? இதனால் அரசன் மேனி குளிர்வதோடு நல்ல காட்சிகளால் கண்ணும் மனமும் களிப்புறுகின்றான். இதோடு சேன்று விடார் குடிஜனங்கள். ஆங்காங்கே அழகிய மாதர்களைக் கொண்டு ஸ்டனக் கச்சேரியும் நடத்தி அரசனை மகிழ்விக்கின்றனர்.

வனமும் நாட்டினருக்குப் பின் வாங்கவில்லை.

வெயிலின் நிலவேபோல் விரிகதி ரிடைவீசப்

பயின்மா(ய) நிழலீனப் பனிபுரை துளிவானப்

புயல்தர இளமென்கால் பூஅள வியதெய்த

மயிலின(ம்) நடமாடும் வழியினி யனபோனார்!

சூரிய வெப்பத்தையே இன்னதென உணர்ந்திராத கோமள சரீரம் வாய்ந்தவரும் மக்களிக் சிறந்தவரும் ஆகிய புண்ணியவாசகன் வருகின்றார் என்று வனம் தடுத்து அடர்ந்த மரங்களால் செயற்கைப் பந்தலினும் இனிய நிழலைத் தந்தது. அந்த நிழலின் இடையிடை வரும சூரிய கிரணங்கள் நிழலின் மிகுதியால் இயற்கை வெப்பத்தை யொழித்து குளிர்ந்த சந்திரிகை போன்றிருந்தன. நடக்கும் வழியில் மனிதன் எவ்வளவு தான் ஜலம் துளித்தாலும் மேகத்தினின்றும் இழிகின்ற துளிகளின் குளிர்ச்சியைத் தருமோ? மரங்களினின்றும் வீழும் மலர்களும் மலர்களினின்றும் உதிரும் மகரத்தப் பொடியும் தேன் துளிகளும் மழைத் துளிகளும் மனிதர் ஆனந்தத்தால் வீசும் புஷ்பமாரி வாசனைச் சண்ணம் முதலியனவற்றினும் சிறப்புடையன அன்றோ? மரங்களில் கொத்துக் கொத்தாகப் பூக்கிருக்கும் மலர்களும் ஏராளமானப் பசுந் தளிர்களும் இராமபிரான் கண்களுக்கு விரும்பாத விருந்தன. இவற்றின் முன், ஜனங்கள் அதிபிரயாசைப்பட்டுக் கூட்டும் தோரணம் எம்மாதிரி? மழைத் துளிகளை வாரிக்கொண்டு பசுந் தளிரின் மீது தவழ்ந்து மலர்களின் மணத்தையும் மகரத்தப் பொடியையும் தேன் துளிகளையும் கொள்ளை கொண்டு வீசுங்காற்று வனத்தில் நடந்து ஆயாச முற்றவர்களுக்கு எவ்வளவு இன்பமாயிருக்கும்? இத்தகைய வைபவங்களோடு வனம் மற்றோர்

ஃபுதமான காட்சியையும் இராமபிரான் முதலிய மூவருக்கும் உதவுகின்றது. ஆங்காங்கே, அடர்ந்த குளிர்ந்த நிழலாலும் மேகத்தின் காட்சியாலும் மிகுனிப் பெய்திய மயில்கள் உல்லாசமாக 'நாட்டியப் பெண்களினும் கடிப்புக் லையில் திறமை வாய்ந்தன இவை' என்று பிரமிக்கும் வகையில் கூட்தாடின. புவற்றினும் விமரிசையாகச் சக்கரவர்த்தித் திருமகனைக் கௌரவிக்கும் மறை வேறுண்டோ?

வனத்தின் கொடுமைகளை ஆண்மக்களைப் பொறுக்கல் ஆற்றார். தன்பத் தையே அனுபவித்தறியாத சோபிராட்டி ஆபரண அலங்காரம், தோழியர் பூத்து மகிழ்வித்தல் முதலியன ஒன்றும் இல்லாத காட்டில் பெரிதும் சஞ்சம் அடைவான் என்றறிந்த இராகவன் இயற்கையின் வனங்களைச் சுட்டிக்

500

ஆனந்தபோதினி

காட்டி நகர வளங்களைக் காட்டினும் சிறந்தவை அவை யென அவன் உணருமாறு இனியசமத்தார மொழிகளால்வாணித்து வைதேகியின் கோத்தை இன்ப மயமாக்க முயல்கின்றார். இம்முயற்சியில் வெற்றியுள் கண்டார். கொன்றை மரங்களினின்றும் சொரிந்து கிடக்கும் பொண்ணைப் பழிக்கும் மலர்களின் மீது இனிய துயில் கொண்டிருக்கும் சிவந்த இத்திரிகோபப் பூச்சிகளைப் பார்த்தால் பொண்ணில் பதுமராக இரத்தினங்கள் வைத்திருந்த பல மணி மாலைகள் போன்று தோன்றும். அதைப் பார்த்த மைவண்ணன் "மன்றலில் மலிகோதாய்! மயிலியல் மடமானே! பொன் தினி பணி பல மாலை மானப் பொலிவன காணாய்!" என்று சேதைக்குக் காட்டினான். பூவில் உள்ள பொன்னிறத்தின் சுந்திரமும் இத்திரிகோபப் பூச்சியின் செம்மை நிறத்தின் அழகும் சிவிலியலும் அயோத்தியிலும் கிடைக்கும் மணி மாலைகளில் காணப் படுமோ?

ஒப்பற்ற காதல் பூண்ட கண்ணனும் காரிகையும் அயோத்தியில் இருந்த போது அவர் கண்டு களிப்பதன் பொருட்டு அரண்மனையிலும் மற்றும் பல விடங்களிலும் அழகிய மாதரைக் கொண்டு பரத நாட்டியம் நடத்தப்படும். அந்த நாட்டியத்தை யினிதாக்கச் சங்கீதம் வல்ல துணைப்பாடகன் பாடுகின்றான். அவன் இசைக்கொத்துப் பாடும்வினையும் நர்த்தனத்திற்கும் வாய்ப்பாட்டிற்கும் வீணை யிசைக்கும் உபகருவியாக மிருதங்கமும் ஒலிக்கப்படும். காட்டிலும், பெண்ணைய மயிலின் நர்த்தனத்திற்குத் துதவியாக வண்டின் இசையும் மிருதங்கமாகிய மேக வொலியும் எல்லாம் உள்ளதால் அதன் நாட்டியம் என்னவும் குறைபாடடையாது. இராகவன் சேதையை விளித்துக் கூறுகின்றான்.

பாணின மிஞ்ஞகப் படுமழை பணையாக
நாணின தொகுபிலிக் கோலின நடமாடல்
பூணிய நினசாயல் பொலிவது பலகண்ணீர்
காணிய எனலாகும் களிமயில் இவைகாணாய்.

இதில் உள்ள ஆழ்ந்த கருத்தை நோக்குமின். மாதர்கள் திலகமாகிய சேதையைக் கண்டு அவனது மேனிச் சாயலுக்குத் தன்னுடையது ஒப்பாகவில்லையே என்று முதலில் வெட்கமடைந்து விரித்த சிறையைத் தொகுத்துக் கொண்ட மயில் மீண்டும் ஓர் யோசனை தோன்றியதால் விரிக்கத் தொடங்கியது. ஒரு வன் தன்னிடத்தில்கூட பெருமையை எதிராளி யிடத்தில் இருந்தால் அதன் தன்மைதான் என்ன, என்ன செய்தால் அதைத் தான் அடையலாம் என்று ஆராய்வான் அன்றோ? அதைப்போலவே, வெட்க மடைந்து தன் குனிந்து சிறைமூடிச் செல்வதைக் காட்டினும் தோப்பிராட்டியின் சாயல் தன்மையைக் கண்டு ஆராய்வாம் என்று நினைத்து மயிலானது வண்டுகள் இசைபாட மேகமாகிய மிருதங்கம் வாசிக்கச் சிறைக் விரித்தாடிய வண்ணம் தன் சிறகில் உள்ள எண்ணிறந்த கண்களால் நண்ணிய மாதின் சாயலழகை காண வாரம்பித்தது. இத்தகைய மயில் ஒன்றல்ல பலவற்றை மலமூன்றுப அனுகா ஐயன் அணங்கினுக்குக் காட்டினான்.

அரண்மனையில் அரம்பை யொத்த தோழியர் குழாம் சிதாதேவியை மூழ்த்து அரிய பணியாற்றுவர். இனிய கதைகள் சொல்லி அவன் கோத்தைக் கமமாக்குவர். அத்தகைய போகம் காட்டில் இல்லாததால் வருத்தமுறுவாரே

காதலி யென்று காதல் நவிலுற்றான் "கீண்ட வேலின் சாயல் பெற்று நிக் கண்ணாய்!

"மெய்ஞ்ஞறை விரிசாயல் கண்டுகின் விழிகண்டு
மஞ்ஞையும் மடமானும் இனமென்றே கருதின
வருவன பலகாணாய்."

ஆற்றிவு படைத்த தோழிப் பெண்களுக்குத் தலைவி மீது அன்பிருத்தல் சகஜம். மேலும் தலைவியிடத்துப் பணிப் பெண்கள் அன்பு காட்டுதல்-ஆச் சரிய மன்று; அவனால் அவர்கள் நன்மை பெறுகின்றனர். அழகிலும் சிறப்பிலும் வேற்றுமை யுள்ளதால் 'நாம் தலைவியினும் தாழ்த்தவர்' என்ற பாவனையுடைய வராய் அவளுக்கு எத்துணையும் ஒப்பானவராக நாயில்லையே என்று கருதுவர். ஆதலின் அவர்கள் கலப்பற்ற அன்பு செலுத்த முடியாதவராகின்றனர். காட்டிலோ மனிதப் பிறவியினும் இழிந்தனவாகிய மயிலும் மடமானும் தம்மைத் தாழ்வு படுத்திக் கொள்வது 'நமச்சிருக்கும் சாயலும் பார்வை மருட்சியும் இவளிடத்தில் உள்ளன, ஆதலால் இவள் நம்மினத்தைச் சார்ந்தவனே' என்று நினைத்துக் குற்றமற்ற காதல் கொண்டு சிதாப்பிராட்டியை நெருங்கினவாம்! இவற்றின் அன்பு அயோத்தியிலும் மிதிவியிலும் சேதைக்குத் தொண்டு செய்திருந்த தோழிமாரது அன்பினும் சிறந்ததன்றோ?

தந்தை மாளிகையிலும் தாசரதி யரண்மனையிலும் தோழிமாரோடு சேதையெப்போதும் விளையாடான். அவர்களோடே விளையாடக் காலங்கழித்தலில் அத்துணை ருசி யுண்டாகா. விளையாட்டுத் திட்டத்தில் மாறுதல் அவசியம் வேண்டும்! பல துறைகளிலும் தோழியரினும் சிறப்பு வாய்ந்தனவும் அவர்களது தேன் பெய்த தொத்த மொழிகளினும் இனிமையான மழைச் சொற்கள் பேசுவனவும் ஆகிய பூவை கிளி இவற்றோடு கொஞ்சி விளையாடுவான். அத்தகைய இன்ப வாழ்வை விடுத்துக் காணக் கு சேர்த்தானே! சுமந்திரன் விடை கொண்டபோது இவளை நோக்கிச் 'செய்தி யேதேனும் உன் டோ' என்று கேட்டதற்கு,

அன்னவன் கூறுவான் அசர்க்கு(கு) அத்தையர்க்கு(கு)
என்னுடை வணக்க முன்னியம்பி யானுடைப்
பொன்னிறப் பூவையுங் கிளியும் போற்றுகென்று
உன்னுத் தன்சையர்க் குணர்த்துவாய் என்றான்.

காட்டில் புதுத்தால் நோக்கூடிய வருத்தத்தைக் குறித்துச் சிறிதங்கவலை கொள்ளாமல் தான் காட்டில் விட்டு வந்த தன்னுடைய பூவை கிளியைக் குறித்துக் கவலை கொண்டவனா யிற்றே! இப்போது மீண்டும் அவன் ன் ஞாபகம் வந்துவிட்டால் அபர்வானே என்று ஐயன் சேதைக்கு இந்த வினோதம் காட்டுகின்றான்.

சேந்தொளி விரிசெவ்வாய்ப் பைங்கிளி செறிகோலக்
காத்தளின் மலரேறிப் பொலிவது கவிஞரும்
மாந்தளிர் நறுமேனி மங்கைநின் மணிமுன்கை
யேந்தின வெனலாகும் இயல்பின இவைகாணாய்.

கம்பனது இந்தச் சித்திரம் மனதைக் கொள்ளை கொள்ளும் பான்மையது.

200691

மாந்தளிர் போன்று சிவந்த நல்ல மேனி வாய்ந்த தோபிராட்டியின் அழகிய மூன்னங்கையில் அமர்ந்து மழலைச் சொற்கள் விண்டு அவளை மகிழ்விக்கும் கிளிபோன்றே அழகு நிரம்பிய காந்தன் மலர்களின் மீதேறி நிற்கும் பல கிளி களை இராமபிரான் காட்டுவானாதிப் பழைய நினைவுகள் தோன்றி அவசியம் அவளுக்கு மகிழ்வைத் தரும் அன்றோ !

அயோத்திமா நகரில் உன்ன காநலர் காநலிகளிடையே நிகழ்வன வெல்லாம் காநகத்தில் உண்டாகின்றனவாம்! காநல் சிறத்தற்காகக் காநலிகள் ஊடல் புரிவர்; சிறிய காரணம் இருந்தாலும் ஒன்றும் இல்லாதிருந்தாலும் இல்லாததையும் புனைந்துரைத்துக் காநலர் மீது ஓபங்கொள்வர். இவ்வனுபவம் சிறந்த காநலர்களாகிய தோ இராமர்களிடத்து இல்லாமற் போகுமா! தமக்குள் நிகழ்ந்தனவற்றைப் போன்ற காட்சினைச் செய்துக் காட்டினால் மிகுந்த ஆனந்தம் கொள்வான் என்று இராமன் கூறுகின்றான். “ஏந்தியையே! ஆங்கு நடப்பதைக் காண்பாய்! குராமலரும் பிடவ மலரும் சிந்திக் கிடக்கும் இடத்தில் துயின்றெழுந்து ஓர் ஆண் மயில் தன் பேடை யருகில் செல் கின்றது. அந்த மலர்களில் உன்ன மணம் சிறகுதளில் வீசப்பெறுவதால் பெண் மயில் தன்னைப் பிரிந்திருந்த காலத்து வேற்றுப் பெண் மயிலோடு சேர்ந்து வந்ததால் தான் இதற்கு இம்மணம் வந்தது என்று நீனைத்துக் கோபம் கொண்டு ஊடி ஆண் மயிலைக் கண்ணெடுத்துப் பாராது அப்பாற் செல்லு வதை பார்!” இத்தகைய பாவம் கம்பன் ஒருவனிடத்தே காண முடியும்.

பின்னர் அருந்தவ மேற்கொண்ட ஆண் தகை “அருந்தி யினையானே! அமுதினும் இனியானே! இதோ பார்! சிவந்த அசோக மலரில் தங்கியிருக்கும் மஞ்சள் நிறமான செருந்திப் பூவைக் காண்பாய். அதன் மீது பொருந்தி யிருக்கும் சுருத்த வண்டு பார்ப்பதற்கு எவ்வா நிற்கின்றது? நெருப்பில் போன்றை வைத்து அதன் மீது கரி வைத்து மூடி ஊதுகுழல் கொண்டு ஊதக் கரியின் இடைவழியாக நெருப்புச் சுவாலை கிளம்புவது போலில்லை! செருந்தி மலரைத் தெரிய வொட்டாது அதன் மீது வண்டு மொய்க்க இடையிடை தோன்றும் அசோக இதழ்கள் நெருப்புச் சுவாலை அழகைக் காட்டுகின்றன அல்லவா?” என்று நாட்டுத் தட்டானது தொழிற் கூடத்தையும் சேதைக் குக் காட்டி இன்ப மூட்டுகின்றான்.

நாட்டில் ஹாஸ்ய சுவை அனுபவிப்பதற்குப் பல சொள்கங்கள் இருக்கின்றன; காட்டில் அரிது என்று நினைப்பது அவலம். ஊரில் பொருத்த மன லாததும் பிறருக்கு வருத்தம் தரத்தக்கதும் ஆன ஆஸ்யங்கள் நேர்வதுண்டு. இயற்கையினோ வெனில் ரசிகன் துய்க்கும் நகைச் சுவை முற்றிலும் குறி மற்ற தாதும். அரண்மனையில் தோழிகளில் மூட புத்தி வாய்ந்தவர்களில் சிலர் தவறுகள் செய்தால் தலைவியும் ஏனைய தோழிகளும் முல்லை அரும் பொத்த பற்களினின்றும் இனஞ் சந்திரிகை வெளிப்பட முறவல் செய்வர். இன்னும் தவறு அதிகமானால் பலத்த நகைப்புடன் கைகொட்டியும் ஆ வாரஞ் செய்வர். சில சமயங்களில் பரிகாசம் விபரீதமாகி மனஸ்தாபமும் உண்டாகும். இயற்கையில் அனுபவிக்கும் நகைச் சுவையில் இவற்றிற் செல் லாம் இடமீராது. அத்தகைய தோர் காட்சியைச் சாந்த மூர்த்தி சேதைக்குக் காட்டுகின்றார்.

“.....எழுதரும் எழிலானே!

காந்தளின் முகைகண்ணிற் கண்டொரு களிமஞ்ஞை
பாந்தன்இது வெனவுன்னிக் கவ்விய படிபாராய்
தேந்தனவுகள் செய்யுஞ்சிறு குறுகை காணாய்!”

இதனால் சேதைக்கு எத்தகைய இன்பம் எய்தும்! காந்தளின் அரும்பை அரவு என மயில் மயங்கிக் கெனவ அப்போதுதான் அலரும் முல்லை மலர்கள் மயிலின் ஏமாற்றத்தைக் கண்டு பரிகாசச் சிரிப்பு சிரிப்பது போன்றிருந்த தாம். சரியான நகைச்சுவை அனுபவிக்க முடியாத முட்டாள்கள் ஏதாவ் தொன்று நிகழ்ந்தால் முப்பத்திரண்டு பற்களையும் வெளிக்காட்டிக் கழுதை கத்துவதுபோல் சிரிப்பர். புன்னகையே நாகரிகமான பரிகாசச் சிரிப்பாகும் இதைக் கவிச்சக்கரவர்த்தி “தேன் தனவுகள் (முல்லை) செய்யுஞ் சிறு குறுகை” எனும் தேனாவிய சொற்களால் அறிவுறுத்தும் பான்மையின் அழகும் திறமையும் பல்காலம் போற்றத் தகுந்தன!

நாட்டிலோ மக்கள் ஒருவர்மீ தொருவர் பகைமை பாராட்டிச் சண்டை பிட்டு அழிகின்றனர். ஒருவனுக் குரிய சொத்தை மற்றவன் அபகரிக்க வஞ்சக் கொண்டு ஈஞ்சிறுவ் கொடியன புரிகின்றான். இத்தகைய குழப்பங்கள், அனர்த்தங்கள் பாரத்துவாசர் முதலிய அருந்தவத்தோர் உறையுஞ் சோலை யில் கிடையா! நாட்டினர் ஆங்குச் சென்றவது மிருகங்கள் தமக்குள்ளே எவ்வாறொழுகுகின்றன என்பதைக் கவனித்தால் ரத கஜ தூத பதாதிகள் அவசியமே யிரா என்பதை யுணர்வர். “புலிக் குட்டிகளும் யானைக் குழவிகளும் பசுங்களாகளும் தம்முட் பகைத்தல் இல்லாது பிரிதற்கும் மனம் இல்லாது களித்த வினையாடும் தன்மை பாராய்!” என்று பாவை அநி சயிக்கும் வகையில் காண்பிக்கின்றான் காருத்தன்.

நகைப்பும், ஆச்சரியமும் வினோதமும் உடைய மற்றொரு காட்சியையும் மனைமாட்சியுடைய தோபிராட்டிக்குக் காட்டுகின்றான். மிதமிஞ்சிக் கன்னருந் திய மாக்கள் கண்மண் தெரியாது மயக்க முற்றவன், சிந்திதே அருந்தியவனா கிய புத்தி தெளிவுடைய நண்பன் ஒருவனது உதவியால் வழிகாட்டப் பெற்று வீட்டைகின்றான். குருடனுக்கு வழிகாட்டத் துணைவன் ஒருவன் எப்போதும் அமைகின்றான். இதெல்லாம் நாட்டு மக்களிடைக் காண்கின்றோம். இயற்கையிலும் ஈதெல்லாம் காணப்படுகின்றன. மிகுந்த தேனை உட் கொண்டதனால் கண்விழித்துப் பார்க்க மாட்டாமையாலும் பெருங்களிப்புத் தோன்றுதலால் விரைந்து செல்ல மாட்டாமையாலும் ஆடிக்கொண்டு செல்லும் ஆண்வண்டுகள் குருடரைப் போல் இசைப்பாடலை முன்புறமாகத் பாடிய வண்ணம் சென்ற பேடைகளைக் கண்ணைக் கொண்டு சென்றன! ஓவியை உதவியாகக் கொண்டு காரியங்கள் நடத்துங் குருடரின் சாமர்த்திய மும் சக்தியற்றவருக்குத் துணைபுரியும் ஆவலுடையவனின் அன்பும், கவலை யும் வண்டுகளிடம் காணும் சேதை இறும்பூ தெய்துவான் அன்றோ!

ஈ. தெல்லாவற்றினும் சானகிக்கு இன்பம் தரத்தக்க இயற்கை நிகழ்ச்சி களை மகிழ்வுறக் காட்டுகின்றான் கண்ணன். “அன்னம் மென்னடையாய்! உன்னை யலங்காரஞ் செய்யும் கலையை உனது தோழியர்தான் அறிவர் என்று நீனைத் திருக்கின்றாயோ? அவர்கள் உனது நெற்றியில் சின்னப் பூவை யப்பு வது போலவே பொன்னினும் அழகிய மலர்க் கூட்டங்கள் உடைய வேங்கை

மாக்கிலைகள் உனது நெற்றிக்கு நேராக பூக்கள் சிந்தும் அழகைப் பார். உன் தோழிகளாவது நந்தவனத்தில் உன்ன மலர்களை, அதுவும் வெகு நாழிகைக்கு முன் பறித்தவை, உன் நெற்றியில் அப்புகின்றன. வேங்கைக் கிளைகளோ 'புது மென்பூ'வை நீ அணியும் சின்னப் பூவாகத் துவி உனது தோழியினும் உனக்கு அலங்காரம் செய்யும் திறத்தில் மிகுந்த அக்கரையும் சாமர்த்தியமும் உன்னனவா யிருப்பதைக் காண்பாய்!" இதைக் கேட்டால் ஜானகி குதூசலம் உதுவான் அல்லவா?

அவளது உன்னங் குளிர்ச்சியடைவதற்காக மற்றோர் இனிய காட்சியை விமர்சனம் செய்கின்றான் செய்ய தாமரைக் கண்ணன்.

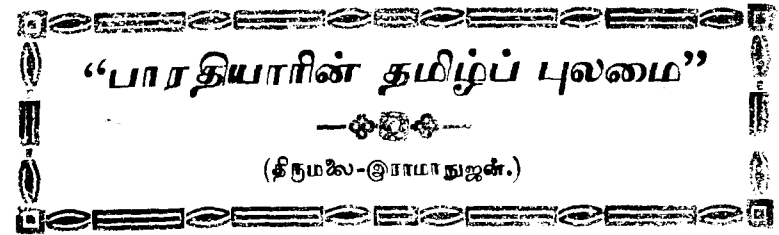
".....சூயிலே

அடியினை யுறைகல்லா என்றுகொல் அதர் எங்கும்

இடையிடை மலர்சிந்தும் இனமாம் இவைகாணாய்!

இம்மாதின் பாதம் மிகவுங் கோமளமானது; கற்கள் உறுத்துவதைக் கற்றறிந்தன வல்ல என்று நினைத்தோ மார்க்குட்டங்கள் நடக்கும் வழியீதெல்லாம் மலர்களைச் சிந்தியுள்ளன! மாம் முதலிய அஃறிணைப் பொருள்களும் தன்பால் அன்பு பூண்டு இனிய சேவைகள் புரிவதை யுணர்ந்தால், அணங்கையானாகிய சேதையின் பரந்தவுள்ளம் புரட்சி யுறமுன்றோ?

வனத்தின் சித்திரங்களை ஒவ்வொன்றாகத் தன் காதலி இன்புறம் வகையில் எடுத்துக் காட்டிக்கொண்டே வந்த ரகுராமன் வனத்தின் இயற்கை வளங்கள் எல்லாவற்றையும் கண்டு களிக்குமாறு சேதைக்குக் காட்டுகின்றான். இராமனும் சேதையும் அனுபவித்து வந்ததாகக் கூறிவந்ததெல்லாம் கம்ப சித்திரங்களே. இயற்கை யழகைக் கம்பனைப் போல் அனுபவித்தவரும் அனுபவித்ததை அழகாகச் சித்தரித்தவரும் இதுவரை எங்கும் யாரும் இருந்ததில்லை யென்றே கூறுவேன். அவன் ஓர் ஒப்பற்ற ஒவியக்காரன், சிறந்த சித்திரத்தை எவ்வாறு அனுபவிப்பது? முதலில் ஒருங்கே பூரா சித்திரத்தைக் கண்டு களித்தென்றே. பின்னர் ஒவ்வொரு உறுப்பாகப் பார்த்து ஐராய்கின்றேன். இதில் மிகுந்த இன்பம் உள்ளது. இறுதியில் எல்லாவற்றையும் தொகுத்து நோக்கி ஆனந்த முறுகின்றேன். அதைப் போலவே வனத்தின் இயற்கைப் பொருள்களை ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்து அனுபவித்தால் போதாது; வனத்தின் முழுவதையுமே கண்டால் தான், இன்பம் பூர்த்தியாகும். செழுந்தளிரின் மிகுதியை யுடைய மரங்களின் செறிவால் வனமுழுதும் சிவந்த தோற்றத்தை யுடையதாயிருக்கின்றது. அதைச் செய்மை நிறம் வாய்ந்த திரைச் சீலையாகக் கருதிக்கொள்வோம். பூவரும்புடைய கிளைகளும் அவற்றின் இடையிடை அமர்ந்துள்ள பறவைகளும் பலவகை நிறங்கள் உடைய குளிரந்த வல்லிக் கொடிகளும் இங்கும் அங்கும் சுஞ்சரிக்கும் மானின் கூட்டங்களும், சூயிலுமாம் மயில் தொகுதிகளும் தனித்தனிச் சித்திரங்களாகப் பாலித்துக் கொள்வோம். "இவற்றை யெல்லாம் உடைய காடு ஒவியத் தொழில் திரை யாடை பொருவன காணாய்!" என்று இராமன் சேதைக்கு வனத்தில் ஒவியம் முழுவதையும் ஒருங்கே பார்த்து ஆனந்திக்கும் வகையில் காட்டுகின்றான். கம்பனது சித்திரங்களை யாம் ஆராயும்போது நாம் இராம சேதையர்களாக மாறினால் அன்றி அவற்றின் முழு அழகையும் தயக்க முடியாதென்பதை இப்போது அறிகின்றோம் அன்றோ?

இவ்வுலகம், தோன்றிய படைப்பு நான் தொட்டு இன்று வரை என்றும் ஒரு நிலை உடையதாய் இருந்தது இல்லை. காலவலை யுள்பட்டு உலகியல் சுழன்று சுழன்று வருகின்றது. 'உலகம் காலந்தோறும் மாறி இயல்வதே' இயற்கை நெறி எனவும் இவ்வுலகச் சுழற்சியை 'எவல் பூவுடன்' எனவும் மேலாட்டுப் புலத்துறை போகியோர் கூறுவர். இன்று இவர்கள் அறிந்த இவ்வுலகியலைத் தான் பிறந்த தகவால் தமிழ் நாட்டிற்கும் பெரும் பெயர் படைத்துச் சென்றிட்ட தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனாரும் உலகச் சுழற்சி ஒன்று உண்டு என்பதை ஏனையரும் உணரும் வண்ணம் "சுழன்றும் வர்ப்பின்னது உலகம்" என்னும் ஓர் அருமைத் திருக்குறள் வாயிலாக வெளியிட்டுச் சென்றனர்.

இச்சுழற்சி வயத்தில் ஈடுபட்டு, உலகில் ஒரு காலே வீறி விளங்கிய அறம் மடிவுறவும், மடிவுற்ற அறம் பீறிதொரு காலே தலைமெடுக்கவும் கூடும் என்பது நாம் பல்லாற்றினும் அறிந்ததொன்று. இவ்வாறு அறம் மடிந்து மறம் ஓங்கிய காலத்து, உலகத்து உயிர்கள் அடையும் இழிதகவிற்கு இரங்கிப் படைத்தியக்கும் கடவுளர் மனித உருத்தாங்கிப் புலியிடை வந்து கன்னிலை நிறுவவர் என்பதும் புராணங்கள் மூலம் கேட்டறிவதுண்டு. இவர்களை எல்லாக் கடவுளரின் ஒரு கூறாகவே மேற்கொண்டு வழிபாடியற்றி வருவது உம் கம்மிடைத் தொன்று தொட்டுத் தோன்றிய தொருமுறை. உலகமே, இத்தகைய மாறுதலை ஏற்று நிற்கும் காலத்து அதன் இடத்துள்ள எவ்வகைப் பொருள்களும் மாறுதலை அடையப் பெறும் என்பது கூறவேண்டியது இன்று.

இது நிற்க, இலக்கிய உலகில் நிகழ்ந்து வரும் பல நிகழ்ச்சிகளை ஊன்றி நோக்கும் காலத்து, அவ்வந்நாட்டு இலக்கியங்களும் கால மாறுதல்களுக்கு இடம் கொடுத்து, உயர் நிலையும் இழிநிலையும் மாறி மாறி அடைந்துவந்திருக்கின்றன என்பது விளங்காமல் இரா. மக்கள் அகவாழ்க்கையையும் மன நிலையையும் மலையிலக்கெனத் துலக்க வைக்கும் உண்மை இலக்கியங்கள் குன்றி, சுவை அற்ற போலி இலக்கியங்கள் பல மல்கி மக்கள் அறிவையும் ஆண்மையையும் அடியுடன் மடியச் செய்வதே இலக்கிய உலகில் ஏற்படும் சுழற்சி எனலாகும். இத்தகைய இடர்ப்பாடு மிக்க நிலையில் தான் புலவருலகிலும், தெய்வக் கூறுவாய்ந்த கவிஞர் பலரும் தோன்றி இலக்கிய மறுமலர்ச்சியை நாட்டி நாட்டினை நலம்பெற அமைப்பர் என்பது சரித பூர்வமாக யாம் மெய்யாக கண்டவற்றன் ஒன்று. இப்புலவர் பெருமக்களைத் தெய்வப் புலவர்—கவிச் சக்கரவர்த்தி—வாகவி—கவிசார்வ பெனமர்—என ஒவ்வொரு தேயத்தினரும் வியந்த பல பல பாராட்டித் தெய்வம் எனப் பேணி வணங்கி வருதலும்

கண்டே. உருது மொழிக்கு 'இன்பால்' என்பவரும் வங்காள மொழிக்குத் 'தாகூரும்' மலையாள மொழிக்கு 'வல்லத்தோல்' என்பவரும் இவ்வாறு அவ்வக்காலத்து அவதரித்து இலக்கிய மறு மலர்ச்சியை உண்டாக்கிய தெய்வப் புலவர்கள் என்பதை அவ்வவ் விலக்கிய சரிதப் பிறப்பு வளர்ச்சியை ஒரு சிறிது தெரிந்தோரும் அறிகுவர்.

நம் தாய் நாட்டில் ஆழ்வார்கள் நாயன்மார்கள் சங்கப் புலவர்கள் இளங்கோவடிகள் கம்பர் வள்ளுவர் என்ற கவி அரசுகள் தோன்றி, மறைந்த காலத்திற்கு இப்புறம் ஐம்பது ஆண்டுகட்கு முன்னர் உள்ள காலம் வரை, தமிழ் இலக்கியம் மிகவும் கேவலமான தாழ்ந்த நிலையிலேயே இருந்து வந்தது. உண்மைப் புலவர்கள் எங்கும் இல்லை; இருந்த இரண்டொரு புலவரையும், மன எழுச்சியும் உற்சாகமும் அழிந்தொழியும்படி வறுமையும் துன்பமும் குடி கொண்டன; அருமை அறிந்து ஆதரிக்கும் அரசு பரம்பரையும் ஒளிமூன் இருள் என்னலாயின; நாடுதழிவினைச் செய்தும் பசி தீர்ப்பதென்ற ஒன்றே புலமைக்குரிய ஊதியமாகக் கருதப்பட்டது; அன்றியும் தேச மக்களின் அக வாழ்வு முற்றிலும் கெட்டு பாஷாபிமானம் குலைந்து சுதந்திரதாகம் வற்றி அடிமை மோகம் பூண்டு, நாடுந்கும் ஒளியிழந்து இருந்தது. இம்மட்டுமோ! கம்மவரும் தாய்மொழிப் பெருமையினை உணராத அவமதிக்கத் தலைப்பட்டனர்; மேலுட்டுக் கலையுணர்வினைச் சித்தரித்துக் காட்டும் திறமையும் தமிழ் மொழிக்கில்லை எனக் குறை கூறப்பட்டது. இந்நிலையில் உள்ள புலவர்களும் கலம்பகம், அந்தாதி, உலா, பின்னாதி தமிழ் முதலிய ஆற்றல் துலக்களை இயற்றி அதன் வல்லபம் கண்டு மகிழ்ந்தனரே அன்றி, தேச மக்களின் அகவாழ்வு, காட்டு நிலை, நாகரீகம், பழக்க வழக்கம் முதலிய இன்னோரன்னவற்றை உயர்த்துத் தற்கமைந்த உண்மை இலக்கியங்களை இயற்றி மகிழ் மனம் கொண்டார்கள் இல்லை. இதுபற்றி அவர்களைச் சுட்டொறு உள்ள குறை ஒரு சிறிதும் உளவாகாது. சுதந்தர தேவியின் இன்னருளேப் பெருத் தேய்கலம் இதுவே அன்றோ? சுதந்திர உணர்ச்சி கானல் நீராய் வறுமையும் துன்பமும் வாட்டி. பசிபசி என்றே பரிதவிக்கும் நிலையில் வசித்த புலவர் மனதில் யாங்ஙனம் உண்மை இலக்கியம் உதித்தல் கூடும். இவ்வாறு நம் தமிழன்னை முன்னைய நலன் அழிந்து வாடி, தன் இலக்கிய நக்கையைச் சீர்திருத்திச் செப்பனிடுதற்கேற்ற தெய்வப் புலவனை—கவிச் சக்கரவர்த்தியை—சுதந்திரநாதனை எதிர் நோக்கி நோக்கி அகம் குழைந்து நின்றான். இது கண்டிரங்கிய கலை மடந்தையும், தமிழ் அன்னைக்கு ஆக்கம்புரிய நினைந்து, பெண் பிறவி இழிந்த தெனக் கருதும் மடமை நாட்டிடை ஆண் உருத்தாங்கிப் பாரதிப் பெயரோடு வந்து அவதரித்தான். அவன் காட்டிய ஆண் உருத் தோற்றமே நம் வரகவி காலஞ்சென்ற கவிச் சக்கரவர்த்தி—சுப்பிரமணிய பாரதியாராவர்.

இந்நிலைவுகில் பல்வேறு சிற்றரசர்களைத் தன்னுள் அடக்கித்தான் எவர்க்கும் தாழாது, பொருள் போகம் அதிகாரம் என்னும் இவற்றான் தன்னின் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இன்றி வினங்கும் ஒருவரைப் 'புவிச் சக்கரவர்த்தி' என்னுமாறுபோல, காவிய உலகில் பல்வேறு புலவரையும் தன்னுள் அடக்கித் தான் ஒருவருள்ளும் அடங்காது, காவிய அமைதி, சொல்வன்மை, கற்பனைத் திறன் முதலிய பல நலத்தான் தன்னோர் ஒப்பார் ஒருவரும் இன்மைகொண்டு வினங்கும் ஒருவரைக் 'கவிச் சக்கரவர்த்தி' என மேலோர் கூறுப. புவி அரசினும் சிறந்த கவி அரசினைக் கருவிலே திருவுற்ற தொரு தெய்வப் பிறப்பின

ஊத் தட்டில்லை; எனவே கருவிலே திருவுடையாய் நாவிற்கொண்டு தமிழ் கத்தில் அவதரித்த நம் தம் பாரதியாரும் தெய்வக்கூறு வாய்ந்தவரே என்பது ஒருவராலும் மறுத்தற்கு இயலாத உண்மையாகும்.

இவ்வாறு இவரை ஒப்புயர்வற்ற தெய்வப் புலவரம்படி செய்தத கேவலம் இவர்களுள் மொழிப் புலமை மட்டும் அன்று. சிறந்த தாய் மொழிப் பற்று, இணையற்ற தேச பக்தி, மறந்தும் பிறர் திங்கெண்ணாத தாய் தரும் சிந்தனை; பிறர்க்கற முயலும் பேருழைப்பு, தனக்கென வாழாத் தன்மை ஆகிய பலவும் உடன் சின்று ஒத்து உதவிபுரிந்தன; எனினும், கம்பகாடருக்குப் பின் பித்தொருவரும் பெற்றறியாத இப்பட்டம் இவர் பெறுதற்கு இன்றியமை யாத சிறந்த காரணமாகிய தமிழ்ப் புலமையை, பல துறைப்பட விரிவாக ஆராய்ந்து பிற புலவர்க்கும் இவர்க்கும் உள்ள வாசிகளை எல்லாரும் அறியும் படி செய்யவேண்டும் என்பது ஒன்றுமே இத் தலை யங்கத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

நம் நாட்டில் பெரும்பாலும் பட்டம் பெற்றப் பண்டிதர் எனப் பேசப் படுவர் எல்லாம், கேவலம் இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சி மட்டும் உடைய ராய்க் காணப்படுவர். 'தூலாராய்ச்சி' எனப் பெயர் இட்டுத் தம் தம் மனம் போனவாறே முடிவு கூறுவோர் பலர். சரித்திர ஆராய்ச்சி என்பது பண்டிதர்களால் கண்டறியப்படாதது. மொழியாராய்ச்சித்திறம், ஒலி துட்பக் கூறுபாடு, பாஷாபிவிருத்தி—ரூபம் முதலிய பல சிறந்த துறைகள் இப் பொழுதுதான் ஆக்கிலம் கற்றுத் தேர்ந்த புலமை மிக்குடைய சிலரிடம் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக இடைக்கால துலக்களுள் தமிழருமைப் பற்றிக் கூறும் இடங்களைக் கண்டொண்டு காணும் அளவிலேயே இவ்வுண்மை புலப்படும். 'இறைவன் அருளியது, இறைவன் ஆதரித்தது, இறை யொலி யுடன் இலங்குவது' எனப் பழங்கதை பேசிச் சிறப்புரிமை நாட்டுவரே அன்றி, பிற்தொரு மொழிக்கில்லாத் தனிச் சிறப்புக்களை எடுத்துக் காட்டுதல் கிடையா. இம்முறையிலும் ஒவ்வொரு மதக்கினரும் அவ்வாக்க உரிமையைத் தத்தம் கடவுளர்க்கேற்றி மனம் மாறுபடுவர். இந்நிலையில் உள்ள புரணக் கூற்றுக்கள் அந்த அபிமானங்கொண்ட சிலரால் மட்டும் பேணிப் போற்றப்படுமே அன்றி, மொழி இயல் அறிந்த ஒருவன் முன் நிற்கும் பெருவலி யுடைத்தன்று.

இஃதிங்ஙனமாக, நம் பாரதியாரோ எனில், இவர்களைப் போலாது, மொழி இயல் தூலில் (Philology) நன்கு தேர்ச்சிபெற்றவர் என்பதை, அவர் ஆங்காங்கு தமிழ்ச் சிறப்புப் புலப்படும்படி விடுத்தன்ன குறிப்புகளைக் கொண்டே அறியலாகும். இதுவே கருவிறிருவுற்ற கவிக்கது இயல்பு. தான் இயற்றுவது தூல் ஒன்றே யாயினும், பல தூல் பயிற்சியும் அவ்வொன்ற னிடத்தே அடையும்படியும், தன் பல துறைக் கல்வி அறிவு அதனிடத் தோன்றுமாறுபு கூறிச் செல்வர். கம்பர் வள்ளுவர் முதலியோர் இட்டிப் போந்த தூல்களின் மூலம் இதனைப் பாக்க அபியலாம். கம்பகாடாது அரசியல் கூறும் வன்மை கண்டு அவரை அரசர் எனவே மயங்கினாரும் சிவன் உண்டு.

இவரது, மொழியாராய்ச்சித் திறமை அவ்வியல் வல்ல புலவர் பலராலும் உச்சிமேற் கொண்டு மெச்சுத் தாத்தது. தமிழின் தொன்மையையும், மற்றும்

அதன் பெருமைக்குரிய ஓசை துட்பம், பொருட்செறிவு, இலக்கண அமைதி முதலியனவாய் எண்ணிறந்த சிறப்பியல்புகளை எல்லாம் முற்றவுணர்ந்த வல்லுநர் என்பதும் உணரத்தகும்.

“இனிய ஓசையும் பொருட் செறிவும் பற்றியே ஒரு மொழியினைச் சிறத்தெனக் கோடல்கூடும்” என்பது மொழி நூல் வல்ல பலர் கொண்ட கருத்தாகும். ‘உலகத்துப் பொருள்கள் காரணமாக எழும் மக்கள் மன எழுச்சியைப் பிறருக்கு அறிவிக்கும் கருவியே பாஷை’ எனப்படுதலின், அப் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் அது சுட்டுதல் வேண்டும். ‘சொல்லினால் சொல்ல ஒண்ணப் பொருளும் ஒன்று உண்டு’ எனின், அது அப்பொருளின் மேன்மையைக் குறிப்பதோடு மட்டும் அல்லால், மொழிக்குள்ள குறைவையும் அத்துடன் புலப்படுத்தியதாதல் வேண்டும். திருவெட்டி முழுத்தம் (அஷ்டாட்சர மந்திரம்) ஐந்தெழுத்தும் (பஞ்சாக்ஷர மந்திரம்) சொல்லினுள் உயர்ந்தாகக் கொள்ளப்படுவதின் உட்கருத்து யாது? பிற சொற்களால் சுட்டுதல் கூடாத கடவுளாகிய பரம்பொருளையும் குறிப்பதென்ற காரணம் ஒன்று கொண்டல்லது வேறு ஒன்றும் கிடையாது. எனவே, எல்லாப் பொருளினையும் குறைவின்றி உணர்த்தத் தகுவனவே நன்மொழி என்பதும், அவ்வியல் பிற குறையற்றன மொழி இயல்பினும் குறையற்றனவே என்பதும் சொல்லாமலே அமையும்.

“வைந் வைவின் மராமரம் ஏழ்தொளை

எய்த எய்தவற்கு எய்திய யாங்கதை

நொய்தின் நொய்ய சொல் நூற்கலுற்றேன்; எனே ?

செய்த செய்தவன் சொல்கின்ற தேயத்தே.”

எனக் கல்லியில் பெரிய கம்பகாடர் தன் அவையடக்கத்திற் கூறிய செய்யுள் இச்சந்தர்ப்பத்துள் ஒருங்கு வைத்தெண்ணும் ஒப்புமை உடையது. “தான் வைத வயவுரையே இராமகாதைக்கு வாழ்த்துரையாகும்படியான வடமொழியினால் இயற்றப்பட்ட நூல் ஒன்றிருக்கும் பொழுது, எனது புல்லிய சொல்லி ஞாலாகிய நூலையும் உலகு ஒப்புமோ’ என அவையடக்கம் கூறியவாறு இது. இதனுள் ‘மராமரம் ஏழ் தொளை எய்த எய்தவற்கு வைதவைவின் மாக்கதை எய்திய சொல்’ என வடமொழியின் பெருமை சிறப்பிக்கப்படுகிறது. வட மொழிப் பெருமை பலவாயிருக்க இவர், அவற்றை யாவும் விடுத்து, இவ்வாறு விரிந்த பொருள் அடக்கும் சொற் சிறப்பதினை மட்டும் குறித்தோதியதும் யாம் முற்கூறியவதனையே வலியுறுத்தும்.

நமது தாய்மொழியாம் தமிழ் மொழியும் விரிந்த பல பொருளடக்கும் சொற்சிறப்பம் வாய்ந்ததேயாகும். இது, நம்மொழியை மேலாட்டு முறையில் ஆராய்ந்த கூறிய மேல் புலவாணா கொண்ட கருத்து. இக்கருத்துண்மையை, நாம் பின்வரும் பொய்யா மொழிக்குப் பொருள் காணும் முகத்தானே சிதர்சனமாகக் காணலாகும்.

“இலன்னன்னும் எவ்வம் உரையாமல் ஈதல்

குலன்உடையான் கண்ணே உன்.”

என்பது, ஈகை என்னும் அதிகாரத்தின் பாடப்பட்ட அருமைத் திருக்குறளாகும். உலகில் உள்ள எல்லா மொழியாலாகிய நூல்களிலும், இரப்பார்க்கு

ஒன்று ஈயும் இடத்து, காவாது ஈதலும், மீட்டிரவாவகை ஈதலும், குறிப்பறிந்திலும், (உன்னது வைத்தும்) இல்லது கூறுவார்க் கீதலும் ஆகிய இவைகள் வேண்டும் என்பது, கூறப்பட்ட உண்மைகள். இவ்வகைப் பொருள்கள் அனைத்தும் சொற்சிறைவு முதலியன செய்து வேண்டாதவாறே, ‘துலன் என்னும் எவ்வம் உரையாமல் ஈதல்’—என்னும் சிறு ஈசாந்தொடரின் கண் கண்டோர் வியக்கும் வண்ணம் தானே வந்தமைகின்றன. இப்படியாகச் சொல் ஒன்று நின்றே பல பொருளை அடக்கும் திறம், மொழி ஒன்றனுக்கே யுரியது; ஆனால் அதை ஆண்ட அருமை மட்டும் ஆசிரியரைச் சேர்த்தது. இப் பெரும் சிறப்பினை ஏனைய மொழிகளில்போல் அல்லாமல் தமிழ் மொழியில் தொட்ட தொட்ட இடம் தொறும் காணக் கிடைக்கும். இது கருதியே “செந்திறத் தமிழ்” எனப் பெரியோர் பலரானும் பாராட்டப்பட்டதென்க. இவற்றை எல்லாம் தமது சீரிப கூறிய மதுவன்மைமால் கண்ணொன்று நம் புலவர் திலகர் பாபதியாரும்,

“வானம் அளந்தது அனைத்தும் அளந்தீரும்

வண்மொழி வாழியவே.”—

என இம்மொழியின் பொருட் செறிவுடைமையைக் காரணங்காட்டி வாழ்த்துக் கூறுவது யாம் முற்கூறியபடி இவாது மொழி நூல் வல்ல புலமைக்கு நடுகின்ற தக்க சான்று பகரும்.

இன்னும் இதுபோலவே ‘யாம் அறிந்த மொழிகளிலே, தமிழ் மொழி போல் இனிதாவது எங்கும் காணேம்’ என்று இவர் தமிழின் இனிமை குறித்துக்கூறும் இடமும் மொழி இயல் அறிந்து சாற்றிய தன்மையதேயாம். முன்னர் இடத்தில், பொருட் செறிவுடைமையைக் கூறியவர் இங்கு இனிமையைக் குறிப்பிடுகின்றார். இனிமை உடைமையும் மொழிச் சிறப்புக்குக் காரணம் ஆனமை முன்னர்க் கண்டோம்.

தமிழ் மொழி படிப்போர்க் கெளியதும் கேட்போர்க்கு இனியதுமாய ஓசை நயம் பல பல வாய்ந்தது. இதனை, நம் மொழியை மேல்புல முறையில் ஆராய்ந்தறிந்த ‘கால்தெவல்’ துரைமகனார் கூற்றுக்கொண்டு அறியலாம். ஓசைக் கூறும் துட்பமும் அறிந்த அதன்படி செடில் குறில் வலி மேலி இடை என எழுத்துக்களை எடுத்தோதியும் அவ்வோசையையும் துங்கல் துள்ளல் செப்பல் முதலாக வரையறுத்தும், பாக்களின் இடத்தும் அவ்வோசையுடைமையையே உயிர்நாடியாகப் பெய்து வைத்தும், அதற்கெனச் செய்யுள் இலக்கணங்களையும் இத்தனை விரிவாக இயற்றிப் போந்ததும் ஆகிய சிறப்பியல்பு தமிழ் ஒழிந்த ஏனைய மொழியிடத்தே காணாதல் அருமையினும் அருமை. ‘இழுக்குடைய பாட்டிற்கு இசை நன்று’ என்பது நம் தமிழர் பழமொழி? இதனால், செவிக்கினிய ஓசையையே நம் தமிழ் மொழி எவ்வழியினும் கிடைக்களமாகக் கொண்டுள்ளது தொன்று தொட்ட முறை என்பது போதரும். இது கருதியே திருமண்கை மன்னனும் தான் இயற்றிய திருவிருந்த தாண்டகத்தில், இறைவன் சப்தஸ்வரூபமாய் விளங்குகிறான் எனக் கூறிய வழி, “செந்திறத்த தமிழோசை வட சொல்லாதி” என்று கூறியருளினார். இது னான், வட சொல்லே வானா கூறி தமிழைச் ‘செந்திறத்த’ என அடைபெட்டிருக்கியதும் ‘செந்திறத்த தமிழ்ச்சொல்’ என்னை ‘கமிமோசை

என்று குறிப்பிட்டதும், 'வட வோசை' என்னுது 'வட சொல்' எனக் குறிக்கொண்டதும், தமிழ் மொழிக்குப் பின் வட சொல்லை வைத்த வைப்பு முறையும் ஆராய்ச்சியாளர்களால் கூர்ந்து நோக்கத்தகுந்தது. இதற்கெல்லாம் காரணம் கருதும் காலத்து தமிழ் மொழியின் இனிமை ஒன்றே என்பது புலப்படாமல் இரா. இவ்வாழ்வாருடைய இத்தகை அறிவு நிலையும் நம் கவிச் சக்கரவர்த்தியாருடைய அறிவும் ஒரு மாடத்தில் கூடிக் குலவுவதைப் பார்க்க எம் மனம் பெரும் மகிழ்வுறுகிறது. இவரும் தமிழ் மொழியைப் பற்றிக் கூறுகிறதா, 'தமிழ்ச் சொல்' என்னுது, ஆழ்வாரைப் போலவே, 'தேமதுரத் தமிழோசை' என்றே கூறுவர்.

இதுகாறும் கூறியவற்றால், இவரிடம் சிறப்பாய் அமைந்த மொழியியல் அறிவைப் பற்றி ஒரு சிறிது உணரலாகும். இனி வரும் பகுதியில், இவரது புகழ் விரும்பாப் பண்டிதர் சிலர் கூறும் புலமை மறுக்கும் குறிப்பையும் அதன் வன்மை மென்மைகளையும் சீர்தூக்கி ஆராய்வாம்.

“Funny” Magzin of India

(Bi-monthly) Published on the 5th & 20th.

GIVES THE BEST OF EVERYTHING

Jokes, Stories, Serials, Humorous articles,
Cartoons of great events and
Competitions.

LUCKY NUMBER SCHEME & FREE PUZZLE PRIZE

OUR ADDITIONAL FEATURES.

Price As. 1-6.

AVAILABLE AT ALL STALLS &
NEWS AGENCIES.

or Apply to:-

The “Funny Magzin” Office,

No. 6, Lawyer Chinnathambi Mudali St.,

Sowcarpet, MADRAS.

தனுர்மாதமும் பொங்கல் பண்டிகையும்

(வி. சங்கரய்யார்.)

மாரீரகழி மாதத்தில் காலையில் வெகு கேரம் வரையிலும் படுக்கையை விட்டு எழுந்திருக்க மனமே வராது. இம்மாதத்தில் சூரிய வெப்பமின்றி புற்பூண்டுக் கொல்லாம் கூட பனியால் ஒலிங்கி வரத்தெக்கின்றன. இம்மாதத்தில் தான் மனிதர்களுக்கும், மிருகங்களுக்கும் சோய் உண்டாகி மாணமும் சம்பவிக்கின்றது. வாங்கிரமிக் (தொத்து) வியாதி களான காலரா முதலியவைகளுக்கும் இம்மாதமே கொண்டாட்ட காலம். இதவே தக்பியணத்தின் முடிவான மாதம். இப்படி யெல்லா மிருந்தும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் பகவதேதையில் 'மாதங்களில் நானே மாரீரகழி மாதம்' என்று இம்மாதத்தைக் குறித்து வெகு விசேஷமாகக் கூறி யிருக்கக் காரண மென்ன? எல்லாம் சரீர சுகாதாரத்தை மதத்தோடு இணைக்கப்பட்டே யாம்.

சூரியனுடைய சக்தி அபாரம். இது விஷயமாக தனிமையாக ஒரு வியாசம் வேறொரு இடத்தில் எழுதுகிறேன். மகா சங்காரத்தி யன்று சூரியன் மகா ராசியில் பிரவேசிக்கிறான். அப்பொழுது பூமத்திய ரேகைக்கு தெற்கே 23½ பிரதேசங்களில் சூரியன் மத்தியானத்தில் தலைக்கு கோளாகக் காணப்படுகிறது அப்பொழுது தக்பியண கோளார்த்த வாசிகளுக்கு கோடைகாலமும் உத்தர கோளார்த்த வாசிகளுக்கு குளிர்காலமும் இருக்கிறது. நாம் உத்தர கோளார்த்தத்தில் வசிக்கின்றோம். மகா சங்காரத்தி முதல் சூரியன் வடக்கு கோளாகி வர ஆரம்பிக்கிறான். அதுவரையிலு மிருந்து வந்த பனியும், மூடு பனியும் குளிரும் குறைய ஆரம்பிக்கிறது. மாரீரகழி மாதத்தில் ஜனங்கள் குளிக்கவும் வெளியே போகவும் கூட முடியாதபடி குளிரால் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இரவுகளில் ஜன்னல் கதவுகளையும் கூட மூடிக்கொண்டு தூங்குகிறார்கள். ஆகையால் தாங்கள் உச்சவசித்த வாயுவையே மறுபடியும் மறுபடியும் சுவாசிப்பதால் அனேக வியாதிகளுக்கு உள்ளாகிறார்கள்.

ஆகையால் இம்மாரீரகழி மாதத்தில் நாமெல்லாரும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டுமென்றே கமமுன்னோர்கள் சில விதிகளை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். இம்மாதத்தில் பயிரிடபவனுக்கு அதிக வேலைகிடையாது. என்னென்றால் பயிரெல்லாம் அறுவடைக்குத் தயாராகயிருக்கும். விவசாயிகளுக்கு இம்மாதத்தில் சிரம பரிகாரம் செய்ய சாவகாச முண்டு. ஆடு மாடுகளுக்கும் அப்படியே.

இம்மாதம் பூராவும் கால 5-30 மணிக்கு பஜனை கோவந்திகளைத் தெருவுகளில் பார்க்கலாம். இவர்கள் இரவு 4 மணிக்கு எழுந்து ஸ்நானம் செய்து விட்டு சுத்தமான உடைகளை உடுத்திக்கொண்டு பஜனை செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் பணியையும் குளிரையும் லக்ஷியம் செய்யாமல் நடந்து சுறுசுறுப்பாகச் சென்று குளித்து வேஷ்டி தோய்த்து தேகத்தில் உஷ்ணம் கிளம்பும்படிச் செய்கிறார்கள். மார்கழி மாதத்தில் பிராதஸ்நானம் மிக ஆரோக்கியமே. ஹிந்து சாஸ்திரப்படி இம்மார்கழி மாதத்தில் கால 4 மணிக்கு எழுந்து ஸ்நானம் செய்து கால பூஜை குரிய உதயத்துக்கும் செய்யவேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கோவில்களிலும், பூஜை செய்யுமிடங்களிலும் இந்த தனுர் மாத பூஜையானவுடன் சுமார் 6-30 மணிக்குள் ஒரு சூடான ஆகாரம் உண்ண வேண்டுமென்பதற்காக சில ஏற்பாடுகளும் உண்டு. அதாவது அரிசி, பாசிப் பருப்பு, ரெய், உப்பு, மிளகு, ஜீரகம் இவைகளாலாகிய வெண் பொங்கல் வினியோகம் செய்வது வழக்கம். இம் மார்கழி மாதம் தினமும் காலம் குரிய உதயத்திற்குள் ஸ்நானம் செய்து விட்டு இவ்வித பொங்கல் ஆகாரம் சடச் சடச் சாப்பிடுவது ஆரோக்கியமே.

இம் மாதத்தில் குரிய உதயத்துக்கு முன் குளிர்ந்த நீரில் ஸ்நானம், ஆகாரத்தில் அதிக ஜாக்கிரதை, மிதமான வியாயாமம், வைகுண்ட ஏகாதசியன்று இருக்க வண்டிய உபவாசம் (உபவாசத்தின் மஹிமையை பற்றி Vol. 19. No. 5-ல் 381-ம் பக்கத்தைப் பார்க்கவும்) இவைகளால் இம் மாதத்தில் நமக்கு ஒரு கோயும் வராமல் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியும். குளிர் காலத்தில் இந்த பழக்கம் ஏற்பட்டால் வெயிற் காலத்திலும் தொருவது கஷ்ட மில்லை. இப்பழக்கங்களினால் பருவங்கள் மாறுதல் அடையும் போது (change of season) ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்களை யெல்லாம் தேகம் தாங்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும்.

இக் காலத்தில் நிலங்களில் பயிற் தொழிலில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டிய தில்லை. ஆகையால் வீடு தெருவு இவைகளைக் கவனிக்க சாவகாசம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் வீட்டின் தரையை செப்பனிடல், சுவர்களுக்கு சுண்ணாம்பு அடித்தல் முதலிய வீட்டு மராமத்துக்கள் செய்ய வேண்டுமென்று ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். அதுபோல் மாட்டுத் தொழுவங்களையும் செப்பனிட வேண்டும். கிராமமதைதானங்களும் சுத்தப் படுத்தப் படுகின்றன. சிறு குடிசை முதல் அரண்மனை வரையிலுமுள்ள எல்லா இடங்களும் பொங்கல் பண்டிகைக்கு முன் செப்பனிடப்படும். இதற்குப் பிறகு தான் சங்கிராந்தியை எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. தைமாதப் பிறப்புக்கு முன் செப்பனிட்டால் வேண்டுமென்பது சாஸ்திரம். சங்கிராந்தியன்று தாய் தந்தையர் இருக்குமிடம் தனயர்கள் செல்ல ஆவலுடன் இருப்பார்கள்.

மார்கழி மாதம் தடைசி நாளன்று தான் 'போதி பண்டிகை.' என்று குப்பை கூளங்கள் யாவற்றையும் தீக்கிரையாக்குகின்றார்கள். உபயோக மற்ற பழைய, பாய்கள், கூடைகள், பழைய கந்தல்கள் முதலியவற்றையும் அன்று தூரீகரிக்கப்படுகிறது.

'மகாசங்கிராந்தி' மறுநாள் ஆரோக்கிய மாதப் பிறப்பு. அன்று பழைய சட்டி பாணிகளை யெல்லாம் எறிந்துவிட்டு புதியவைகள் சேகரிக்கப் படுகின்றன. அன்று வண்ணான் துணிகளை யெல்லாம் வெளுத்து சுத்தமாக்கிக்

கொடுக்கின்றனர். எழைகளுக்கும் வேலைக்காரர்களுக்கும் இனம் அளிக்கப் படுகின்றது. அன்றே உத்தராயணம் ஆரம்பம்—அன்று முதல் தான் குரியன் தெற்கிலிருந்து வடக்கு கோக்கி தன் பிரயாணத்தை ஆரம்பிக்கிறான். அன்று குரிய பகவானை ஆராதிக்க வேண்டியது நமது கடமை. அன்று உத்தராயணம் பிறந்த பிறகு அதாவது குரியன் மகாராசியில் வந்தபிறகு (பிரதா வில்லாதவர்கள் மாத்திரம் பிதிர் காரியமான திலதர்ப்பணம் செய்துவிட்டு) தங்கள் வீட்டு முற்றத்தில் புதிதாக அடுப்புத் தயார் செய்து அதில் சர்க்கரைப் பொங்கல் செய்து வைக்கிறார்கள். அங்கேயே ஆதித்திய மண்டலம் எழுதி அதில் மார்த்தாண்டனை தன் பத்னிகளோடு ஆவாஹனம் செய்து விதிப்படி சூழித்து சர்க்கரைப் பொங்கலை நிவேதனம் செய்து பூஜிக்கிறார்கள்.

மறுநாள் 'மாட்டுப் பொங்கல், நம் தேசம் ஒரு விவசாய நாடு. இங்கு பயிர்த்தொழிலே முக்கியம். ஆகையால் மாடுகளைக் குறித்து அதிகமாக கவனிக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே ஒரு நாள் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. நாம் தற்காலத்தில் கல்விவாரம், சுகாதார வாரம் கொண்டாடுவது போல் ஆதிகாலத்திலுள்ள நம் பெரியோர் கால் நடைகளுக்குக் கென்று இந்த தினத்தை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். அன்று காலையில் கால் நடைகளை நன்றாகக் குளிப்பாட்டி அவைகளுக்கு அலங்காரங்கள் செய்து நல்ல ஆகாரங்கள் கொடுத்து கோபூஜை செய்கிறார்கள். அன்று மாலைிலும் கிராம மைதானத்தில் கால் நடைகளின் கூட்டம் கூட்டப்படும்.

இந்த மகா சங்கிராந்தி ஒரு விவசாய ஆரோக்கிய பண்டிகையேயாகும். ஆகையால் நாமெல்லோரும் இவ்வருஷமும் "லோகாஸ் ஸமஸ்தாஸ் ஸுகிணோ பவந்து" என்ற ஆரிய வசனப்படி நமது சகோதரர்கள் யாவரும் சேமமாக இருக்கும்படிக்கும் பாரதமாதா மேன்மேலும் விருத்தியடையும் படிக்கும் பரம்பொருளை நாமெல்லோரும் கேட்டுக் கொள்வோமாக. அவரும் விவசாய ஆரோக்கிய இம்மாதம் முதல் எல்லோருக்கும் அரோக திடகாத்திரமும், தீர்க்காயுளும், தனபிவிருத்தியும் கொடுத்து அருள் புரிவாராக.

ஆனந்தபோதினி அச்சுக்கூடத்தில்

போஸ்ட் கார்டுகள் முதல் போஸ்டர்கள் வரை புஸ்தக வேலைகள் உள்பட எல்லாவித அச்ச வேலைகளும் சுத்தமாகவும், அழகாகவும், கால தாமதமின்றியும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

விவரங்களுக்கு கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதித் தெரிந்துகொள்ளவும்.

மானேஜர்.

“ஆனந்தபோதினி” மதராஸ்.

கண்ணன் என் தோழன்

—••❀❀❀••—

(சூரியர்-வ. பதுமநாப பிள்ளை.)

இன்னருளே வடிவான இறைவன், இந்நிலவுலகில் அறம் மெலிந்த மறம் மலிந்த காலங்களிலே, தீயோரைத் தண்டித்து தூயோரை வாழ்வித்தருளும் அருள்நோக்கத்துடன் மேற்கொண்ட அவதாரங்கள் பல. அவற்றுள், மச்ச-சூர்ம-வராக-சாசிம்ம-வாமன-பரசராம-ரகுராம-பலராம-கிருஷ்ண-கல்பி என்று கூறப்படும் தசாவதாரங்கள் பெரிதும் சிறப்புடையன. அவ்வவதாரங்கள் பத்திலும், ராம-கிருஷ்ண அவதாரங்கள் வளைய அவதாரங்களைக் காட்டிலும் மிகப் பெருஞ் சிறப்புடையன என்பர் பெரியோர். ராம-கிருஷ்ண அவதாரங்களே கிருமாவின் பூர்ண அம்சாவதாரங்கள் என்றும், வளைய அவதாரங்கள் யாவும் அப்பெருமானது ஆவேசாவதாரங்களே என்றும் சொல்லப்படுகின்றன. அவ்வவதார மூர்த்திகள் இருவரில், இறைவனின் ஒப்புயர்வற்ற அசாதாரண மகாசக்தியை வெளிப்படுத்தி தானே பரம்பொருள் என்பதை உலகினருக்கு வெளிப்படையாக உணர்த்தியருளிய கண்ணபிரானிடமே அன்பர்கள் பலரும் பெரிதும் கடுபட்டிருக்கின்றனர். இந்த உலகத்தின் தந்தை நான்; இதன் அன்னை நான்; இதனைத் தரிப்போன் நான்; இதன் பாட்டன் நான்; அன்பர்களால் உணரப்படும் பரம்பொருள் நான்; தாய்மை செய்பவன் நான்; ஒங்காரம் நான்; ருசுவேதம் நான்; யஜுர்வேதம் நான்; ஸாமவேதம் நான்; இவ்வுலகத்தின் புகலிடம் நான்; இதன் இறைவன் நான்; இவ்வுலகுக்குச் சாட்சி நான்; இதன் உறையுள் நான்; இதன் சரண் நான்; இதன் தோழன் நான்; இதன் தொடக்கம் நான்; இதன் அழிவுநான்; இதன் இடம் நான்; இதன் நிலை நான்; இதன் அழியாத வித்து நான்"—என்று இவ்வாறு கண்ணபிரானைத் தவிர, வேறு எந்த மூர்த்தியும் வெளிப்படையாக உலகுக்கு உண்மையை உணர்த்தியதில்லை.

உயர்வற உயர்ந்த உயர்நலமுடைய அயர்வறும் அமரர்க ளுதியாகிய ஆண்டவனால், மயர்வற மகிநலம் அருளப்பெற்ற ஆழ்வார்கள் பதின்மரும் அடியவர்க்கு எளியவனாகிய கண்ணபிரானிடமே பெரிதும் கடுபட்டுனர். காலஞ்சென்ற நமது தமிழ்நாட்டுக் கவியரசராகிய திரு-சுப்பிரமணிய பாரதியார், ஆழ்வார்கள் காட்டிய வழியைப் பின்பற்றியவராய், கண்ணபிரானை ஆருயிர்த் தோழனாகவும் அருட்பெருந் தாயாகவும் அன்புத் தந்தையாகவும் வேந்தனாகவும் பணியாளராகவும் ஆசிரியனாகவும் சீடனாகவும் செல்வக் குழந்தையாகவும் குறம்பு மிகுந்த வினையாட்டுப் பிள்ளையாகவும் காதலனாகவும் காதலியாகவும் பாலித்து, சிற்பில அற்புதச் சொற்செந்திரங்களை அழைத்திருக்கிறார். அச்சொற்செந்திரங்கள் பலவகைப்பட்ட நயங்களும் பொருந்தியனவாக வினங்

குவதால், அவற்றிலுள்ள அழகிய அரிய நயங்களை எடுத்துக்காட்டுவது நேயர்களுக்குப் பெருமகிழ்வுட்டக் கூடுமென்பது, சிறியேனது நம்பிக்கை. முதன் முதலில், கண்ணபிரானை இன்னுயிர்த் தோழனாகக் கொண்டு பாரதியார் பாடியுள்ள பாக்களின் அரிய நயங்களை ஆராயத் தொடங்குவோம்.

தவாரகையிலே, வெற்றிலீரானாகிய அர்ச்சுனன் துறவியின் கோலம் பூண்டு பூங்காவனத்தில் தங்கியிருந்தபோது, கண்ணபிரானது தங்கையாகிய சுபத்திரையைக் கண்டு காதலிக்கிறான்; அச் சுந்தரியும் அவனிடம் காதல் கொள்கிறாள். கேவலம் ஊனுடம்பின் வெளியழகில் மதி மயங்கிக் கொள்ளும் காமமாக வன்றி, கண்வழியே புருந்து கெஞ்சில் ஊடுருவிப் பாய்ந்து உயிரோடு உயிர் இரண்டறக் கலந்து ஒன்றுபடும் உத்தம தெய்விகக் காதலாகிய உணர்ச்சி, அவர்களிடையே தோன்றிவிடுகிறது. பார்த்தனது கெஞ்சில் சுபத்திரை குடிபுருந்து கொண்டுவீடுகிறாள்; சுபத்திரையின் ஹிருதயமாகிய சிங்காசனத்திலே, வீர காண்டவனாகிய பார்த்தன் கம்பீரமாக ஏறி அமர்ந்துகொண்டு விடுகிறான். தனது காதலியின் கழுத்தில் மணமாலை சூட்டி மகிழவேண்டுமென்னும் போர்வாம், அர்ச்சுனன் மனத்தில் அதிகரிக்கிறது. எனினும், தங்கனது திரு

மணத்திற்கு தனது காதலியின் தமையனாகிய பலராமர் எளியில் சம்மதியார் என்னும் எண்ணம், அவனைப் பெரிதும் வாட்டுகிறது. தனது இன்னுயிர்த் தோழராகிய கண்ணபிரானது அண்ணனாகிய பலராமரின்மேல் கணை தொடுக்க, அர்ச்சுனன் மனம் சிறிதும் துணியவில்லை. அவ்வாறு அவன் கலங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது, அவனது ஆருயிர்த் தோழராகிய கண்ணபிரான், செந்தாமரைக்கண்ணோடும் செம்பவனமேனியோடும் மோகனப் புன்னகை பொலியும் திருமுகத்தினோடும் மேகமேனியோடும் கூடியவராய் அவனெதிரில் காட்சி அளிக்கிறார். அப்பொழுது அவன் அவரை நோக்கி, "பொன்னவிர்

மேனிச் சுபத்திரை மாதைப் புறங்கொண்டு போவதற்கே—இனி—என்ன வழி?"—என்று அடக்கமுடியாத பேரார்வத்துடன் வினவுகிறான். அதற்குத் தகுந்த உபாயத்தை, அருள் வள்ளலாகிய கண்ணபிரான் இரண்டே கணங்களில் தனது தோழனுக்கு உணர்த்தலானார். இவ்வாறு, பெய்யன்பர்களின் தாய்மை பொருந்திய நல்விருப்பத்தை எளிதில் கிறைவேற்றி வைத்தருளும் இன்னுயிர்த் தோழனாக தாம் விளங்குவதை, கண்ணபிரான் உலகுக்கு உணர்த்தியருளினார்.

போர்க்களத்திலே, வீரர்களிற் சிறந்த வீரனாகிய கண்ணனது போர்த் திறமையைக் கண்டு பார்த்தன் பெரிதும் வியந்து சிற்பானாயினன். தனது

போர்த்திறமையைக் கொண்டும் காண்டவத்தின் துணை கொண்டும் பிகளளியில் கண்ணனை வென்றுவிடலாமென்று ஆர்ச்சுனை நனக்குவதான் கொண் டிருந்த கர்வம், பெரிதும் தளர்வதாயிற்று. அவன் இரவில் கண்ணபிரான் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்தை அடைத்து, அப்பெருமானை கோக்கி, “தன் னன் வில்லாளர் தலைவனைக் கொன்றிடக் காணும் வழிபொன்றில்லேன்— வந்தது இங்கு—உன்னை அடைந்தனன்” என்று முறைபிடலாயினன். அந் திலையிலே, அன்பர்களது துன்பங்களை அகற்றியருளும் அண்ணலாகிய கண்ண பிரான், போர்முனையில் வெற்றி பெறக்கூடிய உபாயத்தை ஒரே கணத்தில் வெளியிட்டு பார்த்த னைக் காத்தருளியதன் வாயி லாக, மெய்யன்பர்களுக்கு நேரும் துன்பங்களைக் களைந்து அவர் களைக் காத்தருளும் பொறுப்பு தம்மைச் சேர்ந்த தென்னும் உண்மையை உலகுக்கு அறி வுறுத்தியருளினார்.

RAMAN.

போர்க்களத்தில்—எதிரிகள் சொரிந்த கணைகளைத் தமது சிருமேனியில் ஏற்று—பார்த்த னது தேர்த்தட்டில் சாரதியாக அமர்ந்து தேர் நடத்திக் கொடு த்த கண்ணபிரானது ஒப்புயர் வற்ற அற்புதப் பெருங்கருணை, உன்ன உன்ன உண்மையன்பர்க ளது உன்னத்தைப் பெரிதும் உருக்குவதாகும். அப்பெருமான் தனது அன்புரிடம் கொணட அருட்பெருக் கினால் செய்த அவ்வருஞ் செயல், வாழ்க்கையாகிய போர்க்களத்திலே காமம்-கோபம்-ஆணவம்-தன்னலப்பற்று-ஆசை முதலிய உட்பகைகளை எதிர்த்து கின்று போர்புரியும் மெய்யன்பர்களுக்கு அப்பெருமான் தானே ஒப்பற்ற தனிப் பெருந்துணையாக கின்று அவ்வுட்பகைகளுக்கே அடக்கி ஒடுக்கி அன்பர்களை உய் வித்தருள்வான் என்னும் உண்மையை உணர்த்துவது உன்னித்து உணர்த்துவ தாகும். “நெஞ்சம் ஈனக் கவலைகள் எய்திடும் போதில் இதம் சொல்லி மாற் றிடுவான்” —என்றவாறு, அன்று பார்த்தன் ஒருவனது கவலையை மாற்றி, கண்ணபிரான் அருளிய இதோபதேச னாலாகிய பகவத்கை, இன்று என் னிறந்த மெய்யன்பர்களின் மனக்கவலையை மாற்றக்கூடிய ஒப்புயர்வற்ற அற் புத சஞ்சீவியாக விளங்குகின்ற தன்னோ!

“ஐயனே! இந்நிலவுலகிலே, என்னைச் சுற்றிலும் சூழ்ந்து நிற்கும் பல வகைப்பட்ட பகைவர்களின் கடுவிலிருந்து, அடியேன் அவர்களது சூழ்ச்சி களுக்கு ஆளாகாமல் தப்பிப் பிழைப்பது எப்படியென்று என் மனம் பெரி தும் தவித்து நிற்கிறது. எனது ஆன்மா உய்வடையவும் எனது குலம் உய்யவும் எனது நாடு சிறக்கவும் நான் எவ்வெவ்வாறு உழைக்கவேண்டும்? கர்மத்திற்கு அஞ்சி அடக்கி ஒடுக்கி மன வலிமை தளர்ந்து சோர்வு மிகுந்து நிற்காமல்,

கர்மத்தை அடக்கி ஆளக்கூடிய வீர சக்தியைப் பெற்று மன உறுதியிற் சிறந்து உற்சாகம் மிகுந்து நிற்பது யாங்ஙனம்? கர்ம பலன்களில் ஆசையிகுந்து வெற்றி வில் செருக்கும் தோல்வியில் துயரமும் மிகுந்து மன அமைதி இழந்து வருந்தி நிற்காமல், உன்னால் ஆட்டிவைக்கப்படும் ஒரு சிறு கருவியாகவே என்னை நினைத்துக்கொண்டு; பலன்களில் சிறிதளவும் இச்சையின்றி உணது திருவுள் ளத்தை மகிழ்விக்கக்கூடிய சீரிய செயல்களையே செய்யக்கூடிய மனோபலத் தைப் பெறுவது எவ்வாறு?”

—இவ்வாறு அன்று பார்த்தன் வினவிய வினாக்களுக்கு கண்ணபிரான் அருளிச்செய்த சீரிய யொழிகள், இன்றும் எண்ணற்றத் மெய்யன்பர்களுக்கு இணையற்ற இன்ப மூட்டும் இனியவழிகளைக் காட்டுகின்றனவன்றோ!

தன்னிடம் உண்மையன்புடைய அன்பர்கள் கேட்ட பொழுதில்,—அப் பொருள் எவ்வளவு அரியதாயினும்—அப்பொருளை அருள்வடிவின்னாகிய ஆண்டவன் எப்படியும் அளியாம விரான் என்பது உறுதி. ஆனால், தனது அன்பனது மன உறுதியையும் பக்தியின் தளராத உறுதிநிலையையும் சோதிக்கக் கருதி, சிற்சில சோதனைகளை விளைவிப்பது இறைவனது இயல்பு. அச் சோதனைகளைக் கண்டு, மெய்யன்பர்கள் சிந்தை நொந்து வீண்ணப்பிக்கும் மொழிகளால் சிறிதளவும் சினங் கொள்ளாமல் பொறுத்துக் கொள்ளக்கூடிய ஒப்புயர்வற்ற தனிப்பெருங்கருணை, இன்னருள் வடிவின்னாகிய இறைவனிடத் தில் பெரிதும் சிறந்து விளங்குகின்றது. இவற்றை நமது கவியரசர், “கேட்ட பொழுதிற் பொருள் கொடுப்பான்; சொல்லும்—கேலி—பொறுத்திடுவான்” —என்று உணர்த்துகிறார்.

‘இணையற்ற நட்பு’ என்னும் உரிமையினாலே பலவாறு ஆட்டங்கள் காட்டியும்; அசத்தினின்றும் சோர்வை அகற்றி, புத்துணர்ச்சியையும் புதிய உற்சாகத்தையும் புதிய மனோபலத்தையும் ஊட்டி பரவசப்படுத்தக்கூடிய செவிக்கினிய பாட்டுக்கள் பாடியும் கண்ணபிரான் செய்தருளிய லீலைகள் பலவும் பாரதியாரின் அகத்தில் தோன்றி, அவரது கவலைகளை நீனத்தையும் மறக்கச்செய்து ஒப்புயர்வற்ற இன்பமூட்டி அவர் என்றும் காணாத மகத்தான ஆறுதலை அளிப்பனவாயின. உன்னத்துள் உழையும் இறைவனே மனிதவடிவங் கொண்டு கண்ணபிரானாக விளங்கினால்தான், தனது அன்பனது அகத்தி லிருக்கும் குறிப்பினை அலன் வெளியிடுவதற்கு முன்பே உணர்ந்து கொண்டு, அவன் என்ன நினைத்தானென்பதை வெளியிட்டுரைத்து அவனை ஆச்சரியக் கடலில் ஆழ்த்திய அற்புதச்செயல், “என்றன் நாட்டத்திற்கொண்ட குறிப் பினை இவ்நென்று நான் சொல்லுமுன் உணர்வான்” என்று பாரதியாரைப் பாடச் செய்வதாயிற்று. இவ்வாறு, “கேட்ட பொழுதிற் பொருள் கொடுக்கும்” போருளும்; “கேலி பொறுக்கும்” தனிப்பெருங்கருணையும்; “ஆட்டங்கள் காட் டும்” வினோதமும்; “சொல்லுமுன் குறிப்பை உணரும்” அற்புதமும்; “பாட்டுக் கள் பாடி” ஊட்டும் இன்பமும் பாரதியாரது சிந்தையில் ஒருங்கே தோன்றி, “அன்பர் கூட்டத்திலே—இந்தக் கண்ணனைப்போல் அன்பு கொண்டவர் வேறு உளரோ?”—என்று அடக்கவொண்ணாத பெருவியப்புடனும் பெரு மகிழ்ச்சியுடனும் பாடச்செய்விப்பனவாயின.

இவ்வாறு கண்ணபிரானது கருணைப்பெருக்கைப் பெரிதும் வியந்து போற்றிய பாரதியார்; “நகுதற் பொருட்டன்று நட்பு; மிகுதிக்கண்—மேற்

சென்(று)இடித்தற் ற்பாருட்டு;” “அழச்சொல்லி அல்லது இடித்து வழக்கறிய
—வல்லார் நட்புஆய்ந்து கொள்ளு” —எனும் பொன்னுரைகளுக்கு இணங்க,
தமது நெஞ்சத்தாமரையில் வீற்றிருந்து கொண்டு தன்மை அவ்வப்போது
நிரூபிப்பணி கொண்டருளும் கண்ணபிரானது கருணையில் பெரிதும் நடு
படலானார். “உள்ளத்திலே கருவங் கொண்ட போதினில், ஒங்கி அடித்திடு
வான்;—நெஞ்சில்—கள்ளத்தை கொண்டொரு வார்த்தை சொன்னால் அங்கு
காறி உமிழ்ந்திடுவான்” —என்று ஆணவமிகுதியினாலும் உண்மையை மறைத்
துரைக்கத் துணியும் கள்ளத்தன்மை மிகுந்தும் அந்நெறியினின்றும் சிறிது
தவறி நடந்தாலும், அவ்வப்போது—உடனுக்குடன்—தக்கபடி தண்டித்துச்
சீர்திருத்தியருளும் கண்ணபிரானது கருணைப்பெருக்கைப் பெரிதும் வியந்து
பேசலானார். சின்னஞ்சிறு பள்ளத்திலே நெடுநாட்களாக உழிர்க்கிடந்து அழு
கிக்கொண்டிருக்கும் ஆபாசமான பாசியை அடித்துக்கொண்டு செல்லும்
வெள்ளப் பெருக்கைப்போல், நெஞ்சமாகிய நிலையிடத்தில் படரும் ஆணவம்
உள்ளத்தில் உள்ளவற்றை உள்ளவாறே வெளியிட அஞ்சி உண்மையை மறைத்
தத் துணியும் கள்ளத்தன்மை—முதலிய பாசிகளை அவ்வப்போது அகற்றி
விடும் அருள் வெள்ளப் பெருக்கைப்போல் சிறந்து விளங்கும் கண்ணபிரானது
கருணைப்பெருக்கைப் பாரதியார் பெரிதும் வியந்து புகழ்ந்து பாடியிருப்பது
அன்பர்களுக்குப் பெரிதும் இன்பூட்டுவதாகும்.

எல்லா உலகுகளுக்கும் தானே தனிப்பெருந்தலைகளை இருந்தும்—அத்
தனிப்பெருஞ்சிறப்பை மறந்தவரைப் போல்—தோழனோடு ‘சின்னக் குழத்தை
கன் போல் விளையாடிச் சிரித்துக் களித்திட்ட’ கண்ணபிரானது அருட்
பெருந்தகைமை பாரதியாரது நெஞ்சைப் பெரிதும் உருக்குவதாயிற்று.
அன்பு—இரக்கம்—பெரியோரெதிரில் நாணம்—தனது தலைவனுக்கு அடங்கி
நடந்து அவனது அகத்தை உகப்பிக்கும் முறையிலேயே தனது வாழ்க்கையை
நடத்த என்றென்றும் முயலும் தன்மை—தனது தலைவன் விளைவிக்கும்
சோதனைகளைக் கண்டு சிறிதளவும் சினங் கொள்ளாமல் மிகுந்த பொறுமை
யுடன் நடக்கக்கூடிய சகிப்புத்தன்மை முதலிய பெண்மைக்குணங்களில்
சிறந்து விளங்கும் தனது உண்மையன்பர்களை வசப்படுத்தி, கண்ணபிரான்
செய்தருளிய பலவகைப்பட்ட மாயங்களைப்பற்றிய சிந்தனையில் பாரதியாரது
மனம் ஆழ்ந்தது. அப்பெருமான் கட்டளையிட்ட ருளியதற்கிணங்க நடக்காத
வர்களுக்கு, அவன் விளைவித்தருளிய பலவகைப்பட்ட தொல்லைகளை பாரதி
யாரது நெஞ்சம் எண்ணிப் பார்ப்பதாயிற்று; பலவகைப்பட்ட மாயங்களையும்
சோதனைகளையும் விளைவித்து அன்பர்களைப் பெரிதும் சோதிக்கும் கண்ண
பிரானே, அப்பெருமானுக்கு அடிமைப் பட்டுவிட்ட பாரதியாரது மனம் என்
றேனும்—சிறிதேனும்—வெறுக்கவும் துணியவில்லை. அப்பெருமானைப் பற்
றிய சிந்தனையை மறந்த உலகில் உயிர் வாழ்வது, எவ்விதத்திலும்—என்
றும்—இயலாதென்று அவரது நெஞ்சம் அவருக்கு உணர்த்துவதாயிற்று.
எனவே, “கண்ணன்—தன்னை ஓழந்துவிடில், ஐயகோ! பின்—சகத்தினில்
வாழ்வதிலேன்” —என்று கவியரசர் தமது உள்ளக்கிடக்கையை வெளியிட
லானார்.

எனினும், அவரது மனம் மானிட மனந்தானே! சிற்சில வேளைகளில்
கண்ணபிரான் விளைவிக்கும் கொடிய சோதனைகளைச் சகிக்கமுடியாமலும்—
தனது உன்னதமான மனோபீஷ்டங்கள் நிறைவேறத் தாமதிக்கும்போதும்—

பாரதியாரின் மனம், கண்ணபிரானிடம் சிறிது கோபம்—இல்லை—உடல்
கொள்ளலாகிறது. ஆனால், அந்த கோபம் அவரது நெஞ்சில் தோன்றிய மறு
கணத்தில், கையால் கண்ணபிரான் கூறிய ஒப்பற்ற ‘ஒரு சொல்’ நினைவில்
தோன்றி அவரைப் பெரிதும் குலங்கச் சிரிக்கச் செய்துவிட்டது. சோதனை
களின் கொடுமையினால் அவரது மனம் பெரிதும் குமுறிக்கொண்டிருந்த
போது, கண்ணபிரானது திருவருள்துணையின் தனிப்பெருஞ்சிறப்பை உணர்ந்
தும் ஒரு சம்பவத்தைப்பற்றிய நினைவு, அவரது கோபத்தையும் துன்பத்தை
யும் மாற்றி அவருக்குப் பெருமகிழ் ஆட்டுவதாயிற்று. அந்நிலையிலே, அவர்
“கோபத்திலே ஒரு சொல்லிற் சிரித்துக் குலங்கிடச் செய்திடுவான்—மனம்
—தாபத்திலே ஒன்று செய்து மகிழ்ச்சி தளிர்ந்திடச் செய்திடுவான்” —
என்று குதகலத்துடன் பாடுவது இயல்பேயன்றோ!

கொழுந்து விட்டு எரியும் தீயைச் சுற்றிவந்து அத்தீயிற் குதிக்கச் சித்த
மாக நின்றபோது, திடீரென்று கந்திரவனை மறைத்துக்கொண்டிருந்த சுடராகிப்
படையை மீட்டுக்கொண்டு பார்த்தனது உயிரைக் காத்தருளியதும்; கண்ணன்
விடுத்த அரவக்கணை தனது தோழனின் தலைக்கு நேரே வந்த காசத்தில்,

திடீரென்று தமது திருவடி
யின் பெருவிரலால் தேரை
நிலத்தில் சிறிது அழுத்தித்
தாழ்த்தி — தலையைக் கவா
வந்த கணையை தலையின்மே
லிருந்த முடியை மட்டும் கவ
ர்ந்து செல்லச் செய்வித்து
காண்டலனைக் காத்தருளிய
தும் பிற பல சம்பவங்களும்
பாரதியாரது அகத்தில் தோ
ன்றி, “பெரும் ஆபத்தினில்
வந்து பக்கத்திலே நின்று
அதனை விலக்கிடுவான்; சுட
ர்த்—தீபத்திலே விழும் பூச்சி
கன் போல் வரும் தீமைகள்
கொன்றிடுவான்” — என்று
பாடச் செய்து, சோதனை
களைக் கண்டு சிறிதும் அஞ்சா
மல்—கலங்காமல்—சோர்வுரு
மல்—பகதிநிலையில் தளராமல் நிற்கக்கூடிய
வாயின.

உண்மை நெறியினின்றும் தவறி நடக்கும் கொடியோரை ‘உதைத்து
நசுக்கி’ அடக்குவது, கண்ணபிரானது இயல்பு. ஆயினும், அன்பர்களிடம்
கொண்ட அருள் மிகுதியினாலே, சிற்சில சமயங்களில் அப்பெருமான் பெரும்
பெரும் பொய்கள் புகல்வதும் உண்டு. “பொய்ம்மையும் வாய்மை இடத்த;
புரை தீர்த—கண்மை பயக்கு மெனின்” — (“குற்றமற்ற நன்மையைத் தருவ
தாயின், பொய்ம்மையும் மெய்ம்மையோடு ஒப்பதாகும்”) — என்ற பொன்
மொழிக்கிணங்க, தனது அடியார்களின் பொருட்டு பொய் புகல்வது, கண்ண

பிரானது லீலைகளுள் ஒன்றாகும். இதையே நமது கவியரசர், “அருள் வன்மையினால் அவன் மாத்திரம் பொய்கள் மலை மலையா உரைப்பான்” — என்று பாடுவாராயினர். கருணைக்கடலாகிய கண்ணபிரானிடம், சில சமயங்களில்—அன்பு—இரக்கம்—பரிவு—சகிப்புத்தன்மை—நகைச்சுவை உடைமை—கண்ணோட்டம் முதலிய பெண்மைக் குணங்கள் பெரிதும் சிறந்து விளங்கும்; சிலவேளைகளில், ஆடல்—பாடல்—சிரிப்பு—பித்தற்றல் முதலிய பித்தர் குணங்கள் மிகுந்து விளங்கும்; சிலநேரங்களில், கருணை—சார்தம்—மன்னிப்பு—முதலிய தன்மைக் குணங்கள் மலிந்து விளங்கும். சில காலங்களில், வீரம்—தீயோரிடம் கோபம்—கொடியோரைத் தண்டிப்பதைப் பற்றிய சிந்தனை முதலிய வெம்மைக் குணங்கள் தோன்றும். இவ்வண்ணம், கருணைக்கடலாகிய கண்ணபிரானிடம் பெண்மைக்குணமும் பித்தர்குணமும் தன்மைக்குணமும் தழுவின் குணமும் மாறி மாறி விளங்குவதை, “நல்ல—பெண்மைக் குணமுடையான்; சில நேரத்தில் பித்தர் குணமுடையான்; மிகத்—தன்மைக் குணமுடையான்; சில நேரம் தழுவின் குணமுடையான்” — என்று பாரதியார் சுருங்கச்சொல்லி விளங்க வைத்திருப்பது, அன்பர்களுக்குப் பெரிதும் இன்பூட்டுவதாகும்.

அருள் துல்களில் அறிவுறுத்தப்படும் அறநெறிகளைச் சிறிதும் கவனியாது, வஞ்சனை—பொருமை—குது முதலிய இழிந்த குணங்கள் மிகுந்து தூயோரைத் துன்புறுத்தும் தீயோரை அவ்வப்போது செருக்கடக்கி ஒழிக்கும் வேலையில் உற்சாகம் கொண்டு—பார்த்தன் முதலியவர்களை சுருவியாகக் கொண்டு ஆயிரக்கணக்கான கொடியோரை அழிப்பித்து—பூபாசர் தீர்க்கப் புகுந்த புயல் வண்ணனாகிய கண்ணபிரானிடம், மறவர்களின் சீரிய வீரக் குணம் சில சமயங்களில் மிகுந்து நிற்பதுண்டு. எனினும், வீரர்கள் நாயகனாகிய அப்பெருமானது திருவாய்மொழிகள் மட்டும், எப்பொழுதும் சின்னஞ் சிறுவர்களின் மழலை மொழிகளைப்போல் செவிக்கின்பம் ஊட்டக்கூடிய இனிய மொழிகளாகவே இருக்குமாம். என்றும்—எக்காலத்திலும்—எந்நிலையிலும்—மன மொழி மெய்களால் தன்னையே உறுதியாக நம்பிநிற்கும் தனது மெய்யன்பர்களுக்கு ஆபத்த நேராவாறு, உரிய வேளையில் அவர்களைக் கைவிடாமல் காத்தருள்வது கண்ணபிரானது இயல்பு. அத்தகைய அருட்பெருங்கடலாகிய கண்ணபிரானே, அருள் துல்களில் அறிவுறுத்தப்படும் அறநெறிகளைச் சிறிதும் கவனியாதவர்களும் தீவினைகளுக்குக் கொஞ்சமும் அஞ்சாதவர்களும் மெய்யன்பர்களைத் துன்புறுத்து பவர்களுமாகிய கொடியவர்களுக்கு, உயிரை ஒழிக்கும் கொடிய விடத்தைக் காட்டினும்—சகித்தற்கரிய வேதனையைவிளைவிக்கும் கொடிய பிணிபைக் காட்டினும்—பயங்கரமான வெப்பம் மிகுந்த செந்தீயைக் காட்டினும்—பெரிதும் கொடியவரை விளங்குகின்றான். இவ்வுண்மையையே, “நல்லவருக்கு ஒரு தீங்கு நண்ணாது நயமுறக் காத்திடுவான்; கண்ணன்—அல்லவருக்கு விடத்தினில்—நோயில்—அழலினிலுங் கொடியான்” — என்று பாரதியார் அறிவுறுத்துவதாகும்.

உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் இன்பப் பாட்டு—ஆற்றிவுடைய மக்களையேயன்றி ஐயறிவுடைய விலங்கினங்களையும் மயங்கி நிற்கச் செய்யக் கூடிய மோகனப் பாட்டு—அன்பும் அருளும் ததும்பி நிற்கும் அற்புதப் பாட்டு—பொருளுணரப் போதிய அறிவில்லாத பேதையர்களுக்கும் பெருமகிழ்வுட்டக்கூடிய ஓசையின்பம் ததும்பும் ஆனந்தப் பாட்டு—மெய்யன்பர்களின் மனத்தை மயக்கிப் பாவசப்படுத்தக்கூடிய இனிமைப் பாட்டு—முதலிய

பலவகைப் பாட்டுகளிலும் கண்ணபிரான் ஒப்புயர்வற்ற பண்டிதன் என்பதை, “காதல் வினைய மயக்கிக்கும் பாட்டினில்..... திறம் முற்றிய பண்டிதன் காண்” — என்று பாரதியார் சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைத்துள்ள அரிய நயம், உன்ன உன்ன ஒப்பற்ற இன்பம் ஊட்டுவதாகும். கண்ணுக்கினிய அழகிற் சிறந்த காட்சிகளை திறம்படத் தீட்டும் சீரிய ஓவியத் தொழிலும், போர்முனையில் எதிரிகளை எளிதில் செருக்கடக்கி வென்று வெற்றிமலை சூட்கூடிய போர் வன்மையிலும் கண்ணபிரான் சிறந்த பண்டிதனென்பது நமது பாரதியார் அறிவுறுத்தும் சீரிய உண்மையாகும். அம்மட்டோ! காதற்பாட்டினால் தெய்விகத்தன்மை பொருந்திய தூய மெய்க் காதலிற் சிறந்தவர்களையும் ஓவியத் திறமையினால் கலையின்பத்தில் பற்று மிகுந்தவர்களையும் போர்த்திறமையினால் சீரிய வீரச்செல்வர்களையும் முற்காலத்தில் பெரிதும் பாவசப்படுத்திய கண்ணபிரானே, இக்காலத்திலும்—தனது ஒப்புயர்வற்ற தனிப்பெருந்தலைமையினாலும் கருணையினாலும் சிறந்த மெய்க்குஞானிகளைப் பாவசப்படுத்தும் பரம்பொருளாக விளங்குகின்றான் என்றே!

மடியிலிருந்து தோதயாகிய அமிர்த்தத்தைக் கறந்து என்றும்—எக்காலத்திலும்—எல்லோர்க்கும் பேரின்பம் ஊட்டக்கூடிய ஞான பானமாக அருளியிருக்கின்றான். அத்தகைய பகவத்கீதையாகிய ஞானயீர்த்தத்தைப் பருகி ஆனந்தித்து, பாரதியாரைப்போல் நாமனைவரும் கண்ணபிரானது கருணைப் பெருக்கைத் தினந்தோறும் போற்றி மகிழ்க்கடவோம்.

“வேதம் உணர்ந்த முனிவர் உணர்வின்

மேவு பரம்பொருள் காண்!—நல்ல

கேத உரைத்து எனை இன்புறச் செய்தவன்

கீர்த்திகள் வாழ்த்திடுவேன்”.

ருக்-யஜுர்—ஸாமம் எனும் மூன்று வேதங்களிலும் அறிவுறுத்தப்படும் பரம்பொருளே, ஆய்ப்பாடியில்—இடையரிடையில்—வளர்ந்தருளிய கண்ணபிரான் என்னும் உண்மையை முனிவர்கள் அனைவரும் உணர்வாராதலின், அப்பெரியோர் அப்பெருமானை எப்பொழுதும் தமது உள்ளத்தாமரையிற் கண்டு அவனைப் பற்றிய தியானத்தில் ஆழ்ந்து ஆனந்திப்பாராயினர். அத்தகைய சீரிய மெய்க்குஞானத்தைப் பெற முடியாமல் உலக பாசங்களில் கட்டுண்டு உழலும் நம்மைப்போன்ற பேதையரை உபவீர்த்தருளத் திருவுள்ளம் இரங்கிய கண்ணபிரான், வேதமாகிய பசுவின்

குறுந்தொகை

(தென்னுற்பிரகா, டீபன் ஷால்வத் தலைவர்
தீரு. ச. முனிஸ்வாமி பிள்ளை அவர்கள்.)

சங்ககாலத்து நூல்களிலே தொகை நூல்களைப் பற்றி அறியாத தமிழ் மாணவர்கள் இருக்கமுடியாது. பல புலவர்கள் பாடிய தனிச் செய்யுட்களை ஒரு சேரத் தொகுத்து நூல்களாக அமைத்தமையால் தொகை நூல்களைப் பெயர் எழுந்தது. இந்நூல்களிலே ஒன்றாகும் இங்கே எடுத்துக் கொண்ட குறுந்தொகை.

மற்றைத் தொகை நூல்களைக் காட்டிலும் மிகக் குறைந்த அடிகளாகவே இந்நூலிலுள்ள செய்யுட்கள் இயற்றப் பெற்றிருத்தலின் குறுந்தொகை என்று பெயர் வழங்கலாயிற்று. நான்கு அடிச் சிறுமையும் எட்டுஅடிப் பெருமையும் முன்ன அகவற் பாக்களை இந்நூலின் எண்ணுள்ளன. இதனைத் தொகுத்தவர் 'பூரிகோ' என்று காணப்படுகிறது. இவனது பெயர் மாத்நிரம் நமக்குக் கிடைத்தனதேயன்றி வேறு சரித்திரக் குறிப்பு யாதொன்றும் கிடைக்கவில்லை. செய்யுட்களை இயற்றிய ஆசிரியர்களுடைய பெயரிற் பலவும் கற்பிதமாகவே உள்ளன. அணிலாடு முன்றிலார் என்பது ஒருவர் பெயர். 'அணிலாடு முன்றிற் புலம்பிப்போல்' என்று வருஞ் செய்யுளடியினின்று இப்பெயர் கற்பிக்கப்பட்டுள்ளது. செம்புலப் பெயனார் என்பது ஓராசிரியர் பெயர். 'செம்புலப் பெயனார்போல்—அன்புடை நெஞ்சம் தாங்கலந்தனனே' என்ற அடிகளினின்று இப்பெயர் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இங்ஙனம் வருவன பல. செய்யுட்கள் இயற்றி வருக காலத்திற்குப் பின், அவை தொகுக்கப் பெற்றிருத்தல் வேண்டுமென்பது தெளிவு.

இத் தொகை நூல் 'நல்ல குறுந்தொகை' என்று விசேடித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. 'நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை' என்பது தொகை நூல்களையுணர்த்தும் வெண்பாவில் வருவது. செய்யுளின் இனிய நயத்தை நன் குணர்த்தே இவ்வடைமொழி கொடுக்கப் பெற்றிருக்கிறதென்று எண்ணலாம். இந்நூலின் அருமையும் பெருமையும் உணர்த்தற்கு ஒரு சிறிய சரித்திரம் வழங்குகின்றது. தொல்காப்பியத்திற்கு உரையிட்ட பெருங் கல்வியாளருள் ஒருவராகிய பேராசிரியர் இந்நூற் செய்யுட்களுக்கு உரையியற்றினார் என்றும், அவர் தான் 20 செய்யுட்களின் பெருஞ் உணர்த்தற் கருமையா யிருத்தமையால் அவற்றிற்கு உரை யெழுதாதொழிந்தன என்றும், பின்னர் நச்சினர்க்கினியர் அவ்விருபது செய்யுட்களுக்கும் பொருள் வரைந்து உரையைப் பூர்த்தி யாக்கின என்றும் வரலாற்றுச் செய்யுளொன்று கூறுகின்றது. பேராசிரியருரையும் நச்சினர்க்கினியருரையும் நமக்குக் கிட்டாத பாக்கியமாகப் போய்விட்ட தெனினும், இவ்வரலாற்றிலே நமது மூதாதையர் குறுந்தொகையை எவ்வளவாக மதித்துப் பாராட்டி வந்தனரென்பது விளங்குகின்றது. நருமிக்குப் பொற்கிழியளித்த இறைவர் வாக்காகிய 'கோங்கு தேர் வாழ்க்கை' யென்னுஞ் செய்யுள் இந்நூலின்கத்தே காணப்படுதலாலும் இதன் பெருமை நன்குணரலாகும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இந்நூலின்

பெருஞ் சிறப்பை யுணர்த்துவது இதன் கண்ணுள்ள இனிய செய்யுட் பண்பேயாகும். மிக உயர்தரமான காதற் செய்யுட்கள் இந்நூலின்கத்தே காணப்படுகின்றன. தமிழ் மக்களது கவித் திறனை உலகறிய முாசடித்தற்கு இந்நூலொன்றே போதியதாகும்.

இந்நூலிற் காணப்படுஞ் செய்யுள்களின் அரிய நயங்கட்குச் சில உதாரணங்கள் காட்டுவதோடு இப்போது அமைகின்றேன்.

நிலத்தினும் பெரிதே வானினு முயர்ந்தன்று

நீரினு மாரள வின்றே சாரம்

கருங் கோற் குறிஞ்சிப் பூக் கொண்டு

பெருந்தே னிழைக்கு நாட்டுடை நட்பே

என்பது 'தேவகுலத்தார்' பாடிய 3-ம் செய்யுள். தலைவி கொண்டுள்ள காதலின் பேரளவை இது காட்டுகின்றது. இங்கே நீர் என்பது கடலினை 'கடலினும் பெரிதெனக் கவருடை நட்பே' என்ற ஐங்குறு நூற்று அடியையோக்குக. காதலின் அபரிமிதமான பரப்பினையும் உயர்வினையும் ஆழத்தினையும் இச்செய்யுளிற் கூறும் நயம் அறிந்து இன்புறத்தக்கது.

அணிற் பல்லன்ன கொங்குமுதிர் முண்டகத்து

மணிக் கே முன்ன மாரீர்ச் சேர்ப்ப

இம்மை மாறி மறமையாயினும்

நீயா கியரெங் கணவனை

யானா கியர் நின் னெஞ்சே சேர்பவனே.

என்பது 'அழிவானார்' பாடிய 49-ம் செய்யுள் தலைவியின் கற்புப் பெருமை இதனால் உணரலாகும். தின்னிய காதல் எழுபிறப்புற் தொடர்ந்து வருவதன் பயனாயமைந்த கற்பு மேற்காட்டிய செய்யுள் குறிப்பிடும் மனவுறுதியோடு நெறி நிற்குமேயன்றிப் பிறவாறு நெகிழ்த்த கிலையில் அமையாது. தமிழ் காடு கற்பின் தாயகமாக விளங்குவது. அக் கற்புப் பேரொளி இறந்த காலத்தையும் எதிர் காலத்தையும் ஊடுருவிச் சென்று அந்தகாரத்தை வெருட்டித் தமிழரசியர்கள் தங்கள் முற்பிறப்பையும், பிற்பிறப்பையும் இன்னுயிர்த் துணைவர்க ளோடு காணும்படி வினக்கிப் புரந்தொளிர்வதனை இச் செய்யுள் நன்கு புலப்படுத்துகின்றது.

வினையே யாடவர்க் குயிரே வாணுதல்

மனையுறை மகளிர்க் காடவ ருயிரென

நமக்குரைத் தோரும் தாமே

அழாஅல் தோழி யழுங்குவர் செயலே.

என்பது 'பாலை பாடிய பெருங் கடுங்கோ' கூறிய 135-ம் செய்யுள். இது மக்களின் வாழ்க்கை—மர்மத்தை இனிதினுணர்த்துகின்றது. உயிராகக் கருத வேண்டும் வினையைக் கைச்சோர் விட்டமையாலே நமது நாடு இழிந்த நிலையெய்தி யிருக்கின்றது. வாடி மெலிவுற் றுயங்கும் தமிழ்மக்களுக்கு இத்தகைய பெருஞ்சொற்கள் நன்னெறி செலுத்தும் பெருந்துணையாய் மனத்திற் பதியத் தக்கன.

இங்கே எடுத்துக் காட்டியன போன்ற அழகிய செய்யுள்—மணிகள் மினி ரும் கருவூலமாகிய குறுந்தொகையைத் தமிழ் மக்கள் கற்றுணர்ந்தால் பெரும் பயனடைதல் தின்னம்.

எழுத்துப் பிறப்பு

நாகை-வித்வான். டி. இரத்தின தேசிகர்.

உலகத்து வழங்கும் மொழிகள் யாவற்றினும், தமிழ் மிகத் தொன்மை வாய்ந்த தொன்றாகும். மொழி தூற் புலவர்கள் நம் தாய் மொழி தோன்றிய காலம் இன்னதெனக் கூற வியலாதிருக்கின்றனர். ஆயினும் பிற மொழிகளின் தோற்றத்தை ஆராயும் போது நம் மொழியும் இன்ன வகையினற்றான் தோன்றி யிருக்கவேண்டுமென்று, ஆராய்ந்து கூறுகின்றனர். அஃதின்னதென்பதை சுண்டு ஆராய்வாம்.

காட்சி, கருத்து, ஆகமம் என்ற அனுமான அனைவகையால் நோக்கும் போது இப்பெரிய உலகத்தை ஓர் தலைவன் உண்டுபண்ணி யிருக்கவேண்டுமென்ற உண்மை புலனாகின்றது. அத் தலைவனை கடவுள். இவ்வாறு உலகத்தைச் சிருட்டித்த ஈசன் அஃதினான் துன்ப இன்பங்களை துகர்த்த பொருட்டு, பல கோடி உயிர் தொகுதியையும் உண்டுபண்ணினான். இவ்வுயிர்த் தொகுதியினத்தினும் மக்கட் பிறப்பே மேலானதென்பது ஆன்றோர் துணிபு. உலகத் தோன்றிய காலத்தே உடன் தோன்றிய மக்கள் ஏனைய மாக்களைப் போல ஐம்புல அறிவோடு மட்டில் இருந்து வந்தனர் என்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். இந்நிலையிலிருந்த மக்கள் நாகரிகத்தில் மேம்படாதவராய் இருந்தனர். காயேனும் வறிய செங்கனியேனும், உதிர்ச்சுருகு கந்த மூலங்களேனும் புசித்தலே அவர்களுடைய தொழிலாக இருந்தது. மிருக வேட்டையாடி உயிர் வாழ்தலை மேற்கொண்டார்கள். அற்ற மறைக்கும் உடை விசேடங்களை அறியாதிருந்தனர். இவ்வாறு விலங்கின் நன்மையை மேற்கொண்டிருந்த மக்கள் அவ்விலங்குகளுக்கேர், பேசவும் அறியாதிருந்தனர். ஒரு காலத்தில் உலகு முழுவதிலும் இத்தகைய மக்களிருந்தன என்பதற்கு இக்காலத்து ஆபிரிகா முதலிய கண்டங்களில் உள்ள அடர்ந்த காடுகளில் நாகரிகமின்றி வசிக்கும் மக்களை போதிய சான்றாவர்.

இவ்வாறு பேசுவதற்கும் முடியாத மக்களிடையே நம் தாய் மொழி தோன்றிய தன்மையை ஆராய்வாம். மக்கள் யாவரும் தனித்து வாழ்தலை வெறுத்துச் சேர்ந்து வாழ்தலையே விரும்புவது இயற்கை. இவ்வாறு சேர்ந்து வாழ்ந்த மக்கள் இயற்கையிலேயே தங்கள் மனத்துக்கண் தோன்றிய எண்ணங்களை வெளிப்படுத்த வேண்டிய நிலைக்கு வந்தனர். சேய்மைக் கண்ணின்ற ஒருவனை அண்மையினின்ற ஒருவற்குக் காட்டும்போது இயற்கையிலேயே கிசுழக்கடிய சுட்டிக்காட்டுதலால் தெரிவித்து வந்தனர். அண்மையிலிருக்கும் ஒருவனைச் சேய்மைக்கண் அணுப்புதற்குக் கையோச்சலைப் புரிந்து வந்தனர். இம்முறையில் தங்கள் கருத்துக்களைப் புற உறுப்புக்களின் மூலம் பிறருக்குறிவித்து வந்தனர்.

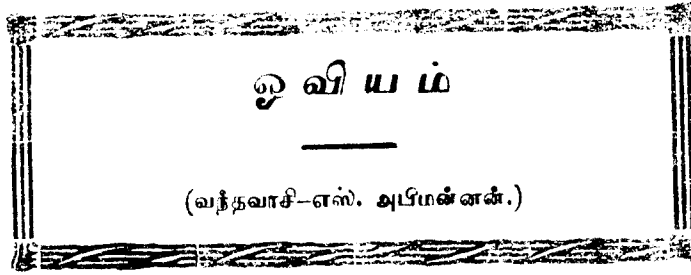
பின்பு ஒலியை உண்டுபண்ணும் தன்மை அவர்களிடையே ஏற்பட்டது. சேய்மையிலிருக்கும் ஒருவனைத் தம்மிடம் அழைக்கக் கையைத் தட்டி ஒலியை எழுப்பினர். விவங்குகளை வேட்டையாடும்போது அவ்வவ் விலங்கின் ஒலிக்கு ஏற்றவாறு தாங்களும் ஒலித்து, அவற்றைத் தம் வயப்படுத்தும் தன்மை உண்டாயிற்று. இவ்வாறு வாயினால் ஒலியை எழுப்ப உணர்ந்த மக்கள், ஒருவனைத் தம்பா லழைப்பதற்கு “ஏ” என்ற ஒலியை எழுப்பினர். ஒருவனை அப்புறத் தனுப்ப “போ” என்ற ஒலியை எழுப்பினர். தங்கள் மனத்தகத்தே தோன்றிய உவகையை “ஐ” என்ற ஒலியால் புலப்படுத்தினர். அம்முறையிலேயே தோன்றிய வெறுப்பை “ஐயோ” என்ற ஒலியால் புலப்படுத்தினர்.

சைகையால் தக்கன் கருத்தைப் புலப்படுத்தி வந்த மக்கள், ஒலியால் கருத்தை வெளியிடுவாராயினர். அத்தகைய ஒலிகளின் செயற்கையால் சில சொல்லொலிகளை உண்டுபண்ணினர். இம்முறையில், முன்பு ஒரு சொல்லையும் உணராதிருந்த மக்கள் ஒரு கோடிக்கு மேற்பட்ட சொற்களை உண்டு பண்ணும் ஆற்றலைப் பெற்றனர். அச் சொல்லொலிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பேச்சு வழக்கென்பது தோன்றிற்று. இவ்வாறு பேச்சு வழக்கிலேயே சில காலம் இருந்த மொழி எட்டு வழக்கிற்கும் மாறிற்று. பேச்சு வழக்கிலுள்ள முக்கிய ஒலிகளைப் பொறுக்கி யெடுத்து செவ்விய முறையில் எழுத்துக்களின் ஒலி வடிவத்தை உண்டுபண்ணினர். பின்பு அவ்வொலி வடிவிற்கேற்ற வரிவடிவங்களை அமைத்தனர். இம்முறையில் எட்டு வழக்கு மிகவே இலக்கியங்கள் மிகுதியாக உண்டாயின. ஒவ்வொரு நூலையும் செய்யும் பல் வேறு ஆசிரியர்களின் கருத்துக்கள் ஒன்றுபடாது பல்வேறு வகைப் பட்டுத் தோன்றவே மொழியில் ஒழுங்கின்மையாகிய ஓர் குறை காணப்பட்டது. இதை உணர்ந்த மக்கள் மொழியை ஓர் முறைப்படுத்த எண்ணினர். மொழிக்கு அழகைத் தரக்கூடிய இலக்கணம் என்ற ஒன்றை அமைத்தனர். பின்பு அம்முறை வழுவாமல் பின்னுள்ளார் நூல் செய்வாராயினர். இவ்வாறு இலக்கியத் தோன்றிய பின்னரே இலக்கணத் தோன்று மென்ற மொழி நூலுண்மையை,

“இலக்கியமின்றேல் இலக்கணமின்று
எள்ளின்றாகில் எண்ணெயும்இன்று
எள்ளினின் நெண்ணெய் எடுப்பதுபோல
இலக்கியத்தினின் நெடுபடும் இலக்கணம்.”

என்ற அகத்திய சூத்திரமே வலியுறுத்துவ தாகும். (தொடரும்)

சந்தாதாரர்களுக்கு:—சந்தா நெம்பர் தெரியாதவர் கள் மாத மாதம் வரும் சஞ்சிகையின் மேலுள்ள விலா சத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் கம்பரைப் பார்த்துக் குறித்து வைத்துக்கொள்ளக் கோருகிறோம்.

சகோதரி சகோதரர்களே!

நான் இந்நாட்கள் வரையிலும் நம் ஆனந்தனின் மாண்பை அறிந்திலேன். சென்ற திங்கள் வெளியீட்டை கண்ணுற்ற பொழுது என்னை அறியாமலே ஓர்வித ஆனந்தம் என் மனதின் கண் உண்டாயிற்று. ஆகையால் நம் ஆனந்தனுக்கு என்ன கைம்மாறு செய்வது என்ற ஏக்கமே என் மனதில் குடி கொண்டது. இறுதியில் இவ்வியாசத்தைத் தானம் புரிவதே சிறந்த கைம்மாறு என்று எனக்குப் புலப்பட்டது. ஆகையால் என் சிற்றறிவீத் கெட்டிய வரையில், இவ்வியாசத்தை எழுதத் துணிக் தேன். அன்பீர்! பிழை யிருப்பின் பொறுப்பீர்.

ஒவியம் பலவித வாணக் குழம்புகளால் தீட்டப்பட்டு, கட்டிலுக்கு வினங்கித் தோன்றும் அழகினை யெல்லாம் தன்னகத்தே பொதிந்து வைத்திருக்கின்றது. அதனிடம் பேரழகம், கல் மனதையும் கரையச் செய்யும் சக்தியும் உனதால், இக்காலத்திலும் முற்காலத்திலும் ஒவியம் தனது பேரொளியைப் பரப்பிக்கொண்டு வருகின்றது; வர்சது. ஆகையால் இன்னும் பிற்காலத்திலும், தன் தொழிலைப் பரப்பும் என்பதற் கையமில்லை.

எழுத்துகளுக்கு வரிவடிவு உண்டாவதற்கு முன் மக்கள் தங்கள் கருத்தைப் பிறருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமானால், ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் ஒவ்வொரு சித்திரம் வரைந்து வந்தார்கள். இவ்விதமாக ஒவ்வொரு எழுத்துக்கும் ஒவ்வொரு படம் வரைந்ததால் கால தாமதமும் கஷ்டமும் நேரலாயின. ஆகையால் சீக்கிரமாகவும் இலகு வாகவும் எழுதும் படங்கள் நாளா வட்டத்தில் வரையலாயினர். இவ்விதமாகச் சிறிது சிறிது மாறுதல்கள் உண்டாகி தற்காலம் வழக்கத்திலுள்ள எழுத்துக்கள் உண்டாயின.

பண்டைய காலத்தில் நாகரீகத்தில் முதிர்ந்த தேசங்களாகிய எகிப்து, கிரீஸ் முதலிய தேசங்களில் ஆராய்ச்சி (Excavations) செய்வதின் பயனாக ஒவியத்தின் சம்பந்தமாக அநேக விஷயங்கள் தெரிகின்றன.

எகிப்தில் உள்ள (Pyramids) பலபுஜ கோபுரங்களையும் மற்றும் சுற்றுப் புறங்களையும் ஆராய்ச்சி செய்ததில், முற்காலத்தில் (Papyrus Rolls) பேபரிஸ் என்ற கடிதங்களில் எழுதின புத்தகங்கள் காணப்பட்டன. அவைகளில் அழகிய சித்திரப் படங்கள் மாத்திரமே நேர் நேராக வரையப் பட்டிருந்தன. இவ்விதமான புத்தகங்களுக்கு (Hieroglyphics) ஹீராக்ஸிபிக்ஸ் என்று பெயர். அப் புத்தகங்களின்மேல் ஓர்வித பசை பூசப்பட்டிருந்தமையால்

இன்றும் அவைகள் அழியாமல் இருக்கின்றன. எகிப்தில் ரொஸ்ட்டா என்னு மிடத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட ஓர் கல்லில், மூன்று விதமான எழுத்துக்கள் எழுதப் பட்டிருந்தன அவைகளில் இரண்டு விதமான எழுத்துக்களின் உதவியால் சித்திர எழுத்தை (Picture Writing) வாசிக்கலானார்கள். தவிர சரீபத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட (Book of Dead) இறக்கின்ற புத்தகத்தில் காணப்படும் வர்ணக் குழம்புகளாலாகிய சித்திரங்கள் காண்போர்களைக் கவர்கின்றன.

நிற்க, கிரீஸ் தேயத்திலுள்ள மண்மேடுகளை ஆராய்ச்சி செய்த பொட்டா என்னும் பிரான்ஸ்காரரினாலும் லயார்ட் என்னும் ஆங்கிலேயராலும் அநேக விஷயங்கள் நமக்குத் தெரிகின்றன. முற்காலத்தில் கிரீஸில் (Cuneiform Writings) சித்திரப் படங்கள் மூலமாக எழுதினார்கள் என்பதற்கு அங்கு அகப்பட்ட (Clay tablets) களி மண்ணாலய பில்லைகள், நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. 1840-ம் ஆண்டில் ஸர் ஹென்ரி ராலின்ஸன் என்னும் பெரியார் ஓர் நாள் குதிரைச் சவாரி செய்து கொண்டு செல்லுங்கால் பாரசீகத்தில் பெஷிஸ்டன் என்னும் இடத்திலுள்ள கற்பாணியில் மூன்று விதமான எழுத்துக்கள் எழுதியுள்ளதைக் கண்ணுற்றார். அவைகளை அவ்விதமாக எழுதிச் சிறந்த ஒவியம் அடைந்திருந்த மாண்பை என்னை இயம்புவது.

துஷ்யந்தன் சகுந்தலையைப் பார்த்துப் பண்ணுட்களாயினும், ஒரு நாள் வினவுகன் முன் சகுந்தலையையும் அவன்தோழிகளையும் எழுதினான் எனின் அக் காலத்தில் அரசர்களும் ஒவியத்தில் ஈடு பட்டிருந்தனர் எனத் தெரிகிறது. பண்டைய காலத்தில் அரசர்களின் மாளிகைகளின் திரைகளிலும் சுவர்களிலும் பார்ப்போர் கண்களைப் பறிக்கும் அழகிய வர்ணத்தாலய படங்கள் எழுதப் பட்டிருந்தன என்று தெரிகிறது. அரசர்களின் மேல் மாடிகளில் பன்னிரண்டு இராசிகளின் உருவங்களை எழுதி வைப்பது வழக்கம் என்று தெரிகின்றது.

ஓர் சமயம் நான் தான் காதலித்த தமயந்தியைப் பாராது வருந்தி ஒவியக்காரனை அழைத்துத் தமயந்தியின் உருவத்தை எழுதும்படி ஆக்ஞாபிக்க, அவ்விதக்காரமே அவன் உருவத்தை அவன் வரைந்தன னெனின் என்னை அவ்வோவியக்காரனின் திறம்!

அக்காலத்தில் ஒத்த வயதுடைய வாலிபன் தான் காதலித்த பெண்ணை மணஞ் செய்து கொள்ள விரும்பி அவன் உருவை எழுதிப் பலசாலைகளோ அன்றி வீதிகளோ ஒன்று கூட்டிமிடத்தில் நின்று கொண்டு சேயைக் காணாதாய் போலவும் சேவிலைக் காணப் பெட்டை போலவும் மேகத்தைக் காணமயில் போலவும் வருந்துவான். அவனது குறிப்புணர்ந்த உறவினர் அவன் காதலித்த பெண்ணை அவனுக்கு மணஞ் செய்விப்பர்.

இக்காலத்தில் பள்ளியில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு வினங்காத பாடங்களை சித்திரப் படங்கள் மூலமாகவே ஆசிரியர்கள் வினக்குகின்றனர். சிறிய பிள்ளைகள் முதன் முதலில் எழுத்துகள் கற்றுக் கொள்ளும் பொழுது எழுத்துகளுக்கு கேற்ற படங்களையே பிரதானமாகக் கொண்டு எழுத்துக்கள் இலகுவில் கற்றுக் கொள்கின்றனர். பண்டிதர்களிடம் (Scholars) காண்பிக்க அவர்கள் இரண்டு விதமான எழுத்துக்களின் உதவியால் (Cunifom) உருவப் படங்கள் வரைந்த எழுத்துக்களைத் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

கிம்ராட் என்னும் நகரில் கேழே புதைத்து கிடத்த புராதன நகரமாகிய கலா என்ற நகரைத் தோண்டிப் பார்த்தனர். அதில் 7 மாளிகைகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. அவைகளின் சுவற்றில் அவதூர் நாசியாரின் வெற்றியின் காரணமாக சுவர்களில் வரையப்பட்ட சிங்கங்களும், அரசனின் ரதங்களும் மற்றும் காலாட்களும் பார்ப்பதற்கு என்னே வியப்பைத் தருகின்றன. அக் காலத்தில் ஓவியம் அவ்வளவு முன்னிலையில் இருந்ததா என்னும் ஐயம் கூட நம் உள்ளத்தில் எழலாம்.

சுமார் கி. மு. 700 ஆண்டுக்கு முன் ஆண்ட சார்கன் என்னும் அரசனின் அரண்மனை, அவ்விரியாவில் கண்டு பிடிக்கப் பட்டது. அதில் அரசன் வெற்றி காரணமாக வரைந்திருக்கும் சித்திரங்கள் பார்க்கத் தகுந்தவை.

லையார்டால் கண்டு பிடிக்க வேறொரு மண்மேட்டில் சார்கனின் குமாரன் ஸென்னு செரிப் வைத்திருந்த புத்தக நிலையத்தில் சித்திரப் படங்களால் எழுதப்பட்ட புத்தகங்கள் அதிகமாகக் கிடைத்துள்ளன.

தவிர அங்ரியர்களுக்குத் தலைவனாகிய அவதூர்பாரி பாலின் அரண்மனையில் அரசனின் வேட்டை மார்க்கத்தைப் பற்றி சித்திரங்கள் வரைந்துள்ளன. அதில் இப்பொழுது தான் குதிரைகள் வாயுவேகத்துடன் ஓடுகின்றதா? அம்புகள் உண்மையாகவே விடுகின்றார்களா என்ற சந்தேகங்களும் அவ்வுருவங்களை (Life-like Pictures)ப் பார்ப்போர்களுக்குச் சந்தேகமின்றி எழலாம்.

முற்காலத்தில் இந்தியாவில் ஓவியத்திற் கெனச் சமஸ்கிருதத்தில் ஓர் நூல் இருந்த தென்று ஆன்றோர் அறைவர். இவைகளை நோக்குங்கால் அக் காலத்தில் நினைத்த தக்ஷணமே ஓர் உருவத்தை வரைவது புனியா ஓவியமாம்.

பல்லோரால் புகழப்படும் காலஞ்சென்ற இரவிவர்மா எழுதின படங்கள் பார்ப்போர் மனதைப் பரவசப் படுத்துகின்றன. யயாதி என்னும் அரசன் ஜன் மிஷ்டையைக் கிணற்றினின்று தன் வலக்கையால் எடுத்த காட்சியை ரவி வர்மா எழுதின படத்தில் பார்க்குங்கால் ஆஹா! அதன் அழகை எவ்விதம் இயம்புவது! இரவிவர்மனின் கைத்திறத்திற்கு என்ன கைம்மாறு செய்வது.

இதாலியிலும் இன்னும் மேநாடுகளிலும் ஓவியத்திற்கென கலாசாஸ்கன் ஸியமித்து அவைகளில் ஓவிய மெனும் அழகிய இனமங்கையை அறிவென்னும் அழகிய ஆபரணங்களால் அலங்கரித்துக்கொண்டு வருவது பெரிதும் போற் றத்தகுந்தது.

ஆஸ்திரேலியாவில் உள்ள மெல்பர்ன் நகரத்தில் அதால் தாம்ஸன் என் னும் ஆங்கிலேயர் தமக்குக் கைக எளிண்மையால், பற்களையே கைகளாகக் கொண்டு அழகிய படங்கள் எழுதி வருகின்றனர் என்று நம் ஆனந்தன் மூலம் நாம் கேட்டிருக்கிறோம். என்னே அப்பெரியாரின் கைத்திறம்!

ஆகையால் ஐம்புலன்களின் தொழிலை ஒருங்கு சேர்த்து தம்வயப்படுத்திக்கொள்ளும் சக்தியை யுடையதும் கூர்ந்து நோக்கும் சக்தியை அதிகப் படுத்துவதுமாகிய ஓவியமெனும் இன நங்கை தன் தொழிலை இவ்வுலகெங்கும் பரப்புமாறு, எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள் புரிவாராக.

ஒளவையார்

—கலை—

(ஸ்ரீமதி. பண்டிதை-அசலம்பிகை அம்மையார்.)

“அஃகம் சுருக்கேல்,” என்பது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது. இது விலையை உயர்த்தாதே என்று பொருள்படும் பண்ட மாற்றும் வியாபாரிகளுக்கே இது தனிப்பட உரைத்ததாகும். நான்கு வரு ணத்தார்களின் கடமைகளும் ஒன்றனுக் கொண்டு இன்றியமையாத தொடர் புடையவைகளாகும். எனவே, வாணிபம் சமூக வாழ்க்கை நிலையில் இன்றி யமையாத ஒரு தொழிலேயாகும். இவ்வாணிபத் தொழிலாளர்கட்கு வேண்டிய அறநெறியை ஏனைய நீதி நூல் ஆசிரியர்களைப் போலப் புறக்கணிப்பாமல் மது பெருமாட்டியார் அஃகம் சுருக்கேல் என்னும் தொடரினால் அறிவுறுத் தினார்.

வாணிபத் தொழில் அதனைச் செய்வோர் கட்டும் அவர்கள் பாற் பெறு வோர்க்கும் ஆக்கம் தரக்கூடியதொன்று. பண்டங்களைக் காலங்களில் சேமித்து வைத்து இல்லை யென்னும் சொல் இல்லாமல் அளவுக் கேற்ற நீதியன்படி ஊதியம் கொண்டு கேட்போர்க் களிப்பது. அவர்கள் துக்கிப் பிடிக்கும் தராசுக் கோல் கோளாமல் நடுநிலையாக நிற்பது போல, வாண்மையாகிய சத்தியம் எப் போதும் மூவுவா திருத்தல் வேண்டும். அது வருஷமுமாகில் அத்தொழிலும் இழிநிலையடையும். சேக்கிழார் பெருமானும் காரைக்கால் அம்மையார் புரா ணத்தில் வணிகர் குலத்தைச் சிறப்பித்து,

மானமிருத ருமத்தின் வழிநின்ற

ஊனமில் சீர்ப்பெரு வணிகர்” என்றருளினார்.

வாணிபம் செய்பவர்கட்கு மற்ற வருணத்தாரினும் மானம் மிகவும் அதிகம். சுருக்கக் கூறின் கவிமாலைப் போன்ற உணர்ச்சியுடையவர்கள். அவ் வுணர்ச்சியின் பயனாகப் பொய் பேசுதற்கு ஒருப்படார். அத்தகையாரே பண்டைக்கால வாணிபப் பெருக்கையும் வாணிகச் சிறப்பையும் பெறுவார். வாணிபத் தொழிலின் தாம் கைக்கொள்ள வேண்டிய இலாபப் பகுதியை வெளியிடுதல் அவசியமன்று. மறைத்தல் பிழையுமன்று. சுக்கிர நீதியிலும், அக் குலத்தவர்க்கு அதனை உரிமையாகிய அறம் என்று கூறியுள்ளார். ஆனால் போராசை பற்றி அதிக விலை வைத்து விற்பதும் பாவம். ஒருவர் ஏற்றினால் அத்தொழில் புரிவோர் கட்டுப்பாடாக உயர்த்துவார்கள். பண்டம் கொள்ள வரும் ஏழைமக்கள் நிலை மிகப் பரிதாபத்திற் கிடந்தரும். தொழில் முறிந்து திருமகள் விடுவதோடு மீனாநாகிற்கும் ஆளாக கேரிடும்—ஏழை மக்களும்

இடர்ப்படுவர். இவ்வாணிபத் தொழில் ஒழுங்குற நடவாதெனில் இத்தொழில் பகற் கணவுக்கே சமானம் என்பது மிகையாகாது. ஆதலினால் எல்லா வருணத் தினருக்கும் பொதுத் தாயாகிய மூதாட்டியார், தானிய விலைகளை உயர்த்தாதே என்றும் சுருங்கக் கூறினர். இதோடு உயிரெழுத்துக்களின் முதற் றொடர் வரிசையில் இருமொழி பெற்ற ஒருமொழித் தொடர் முடிவுற்றது. இனி மெய்யெழுத்துக்களின் முதலெழுத்தால் அமைந்த நீதித் தொடர் வருமாறு:—

“கண்டொன்று சொல்லேல்,”

இதில் ஒன்றுள்ள மொழியை இரண்டிடத்திலும் அமைத்துப் பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

ஆகவே ஒன்றைக் கண்டு ஒன்றைச் சொல்லாதே—என்று பொருத்திக் கூறுதல் வேண்டும். தாம் ஒன்றைக்கண்டு அதற்கு மாறாகப் பிரிதொன்றை ஒருபோதும் சொல்லக்கூடாது. அது பொய்மொழியாக முடிவது மட்டுமல்ல. மிகப் பெரிய தீங்கையும் பிறருக்கு விளைவிக்க இடந்தரும். தான் காணாத ஒன்றைக் கண்டதாகக் கூறும் தீங்கினால் விளையக் கூடிய தெவ்வளவோ தீங்கு கள் எண்ணிப்பார்க்கவும் முடியாது.

ஒன்றைக் கண்டு மற்றொன்றைப் புகல்வது எப்போதும் சுயநல விரும்பமோ, அல்லது பிறர் வாழ்வு காணச் சகியாத பொறுமையோ அல்லது பிறரைக் கெடுக்கவேண்டுமென்னும் கெட்ட எண்ணமோ, ஏதாவ தொன்றினால் விளைதல் வேண்டும். அசுவத்தாமன் இறந்தான் என்னும் பயனிலையை முன்னதாகக் கூறி துரோணராகிய வித்யா குருவை உயிர் நீங்கச் செய்தது கேவலம் சுயநலம் ஒன்றினாலேயே விளைந்தது. அதன் பயனாகத் தருமன் நரகத்தைக் காண நேர்ந்த தென்பது வெளிப்படை. பட்டவர்த்தனமாகப் பொய் பேசுவது மிகமிகக் கொடியது. இவ்வொரு பொய்யினால் தருமன் அறிவு வந்த நான் தொட்டுக் காத்துவந்த அறவிரதம் அறவே அழிந்த தென்பது மிகையாகாது. தந்தரமாகப் பொய்புகல் முயல்வது தன்னைத்தானே ஏமாற்றிக் கொள்ளுவதாகும். அறிஞர் ஏமாற்ற மடையார். காணாத தொன்றைக் கண்டதாகப் புன்று சான்று பகர மக்கள் ஈடுபடாவிடில் நீதி மன்றங்களுக்கு அநேகமாய் வேலைகளே ஆல்லையென்று கூறிவிடலாம்.

முன்னதோர் பொய்யுரைக்க அப்பொய்

வெளியாகாமல் மூடும் வண்ணம்

பின்னுமோர் பொய்யுரைக்க அதனை நிலை

சிறுத்துவோர் பெருமபொய் சொல்ல

இன்னவகை கைதவ மொன்றிரு நூறு

கைதவத்திற்கு டிடம் நாம் வாய்மை

தன்னையே முன்பகரிற் சங்கட மொன்றிலை

யதுவே தகுதி நெஞ்சே.

என்ற நீதி நூலன்படி பொய் புகல்வது எப்போதும் மறையக் கூடியதல்ல. சொல்வோர் படுமபாடும் செப்பத்தா மன்று. இவைகளுமன்றி இப்பொய்யினால் மகத்தான கஷ்டப்படுவோர் பலர். பொய்மொழி எப்போதும் தீங்கினையே விளைவிக்கத் தவறுவதில்லை. ஆனால் அப்பொய்மையும் புராதீர்த்த கன்மை பயக்குமாயின் வாய்மைக்கே சமானமென்றனர் நாயனார். ஒரு தார்த்தன்

ஒரு உத்தமியைத் துன்புறத்த வெண்ணித் தொடர்கின்றான் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அப்பெண் கல்லார் ஒருவரைச் சரணடைந்து அடைக்கலம் புகுகின்றான். அத்தருணம் பலவானான தார்த்தன் அவ்வினமங்கையைக் கண்டமரோ என்று வினவுவானாயின் அம்மங்கையின் கற்பைக் காக்கும் கருணையினால் தான் கண்டதிலை யென்று அந்நல்லார் புகல்வாராயின் அது வாய்மை பேசுவதைவிட மேலான புண்ணிய பலனைத் தரும் என்பது வெளிப்படை. இவ்வண்ணம் நோக்கடிய தருணம் மிகமிக அருமை. பெரும்பாலும் கிழ்வ தெல்லாம் பிறர்க்குத் தீங்கையே பயப்பதாதலினால் காணாத தொன்றைக் கண்டதாக ஒருபோதும் சொல்லாதே. ஆகையால் மாந்தர் துண்ணறிவால் ஆராய்ந்து மனமொழி, மெய்களினால் கன்மைகளையே விளைவிக்கும் செயல்களைச் செய்தல் வேண்டும். தருமமே சாமானிய தருமம் விசேட தருமம் என இருவகைப்படும். ஆதலினால் இரண்டும் தோற்றத்தில் மாறுபாடாகத் தோன்றினும் பலனை நோக்குறி கன்மையை விளைவிப்பதாகும். காணாத தொன்றைக் கண்டதாகத் துணிந்து பொய்ச்சான்று புகல் முன்வருவோர் நம் நாட்டில் குறையுமாயின் குற்றச் செயல்கள் குன்றும் என்பது திண்ணம். அந்நானே பொன்னுள். அஞ்ஞான்று இது மண்ணுலகம் எனினும் பொன்னுலகம் ஆகும் என்றல் புகழுரை யாகாது

இனி “ஈப்போல்வளை” என்ற தொடர் ஆகும். இதில் ஒரு துண்ணிய கருத்தினை யமைத்து நமது பெருமாட்டியார் ஈப்போல்வளை என்றமைத் தருகின்றார்.

கடாம் தான் பயனுள்ளதாக விருந்து தன் இனமாகிய எழுத்துகள் எப் பயனும் படமுடியாததாக விருந்தாலும் அவைகளையும் தன்னோடு பிணைத்துத் தழுவி நிற்பதுபோல இவ்வாழ்வான் பயன்படாத சுற்றங்களாயினும் அவர்களை யும் புறக்கணியாது தழுவிக் கொள்ளவேண்டும் என்பதைக் குறிக்கின்றது. திருவள்ளுவரும், தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் என சுற்றத் தழுவும் கடமையை தென்புலத்தார்க்கும் தெய்வத்திற்கும் செலுத்தவேண்டிய கடமைகளுக்குச் சமத்துவமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். சுற்றத் தழுவும் குணம் இல்லாத ஒரு இவ்வாழ்வானுக்குச் சுகம் சிறிதும் உண்டாகாது. ஆபத்த வந்த காலத்தில் எல்லோராலும் கைவிடப்பட்டு வருந்துவன். துரியோதனன் பேராசையும், பொறுமையும் உருக் கொண்டவனே யாயினும் சுற்றத் தழுவும் குணம் மிகுதியும் உடையவனாக இருந்ததால் அறத்தின் புதல் வனாகிய தருமனையாரையும் எதிர்க்கத்தக்க துணை வலி பெற்றான் என்பது வெளிப்படை. முற்றுத் துறத் துறவிவர்களுக்கே சுற்றத் துறத்தல் முடியுமன்றி இல்லறத்தானுக்கு இயல்வ தன்று. அவ்வாறு ஒருவர் சுற்றம் தழுவாதிருப்பாராயின் அது கரை கடந்த சுயநலத்தினால் தலைகாட்டக் கூடியதே யாகும்—கடவுள் படைப்பிலேயே உதிர சம்பந்தமான பந்தத்தை ஞான பரிபாகம் வருமளவும் விட முடியாத மனநிலைமையை இயற்கையில் அமைத்துள்ளார் என்பதைக் கருதுவோமாயின் சுற்றத் தழுவதல் இன்றியமையாத தென்பது புலப்படும். தற்காலம் கவீன சீர்திருத்த முயற்சியில் ஈடுபட்ட ஒரு சிலர் ஏ. என்னும் ஒரு எழுத்தை அறவே எடுத்துவிட வேண்டு மெனவும் கருதுகின்றனர். எதற்காக ஈ என்னும் ஒரு எழுத்திற்காகப் பயனற்ற பல அதன் வருக்கங்களை யெல்லாம் கூட்டி மொழி வடிவம் காணப்பட்ட காலமுதலாக அமைத்துப் போற்றி வந்திருக்கின்றனர் என்பதை ஊன்றி கோக்காதது

வருத்த தக்கது. அன்றியும் ஈ என்னும் ஒரொழுத்து அதன் வடிவத்தின் அமைப்பு முறையிலேயே ஏனைய எழுத்துக்களை விட வளைந்து தழுவும் பான்மையைக் குறிக்கொண்டு உணர்த்துகின்றது. சுற்றத் தழுவாதவர்கள் முடிமன்னவர்களாயினும் உட்பகை கொண்ட உறவினரால் பெருங்கேடெய்தி யழிகுவர் என்பதை விவரிக்கும் கதைகள் பலப் பலவுண்டு.

இனி சனி கீராடு என்ற தொடர். இது பொதுவாக வாரங்களுக் குரிய கிரகங்களின் தன்மைக் கேற்றபடி செயல்களைக் குறிப்பிடுவ தென்பதே பொருள். சந்திரனுக் குரிய திங்கள் கிழமையில் மன அடக்கத்திற் குரிய விரத அதுட்டானம் சிறந்த தென்பதும், ஸாகஸ காரகனாகிய செவ்வாய்க் கிழமையில் போர்த் தொழிலிற் றலைப்படுவதும், புத்திக்கு அதிகாரியாகிய புதனுடைய வாரத்தில் கலைகளிற் சிறந்த கணிதத்தில் முயற்சியும், ஸத்துவகுண மூர்த் தியாகிய குருவினது வாரத்தில் குருவுபதேசம் தேவதாவுபாஸினை முதலிய உயரிய சாதனை முயற்சியும், சுகபோக காரகனாகிய சுகிரனுடைய வாரத் தில் மங்கள காரியங்களையும், மந்த குண காரகனாகிய தமோகுண சனி வாரத் தில் எண்ணெய் பிட்டுக்கொண்டு உஷ்ண சாந்தி செய்வதையும் எல்லா கிரகங்களுக்கும் ஆதார பூதனான ஒளிக் கடவுளின் வாரமாகிய ஆதித்ய வாரத்தில் விசேஷணம் எடுத்துக்கொண்டு உடலை அழுக்கச் சுத்தி செய்து கொள்ளும் படிக்கும் ஆன்றோர் அறமதித்தனர். உடல் நலம் காத்தாலன்றி உணலம் வாய்க்காது. உடல் நலமே உள்ளத் தாய்மைக்கு இன்றியமை யாத சாதனம் என்பதை மனதிற்பதித்தல் வேண்டும். அது கொண்டே ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும் என்று வற்புறுத்தினதும். சனிக் கிழமை யில் கீராடு என்பதற்குச் சிலர் ஜனிக்கின்ற நீர் ஊற்று நீரில் ஸ்நானம் செய் என்ற கூறியதாகப் பொருள் கொள்கின்றனர். அது தவறு. "பால் உண்போம் எண்ணெய் பெறின் வெங்கீரில் குளிப்போம்" என்ற ஆயுர்வேதப் புலவரின் வாக்கினால் ஜனிக்கின்ற ஊற்று ஜலத்தில் அதாவது குளிர்ச்சியான நீரில் ஸ்நானம்செய்தல் கூடாதென்பது புலப்படுகின்றது. எண்ணெய் பெறின் என்றமையால் எண்ணெய் இட்டுக்கொன்னாத மற்ற தினங்களில் குளிர்ந்த ஜலத்தில் ஸ்நானம்செய் என்று விதித்தமை கூறாமலே விளக்குகின்றது. இங்கே என்-செய் எண்ணெய் என்றாய் தென்பதை எவருமறிவர்-எண்ணெய் என் னும் சொல் வழக்கத்தில் இதர தைலங்களையும் உணர்த்துவ துண்டாயினும் அது தவறே யாகும். மணிலா எண்ணெய் வேப்பெண்ணெய், இலுப்பெண் ணெய் வாதுமை எண்ணெய் முதலிய வழக்குரைகளே இதற்குச் சான்றாகும். கிரகங்களுக்குத் தானியம் வருத்திருப்பதும் இசுற்குப் பொருத்தம் உடையது. சனிக்குத் தானியம் என் ஆகும்; அந்த என் அதிக உஷ்ணமுடையது. அங் வெள்ளிலிருந்து உண்டாகும் தைலமும் மிக உஷ்ணம் உடையது, எனவே மந்தனுடைய வாரத்தில் அம்மந்தனுடைய தானியமாகிய என்னின் றையில் முழுருவது மந்தத்தைப் போக்கித் தெளிவை உண்டுபண்ணுவ தற் குற்றதாகும். இதுபற்றியே சனிவாரத் தவிர எந்த வாரத்திலும் என்னின் பொடியினால் செய்யப்பட்ட அன்னத்தை சாப்பிடக் கூடாதென்று ஆன்றோர் வழக்கத்தில் கையாண்டு வருகின்றனர். என்னின் வெம்மையை மற்ற வாரங் களில் உண்டால் மிக்க குட்டினைத் தரும் என்பது தான் உண்மையான காரணம்.

இன்னும் சிலர், யோகியர் அவர்களுடைய மார்க்கத்தில் குண்டலியில் ஊறி மதிமண்டலத்தை முட்டிப் பொங்கி நாடிகளிற் பாயும் அமிர்தத்தினை

சனிகீராடு என்று குறித்ததாகவும் கூறுவர். அது அதிக யுக்தி வாதமே யல் லது இங்கு பொருத்த முடையதன்று. ஞாவையார் பொதுவாக உலக நீதி களையே அறிவுறுத்தியருளினார். தனியாக யோக சாதனைக் கேற்ற வண்ணம் ஞாவை குறள் என ஒரு அரிய தலை அருளிச்செய்தும் இருத்தலினால் ஆத்தி குடி கொன்றை வேந்தன் நீதித்தொடர்களிலும் அத்தகைய மேலான கருத்து களைப் பெய்திருப்பதாகக் கொள்ளக் காரணமே யில்லை. இனி "ஞாயம் பட லுரை" என்பது. இது நயமாக எதையும் பேசுக என்றே உணர்த்திய தாகும். நயம் என்றே நகர வரிசையில் இக்கருத்தைக் கூறி யிருக்கலாமே எனின் அற்றன்று. நயம் என்பதை விட ஞாயம் என்பது ஓசையில் மிகவும் இனிமை கையக் காட்டுவது. சாகச் சொன்னாலும் அமரச் சொல் என்னும் உலக வழக் குரையும் இதனை வலியுறுத்தவதாகும். பிறர் மனம் நோகச் செயல் எதையும் செய்யாதே என்பதை அவறிம்ஸா தர்மம் என்பர். பிறர் மனம் நோக ஒரு மொழியும் பெசாதிருப்பது அதைவிட மேலான முறைதான். அவ்வாறு சடப் பவர்களும் ஒரோர் சமயங்களில் தவறாமல் இருக்கவில்லை. ஆராயும் வேளையிற் பிரமாந்தயானாலும் ஐய ஒரு செயலுமில்லை என்ற தாயுமானார் உரையின் படி தவறுவதற்கையே. ஆனால் நமது பெருமாட்டியார் கருத்தோ, அவைகளை விடச் சிறந்ததாகும். அது ஒலியினால் கூட மென்மையையே கைக்கொள்ளும் படி அறிவுறுத்தும் குறியாகும். ஓசையிலும் மென்மையைக் கையாளும் பழக் கம் ஏற்படுமாயின் அதன் வளர்ச்சியால் வன்மை மொழி வன்மைச் செயல் காட்ட முடியாது மறைந்து போகும். உதாரணமாகத் தமிழ் மொழிகளில் வல் லோசை மிருத்த வல்லின எழுத்துக்களே மிகக் கோபமான கருத்தமைந்த சொற்களை வெளியிட ஏற்றவைகளாக அமைக்கப் பட்டுள்ளன வென்பது தனிச் சிறப்பாகும்.

"கேட்டா னிருதர்க்கிறை கேழ்கினர்தன்

வாட்டானா நெருப்பு வாய்மடியா"

என்றும்

"விண்ணாட்டவர் மண்ணவர் விஞ்சையர்

எண்ணாட்டவர் யாவருநாகர்மற்றும் நிற்கவோர்மூவாகி

மண்ணாட்டுனர் காட்டுனர்வீட்டுனர் வந்தபோதும்

பேண்ணாட்டம் ஒட்டேன் இனிப்

பேருலகத்து னென்னு"

என வரும் அடிகளே உதாரணமாகும். ஏனைய மொழிகளில் கருத்துக் கேற்ற ஓசைக் குறிப்பு பொருந்தி யிராது. நமது தமிழ் மொழியிலோ ஓசையே கருத்தை விளக்கும் துட்பம் உடையதாகும். அது குறித்தே நமது முநாட்டி யார் ஞயம்படலுரை என சொற்குறிப்புக் கேற்றபடி அதிக மென்மையுள்ள குகாத்தை அமைத்தனர் என்பது நிண்ணம்.

ஓசையினால் மட்டில் இன்பம் தோன்றுதல் விசேடமே யாயினும் அதன் பொருளும் இன்பம் உண்டுபண்ணத் தக்கதாகவே யிருத்தல் வேண்டு மென் பது கூறாமலே உணரத் தக்கதாகும்.

கருத்து இன்பம் விளைவியாதெனின் அச் சொல்லினால் எய்தும் பயனே ஒன்றும் இல்லையாதலின் ஞயம் என்பதை ஓசை உள்ளுறை ஆகிய இருவகை யின்பத்தையும் குறிப்பிடுவதாகக் கொள்ளல் வேண்டும்.

வெய்யிற் காலம்

(திரு. ஏ. துரைசாமி பிள்ளை.)

மடக்கித் —தாழ்த்தி.

நீர்விரும்பி நான்முழுதும் சோர்வுபடும் வெயிற்காலம்
ஆர்வமொடு அருந்துமட்டும் வேர்வையிக்கும் வெயிற்காலம்.

தெங்கினினை நீர்விரும்பித் திரிதருமில் வெயிற்காலம்
வெங்கதிர்செய் கொடுமையினால் வெம்பிடுமல் வினாரும்.

சந்தனநற் நண்முழம்பு தனிற்றோயும் வெயிற்காலம்
வெந்தவுடன் மேற்படுமுன் வெம்மையுறுஞ் சந்தனமும்.

* * * *

ஆலடியிற் கால்நடைகள் அசைபோடக் கோபாலர்
கோலநிழற் கீழிருந்து குழலூதம் வெயிற்காலம்.

மாலையிலே நீலநிற மாய்த்தோன்றும் மலைகளிலே
சோலைகளிற் தீப்பிடிக்கச் சுடர்தோன்றும் வெயிற்காலம்.

என்றுமுல வாதுலவும் யாறுகளும் நீர்வறனக்
குன்றுறையும் மிருகமெல்லாங் கீழிறங்கி வருங்காலம்.

* * * *

நீர்வேட்கை யால்வருந்தி நெடுந்தூரஞ் சென்றிடுவோர்
சோர்வகலச் சாலைகளில் தோற்றியதண் ணீர்ப்பந்தல்,

கண்டவுடன் ஆவலொடு சென்றுகுடித் தேசெல்லச்
“சண்டானன் உனக்கிலைபோ தண்ணீர்” என்றேகூறி,

ஆவென்று வந்தவொரு ஹரிஜனனை வெருட்டியவன்
நாவெந்து போகாதால் நலங்காட்டும் வெயிற் காலம்.

—❦—

26. ஸ்வேவர்ட் அரசர்களும் தெய்வீக உரிமைக் கொள்கையும்

(T. S. ராஜகோபாலன், B. A., L. T.)

ஐரோப்பாவில் ஹைதருடைய பிரசாரத்தினால் ஏற்பட்ட சீர்திருத்த மதப்பிளவு குழப்பம் ஒருவாறு அடங்குவதற்குள் இங்கிலாந்தின் பெரும்பான்மையினருக்கு ஒத்ததான ஆங்கிலிகள் மதம் ஸ்தாபிக்க காரண மாயிருந்தவனும், செல்வத்திலும், செல்வாக்கிலும், குடியேற்ற நாடுகளிலும் சிறந்து முன்னணியில் நின்ற ஸ்பெயின் தேசக் கப்பல்படையை சிதறடித்த ஆங்கில கடல் நாய்களுக்கு பாணியாக இருந்தவனும், இங்கிலாந்து கல்வி முதலிய பல துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கியதாகப் பெயர்பெற்ற காலத்தில் ஆட்சி செய்தவனும், ஒரு கணவனை மணந்துகொண்டு அவனுடைய ஆதிக் கத்தில் இருக்க விரும்பாமல் (கன்னி ராணி) Virgin Queen என்று புகழ் பெற்றவளுமான எலிஸபெத் ராணி இயற்கையாகவே வார்சினி இறந்த பிறகு இங்கிலாந்தின் அரசரிமையைப் பெற்றது ஸ்காட்லாந்தை ஆண்டுவந்த ஸ்வேவர்ட் அரச வம்சமாகும். இந்த ஸ்வேவர்ட் வம்சம் இங்கிலாந்து அரச குடும்பத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட காரணத்தாலும், சீர்திருத்த மதத்தை அனுஷ்டித்த காரணத்தாலும் இங்கிலாந்து ஆட்சியைப் பெற அருகதை யுள்ளதாயிற்று.

எலிஸபெத்திற்குப் பிறகு இங்கிலாந்தின் முடிதரித்தவர் ஸ்காட்லாந்தின் அரசரான ஜேம்ஸ் VI ஆவார். இவர் இங்கிலாந்திற்கு வந்ததும் சரித்திரத்தில் ஜேம்ஸ் I என்று குறிப்பிடப்பட ஆரம்பித்தது. இந்த I, யாரெனில், அவர்தான் ஸ்காட் அரசி மேரிக்கும் டார்ன்லிக்கும் பிறந்து, ஸ்காட்லாந்து ஜனங்களால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வளர்க்கப் பட்டவர். தாய் தந்தையர் ஆதர வென்பதே தெரியாமல் கேவலம் மதம் ஒன்றே பிரதானமாக நினைத்த மதவெறி கொண்ட தீவிர சீர்திருத்தக் காரர்களான Presbyterian மதத்தினரால், கதோலிக மதத்தினரும், ஒழுங்கான நடத்தை யென்பதே லவலேசமும் இல்லாத மேரியிடம் உள்ள அருவருப்பு மனப்போக்குடன் களர்க்கப் பட்டவா என்ற குறிப்பு மட்டும், அவர் பாலியத்தில் வளர்ந்து வந்த முறையை தென்குறித்தும், தன் ஸ்வதந்திரம் அற்று ஆட்டிவைக்கப்பட்டவர். அவர்களிடமிருந்த காலத்தில் அப்போதுள்ள பல கலைகளையும் நன்கு கற்றவர். கல்வியின் காரணமாக, தன்னைப் பாதுகாத்து வந்தவர்களிடம் இருந்து ஸ்வதந்திர ஆட்சியேயர் நாட்டைப் பார்த்து எங்கியிருந்தவர். ஒரு வேளை அவருடைய அவ

யிருதியின் பலனோ? யாதோ? நினைத்தபடி இங்கிலாந்து அரசும் தெய்வானும் ஈழமாய் கிடைத்தது போலும்!

கிடைத்து, எவ்வந்திர மண்ணில் காலடி பட்டதும் அவருடைய படிப் பின் குணம் வீறிட்டோங்கியது. ஆயினும், "எத்துணைய வாயினும் கல்வி இட னிறிந்து உய்த்துணர்வு; இல்லெனில் என்னாகும்?" என்ற சீதிப்படி அவ் ருடைய கல்வியின் பலன், "அறப்படித்தவன் அங்காடி போனால் விற்கவும் மாட்டான் கொள்ளவும் மாட்டான்!" என்ற சொல்லுக்கு அவரை இலக்கியமாக் கியது என்று கூறினால் அமையும். அரசரிமையைப் பற்றிய ஒரு கொள்கையைப் பிரகடனப் படுத்தியவராய் காட்டிக் கொண்டார். அதற்குத் தான் சரித்திரத்தில் "The Divine Right theory of Kings" என்றும், நம் மொழியில், "அரசருக்குள்ள தெய்விக உரிமைக் கொள்கை" என்றும் சொல்லுவது. அதாவது, "அரசன் தன் ஸ்தானத்தை தெய்வத்தின் அனுக் ஈழத்தினால் பெற்றவன் ஆகின்றான். ஆகவே அரசன் செய்யும் எந்தக் காரி யத்திலும், தன்னை உண்டாக்கிய தெய்வத்திற்குப் பொறுப்பாளியே தவிர, பொதுஜன வாக்கிற்குக் கட்டுப்பட்டவன் இல்லை. ஆகவே பொதுஜனங்கள் தன்னை எவ்விதத்திலும் கட்டுப்படுத்தக் கூடாது. தான் மனமுவந்து, பொது ஜன நன்மையெனக் கருதி அவ்வப்போது இடும் கட்டளைகளை சட்டங்களாக் கும்! மற்றப்படி ஜனங்களோ, ஜனப் பிரதிநிதிகளோ எந்த சட்டமும் செய் தால் அது தன்னைக் கட்டுப் படுத்தாது! அவ்வகையான சட்டங்களைத் தானே செய்ததால் அவைகளைத் தன்னிச்சுடம்போல் தள்ளிவிடவோ, நிறுத்தி வைப்பதோ தன்னுடைய இஷ்டம். ஆக அச்சட்டங்களும் தன்னை எக்காலத் திற்கும் கட்டுப்படுத்த மாட்டா! அதுபற்றித் தன் சந்ததியாரை சந்தராக் கட்டுப் படுத்தவே மாட்டா. ஆனால் ஜனங்களுடைய கடமை யென்னவெனில், அரசன் விரும்பியபோது, விரும்பியபடி, வேண்டிய பணத்தைக் கொடுத்து விட வேண்டியதுதான்." என்பதாகும். அரசு கிடைத்தது தெய்வானுக்காஹம் என்ற குறிப்பின் பொருள் புலனாகி யிருக்கலாம். இது அரசருடைய அதிகப் படிப்பின் பலன் என்பதும் விளங்கி யிருக்கலாம்.

ஆனால் அந்த சமயத்திய ஆங்கிலேயருக்கும் கல்வியின் பயனாகிய அறிவு உதித்ததுடன் அவர்களுடன் கூடப் பிறந்து இயற்கையான தெனப் பெருமை கொள்ளும் ஸ்வதந்திர உணர்ச்சியும் வீறிட்டுப் பரதிலித்தது. ஆகவே அரச னுடைய தெய்விக உரிமைக் கொள்கைக்குப் பிரதியாக ஜனங்களும், ஜனப் பிரதிநிதிகளும் கொண்ட கொள்கையும் தாக்க ரீதியாகவே இருப்பது குறித் துக் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும். அதாவது "அரசன் தெய்விக இஷ்டத் தினால் உண்டாகி யிருப்பது உண்மையே யானாலும், 'குழந்தையும் தெய்வ மும் கொண்டாடு மிடத்தில்' என்றபடி, அரசன் தெய்வத்தினால் உண்டாக்கப் பட்டது உண்மையே யானாலும், அவனை மரியாதைகளுடனும் தக்க ஆடம் பரங்களுடனும் ஜனங்கள் போற்ற வேண்டியது அவசியம். அல்லாத வரையில் கேவலம் அரசன் என்று சொல்லிக்கொண்ட அளவில் ஒன்றும் நடவாது. ஆகவே அரசனுடைய நல்ல தன்மையோ, நிய குணங்களோ பொதுஜனங் களையும் பாதிக்கக் கூடியவையானதால் அரசன் செய்யும் எந்தக் காரியத் திலும் பொதுஜனங்களுக்குத்தான் பொறுப்பாளியாகிருன். அந்த முறையில் பொதுஜனங்களுக்கு சௌகரியமாகக் கூடியதும், பொதுஜனங்களால் ஆதரிக்கப்படக் கூடியதும், பொதுஜனங்களால் பிரேரேபிக்கப்பட்டது மானதும்,

ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டதுமான தீர்மானங்களே சட்டங்கள். ஆக அரசன் தன் முறையில் கொடுக்கும் உத்தரவுகள் எக்காலத்திலும் சட்டமாகா. ஆக அந்தச் சட்டங்கள் அரசனால் தள்ளிவைக்கப்படவோ அல்லது நிறுத்திவைக்கப் படவோ கூடாது. நடந்தாலும் அரசனுடைய முயற்சியிலும் உத்தே சத்திலும் கூடாது. ஜனங்களாகப் பார்த்துதான் அதையும் செய்ய வேண்டும். ஆனதுபற்றி எல்லனவான சட்டங்கள் அந்த அரசனை மட்டும் இன்றி அவனுடைய வம்ச பரம்பரையான சந்ததியார்களையும் சந்தேக மின்றி கட்டுப்படுத்தக் கூடியன. இவ்விதம் இல்லாத முறையில் அரசனுக்குத் தேவையானபோது, தேவைப்பட்ட அளவு, தேவைப்பட்ட முறையில் பணம் கொடுப்பது ஒருகாலும் முடியாது. அந்தப்படிப் பணம் கொடுப்பதும் ஜனங் களுடைய தீர்மானத்தின் பேரிலேயே கொடுக்கப்படவேண்டும். அல்லாதபடி கருவிக்கப்பட்ட பணம் சட்டப்படி செல்லுபடியாகாதது. எனவே அப்படிப் பணம் கொடுப்பதையே அடியோடு ஜனங்கள் நிறுத்திவிடலாம்!" என்பதே யாகும். (இதை நினைக்கும்போது, நமது கவியாசர் பாரதியார், "தந்த பொரு ளைக்கொண்டே ஜனந் தாங்குவ ருலகினி லரசசெல்லாம்" என்ற புனிதவாக்கு யாருக்கும் ரூபகம் வருவது வியப்பாகாது!) இந்தத் தத்துவங்களின் விளக் கம் எந்த இங்கிலாந்து சரித்திர புஸ்தகத்திலும் விசிவாகக் காணப்படும் என் பது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட உண்மைகளில் ஒன்றாகும்!

மேலே விவரிக்கப்பட்ட மனோபாவமுள்ள ஒரு அரசனும், அதற்குப் பிரதியாக நினைப்புகொண்ட பிரதிநிதிகளைக்கொண்ட பார்லிமெண்டு சபை களும் பரஸ்பரம் நல்லுணர்ச்சி கொண்டு அலுசரித்துப் போகாத வரையில் சச்சரவுதான் என்பது அனுபவ உண்மை. ஜனங்களின் போக்கை உணராமல் தன் மட்டிலேயே நினைத்துக் கொண்டவர ஆரம்பித்த ஜேம்ஸ் I ம் அவன் சந்ததியார்களும் உரிமைகள் சச்சரவிட்டு முடிவில் ஜனநாயகக் கட்சி வெற்றி பெற்ற விபரமே ஸ்டூவர்ட் வம்சத்தினரின் இங்கிலாந்து ஆட்சியின் சாரமாகும். இந்தச் சச்சரவின் போக்கை ஆழ்ந்து கவனிப்போருக்கு, சாம, தான, பேத, தண்டம் என்ற சதுர்வித உபாயங்களில், ஸ்டூவர்ட் காலத்திய பார்லிமெண்ட் சபையார், காலத்திற் கேற்ப, சாம, தண்ட, தான, பேதமாகமாற்றிப் பரயோகித் தார்கள் என்பது தெளிவுற விளங்கும். அதாவது ஜேம்ஸ் I காலத்தில் சாமோ பாயமும், அவன் மகன் சார்ல்ஸினிடம் தண்டோபாயமும், அவன் மகன் சார்ல்ஸ் II இடம் தானோபாயமும், அவன் தம்பி ஜேம்ஸ் II இடம் பேதோ பாயமும் கையாண்டு, கடைசியில், தங்கள் இஷ்டப்படி ஆன சம்மதித்த ஜேம்ஸ் IIன் மாப்பிள்ளை, வில்லியம் IIIஐ அரசனாக்கிக் கொண்டதோடு போராட்டம் முடிகிறது. இதற்கு ஆதிகாரணமாய் அதிகப்ரஸங்கமாக தெய் வீக உரிமையைப் பிரகடனம் செய்த ஜேம்ஸ் II அவர்களே "சுற்றி மூடன்" என்று பொருள்படும் "The wisest fool in christendom" எனச் சரித் திரத்தில் குறிக்கின்றனர்.

அடுத்த முதல் இரண்டு அரசர்கள் காலவிபரம் வெளிவரும்.

மஹாத்மா மணிமொழி

(S. கணேசன்.)

ஆங்கிலேயர்களும் நம்முடன் வாழ விரும்பினால் இந்திய மகா ஜனங்களின் உண்மையான ஊழியர்களாக ஆகவேண்டும். அவர்களை நாம் நண்பர்களாக ஏற்றுக் கொள்வோமே தவிர எஜமானர்களாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

இயற்கையின் முன்னே மனிதனது ஆற்றல் நித்பதில்லை. என்னைப் பற்றிய மட்டில் இயற்கைக்கு முன் நான் சக்தியற்றவன்.

எல்லா ஜாதியார்களும் இந்திய பூமியைத் தங்கள் தாயகமாக நினைக்க வேண்டும். இந்தியா என்னும் விருகூத்தில் அநேக ஜாதிகள் என்ற இனங்கள் இருக்கின்றன.

1900 மைல் நீளமும் 1500 மைல் அகலமும் உடைய பாரத நாட்டில் எந்தக் கைத்தொழில் திட்டமும் ஏழைக் குடியானவனின் வறுமையைப் போக்காது.

காற்றும் தண்ணீரும் எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வாறே இந்தியன் வாழ்வுக்கு ராட்டினமும் அவசியம்.

பாவத்தின் கடலி மரணம். பாவமோ அல்லது தவறே செய்பவர் அதற்கான தண்டனையை அனுபவித்தே தீரவேண்டும். இதனின்றும் அவர் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது.

சேரிருத்தக்காரன் தனக்குக் கெட்டதாகப் படுவதைப் பிறருக்குச் சீக்கே முறையில் எடுத்துச் சொல்லி எச்சரிக்கை செய்தலே சாத்வீக மறியல்.

இயக்கத்தில் சேர்த்தவன் தனது பலாத்காரத்தினால் ஜனங்கள் மனதைக் கவர இயலாது. ஆனால் தனது ஒப்பற்ற அடக்கத்தினால் ஜனங்களை ஆசுருஷிக்கலாம். அவனது செய்கைகளே அவனது கொள்கையைப் போதிக்கும். வெற்றி என்னும் கதவுக்கு அடக்கம் ஓர் திறவுகோல்.

ஐரோப்பிய நாகரிகம் ஐரோப்பியருக்கு உகந்ததுதான். ஆனால் இந்திய நாகரிகம் அதைப் பின்பற்றினால் நாசமாய்விடுவோம். தவறுக விருந்தால்

அவைகளைத் திருத்திக்கொள்ள ஐரோப்பியருக்கு இடமிருப்பதுபோல் உகந்தவைகளைப் புதிதாக ஏற்றுக்கொள்ளவும் நமக்கு இடமுண்டு. ஐரோப்பிய நாகரிகம் இடைவிடாமல் இகலோக சுகங்களைத் தேடுவது. அந்த சுகங்களைப் பெருக்கிக் கொண்டே இருப்பதால் அவைகளுக்கு அவர்கள் அடிமைகளாய்விட்டனர்.

பாமர மக்களுக்காகச் சிந்தனா சக்தியை உபயோகிப்பதாகக் கூறிக் கொள்ளும் நம்மில் சிலரும் ஆடம்பரத்தைத் தேடிச் சென்றால் உன்னத சிந்தனைகளை இகழ்ந்துவிடுவோம்.

நகரங்களைக் கண்டுவிட்டு இதுதான் இந்தியா என்று நாம் எண்ணக் கூடாது. உண்மையான இந்தியா கிராமங்களில்தான் இருக்கிறது.

ஆடை அணிவதில் கொண்டுள்ள ருசியை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். அதாவது தடிப்பான கதரையே கட்டவேண்டும்.

எதிரியின் பொய்க்கு மெய்யும், அவமதிப்புக்கு நன்மதிப்பும், படிமுறத் தலுக்கு நமது தைரியமான நடத்தையும், பலாத்காரத்திற்கு அதனால் நாம் படும் கஷ்டங்களும், அவனது அகங்காரத்திற்கு நாம் காட்டும் தாழ்மையும், அவனிழைக்குந் தீங்குகளுக்கு நாம் இழைக்கும் நன்மையுமே தகுந்த பதில்களாகும்.

கதர் அணிவதற்குப் புருஷனே ஸ்திரியோ தாங்கள் கதர் அணிந்துகொள்வதானால் இதர சாமான்களை எந்த நாட்டிலிருந்தும் வரவழைத்துக்கொள்ளலாமென எண்ணினால் கதருடைய உண்மைத் தத்துவத்தை அறிந்தவர்களாக மாட்டார்கள்.

எதோ சில சட்டங்களையோ உத்தரவுகளையோ மீறவேண்டுமென என னுக்காவது மனதில் படுமாயின் அவன் அவ்வாறு மீறுவதால் ஏற்படும் துயரங்களுக்கும் ஸகிக்கத் தயாராயிருக்க வேண்டும்.

தோட்டிகள் முதல் தொண்டமான் வரைக்கும் சுயராஜ்யத்தில் உரிமையுண்டு. தோட்டிகள் உட்பட எல்லா வகுப்பினருக்கும் சொந்தமானது சுயராஜ்யம். எல்லா வகுப்பினரும் கலந்து உழைக்காவிட்டால் அது சுயராஜ்யமாகாது.

கிராயுதபாணிகளான ஒரு தேசத்தினர், பூரண ஆயுதபாணிகளான திமிர் ததும்பிய ஓர் ஏகாதிபத்திய வர்க்கத்தினரோடு சண்டையிடுவது ஓர் எளிய ஸ்திரீ ஒரு தடியுனிடமிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளப் பிரயத்னப்பதற்குச் சமானமாகும்.

முாட்டுத்தனம் மிகுந்த மிருகத்தையும் முாணான மனிதனையும் வசியம் செய்யும் சக்தியுடையது அஹிம்ஸையாகும்.

அனுபவக் களஞ்சியம்.

(இராயவரம் அரு. ச. அழகப்பன்.)

1. காற்றுப் புக வழியில்லாத பெரிய மாடி வீடுகளைக் கட்டி அலங்கரித்து அழகு பார்க்கிறாய். பின்னொரு காலத்தில் செல்வ மிழந்து அவ் வீட்டைப் பழுது பார்க்க இயலாது தவிக்கின்றாய். வீடு, பெரியதா யிருப்பதை எண்ணி உனது ஆடம்பரச் சிலவுகளுக்கு பலர் கடன் தந்து வீட்டைப் பிழிதிக் கொள்ளுகின்றனர். ஆனதால் உனது சக்திக்கு ஏற்றவாறு வேண்டிய அளவு சிறியதாயும், சுகாதார குறையின்றி வீட்டை அமைத்து வாழ்தலே சிறந்தது. “சிறுக்கக் கட்டிப் பெருக வாழ்க.”

2. உனது ஆடையிலுள்ள அழுக்கை நீக்குவதில் கவனம் செலுத்துவதைப் போல் பல நாட்களாக உன் மனதில் ஊறிப் பாசம் பிடித்திருக்கும் அழுக்கை நீக்க இறைவனைப் பிரார்த்தித்துக் களங்கமின்றிப் பிரகாசிக்க முயற்சி செய்.

3. நடமாடும் கோயில்களாகிய ஆடு, கோழி முதலியவைகளைத் தெய்வத்தின் பெயரைச் சொல்லிக் கதறக் கதறக் கழுத்தினை யரிந்து அதன் மாமிசத்தைப் புசிப்பவர்கள் எத்தனை முறை ஈசனைப் பிரார்த்தித்த போதிலும், ஈசன் அவர்களுக்கு தெண்டனை விதிப்பானே யொழிய கருணை கருணையும் காட்டான் என்பது உறுதி!

4. ஆடு, கோழி முதலிய வாயில்லா ஜீவன்களைக் கொன்று புசிக்கும் பாதகன்; அதனைப் போன்ற ஒரு ஜீவனாகிய மனிதனைக் கொன்று புசிக்கும் வறுவானா? கடவுளால் மனிதருக் கென ஏற்பட்ட உணவு ஈசன் உணவே யாகும். ஆதலால் மரக்கறி பதார்த்தங்களையே புசித்து வரவேண்டும்.

5. நாயைக் கண்டால் கல்லாலடிக்கும் நீ, சிறிது சிந்தித்துப் பார்ப்பாயானால் அதனால் ஏற்படும் நன்மையும், அது நமக்குச் செய்யும் சேவையும் நன்கு விளங்கும். உலகிலுள்ள ஒவ்வொன்றும் மனிதரின் நன்மைக்கே யாகும்.

6. கதாடை கட்டுவதினாலும், காங்கிரைஸ் பற்றிப் பேசுவதினாலும் தேச விடுதலைக் குழைப்பவனைப் போல கடிப்பதினாலும், ஒரு மனிதன் உண்மை தேசாபிமானியாக மாட்டான். உண்மை யுழைப்பும், உறுதியும், சாந்தமும், தியாகமும், பொது கலம் பேணலும், நாட்டிற்கு தன்னலியன்ற உதவியை அடவியை முன்னபோது தெரிந்து செய்யவும், நாட்டு மக்களின் வறுமை நீங்க உழைக்கவும், ஒவ்வொரு விஷயங்களையும் வாயனவில்லாது செய்கையில் கொணர்ந்து நடப்பவனே உண்மை தேசாபிமானி! உத் தம புருஷன்! சுதந்திர வீரன்!

7. தேசத்திற்கு நீ செய்ய வேண்டியது யாதெனில்:—நம் மக்களை வரையும் ஒருங்கு கூட்டி பொருமை யெனும் கடலை, சாந்த மெனும் மரக் கல மீதேறி; சகோதரத்துவ மெனும், தண்டின் வலி கொண்டு, ஒற்றைமை

தே முழங்க, சுதந்திர மெனும் கரையை அடையுமாறு செய். இது நான் தேசசேவையாகும்.

8. நீ தேடும் பொருளை நான்கு பாகப் படுத்தி, ஒரு பாகத்தை உனது குடும்பச் செலவுக்கும், ஒரு பாகத்தை உனது முதுமைப் பருவ வாழ்க்கைக்கும், ஒரு பாகத்தை தமிழியிருந்தி, கல்வி, விவசாயம், முதலிய நாட்டின் நன்மைக்கும், ஒரு பாகத்தை ஏழைகளுக்கும்; தர்மச் செலவுகளுக்கும், வைத்துக் கொண்டாயானால் உனது வாழ்க்கை துன்பமின்றி இன்ப மளிக்கும்.

9. வெறும் பட்டம், பதவிகளில் வேட்கை கொண்டலையாதே; அவைகளினால் எப்பயனுமில்லை. எளிய வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற தொழிலைச் செய்து; இன்ப முடன் வாழ்ந்து; அறிவை வளர்த்து; நாட்டிற்கு நன்மை செய்து; இறைவனையடைய ஏற்ற கருமம் செய்து வருவாயானால் பல நன்மை யுண்டு.

“நாகபுரியின் நாகரிகம்”

இதுவரை வெளிவராத நவீன நாவல்

‘நாகபுரியின் நாகரிகம்’ என்னும் இந்த நாவல் அதி அற்புதமானது. காவல்கள் எழுதுவதில் பிரசித்தி பெற்ற ரெய்னால்ட்ஸின் சிறந்த கதை யொன்றைத் தழுவி இது எழுதப்படுகிறது. நாகரிகம் முதிர்ந்த நாகபுரி என்னும் நகரில் கடைபெறும் ஆபாசங்களும், துஷ்டர்களின் செயல்களும், காதல் விதேகங்களும் அது அதற்கேற்ற உணர்ச்சியுடன் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வளவு ஆபாசங்களிடையே சிற்சில உத்தமப் பெண்களும், யோக்கியர்களான ஆடவர்களும் தங்கள் சிறந்த கொள்கைகளுக்காகச் சகல வித கஷ்டங்களையும் அனுபவிப்பதைப் படிக்கும்போது கல்மனமும் கரையும். மூல மதனவல்லியின் கொடிய செயல்களும் சூழ்ச்சிகளும் படிக்கப் படிக்க ஆச்சர்யமாக இருக்கும். இரட்டைப் பிறவியான கமலவேணியும் கமலசாதனும் செய்யும் பரோபகாரத் தெழில்களும், அதற்காக அவர்கள் கஷ்டங்களை ஏற்றுக்கொள்வதும் சிறந்த உபதேசமாகும். தேவதாசம் பிரபு என்னும் காம வெறியன் செய்யும் அட்டூழியங்கள் அருவருக்கத் தரும். இந்த காவலில் அப்போதைக் கப்போது நவீன நாகரிகத்தின் தீமைகளை விளக்கிச் சில கல்லுபதேசங்களும் செய்யப்படுகின்றன.

640-பக்கங்கள் கொண்ட முதல் பாகம் இப்போது வெளியாய் இருக்கிறது. இக்கதை இரண்டாவது, மூன்றாவது பாகங்களில் முடிந்து விடும். இரண்டாவது பாகம் இப்போது ‘மனமோகினி’ என்னும் நமது நாவல் சஞ்சிகையில் தொடர்ச்சியாக வெளியிடப்பட்டு வருகிறது. நாவல் அபிமானிகள் அனைவரும் முதல் பாகத்தை விலைக்கு வாங்கிவிட்டு மற்றவற்றிற்கு ‘மனமோகினி’ சந்தாதாரராகச் சேர்ந்து விடுதல் கலம்.

‘நாகபுரியின் நாகரிகம்’ முதல் பாகத்தின் விலை ரூபா 2-4-0. ‘மனமோகினி’ நாவல் சஞ்சிகை வருஷச் சந்தா ரூபா 2-8-0.

ஆனந்தபோதினி அபிஸ், சென்னை.

‘மணிமேகலை’ நூலின் அமைப்பும் சரித்திரக் குறிப்பும்.

R. V. இராமஸ்வாமி B. A., B. L. வக்கீல், சேலம்.

(Rights Reserved.)

(446-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

IX. இயற்கை குணங்களும் ஆட்சி முறையும்

காமப் பிடித்தவர்களின் செயலைச் சாத்தனார் உதயகுமரனின் செய்கைகளால் நன்கு பெற வைத்தன்னார். உதயகுமரன் உவவனம் சென்று தனது காமவேட்கை தோன்ற (4: 15-104) சுதமதி யிடத்து, மணிமேகலையைக் குறித்து வினவியவற்றாலும், பின்னர் அகலோச் சித்திராபதியாற் பெருகுதலாகக் கூறிச் சென்றதாலும்; மற்ற மவன் மணி மேகலையின் இனத்தை, மலர்ந்தகண் முதலியவற்றால் தன் வலியிழந்து அவ னுக்கு வயமாயினதைக் கூறித் தன்னை யானையாகவும், அவன் காமப் பித்து நகை முதலியவற்றை யானையை யடக்கி வயமாக்கும் தரு விகளாகவும் உருவகித்துக் கூறியுள்ளதாலும் (98: 160-8), நூலிற் பல விடங்களிலும் (24: 34-41), காமிகளின் செயல்களை நலனே விரித்து நவிலுவதாலும், காமபெறி கொண்டவர்களின் தன்மையும், முடிவில் அவர்கள் அடைந்திடும் அவகேட்டையும் அறிதற் கேதுவாயுள்ளன.

படிப்பவர் மனைதைக் கலக்கிப் புலன்களை யொடுக்கி, அச்சத்தை யாக் கும், கொடிய சடுபாட்டில், காரிருளில், சுதமதி எழுந்து, யாழ் கொன்பவ ரேத் தொலி யரவமும்; நிறையழியான உண்ண உயக்கத்தாற் செய்திடும் நெடுங்கூவிலியும்; ஊர்காப்பானரெறி தடியோசையும்; கலம்புனர் கம்யிடர், கன்னுண்டு அயர்ந்து, பழஞ் செருக்குற்றவணந்தரப் பணியும்; புதல்வரைப் பெற்ற மகளிர் குளாடாவமும்; பவியிடு மோசையும்; பவியிடுவோர் பலரின் நெடுஞ்ராலோசையும்; இவை போன்ற பல வோசைகளும் எப்புறமும் ஒலிக் கக்கேட்டு உள்ளங்கலங்கி, மெய்விதிர் விதிர்ந்து, வெருவரச் சென்று, மணி மேகலை தெய்வம் கூறிச் சென்றபடி சக்கரவானக் கோட்டத்திலே, உலக வறவியின் ஒருபுடை, ஒடோடியும் சென்றடைந்து இருந்தன பெண்மை னென, இயற்கையாக மக்களுக்கு, அதனிலும் மென்குண மிகுந்த பெண்பாவையர்களுக்கு, அத்தகையதான இருளிடத் தில் உளவாகும் மெய் வேறுபாட்டை நிகழுவன நிகழ்த்திடுமாறு மொழிந் துள்ளனர். (7: 41-93)-மற்றும், கண்டறியாதன பல கண்ணிற்பட, கண் டன எதவுங்காணாத யாரு மல்லாத தீவொன்றில், தன்னந்தனியே விடப் பட்ட மணிமேகலை, பேதைப் பெண்களுக்கு இயற்கையாக உள்ளவாறு, பயந்து அழுவைச் சாத்தனார், “உவவனத்திலே இதுவும் ஒரு இடமோ? சுத மதி! என்னைத் தனித்துவிட்டு எங்கு சென்று ஒளிந்து கொண்டாயோ? துயரத்திலு மீழ்த்தனையே. இது நனவோ! கனவோ! உண்மையாதென்பதை அறிகிலேனே! மனம் நடுங்குகின்றதே! மொழியாட வாராயோ? இருட் பொழுதும் கழிந்து சென்று விட்டதே—மாதவி என் வரவை கோக்கி

மயங்கி நின்றிடுவானே. மெல்வளைப் பாவாய் வாராய். என்னை விட்டு அகன்று விட்டாயே. என்முன் தோன்றிய அத்தெய்வ மடந்தை யாது வஞ் சஞ் செய்தனனோ வினங்க வில்லையே. தனித்து நிற்க என்னுடல் அஞ்ச கின்றது. தோழி வா; தோழி வா” (8: 19-27) என எக்க முற்று ஒலமிட்டுப் பெண்கள் அரற்றி அழுதலை நிகர்க்கவே கூறி யுள்ளனர்.

வேடனின் வலையிற் சிக்குண்டு பரிதவித்துத் தவிக்கும் மாணப்போல மாலைகளைக் கொம்பிற் சுற்றுண்டு யாகத்திற்கு ஆபத்தமாக இருந்த பசுவை அது வெய்தயிர்த்துப் புலம்புதலைக் கண்டு மனம் தானாது, அதனை கருணை அவிழ்த்துச் சென்ற ஆபத்திரன், ஜீவதாருணயம் தோன்ற,

“விடுகில மருங்கிற் படு புல்லார்ந்து
கெடுகில மருங்கின் மக்கட்கெல்லாம்
பிறந்தநாட் டொட்டுஞ் சிறந்த தன்மீம்பா
லறந்தரு நெஞ்சொ டருள் சுரந்தாட்டு
மிதனெடு வந்த செற்ற மென்னை”

(13: 51-55) என வாயில்லாப் பிராணிகளிடம் இரக்கம் தோன்றும்படி கூறியதாகச் சாத்தனார், அழகாக ஜீவதாருணயத்தின் உயர்வைக் கூறுதல் கவனித்தற் பாலது.

“உள்ளக் கவர்ந்தெழுந் தோங்கு சினம் காத்துக் கொள்ளும் குணமே குணமென்க” என்ற ஆங்குரோது மொழிப்படி, “செற்றஞ் செருத்தோரே சிறந்தவரென” (23: 131) சினத்தின் கொடுமையை நன்கு விளக்க வேண்டிய ஆசிரியர் சாத்தனார், காயசண்டிகைக்குப் பசிப்பிணி வாட்டிய விருச் சினம் சிகமுனி சாபமிட்டதாலும் (17: காதை); முனி பிரமதருமருக்குச் குறித்த கோரத்தில் அடிசில் கொணராத மடயனை இராகுலன் யோசனையின்பி வெட்டியதாலும் (21-காதை); தன் மனைவி காயசண்டிகை யோடு காதல் மெழியாடினனென்று முனிந்து நள்ளிரவில் வந்த உதயகும ரனை ஆலோசியாத வித்தியாதரன் வெட்டியதாலும், வினங்க வைத்துள்ளனர்.

வறுமையின் கொடுமையைச் சாத்தனார் இரக்கத் தோன்ற,

“குடிப் பிறப்பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்
படித்த கல்விப் பெரும் புணைவிடுஉ
நாணணிகளையு மாணெழில் சிதைக்கும்
பூண்மூலை மாத ரொடு புறங்கடை சிறுத்தும்
பசிப்பிணி யென்னும் பாவிய தீர்த்தோ
ரிசைச் சொல்வைக் கென்னுமி யிராது.”

(11: 76-8; மீட்டும் 14: 55-25; 25: 101-3.) எனப் புனைந்து கூறியும்; நனை யின் பெருமையை,

“ஆற்று நாக்களிப்போ ரறவிலை பகர்வோர்
இன்மையும் ஆற்றாக்க னரும்பசி களைவோர்
நகையும் மேற்றே யுலகின் மெய்க்நெறி வாழ்க்கை
மண்டிணி ஞாலத்த வாழ்வோர்க் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோ ருயிர் கொடுத்தோரே.”

(11: 92-6) எனவும்;

“ஆற்ற மாக்கட் காற்றுந் துணையாகி

யேற்றலு மிடுதலு மிரப்போர் கடனவர்

மேற்சென் றளித்தல் விழுத்தகைத் தென்றே

தூற்பொரு ளுணர்ந்தோர் றுணித்தாரா மென்.”

எனவும் வினக்கிக் காட்டியும், தமது ஆழ்ந்த அறிவும் பார்த்துபட்ட மேலான நோக்கங்களும் நன்கு வினங்குமாறு மொழிபுதுன்னார். மற்றும், உடன் பிறப்பும் பாசநேசங்களும் பசிவந்த இடத்துப் பற்றி விடுமென்பதற்கு இலக் காகத் தா னீன்ற தன்னினங் குழலிக்குத் தா னிரங்கி வருந்துதல், “ஐயிரண்டு திங்களாய் அங்கமெலாம் நொந்து பெற்ற” தாய்க்கு உரியதான கடமையாக இருக்கவும், வறுமையின் கொடுமையை ஆற்றொழை தாயும் பெற்ற தன் சேயைக் கவனியாது இருந்தனனென்று கூறி, அதனால் இளைவுறுத்தும் பசிப் பணியின் இன்னல்களைக் கூறுவான் கருதிச் சாத்தனார்,

“மன்னுயிர் மடிய மழைவனங் கார்திங்

னேருள் குழலிக் கிரங்கா னாகித்

தான்றனி தின்னுந் தகைமைய தாயது.”

(25: 102-4) என்பாராயினர்.

வஞ்சக நெஞ்சங் கொண்டவர்களின், கபடமான செயல்களைச் சாத்தனார்

“கையற்றுன்னங் கார்த கத்தடக்கி

பொய்யாற் றெழுக்கங்கொண்டு புறமன்றத்து

வஞ்சஞ் செய்துவன் மணிமேகலை யென்று.”

(23: 21-3), அரசி இராசமாதேவி செய்த சூழ்ச்சிகளால் வெளிப்படுத்தி யுள் ளார். நல்லன கருதும் நல்லான் போன்று, அரசனிடஞ் சென்று, “அரசே! பிறர் பின் செல்லாப் பிக்குணிக் கோலத்தினனான மணிமேகலையைக் கண்டு மதிமயங்கி, அறிவு மாறுபட்ட நமது சிறுவன் உதயகுமான், அரசியலைப் பெற் றிட அருகனாகான். ஆயின் கரும்பு வில்லோன் காமனும் கண்டு செயலறச் செய்யும் அரும்பெற வினமையைப் பயன்படாது கெடச் செய்யும் மூதறி னாட்டி மணிமேகலைக்குச் சிறைவாசம் தக்கதன்று” என்று நயவஞ்சகமாகக் கூறிச் சிறைவிடச் செய்து, மணிமேகலையைத் தன் காப்புட் வஞ்சனை படுத்தினன். ஆங்கு, அவளை அரையொன்றி லடைத்து வைத்து அறிவுதிரிந்த பித்தியெனக் கற்பித்தும்; பித்தேறுதற்குக் காரண மாகிய மருத்தை யூட்டியும், “கல்லா விளைகு னெருவனை”, அழைத்து வருத் தச் செய்தும்,

“மகளை நோய் செய்தானை வைப்ப தென்னென்று

உய்யா நோய் னுனெழுந்தா னெனப் பொய்நோய்

புகட்டிப் புழுக்கரை யடைத்தும்.”

மாடு பலவும் படுத்துவா னாயினன். ஆயின் எதனாலும் மணிமேகலைக்குத் தீங்கு நேராதிருத்தலைக் கண்டு திடுக்கிட்டுத்தான் செய்த பொல்லாத காரியங் களுக்குத் தன்னை நலியாது மன்னிக்குமாறு அரசி வேண்டுவா னாயினன்.

சாமானியமாக உலகிக், தனது மைந்தன் இறந்தனென்ற செய்தியைக் கேட்டிடின, பெற்றோர்கள் பெருந்துய ரெய்தி வருந்துதல் சாதாரணமாக

நிகழ்ந்திடுஞ் செயலாகலின், அஃதுணர்ந்த சாத்தனார், சக்கரவரனக் கோட்டத் துத் தபோதனர்கள் அரசனிடம் அவனது அருமை மைந்தன்—உதயகுமான், இறந்தன னென்பதையும், வெட்டுண்டு மாண்ட விவரத்தையும், சடிதியில் வந்த உடனே கூறினானெனக் கூறுது, “இக்காலத் தன்றி அக்காலத்தும்,” எனத் தொடங்கிப் பின்னர், ‘அவ்வரசனின் குலத்துதித்தோரில் முன்பு, பத் தினிப் பெண்டிர் பாற் சென்றனாகித் தீங்குற்றோனின் கதை கால மறிந்து பிணையும், பின்பு நற்றவப் பெண்டிர் பின்னுளம் போக்தித் கூறல். துன்புற்றோனின் வரலாற்றையும் கூறி முடித்து, அரசன்,

“அறிவு நிறைந்த தபோதனர்களே! இக்காலத்துன்னன யாதோ” என நவில, அதன் பின்னர் தாய்மையிற் சிறந்த மாதவ நோன்பினன் மணிமேகலையை நேசித்து உதயகுமானுக்குற்ற கேட்டினை வினங்கக் கூறி அறிவித்ததாகக் கூறியுள்ளனர். இங்ஙனம் செய்யா திருப்பின், மண்ணை வேந்தன் துக்க மிகுதியால் சேரியெழுந்து, சேற்றப் பெருக்கிலவன் பின் யாதுதான் செய்தி டான்? மெல்லக் கூறி, அவன் கோபத்தைத் தணித்து, நிகழ்ந்த விஷயத்தின் உண்மையை அறிவிக்க, ஆசிரியர் சுருக்கமாக, அவனது குலப்பெருமையை, மருதியின் கதையாலும் விசாகையின் சரிதையாலும் குறிப்பாக முனிவர்கள் வினக்கிக்காட்டியதாகக் கூறிப் பின்னர் உதயகுமானது செயலின் சிறுமை யைக் கூறினானென்று கூறுவதின் நயங் காண்க. (22. காதை.)

தன்னை, ஆமகளுகலின், விதிமுறை யறியாது வேள்வியை இகழ்ந்த சிறுவனென்று அந்தணர்கள் நிந்திப்பதைக் கேட்டு மனமழுங்கிய ஆபுத்திரன், அவர்களுது மொழியினைச் செவியுட்கொண்டு நகைத்து,

“ஆன்மக னசலன் மாண்மகன் சிருங்கி

புலிமகன் விரிஞ்சி புரையோர் போற்றும்

நரிமக னல்லனோ கேச கம்பனன்.”

என அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, தங்களுது குலத்துயர்ந்த இருடி கணங் கனாகக்கொண்டு வாழ்த்தி வழிபட்டு வந்தும், ஆமக வினங்க வைத்தல் னென்று தன்னை இகழ்ந்துரைத்தல் அவரது அறி விண்மையாலாகு மென இடித்துக் கூறுமிடத்து, சமயத் திற் கேற்றவாறு வினங்கக் கூறுதலோடன்றி, முனிசிரோஷ்டர்களின் புரான கதைகளையும் ஆசிரியர் கூறுதல் காண்க.

மணிமேகலையில் சாத்தனார், இராச தருமத்தைப்பற்றியும், குடிகளிடத்து மெய்யன்பு பூண்டு அவர்களிடத்துப் பிரியங்கொண்டுள்ள செங்கோல் அரச னிடம் அக்குடிகளும் வாய்மை தவறாதிருந்து, செம்மையாகப் பணிவுடனும் பத்தி விசுவாசத்தோடும் ஒழுக்கி வருவ ரென்பதையும், புரவலன் தன்னாட் டின் லண்களைப் புறக்கணித்துப் பராமுகமா யிராது, குடிமக்களின் குறை களைத் தீர்த்திடும் மேலான நோக்கத்தைக் கைக்கொண்டவனாக இருத்தல் வேண்டுமென்பதையும், வெகு தெளிவாகக் கூறி யுள்ளனர்.

“செங்கோல் கோடியோ செய்தவம் பிழைத்தோ

கொங்கவழி குழலாற் கற்புக்குறை பட்டோ

சலத்தகை நல்லாய் நன்னு டெல்லா

மலத்தற் காலையாகிய தறியேன்

மயங்குவேன் முன்னரோர்மா தெய்வந் தோன்றி."

28: 88-92) எனச் செப்பி, செங்கோல் மன்னன் துணையினங்கின்ளி தன்னு
டற்ற வறுமைக்கு இரங்கி வாடின நென்பதை உள்ளபடியாக உரைத்துள்ள
னர். மற்றும், 'கோலெப்படி குடியப்படி' எனவும், 'கோலுயரக் குடியுயரு'
மெனவும் வழங்கும் பழமொழிகளுக்கு ஏற்ப, அரசன் முறைதவறி, நன்
னெறி மாறி நடந்திடுவானாகில் அவனது நாடு, மேன்மையை
கோனிலை படையாது அவனுடன் அழிந்து விடுமென்பதை வினக்க
முற,

"தறக்க வேந்த னுறுப்பிலன் கொல்லோ
வறக்கோல் வேந்த னருளிலன் கொல்லோ
சுரந்து காவிரி புரந்துநீர் பாக்கவு
நலந்தகையின்றி நல்லுயிர்க் கெல்லா
மலத்தற் காலையாகியது....."

(15: 46-50) என நன்கு அறிவுறுத்துவா ராயினர். அரசனது கொடும்
கோலினால் விளைந்திடும் தீம்புகளை,

"கோனிலை திரிந்திழற் கோனிலை திரியும்
கோனிலை திரிந்திழன் மாரிவறங் கூரும்
மாரிவறங் கூரின் மன்னுயிரில்லை
மன்னுயிரெல்லாம் மண்ணை வேந்தன்
தன்னுயிரென் னுந்தகுதியின்றாகும்."

(7: 8-12) என்ற அடிகளில் வினக்கிக் காட்டி யுள்ளனர். சாத்தனார், இவற்றோ
டன்றி "மன்னுயிரைக் காக்குங்கலை, மாநிலக் காவலனாகிய மன்னன், தன்
னுயிரைப் போன்று மன்னுயிரையும் கருதி, பிற எவ்வுயிருக்கும் இடைபூத
கன் ஒன்றும் வாராதவாறு காத்து அவை தமது குறையைத் தீர்த்தல் வேண்
டும். அங்ஙனம் செய்யின அவன் இராச தருமத்தைக் காத்தவ னாவான்"
என்னு முண்மையைக் கூறவேண்டி,

"நீயொழி கலை கின்னா டெல்லாந்
தாயொழி குழவி போலக் கூஉந்
துயர்கிலை யுலகங்காத்த லன்றிக்
உயர்கிலை யுலகம் வேட்டனை யாயி
னிறுதி யுயிர்க் கெய்தவு யிறைவ
பெறுதி விரும்பின யாகுவை யன்றே
தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு
மன்னுயிர் முதல்வ னறமு மீதன்றன்."

(25: 110-7) எனச் செங்கோல் வழி நிற்கும் அரசன் ஒருவனிடத்து அன்ன
னின் குடிகள் கொண்டிருக்கும் விசுவாசம் தோன்ற மந்திரி சனயித்திரன்,
அரசன் பூமி சந்திரனுக்குத் தெரிவித்ததாக மொழிந்துள்ளனர்.

(தொடரும்.)

சேவகன்:—சாமி! உக்களைக் காலையில் எப்போது எழுப்பட்டும்?

எஜமானன்:—என்னை எழுப்பவேண்டியதே யில்லை. நான் அதிகாலையில
யில் விழித்தக் கொண்டேன்.

சேவகன்:—அப்படியானால் நீங்களே என்னைச் சிறிது எழுப்பிவிடுங்கள்.

சுப்பம்மாள்:—“உங்கள் வீட்டு
ஆம்பின்னை ரயிலில் வேலை பார்க்
கிறார் என்றாயே; அவருக்கு ரயிலில்
டிக்கட் கொடுக்கும் வேலையா?

சுப்பம்மாள்:—(ர ய ி ல் வே
பினாட்பாரத்தில் பலகாரம் விற்பவ
னின் மனைவி) “இல்லை. ரயில் கின்ற
தும் அவர் ஓடிக்கொண்டிருப்பார்.
ரயில் ஓடவும் அவர் கின்று கொன்
வார்.”

பத்மா:—(மார்கழி மீ ஒருநாள்
தெருவில் பூசணிப்பூ வைப்பதற்
காக) அடி! வேலைக்காரி! பூ வைக்
கணும்; சாணி போடு.

பத்மாவின் தம்பி ஹனும:—பத்மா! நன்றா சொன்னே! சாணி போடா
தக்கு அவன் என்ன மடா?

வம்பன்:—சோமன் வர வர கெட்டு விட்டான் சார்! கொடிய தாகியை
வைத்திருக்கிறான். சார்!

வாத்தியார்:—என்ன ஆச்சரியம்! அசியாயம்! அடே சோமா! வா
இங்கே! என்னடா அது. வம்பன் என்னமோ சொல்லுகிறானே? அது
உண்மைதானா?

சோமன்:—அவன் சொல்லுவது உண்மை தான் சார்! அவன் படிப்பு
அதிகமாய் மூளை கலங்கி 'இலக்கணமாய்ப்' பேசுகிறான் சார். நேற்றிடிவு
வீட்டுக்கு வந்தான் சார். அப்போது கையில் கதொசி வைத்திருந்தேன் சார்!
அதைத் தான் அப்படி சொல்லுகிறான் சார்!

பெரியவர்:—“என் டா கிருஷ்ண! ஏன் இன்றைக்குப் பள்ளிக்கூடம் போகவில்லை.”

கிருஷ்ணன்:—“இன்றைக்கு என் தகப்பனார் தெவசம்.”

பெரியவர்:—“உன் தகப்பனாருக்குத் தெவசமா? அதோ நின்று கொண்டிருக்கிறாரே.”

கிருஷ்ணன்:—“எங்கள் தாத்தாதான் இறந்து போனார். எங்கள் அப்பா இன்னும் இருக்கிறார்.”

டாக்டர்:—(பாட்டி அம்மான் சொன்னதைச் சரியாய் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாமல்) “மேக்சல்வ் (வயிற்றால் போவதற்குச் சாப்பிடும் உப்பு)” என்னும் உப்பை நிறையக் கரைத்து பாட்டி வாயில் கொட்டினார்.

சுப்புபாட்டி:—“ஐயா இன்று முழுவதும் வயிற்றால் போவது நிற்கவே இல்லை. எழுந்திருக்கவும் முடியவில்லையே!”

டாக்டர்:—“அப்படித்தான் போகவேண்டும். அதற்குத்தான் மருந்து கொடுத்தேன்.”

கணவன்:—“இன்றைக்கு ஏன் உபலகாரம்.”

மனைவி:—“இன்றைக்கு அமாவாசை யில்லையோ!”

கணவன்:—அடடா! தர்ப்பணம் பண்ண மறந்து விட்டேனே.”

மனைவி:—“உங்களுக்கு எல்லாத்தான் மறந்து விடும். அதையில் வேஷ்டி யிருக்கோ இல்லையோ பார்த்துக் கொள்ளுங்கோ.”

கொற்றன்:—பூசவேலை ஆய் பம் செய்யத் தடை யில்லென்றே எஜமானே! மட்டி ஒதுங்கலே.

எஜமானன்:—என் சமையல்காரன் பெரியமட்டி! ஒதுங்கு அவனை வைச்சிக்கொடுக்க வேலைக்கி!

தாத்தா:—“அடே சுந்தரம்! நீ பிறந்த தேதி உனக்குத் தெரியுமாடா?”

பையன்:—“எனக்குத் திட்டமாகத் தெரியாது தாத்தா. ஆனால் அதோ நிற்குது பாரும் சுப்பன் கழுதை. அந்தக் கழுதை பிறந்த அதே நாள்தான் நானும் பிறந்தேன் என்று அம்மா சொல்லிக் கொள்வா.”

வைத்தியர்:—பழரசம் உடம்பிற்கு நல்லது. அதைத் தாராளமாய்ச் சேர்த்துக்கோ.

வேலைக்காரி:—அப்படிக்களா அதானுங்கோ எங்கள் எஜமானிச்சி அம்மாதினம் பழைய ரசம் ராத்திரி மீந்ததை காலையில் கொடுக்கறாங்கோ!

மிருக சாலையின் அதிகாரி:—(சாலையைத் தன் மகனுடன் பார்வையிட வந்த செட்டியாரிடம்) நாங்கள் இப்போது மிருகங்களை விருத்தி செய்கிறோம். போன வாரத்தில் கூட ஒரு சிங்கம் குட்டி போட்டது.

செட்டியார்:—அப்படியா! என் மகன் கூட இப்போது புதிதாக ஒரு காகக்கடை வைத்து, முதலை விருத்தி செய்கிறான்.

மனைவி:—(கோபத்துடன்) வீட்டில் மினகாயில்லை. வாங்கிவாச் சொல்லுங்கள்.

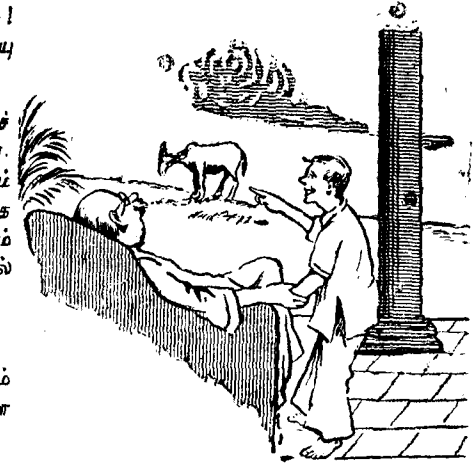
கணவன்:—இல்லாவிட்டால் என்ன! வாங்கிவாச் சொன்னால் போகிறது. அதற்கு முகம் இப்படி போவானேன்.”

நண்பர்:—“மினகாய் உரைக்குமல்லவா!”

பிச்சைக்காரன் (ஒரு சிவகேசர் வீட்டின் முன் நின்று) மீனாக்ஷி மீனாக்ஷி ஈஸ்வரி மீனாக்ஷி பிச்சை போடுங்கள்.

சிவகேசன்:—(கோபத்துடன்) அடே மடையா! என்னுடைய பெண்ணாதி பெயரை எவ்வளவு துணிவோடு சொல்லுகிறாய்! அதுவுமல்லாமல் சிவ பெருமானுக்கும் பெண்சாதியாக நினைத்து ஈஸ்வரி என்று கூப்பிடுகிறாயே உனக்கு அறிவு கிடையாதா? அம்மா தங்கையே என்று கூப்பிட்டால் என்ன?

பிச்சைக்காரன்:—என்னை உங்கள் மகனாகவும் மைத்துனனாகவும் நினைத்துக்கொண்டதற்கு வணக்கம்.

மீன் வாலில் 4.ண்

கிராமீன் என்னும் ஒரு வகை மீனுக்கு இயற்கையாகவுள்ள இரு கண் கள் மாதிரிமல்லாமல், அதன் வாலிலும் ஒரு கண் இருக்கிறதாம். அதனால் முச்சியமாக வெளிச்சத்தை வெகு விரைவில் கிரகித்துக் கொண்கிறதானாலும் இயற்கையாகவுள்ள கண்ணைப் போல இக் கண் பார்வை அவ்வளவாகத் தெரியவில்லை.

“ஹூக்கர்”வுக்கு மகத்தாவம்

வட அமெரிக்காவில் செய்ரோவான் நகரில் “சாப்ரீஸ்” என்னும் பெரிய மருகிக்கு ஒரு காலத்தில் தலைவராயிருந்த பிரசித்தி பெற்ற ஷெய்க் ஓமர் அபாதா என்பார் வினோதமானதும் மிகப் பெரியதுமான “ஹூக்கர்”வைப் பிடித்து வந்தாராம். அவர் இறந்து பன்னூறு வருடங்களாகியும் அங்குள்ள நீர்கோ முஸ்லிம்கள் அந்த ஹூக்காவை மிகவுப் பரிசுத்த பொருளாகப் பாராட்டிக் காத்து வருகிறார்களாம். அங் ஹூக்காவைப் பிடிப்பது மிகவும் புண்ணிய மெனக் கருதுவதால், அதைத் தொட்டு புகை பிடிப்பதற்குப் பெருக் தொகையான பணம் வாங்கப் படுகிறதாம்.

காதலுக்காக 44 வருடம் தவமா?

அமெரிக்காவில், ராச்செஸ்ட்ரா என்னு மிடத்தில் வாழ்ந்து வந்த ஜோஸப் பிலம்மர் என்பவர் தமது 19-வது வயதில் ஒரு அழகிய மங்கையைக் காதலித்தாராம். ஆனால், அவர் அப் பெண்ணை விவாகஞ் செய்து கொள்ள அவரது பெற்றோர் அனுமதிக்க வில்லையாம். எனவே, அவர் மனம் மிகவுத் துக்கத்திலாழ்ந்து விட்டது. பெற்றோரையும், உலகத்தையும் வெறுத்தார். அண் ஆகார மெதுவுமின்றி 44 வருடங்கள் படுத்த படுக்கையாகவே யிருந்து சமீபத்தில் தான் உயிர் துறந்தாராம். ஆனால் அவர் உயிருடனிருக்கும் வரை உடல் நல்ல நிலைமையிலேயே இருந்ததாம். இவரது மனவுறுதியை மாற்ற எவ்வளவோ பேர் முயன்றும் பயன்பட வில்லையாம்.

பன்றி வயிற்றில் யானை

புதுச்சேரியில் ஒரு ஆதிதிராவிடர் வளர்த்து வந்த பன்றி சில குட்டிகளை ஂன்றதாம். அவற்றில் ஒன்றுக்குத் துக்கையும், இரு உடல்களும், காண்கு கால்களும் இருந்தனவாம். அக் குட்டி பிறந்த சிறிது கோத்திற் கெல்லாம் இறந்து விட்டதாம். சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியில் இக் குட்டி திராவ கத்தில் வைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

லண்டனிலுள்ள கம்பர்லண்டு ஒட்டலைக் கட்டி முடிக்க 6,50,00,000 செங்கல்களை உபயோகித் திருக்கிறார்களாம்.

ரோமாபுரி வாசியான செசாரே செக்ரி என்னும் இத்தாலிய ரொருவர் 1799-ம் ஆண்டிலேயே தீக்குச்சி செய்யும் முறையைக் கண்டுபிடித் தாரென ஒரு இத்தாலியர் கூறுகிறார்.

பக்ஸ் ரயில்வே போர்ட்டான சிரில் காடரி என்பார், தபால் முத்திரை அளவில் 30-ல் ஒரு கூறு அளவுள்ள காகிதத்தில் அருமையான விடொன் றைச் சாதாரண சிறு பிரைஷ்கொண்டே சித்திரம் வரைந்திருக்கிறாராம்.

சென்ற வருஷம் கிறிஸ்துமஸின் போது இங்கிலாந்தில், சாப்பாட்டிற் காக மட்டும் 90,00,000 பொன் செலவாகி யிருக்கிறது. இவ்வருந்துக்காக 10,00,000 வான்கோழிகளும், 6,00,000 பெரிய வாத்தகளும், 15,00,000 சிறு வாத்தகளும், கோழிக் குஞ்சுகளும், 8,00,000 முயல்களும், 10,000 டன் மாட்டு மாமிசமும், மற்றும் பல ஆயிரம் டன் ஆட்டு மாமிசமுஞ் செல வாயின.

அதுவன்றி, அச்சமயத்தில், 10,000 டன் கிறிஸ்துமஸ் கேக்குகளும், 4,00,00,000 முட்டைகளும், 14,00,00,000 காலன் பால் முதலிய பான் வகைகளும், 50,00,000 பொன் மதிப்புள்ள சாக்கலெட், மிட்டாய் தினுசு களுஞ் செலவாகி யிருக்கின்றன.

கிறிஸ்துமஸ் வாரத்தில் மட்டும் ஏழைகள், சேவிங்ஸ் பாங்கியில் சேர்த்து வைத்திருந்த பணத்திலிருந்து சுமார் 1,50,00,000 பொன் திரும்ப வாங்கி யிருக்கிறார்களாம்.

ஆர்ஜிகு என்ற ரஷியர் 6 வருஷத்தில் 58 பெண்களை மணந்து 102 மக்களைப் பெற்றிருக்கிறாராம்.

ஹென்றி போர்டு எம்பெனியார் 1935-ம் வருடத்தில், 4,15,000,000 டாலர் செலவில் 10 லட்சம் கார்கள் செய்ய உத்தேசித் திருக்கின்றனாராம்.

மூன்று வருடங்களுக்கு முன் 6 அடி உயரமிருந்த முசம்மது காஜி என்ற எகிப்து வாலிபர், இப்போது 9 அடி உயர மிருக்கிறார். உலகிலேயே இவர்தான் அதிக உயரமுள்ளவாராம்.

ஆசிரியர் குறிப்புக்கள்

தத்துவ சாஸ்திரிகள் கடமை

உயிர்கள் இன்பத்தை விரும்புகின்றன. துன்பத்தை வெறுக்கின்றன. இது இயற்கை. மக்கள் பகுத்தறிவு வன்மையால் இயற்கை நிலையைக் கடந்து செயற்கை நிலையின் உச்சியை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கின்றனர். விஞ்ஞான வளர்ச்சி நாளுக்கு நாள் பற்பல விதமான புதுமைகளை உண்டாக்கிக் கொண்டே போகிறது. எனினும், மக்கள் வாழ்க்கையில் நிலையான இன்பமோ திருப்தியோ ஏற்படும் அறிதிறகளேனும் தோன்றவில்லை என்றுதான் கூற வேண்டும். இதற்கென்ன காரணம்? “மக்களுக்குரிய ஆன்ம ஒளி அணைந்து விட்டது. இருள் சூழ்ந்த மனம் ஒழுங்குனங்களையும் மிருக உணர்ச்சிகளையும் பெருக்குகின்றது. மக்கள் முகங்களில் தெய்விகத் தன்மையின் அறிகுறியே இல்லாமல் மறைகின்றது. புலி, கழுதை முதலியவற்றின் தன்மையே மக்கள் முகங்களில் பொலிகின்றது. வினக்கொளி எவ்வளவு சிறிதாக இருப்பினும் அது பெரும் இருளையும் போக்குகின்றது. ஆனால் அது அணைந்துவிட்டால் எவ்வளவு பெரிய அந்தகாரம் சூழ்ந்து விடுகின்றது” என்று பேர் பெற்ற தத்துவ அறிஞர் ஸர். எஸ். ராதாகிருஷ்ணன் கூறியதை எல்லாரும் நன்கு சிந்திக்கவேண்டும் என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகின்றோம். ஆன்ம அறிவின் வறுமையே தற்கால மக்கள் வாழ்க்கையின் கீழ் நிலைமைக்குக் காரணம் என்பது ஸர். எஸ். ராதாகிருஷ்ணன் அபிப்பிராயம். சென்ற மாதம் வால்டேர் என்னும் ஊரில் 10-வது இந்தியத் தத்துவ சாஸ்திரிகள் மகாநாடு கூடியது. சென்னைக் கவர்னர் லார்ட் எர்ஸ்கின் அதைத் திறந்துவைத்தார். அப்போது ஆசிரியர் ஸர். எஸ். ராதாகிருஷ்ணன் செய்த வரவேற்புப் பிரசங்கத்தில் பல உயரிய உண்மைகள் மிளிர்கின்றன. மக்கள் வாழ்க்கையை எப்படி இன்பமுடையதாகச் செய்யவேண்டும் என்பதை அவர் நன்முறையில் ஆராய்ந்திருக்கிறார். ‘கண் உண்டு—ஆனால் காணும் சக்தி இல்லை. மூளை உண்டு; ஆன்மா இல்லை. விஞ்ஞான சாஸ்திரம் உண்டு; ஆனால் தத்துவ ஞான சாஸ்திரம் இல்லை’ என்று ஸர். ராதாகிருஷ்ணன் இக்கால மக்கள் அறிவுப் போக்கை வருணித்திருப்பது முற்றிலும் உண்மையே ஆகும். அவர் குறிப்பிட்டது போல் நமது சமூகத்தின் மனநிலை பெரிதும் குழப்பம் அடைத்திருக்கின்றது. நமக்குள் ஒருமை உணர்வு இல்லை. நமக்குள் அறிவும் மூட நம்பிக்கையும் கலந்து கிடக்கின்றன. ஜீவகாருண்ய உணர்ச்சியும் காட்டு மிராண்டி உணர்ச்சியும் கலந்து கிடக்கின்றன. நாம் புத்தி வன்மையும் ஆன்ம ஞான குன்மமும் வாய்ந்தவர்களாயிருக்கின்றோம். நாம் எதையும் நம்புகின்றோம். நம்பாமலு மிருக்கின்றோம். நமக்குள் கண்ணியத்தை அளிக்கத் தகுந்த பொது வாழ்க்கை நோக்கம் எதுவும் இல்லை. இந்தப் பரிதாபகரமான இழிநிலைமைக்கு ஒரு பரிகாரம் தேடவேண்டியது தத்துவ சாஸ்திரிகளின் கடமையாகும். இந்தியா தத்துவங்களுக்குப் பேர்போனது. அவைகளுக்குப் புத்தாயிர் அளிக்க வேண்டியதே நவீன தத்துவ சாஸ்திரிகள் செய்யவேண்டிய வேலை.

சைவ மக்கள் கடமை

சென்னை மாகாணச் சைவ சித்தாந்த சமாஜத்தின் 29-ம் ஆண்டு நிறைவு விழா ஆசிரியர் திரு. வி. கலியாண சுந்தர முதலியார் அவர்கள் தலைமையில், திருவதிகை என்னும் திவ்யக்ஷேத்திரத்தில் சென்ற 17-ம் அடியது. சைவ இளைஞர் மகாநாடும், சைவ மங்கையர் மகாநாடும் அதை ஒட்டி நடைபெற்றன. சைவ சித்தாந்த சமாஜ ஆண்டு நிறைவு விழாவில் தலைமை வகித்த அறிஞர் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள் சைவ சித்தாந்தத்தின் துட்பங்களை விரித்து உரைத்தது பெரிதும் போற்றத் தக்கதாகும். “சித்தாந்தம் ஒரு ஜாதியாருக்கோ, ஒரு மதத்தாருக்கோ, ஒரு மொழியாருக்கோ ஒரு நிறத்தாருக்கோ மட்டும் உரியதன்று. அது மனப்பதைக்கே உரிய ஒன்று” என்பது அவரது அபிப்பிராயம். இதை வைதிக சைவ நன்மக்கள் ஊன்றிக் கவனித்து உண்மை உணரவேண்டும் என்பது எமது வேட்கை. சைவ சமயத்தை வளர்க்கக் கடமைப்பட்டவர்களாகிய மடாதிபதிகள் இவ்வுண்மையை உணர்ந்து தொண்டாற்ற முற்பட்டிருந்தால் சிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் போன்ற பிற மதம் தழுவலோர் தொகை இவ்வளவு தூரம் பெருகியிருக்குமா என்று கேட்கின்றோம். இனியேனும் கவனித்து உண்மைச் சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கச் செய்யவேண்டும் என்று மடாதிபதிகளையும் சைவ நன்மக்களையும் பெரிதும் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

புஸ்தகசாலை மகாநாடு

அகில இந்திய புஸ்தகசாலை 9-வது மகாநாடும், 17-வது ஆந்திர தேசப் புஸ்தகசாலை மகாநாடும் 25-ம் தேதியில் சென்னைக் காங்கிரஸ் மண்டபத்தில் நடைபெற்றன. இவைகளையொட்டி ஒரு புஸ்தகக் காட்சியும் திறந்துவைக்கப் பட்டது. இது ஜனநாயக உணர்வு மேலோங்கி வரும் காலம். நமது நாட்டில் அரசியல் மாறுதல் முயற்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே, கிராமவாசிகள் முதல் எல்லாரும் கல்வியறிவு படைத்தவர்களாக விளங்க வேண்டும், கல்வியறிவே கடமை—பொறுப்பு உணர்வுகளை எழுப்ப வல்லது. அதற்குப் புஸ்தகசாலைகள் பெரிதும் ஆதரவு அளிக்கின்றன என்பது அதுபவத்தில் கண்ட உண்மை. நமது நாட்டில் போதிய புஸ்தக சாலைகள் ஏற்படவில்லை. கிராமங்களில் சத்த ஞானியம் என்றே கூறவேண்டும். இம்மகாநாட்டின் தலைவர் ஸ்ரீமான் குமார் மணீந்திர தேவராய் மஹசாய் குறிப்பிட்டது போல் புஸ்தக சாலைகளின் அவசியத்தைப் பற்றிப் பலமான பிரசாரம் நடைபெற வேண்டும். மேல் நாடுகளைப் போல் இங்கும் புஸ்தக சாலைகள் பெருக வேண்டும். பின்னர்களுக்கும் தனிப்புஸ்தகசாலைகள் இருக்கவேண்டும். இவைகளுக்கு அரசாங்கத்தாரின் உதவி பெரிதும் தேவை என்பதை நாம் விரிசு வேண்டியதில்லை. புஸ்தகாலய சங்கத்தார் கிராமங்கள் தோறும் நல்ல புஸ்தக சாலைகள் ஏற்படத் தீவிரமான தொண்டாற்றுவார்கள் என்றே நம்புகிறோம். பொது மக்கள் அவர்கட்கு ஆதரவு நல்குவார்களாக.

சங்கீத மகாநாடுகள்

சென்னையில் சமீபத்தில் இரண்டு சங்கீத மகாநாடுகள் நடைபெற்றன. ஒன்று சென்னை சங்கீத வித்வத் சபையின் ஆதரவில் நடைபெற்றது. மத்

வென்று சென்னை ஸ்ரீத வித்தை சங்கத்தின் ஆதரவில் நடை பெற்றது. சென்னையில் கிறிஸ்மஸ் பண்டிகையின் போது சங்கீத மகாநாடுகள் கூட்டுவதும், பிரபல வித்துவான்களைக்கண்டு சங்கீதக் கச்சேரிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்வதும் வழக்கம். அக்காலத்தில் சங்கீதக் கலையை எப்படி வளர்க்கலாம் என்பதைப் பற்றிய விவாதங்களும் நடைபெறும். மனதுக்கு ஒரு ஆறுதல், எழுச்சி, உற்சாகம் அளிக்கவல்ல சங்கீதக் கலையைப் பல வழிகளிலும் வளர்த்து எல்லாரும் அதை அனுபவிக்க ஏற்பாடு செய்வது போற்றக் கூடியதே ஆகும். ஆனால் துரதிர்ஷ்ட வசமாக நமது நாட்டில் பரம்பரையாகச் சங்கீதக் கலையைப் போற்றி வளர்ப்பவர்கட்கும், நாட்டியக் கலையைப் பேணி வாழ்பவர்கட்கும் மதிப்பும் மரியாதையும் இல்லை. அவர்கள் மிகவும் இழிவாக மதிக்கப்படுகிறார்கள்—தூற்றப்படுகிறார்கள். இதே வித்தை கற்றுள்ள “உயர் வகுப்பினர்” உயர்வாக மதிக்கப்படுகிறார்கள்—போற்றப்படுகிறார்கள் என்னும் உண்மையை இங்கே குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியவில்லை. மேலும், சங்கீதத்தில் தமிழ் மொழி உரிய இடம் பெறவில்லை என்பதையும் வருத்தத்துடன் கூற வேண்டியிருக்கிறது. இசைத் தமிழும், நாடகத் தமிழும் வீறு பெற்று விளங்கிய தமிழ் நாட்டில், தமிழ்மொழி சங்கீதத்திற்குத் தகுதி இல்லை என்று பழித்து விட்டு வேற்று மொழிகளில் பற்றுள்ளம் வைத்திருக்கும் மேதாவிகளும் இருக்கிறார்கள். தேவார திருவாசகங்களும், ஆழ்வார் அருளிச் செயல்களும், ஏனைய தமிழறிஞர்கள் பாடிய கீர்த்தனை—பதங்கள் முதலிய இசைப் பாட்டுகளும் இந்த மேதாவிகளின் கண்களுக்குப் புலப்படுவதில்லை. இப்பொழுதுதான் சங்கீதத்தில் தமிழ் மொழிக்கும் தகுந்த இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தையும் ஒரு சிலர் தங்கள் சுயநலத்துக்கே உபயோகித்துக் கொள்ள முனைந்து நிற்பதும் கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

வேலையற்ற வாலிபருக்கு உபதேசம்

26-12-34-ம் தேதியில், கல்கத்தாவில் அகில வங்க வேலையில்லாத வாலிபர் மகாநாடு நடைபெற்றது. இந்தியா முழுவதிலும் படித்துப் பட்டம் பெற்ற வாலிபர்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தால் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். சென்னையில் வேலையற்றோர் தொகை கணக்கெடுக்கப் பட்டு வருகிறது. வங்காளத்தில் தொண்ணூறு லக்ஷம் பேர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. வங்காளத்தில் புரட்சி—பயங்கர இயக்கம் வளர்ந்து வருவதற்கு வாலிபர்களிடையே பரவியுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டமே காரணமாகும். இவ் வண்மையை அரசாங்கத்தாரும் உணராமல் இல்லை. ஷே அகில வங்க வேலையில்லாத வாலிபர் மகாநாட்டைத் திறந்து வைத்த வங்க சர்க்கார் கைத்தொழில்—விவசாய மந்திரி மாணவர்கள் குமாஸ்தா உத்தியோக மோகத்தை விட்டு வியாபார—கைத்தொழில்களில் கருத்தைச் செலுத்த முன் வருவது பற்றி மகிழ்ச்சி தெரிவித்தார். வங்க சர்க்கார் வைத்துள்ள திட்டத்தின் மூலம் 555 பேர் பயிற்சி பெற்றிருக்கின்றனர் என்றும் அவர்களில் பாதிப்பேர் நல்ல உத்தியோகத்தி் விருப்பதோடு கைத்தொழில் வளர்ச்சியின் அவசியத்தைப் நாட்டுப் புறங்களிலும் பிராசாரம் செய்து வருகிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார். இவர்கள் விஷயத்தில் அரசாங்கத்தார் சிரத்தை காட்டி வருகின்றனர் என்று கூறியார். தொண்ணூறு லக்ஷம் பேர் வேலையில்லாமல் இருக்கும்போது 555-பேர் பயிற்சி பெற்றும், இத் தொகையில் பாதிப்பேர் உத்தியோகம் வகித்தும் இருப்பதும் கடலிற் பெருங்காயம் கரைத்ததற்கு ஒப்பாகவே இருக்கிறது. இம் மகாநாட்டில் தலைமை வகித்த கல்கத்தாமேயர் ஸ்ரீமான் ருனிராஞ்சன் சர்க்கார் பொது ஜனங்களின் தேவைகளை அரசாங்கத்தார் தங்கள் பொறுப்பாகப் பரவியாமைக்கு வருத்தம் தெரிவித்தார். ராணுவத்தில் இந்தியரைச் சேர்ப்பதின் மூலம் ஒருவாறு வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நிவர்த்தி செய்யலாம் என்று யோசனை கூறியார். பஞ்சாப் மாகாணத்தில் எண்பத்தாயிரம் இந்தியர் ராணுவத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப் பட்டிருப்பதையும் சுட்டிக் காட்டினார். ராணுவத்தில் சுமார் பத்தாயிரம் வங்கவாலிபர்கட்காவது இடம் கொடுக்கலாம் என்பது ருனிராஞ்சனின் அபிப்பிராயம். மேலும் அரசாங்கத்தார் மற்ற இலாக்காக்களின் செலவுகளை குறைத்துக் கொண்டாவது கிராம புனருத்தாரணத் திட்டத்தை நடை முறையில் கொண்டுவேண்டும் என்று யோசனை கூறியிருக்கிறார். கடன் வாங்கியாவது இத் திட்டத்தைச் சரியான படி நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டும் என்பது ருனிராஞ்சனின் வேட்கை. இந்தியரிடையே வர்த்தக—கைத்தொழில் உணர்ச்சியைப் பெருக்க வேண்டும், வர்த்தகமும் கைத்தொழிலும் பெருக்கினால் வாலிபர்களுக்கு வெகுவாக உத்தியோகங்கள் கிடைக்கும் என்பதில் ஸ்தம் இயலை. சென்னை அரசாங்கத்தார் நமது வேலையற்ற வாலிபர்கட்கு என்ன செய்கின்றனர் என்று அறிய விரும்புகின்றோம். அரசாங்கத்தார் ருனிராஞ்சன் கூறிய யோசனைகளை மேற்கொண்டால் வாலிபரிடையே நிலவியுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டம் கொடுமை இருக்குமிடத் தெரியாமல் பறந்தோடும் என்பதைக் கூறவும் வேண்டுமோ?

கடுத் தண்டனை

எல்லைப்புற காந்தியான கான் அப்துல் கபார்கானுக்குப் பம்பாய் சீப் பிரஸிடென்ஸி மாஜிஸ்ட்ரேட் இரண்டு வருஷக்கடுக்காவல் தண்டனை விதித்து விட்டார். அப்துல் கபார்கான் ராஜத்துவேஷமான பிரசங்கம் செய்ததாகக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டார். அவர் எதிர் வழக்காடாமல் ஒரு வாக்கு மூலம் மாதிரிச் சுமர்ப்பித்திருந்தார். அதில் தமக்கு ராஜத்துவேஷம் உண்டாகும் நோக்கம் இல்லை என்றும், சில கடுமையான வார்த்தைகளுக்கு வருந்துவதாகவும் குறுப்பிட்டிருந்தார். சட்ட மறுப்பு நிறுத்தப்பட்டுக் காங்கிரஸ் காரர்கள் சட்டசபைப் பிரவேசம் செய்யத் தீர்மானித்துள்ள இந் நிலைமையில் எல்லைப்புறத் தலைவர் வருத்தம் காட்டிய பின்னரும் அவருக்குக் கடுத் தண்டனை விதித்து விட்டது வருத்தத்தக்கதே ஆகும். புதிய அரசியல் சீர்திருத்தம் வரவிருக்கும் சமயத்தில் பொது மக்களின் அறிஞத்தியைத் தேடல் விவேகமான காரியமா என்பதை அரசாங்கத்தார் சீர்தித்திருக்க வேண்டியது மிக மிக முக்கியம்.

நீல அறையின் மர்மம்

(எஸ். எஸ். வாஸன்.)

(479-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

“நீல அறையில் உன்னை வந்து பார்த்துவிட்டுப் போன அந்த மர்மஸ்திரீ யார் என்று தான் கண்டுபிடித்து விட்டதாகச் சொன்னார்.”

“அவன் யார்?”

“சாரதா என்ற பெயருடைய ஒரு ஸ்திரீ யென்றார்.”

சாரதா என்ற பெயரைக் கேட்டதுமே மீனாவின் முகம் சவம்போல் வெளுத்துவிட்டது. “சாரதாவா! சாரதாவை டாக்டர் நடேசனுக்குத் தெரியுமா!” என்று ஒருவித அச்சத்துடன் அவன் என்னைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

“டாக்டர் நடேசன் ஒரு வழியில் முயற்சி செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டால் அவ்வழியில் உண்மையைக் கண்டுபிடிக்கத் தன்னுயிரையும் கொடுப்பார். அவர் இவ்விஷயத்தில் ஊக்கமெடுத்துக் கொண்டு தனக்குக் கிடைத்த ஆதாரங்களை வைத்துக்கொண்டு நெடுக விசாரித்துக் கடைசியில் என்னை வந்து பார்த்துவிட்டுப்போன மர்ம ஸ்திரீ சாரதாதான் என்று அறிந்துகொண்டிருக்கலாம். அவருக்கு இருக்கும் கூர்மையான புத்தி இவ்வுலகத்திலேயே வேறு எவருக்குக் கிடையாதென்று நான் நிச்சயமாய்ச் சொல்வேன். பிராக்ரீயாதி பெற்ற துப்பறிவோர்களால் உண்மையைக் கண்டுபிடிக்க முடியாத சில கேஸ்களில் டாக்டர் நடேசன் புருந்து தனது சாமர்த்தியத்தினாலும் ஊக்கத்தினாலும் ஜெயமடைந்திருக்கிற விஷயத்தைப் பற்றியும் நீயும் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம்” என்றேன்.

“இந்த சாரதாவை இவர் எப்படிக்க கண்டுபிடித்திருக்க முடியும்?” என்று இன்னமும் நடுக்கத்துடனே கேட்டான் மீனா.

அவர் எப்படிக்க கண்டுபிடித்தா என்று எனக்குத் தெரியாது—தான் அம்மர்மஸ்திரீ சாரதா வென்ற பெயருடைய ஒரு ஸ்திரீ யென்று கண்டுபிடித்துவிட்டதாக என்னிடம் கூறினார். இவ்வளவுதான் எனக்குத் தெரியும். அவர் என்னிடம் சொன்னதை நான் உனக்குத் தெரிவித்தேன்” என்றேன்.

“இவ்விஷயத்தை நான் பாலாவுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும்” என்று கூறி விட்டு அவன் மெனமாயிருந்தான்.

நீல அறையின் மர்மம்

567

சிறிது நேரங்கழித்து நான் அவனைப் பார்த்து, “அம்மா! இந்த சாரதா யார் என்று உனக்குத் தெரியுமென்று நினைக்கிறேன்” என்றேன்.

மீனா:—அவளை யெனக்குத் தெரியவாவது! எனக்கு எப்படித் தெரியும்?

நான்:—எப்படித் தெரியுமென்றால் உன்னுடைய நண்பரால் அனுப்பிக் கப்பட்ட ஸ்திரீயல்லவா அவன்? அந்த நண்பர் யார் என்றும் நீ தெரிவிக்காமலிருக்கிறாய்! உன்னுடைய நண்பர் அனுப்பிய ஸ்திரீயாதலால் உனக்குத் தெரிந்திருக்க நியாயமுண்டு!

மீனா:—ஆனால் இந்த ஸ்திரீயை நான் சாரதா வென்று நினைக்கவில்லை; சாரதா இம்மாதிரி என்னிடம் வருவானென்று நான் கனவிலும் கருதவில்லை.

நான்:—டாக்டர் நடேசன் எனக்குச் சொல்லியதைத்தான் நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன். அந்த சாரதா யார் என்றாவது எங்கிருக்கின்றாள் என்று அவருடைய எனக்குத் தெரியாது.

மீனா:—அவர் இன்னும் என்னென்ன உங்களுக்குச் சொன்னார்?..... இப்பொழுது நீங்கள் என்னிடம் சொன்னதைத் தவிர வேறென்றும் அவர் சொல்லவில்லையே?

நான்:—சாரதா வென்ற பெயருடைய ஸ்திரீ யார் என்று கண்டுபிடித்து விட்டதாகக் கூறினார்!

மீனா:—அவன் என்னை எதற்காகப் பார்க்க வந்தானென்றும் சொன்னாரோ?

நான்:—இல்லை; இது விஷயமாக அவர் ஒன்றும் என்னிடம் சொல்ல வில்லை யாதலால், அவன் உன்னைப் பார்க்க வந்த காரணத்தை யவர் இன்னமும் அறிந்திருக்கமாட்டா ரென்று நினைக்கிறேன்—என்று பதில் சொன்னேன்.

இதைக் கேட்டதும் அவளுக்குக் கொஞ்சம் திருப்தியுண்டாயிற்று. சாரதாவுக்கு இவன் பயப்பட்டபோதிலும் சாரதாவின் இரகசியத்தை யிவன் காப்பாற்ற முயல்கிறாள் என்பது நன்கு விளங்கிற்று. ஆனால் இவன் என் சாரதாவைக் காண்பித்துக் கொடுக்கப் பயப்படுகிறானென்று எனக்குத் தெரிய வில்லை. தன்னை வந்து பார்த்துவிட்டுப் போனவன் சாரதாதான் என்று இவளுக்கு நன்றாய்த் தெரியுமென்று என் மனம் பூர்ணமான நம்பிக்கை கொண்டது. இந்தக் கேஸில் டாக்டர் நடேசன் வேலை செய்வதற்காகவும் இப்பொழுது மீனா வருத்தப்படுவதாக எனக்குத் தெரிந்தது.

இதற்குள் ஒரு வேலைக்காரி வந்து மீனாவை யழைத்துக்கொண்டு சென்றாள். நானும் அவனிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு என்னைக்கு வந்து ஒரு நாற்காலியில் சாய்ந்து கொண்டேன். என் தேகத்தில் அயர்வு உண்டான போதிலும் தூக்கம் பிடிக்கவில்லை. என் மனம் என்னுடைய எண்ணங்களைல்லாம் எண்ணிற்று.

பாலாமணி யம்மான்பேரில் எனக்குக் கொஞ்சங்கூட நம்பிக்கை கிடையாது. இக்கதையை ஆரம்பத்திலிருந்து படித்த நம் நண்பர்களுக்கு பாலாமணியின் குணமும் அவன் எவ்விதம் என்னுடன் முதன் முதலில் சம்பாஷிக்க நேரிட்டானென்றும் நன்கு தெரியும். தந்தையம் எனக்கு அவன் சகல

உபசாரங்களையும் மிகுந்த மரியாதையோடு செய்தபோதிலும் ஏதோ ஒரு கெடுதலான உட்கருத்துடனே தான் என்னை யிர்தம்மான் பூந்தமல்லிக்கு வரச் சொல்லியிருக்கிறான் என் மென் மனம் தீர்மானம் இகாண்டது. மேலும் முதல் நாளிரவே அவளுடைய நடவடிக்கையில் நான் சந்தேகம் கொண்டு விட்டேன். எனக் தெரிந்தால் அவன் இரகசியமாக ஏதோ வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறதாக நான் எண்ணிக்கொண்டேன். இதனால் நான் பூந்த மல்லியில் மிகுந்த ஜாக்கிரதையுடனிருக்கும்படி நேர்ந்தது.

* * * *

சுமார் பதினைந்து நாட்களுக்குப் பூந்தமல்லியில் ஒன்றும் விசேஷமான சம்பவங்கள் நடைபெறவில்லை. இதற்குள் நான் இரண்டு முறை டாக்டர் கபேசனுக்குக் கடிதம் எழுதினேன். எதற்கும் அவர் பதிலே யெழுதவில்லை. இதனால் நீல அறையின் மர்மம் இன்னமும் கண்டுபிடிக்க முடியாம விருக்கி ரது என்று தெரிந்துகொண்டேன்.

ஜகந்நாதனிடமிருந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. அதில், அவன் கோவில் என்னிடம் பேசினதையே எழுதியிருக்கக் கண்டேன். ஆனால் இக் கடிதத்திற்கு நான் பதில் போடாமலிருந்துவிட்டேன். இதன் காரணம் ஜகந்நாதன்பேரில் எனக்குக் கொஞ்சங்கூட நம்பிக்கை கிடையாது.

ஒரு நாள் சாயங்காலம் பாலாமணி யம்மாள் நீல அறையின் மர்மத்தைப் பற்றி என்னிடம் தனிமையாகப் பேச ஆரம்பித்தாள்.

பாலாமணி:—நீல அறையில் நடந்த அதிசயத்தை என்னுடைய கணவனிடத்தில் நான் சொல்லவில்லை.....நாம் சென்னைக்குப் போவதற்குள் உங்கள் நண்பர் இம்மர்மத்தைக் கண்டுபிடித்துவிடுவா ரென்று நம்புகிறேன்.

நான்:—அவரால் கண்டுபிடிக்க முடியாமற் போனால் அவ்வறையை எப்பொழுதும் பூட்டிவிடுவதே நலம். இன்றுவரையில் அவர் கண்டுபிடித்து விட்டதாகத் தெரியவில்லை.

பாலாமணி:—சென்னையை விட்டுவிட்டு நான் மீனாளுடன் இங்கு வந்து விட்டதற்கு முக்கிய காரணம் அங்கு நடந்த அதிசய விஷயத்தான்..... அவன் பிழைக்கும்படி செய்த உங்களுக்கும் உங்கள் நண்பருக்கும் எனது மன மார்த்த வந்தனத்தை அளிக்கிறேன்.

நான்:—என்னைத் தாங்கள் இங்கு அழைத்து மரியாதை செய்வதற்கு நானும் எனது வந்தனத்தை யளிக்கிறேன்.....மீனாளைப் பிழைக்கும்படி செய்தது நானல்ல; டாக்டர் கபேசன். இந்த மர்மமும், அவர் முயற்சி செய் தால்தான் விளங்கும். அவரால் இதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமற்போனால் இம்மர்மம் வேறு எவராலும் கண்டுபிடிக்க முடியாது என்பதை நான் நிச்சயமாய்க் கூறுவேன்-என்றேன்.

இதைக் கேட்டதும் பாலாமணியின் முகத்தில் ஒருவித மாறுதல் தெரிந் தது. அவளுடைய உள்ளம் பயத்தினால் துடிதுடித்ததுபோல் எனக்குத் தெரிந்தது.

சிறிது நேரம் கழித்து அவன் என்னைப் பார்த்து, “டாக்டர் அவர்களே! உங்களுக்கு இவ்வூரில் வந்திருப்பதனால் ஒன்றும் வருத்தமில்லையே?” என்றான்.

நான்:—வருத்தமா! அடடா! கொஞ்சங்கூட வருத்தம் கிடையாது. நான் ஏன் வருத்தப்படவேண்டும்?

பாலாமணி:—(சிரித்துக் கொண்டே) ஒஹோ! மீனாள் இங்கு எப்போ துமே உங்கள் பக்கத்திலிருக்கிறபடியால் நீங்கள் சந்தோஷத்துடனே யிருக்கிறீர்கள்.

நான்:—(சங்கோசத்துடன் வெட்கப்பட்டவனாய்) மீனாள்! மீனாளுக்கும் எனக்கும்.....!

பாலாமணி:—ஐயா! என்னிடமா மறைக்கப் பார்க்கிறீர்கள்? எனக்கு எல்லாம் தெரியும்!

நான்:—உங்களுக்கு என்ன எல்லாம் தெரியும்?

பாலாமணி:—மீனாளை நீங்கள் காதலிக்கிறீர்களென்று எனக்குத் தெரியும்—என்று சிரித்துக் கொண்டே பகர்ந்தாள்.

இவ்வார்த்தைகள் என் காதில் விழவில்லைபோல் நான் மெனமாயிருந் தேன். பிறகு அவன் என்னைப் பார்த்து மறுபடியும் சிரிக்க ஆரம்பித்தான். நான் அவளைப் பார்த்து “இல்லையம்மா; அப்படிக்கொன்றுமில்லை!” என்று சங்கோசப்பட்டுக் கொண்டே சொன்னேன். இதைக் கேட்டதும்,

பாலாமணி:—(என்னைப் பார்த்து) ஐயா! டாக்டர் அவர்களே! நீங்கள் வேண்டுமானால் இல்லை யென்று சொல்லிக்கொள்ளலாம்! உங்கள் பேச்சை வேறு யாராவது நம்பிவிடுவார்கள்! ஆனால் என்னை ஏமாற்ற முடியாது! நீங்கள் உங்களுடைய மனதில் மீனாளைக் காதலிக்கிறீர்களென்று எனக்கு நன்றியுத் தெரியும்—என்று புன்னகை புரிந்தவண்ணம் பேசினான்.

நான்:—இதை நீங்கள் எப்படி அறிந்துகொண்டீர்களென்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

பாலாமணி:—நான் அறிந்துகொண்டதைப்பற்றி அப்புறம் பேசுவோம்இவ்விஷயத்தைப் பற்றி நான் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லிவிடுகிறேன்; கேளுங்கள். மீனாளைக் காதலிப்பது ஆபத்தான விஷயம்!

நான்:—ஆபத்தா? எப்படி? நீங்கள் சொல்வது புரியவில்லையே?

பாலாமணி:—அவளை நீங்கள் காதலிக்கக் கூடாதென்று நான் தெரிவிக்கிறேன். அவன்பேரில் ஆசைப்படுவது கூடாத காரியம்!

நான்:—ஏன் கூடாத காரியம் என்கிறீர்கள்?

பாலாமணி:—ஒரே ஒரு முக்கிய காரணத்தை முன்னிட்டு நான் சொல்லுகிறேன்.....அது இரகசியமான விஷயம்! நீங்கள் எக்காரணத்தாலும் மீனாளுக்குத் தெரிவிக்கக் கூடாது!

நான்:—அப்படியே.—என்று கூறிவிட்டு அவன் சொல்லப்போவதை ஆவலுடன் கவனித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

அவன் சற்றுத் தயங்கினான்; பிறகு தைரியம் கொண்டு என்னைப் பார்த்து “மீனாளுக்கு முன்னமேயே கலியாணமாகிவிட்டது” என்றான். நான் உடனே “அவளுடைய கணவன் யார்?” என்று கேட்டேன். மிகுந்த நிதானத்துடன் நான் இப்படிக்கேட்டேனாலால் அவன் ஆச்சரியப்பட்டான்.

பாலாமணி:—அவளுடைய கணவன் யார் என்று எனனால் சொல்ல முடியாது!

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

பவனூ தைம்—கலியுகாதி 5036, சாலீவாகனம் 1857,
பசலி 1344, கொல்லமாண்டு 1110, ஹிஜரி 1353,
இங்கிலீஷ் 1935 ஹு ஜனவரிம்—பிப்ரவரிம்

தைம்	ஜனவரிம்	வாரம்.	திதி.	நகரத்திரம்	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	14	திங்	தச17-18	சி*60	மா60	கிருத்திகை, சங்கராந்தி பண்டிகை, பொங்கல் பண்டிகை, கரிநான்
2	15	செவ்	வகா18-53	திரு2-15	சி2-15அ	மாட்டுப்போங்கல், கரிநான்
3	16	புதன்	து21-48	ரோ6-8	சித்60	பிரதோஷம், கரிநான்
4	17	வியா	தி25-45	மிரு11-5	மா60	சுபகாரியங்கள் விலக்க
5	18	வென்	சுத30-40	திரு17-5	சித்60	வித்தியாப்பியாசம்
6	19	சனி	○36-33	புன23-50	சித்60	பெளர்ணமி, தைப்பூசம், சந்திர கிரஹணம்
7	20	ஞா	பிர42-45	பூச31-5	சித்60	தைப்பூசம் (சிலவிடங்களில்)
8	21	திங்	துதி49-35	ஆவி38-45	சி38-45ம	
9	22	செவ்	திரு56-15	மக46-35	சித்60	
10	23	புத	சுத60	பூர54-8	அமி60	
11	24	வியா	சுத2-40	உத்60	மா60	
12	25	வென்	பஞ்8-20	உத்1-3	சித்1-3அ	
13	26	சனி	சஷ்12-53	அஸ்6-53	மா60	
14	27	ஞா	சப்15-55	சித்11-20	சித்60	
15	28	திங்	அஷ்17-15	சுவா14-5	அ14-5மா	
16	29	செவ்	நவ16-38	வி15-3	மா15-3சி	
17	30	புத	தச14-0	அ14-5	சித்60	
18	31	வியா	வகா9-38	கே11-19	பி11-18சி	
19	1	வென்	து3-30	மூல6-50	அ6-50பி	சர்வ வகாதசி பிரதோஷம், அவமாகம்
20	2	சனி	சுத47-20	பூரா1-8	சித்60	மாசசிவராத்திரி, அவமாகம்
21	3	ஞா	அ●38-15	திரு46-58	அ46-58ம	சர்வத்திர அமாவாசை
22	4	திங்	பிர28-58	அவி39-30	சித்60	மாகசுத்தம்
23	5	செவ்	துதி19-53	சுத32-28	மா60	சுபகாரியங்கள் விலக்க
24	6	புதன்	திரு11-25	பூர26-10	அ26-10சி	மாசசுதாத்திரி விாதம்
25	7	வியா	சுத8-58	உத்20-58	சித்60	மதனபஞ்சமி, வசந்த பஞ்சமி, ஸ்ரீ பஞ்சமி
26	8	வென்	சஷ்53-38	ரோ17-8	அமி60	சஷ்டி, வாகனமேற
27	9	சனி	சப்51-18	அஸ்15-15	சித்60	நதசப்தமி, மஹாசப்தமி
28	10	ஞா	அஷ்50-50	பு*15-13	சித்60	கிருத்திகை, கடன் நீக்க
29	11	திங்	நவ52-15	திரு17-0	ம17-0அ	மாடுகொள்ள

புதிய நாவல்!

வெளிவந்துவிட்டது!

புதிய நாவல்!!

வெளிவந்துவிட்டது!!

நீங்கள் நீண்ட நாளாக எதிர்பார்த்திருந்த

ஸ்ரீமான்-ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் எழுதிய

அரகுர் இலக்ஷ்மணன்

அல்லது

அதியற்புதக் கள்ளன்

என்னும் புதிய நாவல் தயாராய்விட்டது.

இந்நாவலில் அரகுர் இலக்ஷ்மணன் சாமர்த்தியச் செயல்களும், அதிசயத் திருட்டுகளும், சுரங்க என்னினீரும், நூதன கீர்மூழ்கிக் கப்பலைச் செய்யும் முறைகளைத் தெரித்தவருமான லோகநாயகன் என்பவர் என்ன ஆனார் என்பதைப் போலீஸாரும், துப்பறிபவர்களும் கண்டு பிடிக்க முடியாமலிருக்க இவ்வரகுர் இலக்ஷ்மணன் அவ்வுண்மையைக் கண்டு பிடிப்பதும், கொலைகாரர்களான எத்தனார் வீரண்ணையும் அவனது சகோதரன் அழகப்பனையும் கடுங்க வைத்து உண்மையறிவதும், சிறைபிலிருத்தவாறே ஒரு பிரபுவின் வீட்டில் கொள்ளை யடிப்பதும், தான் செய்யும் களவுகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியாவாது துப்பறிபவர்களைத் திண்டாடவைப்பதும், இலக்ஷ்மணன் நல்லம்மான் மீது காதல்கொண்டு மயங்குவதும், பிரசித்திபெற்ற துப்பறியுஞ் சிங்கம் ஆனந்த லீங்கின் அரிய முயற்சியும், கடைசியில் அரகுர் இலக்ஷ்மணனே கொள்ளையடிப்பதை விட்டுத் துப்பறியும் தொழிலில் ஈடுபட்டுப் பிரசித்தி பெறுவதும் படிக்கப் படிக்க இன்பத்தைப் பயக்கும். சொற்ப பிரதிகளே அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. உடனே ஆர்டருக்கு முத்துங்கள். சுமார் 600 பக்கங்கள் கொண்ட

இதன் விலை ரூபா 2—0—0.

கிருஷ்ணாஸிங்

அல்லது

துப்பறியும் சீடன்

ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

அறிவைப் புகட்டும் அரிய நாவல் இதுவே.

துப்பறியும் இரகசியங்களும், தந்திர சாமர்த்தியங்களும், வீரதீரச் செயல்களும், உலகில் பல பறமோசப் படுகுழியிலிருந்து தப்புவதற்கான புத்தி களிகளும், செடுவான் கேடு நினைப்பான் என்பதற் கிணங்க நீதிமதினோடு உழிய பல அத்தாட்சிகளும், இன்னும் பல இனிய அரிய போதனைகளுக்க் அடங்கியது.

இதன் விலை அணா 14.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி கே. 167, மதராஸ்.

நாலடியார் மூலமும்

விரிவான உரையும்.

சேம்பூர் வீத்வான்-வி. ஜனநிகத் சேவியை அவர்களைக் கொண்டு இந்நூல், கீழ்க் தெளிவாகவும், விரிவாகவும் பழைய உரைகளையும் தமிழிப் புதிதின் எழுதப்பட்ட சிறந்த உரையுடன் இப்போது வெளியிடுகின்றது.

இக் நாலடியார் என்னும் நூலானது, ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஊர் களுக்குமுன் கடைச்சங்க காலத்தில், பாண்டியனிடம் வந்திருந்த ஐயூசு மூனியர் பலரால் தனித்தனி வெண்பாக்களாக இயற்றப்பட்டு பின்னர் அந் தாண்டியனால் தொகுக்கப்பட்டுப் பெயரிடப்பட்ட சிறந்த நீதி நூலாகும். உலகத்தில் பல தேசந்தாராலும், பல சமயத்தாராலும் கொண்டாடப்படும் திருக்குறளோடு ஒப்புமை யுடையது, உலகத்தார் புகருக்கும் பொதுவாகப் பற்பல நீதிகளை எடுத்துரைக்கக் கூடியது. உலகத்தில் மனிதர்க்குப் பல் தரத் தக்க நூல்களில் இது சிறந்ததாகும். பதினெண் சித்தர்களுக்கு நூல் களுள் இது முதன்மை பெற்றதாகும். மனிதர் அடையவேண்டிய அறம் பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் புருடார்த்தங்கள் நான்கினையும் அடைதற்கு இந்நூல் நல்ல வழிகாட்டியாகும். மாணவர்களும், மற்றவர்களும் அவசியம் எய்துதல் தக்க நூலாகும்.

இதற்குப் பிற்காலத்தில், 'பதுமனார்' என்னும் சிறந்த புலவரொருவர், கால், இயல், அதிகாரம் என்னும் பாகுபாடுகளைச் செய்து சிறந்த உரை யொன்றும் இயற்றி விருக்கின்றார். வேறு சில சிறந்த புலவர்களும் சில உரைகள் எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

இது, அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்னும் மூன்று வகையையும், பதினொரு இயல்களையும், நாற்பது அதிகாரங்களையும், நான்கு செய்யுட்களையு முடையது.

இந்நூலுக்கு, முன் பதுமனார் முதலியவர்களால் இயற்றப்பட்ட சில உரைகள் இருப்பினும், அவை சிறந்த கல்வி யறிவுடையாரே படித்துணரத் தக்க பழந்தமிழ் நடைவில் அமைந்திருப்பதாலும், ஆரம்பக் கல்வி யுடையாருங், சாமானியக் கல்வி யுடையாரும் தக்க ஆசிரியரிடம் பாடல்கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியனவா யிருப்பதாலும் எனவும் தாமே படித்துணரத் தக்க விதத்தில் இக்காலத்துக்கேற்ப எளிய தமிழில் தெளிவான உரை யொன்றை எழுதி வெளியிட வேண்டுமென்று பலர் எம்மிடம் கேட்டுக்கொண்டதத் திசைத்து, அவர்கள் விரும்பிய விதமாகவே இவ்வரை எழுதி வெளியிடப் பெற்றிருக்கிறது. இதில் பதவுரையும், கருத்துரையும், விசேடவுரைகளும் எவர்க்கும் சந்தேக முண்டாகாதபடி பொருள்களை என்னு விளக்கிக்காட்டி மிகத் தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பழைய உரைப் பகுதிகள் சிலத் தெளிவாக விரித்தெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. நூல் அமைப்பிற்கு விரோதமாகவும், முன்னுக்குப்பின் முரணாகவும் பொருள்பட்டுச் சந்தேகங்களை விளைவித்துக்கொண்டிருந்த உரைப்பகுதிகளில் ஐயம் நீங்குமாறு பொருத்தமான பொருள்களை விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புதிய உரைகளும் ஆள்கள்கே விரித்தெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. சில செய்யுட்களின் சரியான பொருள் விளங்காமல் மயக்கத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்த உரைகள், வேறு நூல் களின் ஆதாரங்களைக்கொண்டு சந்தேகம் நீங்கச் சரியான விதத்தில் அவை

கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. வேறு நூல்களில் விளங்காதிருந்த பொருள்கள், இந்நூல் செய்யுளின் ஆதாரத்தைக்கொண்டு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுவரை இந்நூலுரைகளிற் காட்டப்படாத பற்பல சிறந்த கருத்துக்கள் இவ்வரையில் நூதனமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூல் முதற் செய்யுளுரையில் ஐனமதக் கோட்பாடுகள் மிகத் தெளிவாக எடுத்தெழுதக் கட்டியிருக்கின்றன. பல கல்விமான்களும், ஐனனர்களும் நானடைவில் சில ஈடல்களுக்குத் தெரிவித்துவந்த அரிய உரைகளும் இப்புதிய வரையில் காட் டப்பட்டிருக்கின்றன. இலக்கணக் குறிப்புக்களும், இலக்கியக் குறிப்புக்க ளும், தொல்காப்பியம், நன்னூல் முதலிய இலக்கண நூல் குத்திரங்களின் உதாரணங்களாலும், சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், கலித்தொகை, நீலகேசி, குடாமணி மிகண்டு, பழமொழி, அறநெறிச்சாரம், திருநாற்றத்தாதி முதலிய இலக்கிய நூற் செய்யுட்களின் உதாரணங்களாலும் மிகத் தெளிவாக எடுத்த தக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் இவ்வரையில் செய்யப்பட்டிருக் ளும் திருத்தமான வேலைகள் பல.

இதுவரை, நாலடியாருக்கு இத்தகைய தெளிவான உரை வெளிவந்த தில்லை என்பது இதைப் படித்துப் பார்ப்பவர்க்கு நன்கு விளங்கும். இது டுபுளிகிரென்ஸ் 16-பேஜ் அளவில் 51-பாடல்களுக்கு மேற்பட்டும் 820 பக்கமுன் ளதாயும் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழர் ஒவ்வொருவரும் அவசியம் எய்துதல் தக்கது.

இதன் விலை ரூபா 2-8-0.

நாகரீகம்?

இரண்டாம் பதிப்பு.

சே. இராஜா செட்டியார், எம்.பி. பி.ஐ., அவர்கள் இயற்றியவை

'நாகரீகம்' என்ற உயர்ந்த பெயரை வைத்துக்கொண்டு இக்காலத்தா டைபெறும் பல போலி வழக்க ஒழுக்கங்களின் சீர்கேடுகளை ஒழிக்கவும், நீதி யும், உண்மையும், அன்பும் நிலைநிலுந்து, மூலை முடுக்குகளில் தேங்கிக் கிடக்க, அப்தியும், பொய்யும் கொடுமையும் ஒருங்கு திரண்டு கரைகடந்து பெருகி ளதும் பெரு வெள்ளத்தைத் தடுக்கும் அணைக்கட்டாக இந்நாவல் வரையம் டப்பட்டது. இதில் உள்ளதை உள்ளபடியே எடுத்துக் காட்டி இந்நியர் எக் ளோரும் ஒன்று சேர்ந்து அன்புடன் வாழவேண்டுமென்று அரும் பெரும் நீதிக ளையும் பலதிறத்து மனிதர்களின் சுபாவத்தையும் போக்கையும் விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது; இதில் ஐயாதி சமூக கட்டுப்பாடுகளின் மூலங்களும், ஆட்சியாளரின் அருளுணர்வுகளும், கருத்தொருமித்த காதலர்களின் அந்த கம்ப பிணைப்பும், மோசகர்களின் இறுதியில் நாசமுறுவதும், பல அந்தாட்டி களோடு எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லாரும் வாசித்து நற் றனைடைந்து ஒன்பதுவார்களாக. இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி, செ. 187, மதராஸ்.

அம்பாலிகை

அல்லது

அதிசய மரணம்

அறிவைப் புகட்டும் ஓர் அருமையான துப்பறியும் நாவல் இதுவே. இதில் கொலைகளைக் கஞ்சாப் பாதகனை கறுப்பண்ணன் என்பவன் தந்திர சாமர்த்தியமாய் அம்பாலிகை யென்னும் தன் உறவினரை அவன் ஆஸ்திக்காக மணம் புரியக்கூதி, அவரை இறந்தவன் போல யாவரும் நம்பும்படியான சூழ்ச்சி செய்து, எற்கனவே அவனுக்குச் சகோதரன் முறையும் அவனால் காதலிக்கப்பட்டவனான மனோகான் என்பவன் மேல் குற்றஞ்சுமத்தி, குற்றஞ் செய்தவனைக் கண்டுபிடிக்க தவறுதலாய், பல கொலை களவுகளைக் கண்டுபிடித்தும், ராணுவ சாஸ்திரத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவனும், மகா வீரதீர சிங்கமும், ஆபத்தான அணுவளவும் மதிக்காது நேர்முகமாக எதிர்த்து வெற்றிமாரி ரூடுபவனுமாகிய துப்பறியும் ஆனந்த சிங்கை ஏற்படுத்துவதும், கடைசியில் ஆனந்தவின் உண்மையான குற்றவாளியை அதாவது கறுப்பண்ணனையே, பலவித தந்திர சாமர்த்தியங்களால் கண்டு பிடிப்பதும், அம்பாலிகையை உயிருடனேயே மீட்டதும், தவறுதலாக அம்பாலிகையால் கருதப்பட்ட மனோகான் கடைசியில் அவரை மணம் செய்துகொண்டு இன்புற்று வாழ்வதும், கறுப்பண்ணன் தான் செய்த குற்றங்களுக்காக தேசாந்தரம் போய்விடுவதும் துப்பறியும் ஆனந்த சிங் வெற்றிமாரி ரூடு தான் அமிர்தம்மாள் என்னும் கன்னிகையை மணம் செய்துகொண்டு மேலும் பிரக்யாதி அடைவதும் படிக்கப் படிக்க மிகவும் அறிவை வளர்க்கும் என்பது நிச்சயம்.

இதன் விலை அனா 12.

இதர ஆக்ட் புல்தகங்கள்

இந்தியன் பின்ஸ்	ரூ. அ.	பஞ்சாயத்துச் சட்டம்	ரூ. அ.
கோட் சட்டம்	3 0	இந்துதேச சாட்சி ஆக்ட்	1 0
சிரிமின்ஸ் லா	3 0	தேவஸ்தான சட்டம்	1 0
சியில் லா	3 0	எஸ்டேட் லாண்டு ஆக்ட்	1 0
புது விவகார சிந்தாமணி	2 8	ஸ்டாம்பு ஆக்ட்	0 12
புது பெரிய ஹிந்து லா	2 0	ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட்	0 10
முகம்மதியன் லா	2 0	டிராஸ்டிகன் சட்டம்	0 12
கிராம முன்சீப் சட்டம்	1 8	கால நிர்ணயச் சட்டம்	0 8
வரம்பரை கிராம உத்தி		நில ஆக்கிரமிப்பு என்சூரோச்	
யோகஸ்தர்கன் சட்டம்	1 0	மென்ட் சட்டம்	0 0
இன்கம் டாக்ஸ் சட்டம்	1 0	கிராமச் சுகாதாரம்	0 0
கிராமல்போர்ட் ஆக்ட்	2 0		

ஜனக நந்தனி

இன்பம் நிறைந்த நீதி பொக்கிஷம். அறிவை வளர்க்கும் அரும் புதையல் இதுவே. எளிய கடையில் எழுதப்பட்டதால் யாவரும் வாசிக்கத்தக்கது. விலை ரூபா 1.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், மதராஸ்.

மதிமோச விளக்கம்.

(ஓர் இராஜகோபால் பூபதி அவர்கள் இயற்றியது)

ஆன்ரோர் மதிக்கும் நான்காம் பதிப்பு.

228-பக்கங்கள் கொண்டது. 16-விநோதமான சித்திரப்படங்கள் சேர்க்கப்பட்டது. உயர்ந்த தீக்ஷ கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

தருமமே தழைத்தோங்கி வளர்த்துவந்த மகா புண்ணிய பூமியைப் பரதகண்டத்தில், கலிகாலம் தொடங்கியதிலிருந்து, மனிதர், கால கணப்பட்டு, மன மாறுபட்டுத் தருமத்தில் செலுத்தும் சிந்தையை மிகுந்தும் அதர்மத்தில் செலுத்தி வருவதால் அறநெறி குறைந்து மறநெறி வளர்த்து வருகின்றது. அதற்கேற்ப வஞ்சமும், சூதும், பஞ்சமா பாதகமும் அஃதற்குச் சூசா நெஞ்சமும் படைத்த மனிதரே நான்தோறும், நாடுகள் தோறும், ஊர் தோறும், வீடுகள்தோறும் மலிந்து, விநோதம் விநோதமான பழமோசம், உதிமோசம், நிதிமோசங்களையும், சூது வஞ்சனைகளையும் செய்து வருகின்றனர். காலம் செல்லச் செல்ல இதற்குமுன் கண்டும், கேட்டுமிடந்த அண்ணிறந்த மோசநாசச் செயல்கள் எங்கும், என்றும் தாதனம் தாதனமாகத் தோன்றி அதிபற்புத்ததுடன் வளர்ந்துகொண்டே வருகின்றன; அஃதனைச் செய்யும் மனிதர்களும் உற்பாத பிண்டங்களாய் ஒருவரை யொருவர் எதேஜ் செய்யும் மனிதர்களும் அற்புதமாக உற்பலித்து மலையை விழுங்கிய மகாதேவன் வீழுங்குவாராய் அற்புதமாக உற்பலித்து மலையை விழுங்கிய மகாதேவன் போல வளர்ந்து சிறந்து ஜெகஜ்ஜாலப்புரட்டராயும், அண்டப்புரட்டராயும், நிபர்ப் புளுகராயும் பரவி வருகின்றனர். இவர்களுடைய மகாமோசச் செயல்களால் சூதுவாதறியாத உலகத்தார் அடையும் கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கெனவே சிவ்வை. வியாபாரத்தொழில் முழுவதிலும் மோசம்; விவசாயத்திலும் மோசம்; உத்தியோகத் துறைகளிலும் ஒப்பில்லா மோசம்; வித்யையிலும் மோசம்; வேடிக்கையிலும் மோசம்; வைத்தியத்திலும் மோசம்; மாந்திரீகத்திலும் மோசம்; சோதிடத்திலும் மோசம்; சோற்றுக்கடையிலும் மோசம்; சுப்பனீ தும் மோசம்; ரெயிலிலும் மோசம்; நீதிச்சபைகளிலும் மோசம்; தேசச் சேவைகளிலும் மோசம்; கோவிலிலும் மோசம்; குளத்திலும், கீட்டிலும், மோசம்; காட்டிலும் மோசம்; நாட்டிலும் மோசம்; நகரத்திலும் மோசம்; இப்படியே மனிதர் தலை நீட்டி மிடங்கெல்லாம் மோசமயமாகவே வீழ்ந்து விழ்ந்து வருகின்றன. உலக முழுவதும் இவ்வாறே மோசம் நிறைந்ததா யிருப்பதனாலே, வஞ்சகமற்ற மனிதர் துன்பத்திற்குள்ளாகிச் சதா சர்வகாலமும் சஞ்சலப்பட்டு வருகின்றனர்; இத்தகைய மோசநாச விலையினின்றும் தப்புவதற்கு மார்க்கம் காணாதவர்களாய்த் தவிர்கின்றனர். ஆதலின், இந்தப் பழமோசப் பெரும் பாதகத்தில் மனிதர் வீழ்ந்து மயங்காமல் தப்பித்தலுய்தற் கேதுவாயிருக்கும்படி, உலகத்தில் உலகமும் எண்ணிறந்த மோசச் செயல்களெல்லாம், இப்புத்தத்தில் மிக்க விளக்கமாக எழுதப் பெற்றிருக்கின்றன.

இது இவ்வளவு பயன் சிரந்ததா யிருப்பதனாலேயே இதன் மூன்று பதிப்புகளும் வெகு சீக்கிரம் செலவாகி இப்போது இந் நான்காம் பதிப்பு வெளிவந்திருக்கின்றது. இப்பதிப்பிலும் பெரும்பாதமான காப்பிகள் செலவாகிவிட்டன; சொற்பக் காப்பிகளே இருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூபா 1—0—0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை அனா 12.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

பகவத்கீதை வசனம்

ஸ்ரீ மகாத்மாவிலுள் சிறப்பித்துக் கூறப்படுவதும், ஸ்ரீ சங்கரர், ஸ்ரீ ராமாநுஜர், ஸ்ரீ மாத்வர், ஸ்ரீ நீலகண்டர் முதலிய சமயாச்சாரியர்களின் வியாக்கிஷங்கள்க்குப் பாத்திரமாக விளங்கியதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவிலுள் ஒழுனிச் செய்யப்பட்டதுமாகிய பகவத்கீதையைச் சிறிது கல்வியறிவுள்ள ஓர்வரும் பெண்களும் கூடப் படித்துப் பயன் பெறவேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் அது பிரபல நாவலாசிரியரும், கைவல்ய நலகீத வசன நாவலாசிரியருமாகிய ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் எவரிய இனிய வசன சடைவில் எழுதப்பட்டது.

அழகிய காலிகோ கட்டடம். இதன் விலை ரூ. 1—8—0.

காதலி? ஒரு இனிய அருமையான தமிழ் நாவல்.

இதில் நவீன நாடகம், காதலின் வெற்றி, 'அவனன்றி ஓரணுவும் அகலாது', 'விதியின் வலி' என்னும் பல உயரிய நீதிகள் செல்வர்களின் ஆட்கள் சாதுக்கை, சீர்திருத்தத்தின் சீர்கேடு ஆகிய பல அரிய அறிவைப் புகழ்க் கிடைத்த விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை அணா 10.

பவளத்தீவு 2-பாகம்

இக்கதையில் ஒரு செல்வச் சீமான் பேராசையால் செய்யும் குற்றத்திற்கு அவன் சந்தியார் கொடிய சாபத்தை யனுபவிப்பது யாவர்க்கும் கைகாண படிப்பினையைக் கற்பிக்கும். இதில் வரும் ஒவ்வொரு ஆசாமியின் சித்திரமும் அவரவர் தத்தமது நடக்கைகளுக்குத் தக்க பலனை முடிவில் அடைவதும் ஒவ்வொரு நேரத்தியான நீதியைப் போதிக்கும். இக்கதை புகழ்பெற்ற முடிவுவரை வாசிப்போர் மனதைப் பூர்ணமாய்க் கவர்ந்த கண்ணு மிக்க களிப்பை யளிக்கும். 2-பாகம் விலை ரூபா. 3.

திருவருட்பா.

(அடக்க விலை)

நானது வரையில் கிடைத்த பல அரிய உபதேசங்கள், உண்மை நெறி, சங்கடங்களை வெளியிடுகின்ற அடங்கியது. தடித்த கிளேஸ் காசும் சுத்தமான பதிப்பு, பலமான அழகிய பதிவு கலிகோ பைண்டு. ஒவ்வொன்று சுமார் ஆயிரம் பக்கங்கள். 2-வால்யமும் ரூபா 6 தான். தபால் அல்லது ரயில் செலவு வேறு. சொற்ப பிரதிகளை கைவசமுள்ளன. மூத்த வோர்க்கே கிடைக்கும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி. நே. 167, மதராஸ்.

தத்வசங்க்ரஹ ராமாயணம்

இரண்டாம் பதிப்பு.

இது சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அருமையான தத்வ வஸந்தை விவரிப்பது தசரத பூபதிக்கு ஸ்ரீ ராமனாக அவதரித்த ஜகத் பிரபுவின் குண திசயங்களைப் பற்றிய பேசுவது. ஸ்ரீ ராமாவதாரத்தின் உண்மை இரண்டாம் படிப்பவர்க்கு உன்னத்தை நெருங்கினிபோல் விளங்கும். இதனைப் படித்தால் அநேக குறைபாடுகளைப் படித்த மனதில் ஒருக்கே யடைதல் கூடும். ஸ்ரீராம பூதிசயங்களும் இதன்கண் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதன்னைவிட வெளியான ராமாயணங்களைவிட மும்மடங்கு மேலான தத்வ உபதேசங்கள் இதன்கண் காணலாம்.

உபந்யாசகர்களுக்கு வேண்டிய பல அரிய விஷயங்களுடன் கூடியது. ஸ்ரீராம சரிதையை வாசிப்பதே இகபர நன்மை யளிக்குமென்பர் பெரிசேயுடைய இதில் என்னிறந்த மிக்க அருமையான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூபா 4.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசன சங்கிரகம்

(சுப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

(நான்காம் பதிப்பு) இதன் விலை ரூபா 2.

ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிஷேகம் ஆப்டோன் படம் சேர்க்கப்பட்டது. மிக்க திருத்தங்களோடு கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

இது சொற்ப காப்பிகளே அச்சிடப்பப் படுக்கின்றன. துணிக் கடிதம் வேண்டியவர்கள் முன்னரே எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

ஸ்ரீ இராமபிரான் சரிதையை விரித்துக் கூறும் இந்த இராமாயணமானது மிக்க புண்ணிய கதை யென்பது உலகறிந்த விஷயம். இதனைப் பாராயணஞ் செய்வதாலுண்டாகும் பயன்கள் அளவிடற்கரியனவாம். இதனைப் பத்திரத்தையுடன் படிப்பவற்கு உலகத்தில் விரும்பக்கூடிய பொருள்களெல்லாம் கைகூடும்; உயர்ந்த அறிவுண்டாகும்; கீர்த்தி அதிகரிக்கும்; மோகத்தால் அடையும் மார்க்கம் எற்படு. இலக்குமி காண முண்டாகும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி. நே. 167, மதராஸ்.

நாகரீக நங்கையர் கழுத்துச் சங்கிலி

இது சுத்தமான 18 காரட் கோல்ட்
கோல்ட் கோல்ட் பிளேட் நெக்லேஸ் என்னும்

கழுத்துச் சங்கிலி

5 வருஷம் உத்தரவாதமுள்ளது. இது சுத்த
கோல்ட் கோல்டால் செய்யப்பட்டு இரட்டைக்
கைகள், சிலிப்பு, ரத்தினங்கள் முதலியவை பதிக்கப்
பெற்றது. படத்தில் கண்டபடி மிகவும் வேலைப்பா
டுடையது. பதக்கம் அமைக்கப்பெற்றது. கண்ணைக்
கவரக்கூடியது. அசல் நங்கத்தால் செய்ததுபோலவே
கிண்கும். வரையும் எத்தேயத்தினரும் உபயோகி
க்கலாம். இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஐரே சமயத்தில் ஓரண்டு சங்கிலிகளுக்கு ஜூபி
கொடுத்தால் தபால் செலவு இல்லை.

ரோல்டு கோல்டு

“பிடோ” லீவர் கைகெடியாரம்.

சங்கன் ரிஜிஸ்டர் ரோல்டு கோல்டு “பிடோ” லீவர் கைகெடியாரம்
கைகளுக்கு அழகாயருக்கும். சரியான டைம் காட்டும். சிலிப்பைக் கொ
ண்டுகளைப்போல் கொஞ்ச கால்களுக்குள் நின்ற
போலதல்ல. 5 வருஷமல்ல பத்து வருஷம்
உட ரிபேர் இல்லாமல் போகக்கூடிய கடியாரம்.
இதை வாங்குவோருக்கு ரோல்டு கோல்டு கெடி
யார கைச்சங்கிலி இனாமாகச் சேர்த்து அனுப
கப்படும். 5 வருஷ காரண்டியுடன் அனுப்பு
கிறோம். இனம் சங்கிலியுடன் கடியாரம் விலை ரூ 5-12-0. ஸ்டாக் கொ
ள் உடனே எழுதுங்கள்.

கபிரியர் வாட்கு கம்பெனி, கெடியார விவரப்பாரிசன், மதுரை.

ஸ்ரீ மஹா விராடபர்வ வசனம்

சமது இதுகாசங்களில் சிறந்ததும், அறம் பொருள், இன்பம், வீ
சு என்ற உறுதிப் பொருள்களைத் திறம்பட வகுத்துரைப்பதினால் ஐந்தாம்
வேதம் என்று சிறப்பிக்கப் படுவதுமாகிய ஸ்ரீ பாரதம் விராடபர்
வம் புதிய பதிப்பு வெளிவந்து விட்டது. சான்றான செந்தமிழ் கடை,
முத்துப்பேரைப் பெரிய எழுத்துக்களில் அமைந்த சுத்தப்பதிப்பு; விசுத்திரம்
கூடங்களுடன் இலங்குவது. சாமானியப் படிப்புள்ள ஆடவர் பெண்டிர் எக்
ளாகுக்கும் எனினில் பொருள் வினங்கும். சொற்ப பிரதிகளே கைகைச் உக்
கன. உடனே முந்துங்கள். உறுதியான கட்டிடம்.

இதன் விலை ரூபா 1—4—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை அனா 12.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தயார்பெட்டி செ. 187, மதுரை.

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சிங்கபலத்தைத் தருவதெது?

அயக்காந்த செந்தாபர்வம்

அமிர்த சஞ்சீவி வேகியமும்,

மூலையம்

இந்த கைகை கை
கைகள் கைகள்
மானவையல்ல. அபா
மான பலத்தைத் தரக்
கூடிய சக்தி அமைக்
துள்ளவை. உறுதியாக
இவற்றை கம்பி வாங்
கிக் சாப்பிட்டால் ஒரே
தடவையிலேயே இவற்
ரின் விசேட குணம்
என்கு விளங்கும்.

7

இந்த லேகிய செந்தூரங்களைப் நிவர்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிகளாவன:

தற்காலத்தில் மனிதரின் பால்ய சேஷ்டையாலும், இரத்தப் போக்கை அலர்ச்சு உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், சூலரோகம், குன்மரோகம், பித்தபாண்டு, கைகால் முடக்கு, ஒடுவாய்வு, பித்த ஏப்பம், கொஞ்ச தொண்டை எரிச்சல், வயிற்றுப்பிச்சம், அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாதுவீணம், தேக உணர்ச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், நித்திரையில்லாமை, தலை சுழற்றல், இறங்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தந்திமேகம் முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் நீக்கிவிடும். பயங்கரமான மேக சகலத்த வியாதிகளைப் பத்தே வேளையில் போக்கி சப்த நரம்புகளுக்கும் முதுகேற்றி அபரிமிதமான இரத்த விருத்தியைப் பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில் இத்தரு மிஞ்சின இலேகிய பஸ்பம் வெறெங்குமில்லை என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இதல்லாமல் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கித் தேகத்தடிப்பு, கசக்கண் வெளுத்திருத்தல் முதலிய வியாதிகளைக் கண்டித்து தினந்தோறும் பலத்தைத் தாராளமாய்ப் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்தூரங்களை முதன்மையானவையென்பதை நாம் எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். இந்த இந்த லேகிய செந்தூரங்கள், மேற்கண்ட வியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் நிவர்த்திக்குமா என்னும் சந்தேகமுடையோர் பரீக்ஷார்த்தமாக முதலில் 48-நாள் உதவாங்கி புண்டால் இவற்றின் அபாரகுணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள் இம்மகத்துவம் பொருந்திய லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்துக் கூறியபோதிலும் அது தரும். மேலும் இவற்றை நோய் உள்ளவரோ தரோ சாப்பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உள்ளவர்களைவிட நோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களை யாதும் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு நல்ல பலம் ஏற்படும். இது தவறாது. இவற்றைத் தருவித்து நண்பர் எண்ணிக்கையாகச் சாப்பிட்டு 10-நாளைக்குள் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கடப்பாயம் இவற்றிற்கு அளக்கிய பணம் வாபஸ் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய நோய்கள் உடையோர் 48-நாட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுதும் நீக்கிவிடும். அப்படி நீக்கி குணம் ஏற்படாவிடில் நான்கு உத்திர நாதிகளாவோம். யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவோ சிரத்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோபகார்த்தமாக வெளியிட்டோம். இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பொன் மெடல், வெள்ளிமெடல், பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான யோக்கிய நாயத்திரங்களும் பெற்றிருக்கின்றன. ஆதலின் நமது லேகிய செந்தூரங்கள் நாம் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஐயாபதாரிசு விரும்பக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேதரம் தருவித்துப் பாருங்கள்; எமது உண்மை விளங்கும்.

யாதாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, தாப்பியாசத்தினாலாவது, அதிகமனசு எழியினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் நோயினாலாவது, மற்றெந்தக்காரணத்தினாலாவது பலமிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக 100 லேகிய செந்தூரங்களைப் புசிப்பார்களானால் இவை தேகாரோக்கியம், வலிமை, அழகு முதலியவற்றை அலர்ச்சுக் கொடுத்து அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யுமென்பதில் தடையில்லை. வெளியூர்க் கனவான்கள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களில் முழு அம்பிக்கை வைத்து ஒரே ஒருதரம் இவற்றைப் பரீக்ஷிப்பார்களானால், அவர்கள் அளசியம் ஆனந்தமடைவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பத்தியமே கிடையாது. எந்தப்பணம் கொடுக்கும் நீக்குதலின்றி சாப்பிடலாம். மருத்து சாப்பிடும்போது மனிதனின்

நாசம் எடுக்கும் ஆதலால் பச்சைப்பயற்றுக் குழம்பு, கறி மார்க்கண்ட குப்பு, கைவகளை அதிகமாகப் பசியைத் தணிக்கக்கூடிய விதமாகத் தாமதம் செய்யாமல் சாப்பிடல் வேண்டியது. இவற்றைப் புசிக்கும்போதெல்லாம் பல காராதிகள் சாப்பிடல் வேண்டும். தயிர், பால், நெய் முதலியவைகள் எண்ணையிருந்தாலும் சந்தேகமின்றிச் சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களை மட்டும் ஒருவர் தருவித்து எண்ணிக்கையாக 48-நாள் சாப்பிடுவாரே யானால் இவை தேகத்தில் ஊதா ஊற, மேகமெல்லாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கி அவர் தேகமானது ஊதுத்துப் புதிய ரத்தம் பரவித் தன் வாழ்நாள் பரியந்தம் இளைக்காமலிருக்கும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்சாதி இருவரும் ஏககாலத்தில் ஒற்றமை வாய்ச் சாப்பிட்டு வந்தார்களேயானால், அவர்க்கு உதிக்கும் மக்கள் மிகுந்த தேஜோபோதுவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதுதல் அனுகூலியம். இந்தியா, பர்மா, விலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய லேகியமும் செந்தூரமும் விலை ரூ. 1-12-0. போஸ்டேஜ் அஞ் 8. ஒரே தடவை 48-நாள் மருந்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூ. 4. பிணக்கு, சிங்கப்பூர், நெட்டால் முதலிய அயல்நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து விலை ரூபா 1-12-0. தபாங்குலி ரூபா 1-4-0. 48 நாள் மருந்து வாங்குவோருக்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூபா 5-8-0. சிங்கப்பூர், பிணக்கு, மலாக்கா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் இருக்காலும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருந்து அனுப்பப்படமாட்டாது.

விலாசம்:—லேகியம் டிபோ,

44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவினி.

(ரிஜிஸ்டர் டிரேட் மார்க்)

மட்டவுடனே விஷம் பறக்கும்!

அழகுடன் சிரிப்பாள்!!

ஒரே துணியில்லையென்று நீதுப்பவர்களுக்கு 100-ரூபாய் இலம்.

நமது நாட்டிற்கு இது அவசியமாய் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் இருக்கவேண்டிய ஒர் ஒளகதமாகும். இது ஆங்கில பூனாவி தமிழ் வைத்திய சிபுணர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டுள்ளது. உதை கான்பட வைத்திருப்பதால் இதன் குணம் சற்றும் குறையாது. தேன், கட்டுவாங்க் காலி, செய்யாங், பாம்பு, எலி முதலியவற்றின் விஷங்களை இரண்டொரு நிமிஷங்களில் இது அடியோடு நீக்கக்கூடியது. எண்ணிறந்தோர் இதனால் சுமடைத்திருப்பது பிரத்தியக்ஷ அனுபவமானதால் இதைப்பற்றி நாம் அதிகம் கூறவேண்டியதில்லை. இது இரண்டுவித மருந்துகளாகியது. இதை உபயோகிக்கும் முறை மருத்தோடு

அனுப்பப்படும். விலை:—இரண்டுவித மருந்தும் அடக்கிய பாக்கெட் 1-க்கு

அஞ் 8. தபாங்குலி அஞ் 4. டஜன் 1-க்கு விலை ரூபா 5.

ஏககாலத்தில் 3-பாக்கெட் வாங்குவோருக்குத் தபாங்குலி இலம்.

வியாபாரிகளுக்கு 100-க்கு 25 கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

கனகட்சமி. கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராஸ்.

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்

இத்தைலம் முழுவதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய சிதேஷன்களான வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார் செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டையடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர் ஈறுதல், சாஸெவ்வரம், சாதுகோய், கைபாரம், அதிக வெய்யிலினால் உண்டாகும் சிரரோகங்கள், சரீரதாபம், மூளைக் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படுகின்ற விதமாய்த் தீரும். தொடர்ச்சியாய்ச் செய்து வரும் இதை ஸ்நானங்களினால் கரைத்தமலி கருத்துவிடும். மூளையைக் குளிர்ப்பண்ணி அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இதுவிகாற்றது. சாராய சத்து முதலிய ஆங்கில வாசனைகள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை கிழங்கு புல் முதலிய இந்தியவாசனைகளை சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இரண்டு தடவியில் வாரிவருவதினால் மயிர் கருப்புப் பட்டைபோல் பளபளப்பாகக் கருத்து ஆலம்விழுதுபோல் கீண்டு வளரும். இவ்

மும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ரூபக சக்தியையும், முகவகைத்தையும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு லேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் நடந்த அரக்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உன்னைக்கை உன்னங்கால்களில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரேகம் ஆரோக்கியமாக இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்

கூந்தல் வளரும் துவை

இதை கல்லெண்ணெய் அல்லது தேங்கையெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிர்க்குப் பூசுவதால் கூந்தலானது ஆலம் விழுது போல் உண்மையாய் வளரும். அதில் பேனே சோறு, சுண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிர்ந்து வழுக்கைவிழுந்த இடத்திலும் மயிர் முளைக்கும். புட்டி 1-க்கு விலை அனு 12. தபாற்கலி வேறு.

கண்ணோய் மருந்து

இது கண்ணோய், கண்குத்தல், கசல், நீர் வடிதல், மங்கல், அத்திசாரம், கட்டல், சதை வளர்ந்திருத்தல், கண் சிவப்பு, எரிச்சல், கண் இமை பருவம் இவைகளில் வலி, கண் புகைச்சல் இவைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணிக்கங்களுக்கும், ஆழ்ந்த கண்ணையோடு லேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் சிறந்த ஔஷதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு அனு 8. தபாற்கலி வேறு.

கணபட்சமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்

மேஹ ராஜ சஞ்சீவி எண்ணெய்.

இந்த எண்ணெயை ஒருமுறை மூன்று நாள் சாப்பிட்ட மாதிரித்தோலேயே, கிரந்தி, மேக தாமரை, மேக நமைச்சல்கள், மேக இரணம், மேகப் புண், கால் கைகளிலே சேரும் மேக துர்நீர், மேக வெடிப்பு எல்லாவகைகளான வெள்ளை, மூத்திர கருவியிலே தோன்றும் பலவித வியாதிகள் தீரும். அரேக காலமாக இருக்கும் வியாதி களுக்கு ஒருமுறை சாப்பிட்டு, 15-நாள் பொறுத்து, மற்றொரு முறை சாப்பிடவேண்டும். 3-நாள் எண்ணெய், புட்டி 1-க்கு ரூபா 1—8—0; மருந்துக்கு ஆர்டர் செய்யும்போது வியாதிவின் பூரண நிலவரத்தை தெரியப்படுத்தவும்.

கவ் தூரி மாத்திரை

குழந்தைகள் முதல் கிடீவர்கள் வரையில் எப்பருவத்தோர்க்கும் உஷ்ணம், சளி, இரும்பு, கரம், தலைப்பாரம், நெஞ்சில் கொருகொருப்பு, ஜூசு, மூலம் முதலியவைகள் தீரும். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு அனு 12.

காங்கியூர் என்னும் கைய அரி.

கபிருமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தகாசம், காயம், சளி இரும்பு, கக்குவாய் இரும்பு, பெருத்த இரும்பு, தொண்டை நோய், கவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான கஷ்ட இரும்பு, தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் கரகாப்பு, இரும்பினால் தூக்கம் பிடியாமை, குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச் சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் நனைவதினாலும் உண்டாகும் சாதாரண இரும்பு முதலான வியாதிகளை நாலுதினத்தில் இது கண்டித்துக் கோழையை வெளியில் தன்னிச்சையாய் அக் கிண்திகொண்டிருந்தவரை தூங்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இத்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை, கால மால இரண்டு நாளைகளிலும் 10-நாட்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத் தேகத்தில் ஊரிய மேகரோகங்கள், மேக வாய்வு, தணர்வாதம், முடிங்கால்வாதம், குதிக்கால்வாதம், சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்டான வெடிப்பு இரணங்கள், குழிப் புண்கள், புரையோடுகிற புண்கள், திமிர் வாய்வு, கைகால் விரல்களில் மேகநீர் தங்கிய கோய்கள், கிரந்தி முதலிய கிரந்திப் புண்கள், துடைவாழை படைகள், நகக்கணுநோய், சகல மூலங்கள் முதலிய ரோகங்கள், நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல் போகும். இது அனேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச் செனக்கியத்தை உண்டுபண்ணி அதிக அனுபவத்திற்கு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், கெய், சுறி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும், கெய், இரைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுகமாக்கி வியாதி கொள் கண்டித்துச் சுப்படுத்தக் கூடியதுமாகிய உண்மையான மருந்து. இதன்விலை ரூபா 1—8—0. தபாற்கலி வேறு.

கணபட்சமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்

சுகபேதி மாத்திரை.

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 5-வரை திரைக திடமறிந்து மாத்திரை
யைச் சாப்பிட்டு கொஞ்சம் ஜலம் சாப்பிடவும். இவ்வீதம் சாப்பிட்டால் சுக
மாய் பேதியாகிவிடும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கும்
முறை தெரிந்து கொள்ளலாம். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அனா 4.

பூகலிப்டல் ஆயில்.

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்த ஒரு அனுபோக வைத்தியரால்
செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வார்த்திபேதி, பிளேக்வியாதி,
தேன் முதலிய விஷ ஜந்துக்களின் கடி, கத்தி வகையான
வெட்டுக் காயங்கள், காய்ப்புச்சுளுக்குகள், தீப் புண்கள், செல்
கீர்ப்பு வெந்த புண்கள், பிளவைகள், புரைபோன இரணக்
கள், இருமல், கக்குவாய் இருமல், வாய்பிடிப்பு, குடைச்சல்,
வாய்வினால் உண்டாகும் கொடுமான பல்வலி, தலைவலி, ஓத
றைத் தலைவலி, கண் எரிச்சல், கண் கட்டி, முதலிய நோய்
களுக்குக் கைகண்ட ஓஷதம்.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அனா 4.

1 ,, 1-டஜன் (12) க்கு ரூ. 2-5-0.

நரைமயிர் கருக்குத் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப்
பட்டு வருகிற கப்புகள் மயிரைச் செம்பட்டை
கூரவும் பசுமை நிறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமா
கவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. நமது
தைலமோ நரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3-நிமி
ஷத்திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன்பிருந்த
கருமை நிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டு
பண்ணும். மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள்
இதில் உண்டாகமாட்டா, இதைப் பூசிய பிறகு
முகவட்சணமும் வசிகாமு முண்டாகிறபடி
யால் வயோதிகரும் வாஸ்பரைப்போல் தோற்
றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம்
பார்சலோடு தெரிவிக்கப்படும். விலை ரூ. 1.

கள்ள நோய் நிவாரணி.

இது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்.

மேக உஷ்ணம் என்பது வரம்பற்ற ஸ்திரீ போகத்தினால் தாது கேள்
மூலத்தில் அக்னி அதிகரிப்பதனால் ஏற்படும் கள்ளநோய். நீரடைப்பு, சுகை
யடைப்பு, பவுத்திரம், அரையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் மூலமாக உற்
படும். நீர்க்கடுப்பும், குத்தலும், எரிச்சலும் காண்பதண்டு. இவைகளால்
நீக்கி எல்ல சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அறுபவ மருந்து இது. பத்தியை
கிடையாது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1. தபாற்கலி வேறு.

தளவட்சமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

கர்ணபிந்து

காதில் சீழ் வடிதல், காது குத்தல், காது கேள்
திருத்தல், காதில் கமைச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு
இந்த மருந்தில் 2-துளி காலை மாலைகளில் காதில்
விட்டுவர, காதிலுள்ள கோய்களெல்லாம் நீங்கிவிடும்.

புட்டி 1-க்கு அனா 4.

வி. பி. தபாற்கலி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்

சரீரத்தின் இடுக்கான இடங்களாகிய துடையின்
இடுக்கு, அக்குள், இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறி
தாகப் பூசித்து இரவில் ஓயாத கமைச்சலைத் தடுத்து நித்தி
ரையைப் பங்கப்படுத்திச் சரீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை
உண்டு பண்ணும் படைகள், ஒரே தடவையில் இந்தச்
சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் தைலத்தை உபயோகித்த
காதிரத்தில் குரியினக்கண்ட பனிபோல் நீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அனா 4. தபாற்கலி வேறு.

தளவட்சமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

பூவேலை தைக்கும் கைமெஷின்

இவ்வாச்சரியமான மெஷின் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளோடு கோதற்
காகத் தைப்பதற்கு மிகவும் அவசியமானது. கொஞ்சகான் அனுபவத்தீ
லேயே ஸ்திரீ புருஷர்கள் யாவரும் இதை எளிதில் அறிந்து கொண்டு

இவற்றின் உதவியால், மெத்தை படுக்கை, படுக்கை உறைகள்,
நிலையான உறைகள், மேஜை விரிப்புகள், ஜன்னலின் திரைச்சீலை
கள், குழந்தைகளின் சொக்காய்கள், ஸ்திரீகளின் கவுன்கள், குல்
லாய்கள், இவைகளில் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளைமைத்து கண்
னைக் கவரும்படி செய்யலாம்; சுவற்றில் களி மண்ணால் பலவிதப்
பூச்சித்திர வேலைகள் அமைப்பதற்கும் இது மிகவும் சாதனமானது.

ஒவ்வொரு ஸ்திரீக்கும் தங்கள் ஓய்வு நேரங்களில் இது
மிகவும் உற்சாகத்தைத் தந்து தங்கள் மனத்திற்கினிய யுக்தியுடன்
புதுபுது வேலைப்பாடான பலரக பூவேலை சித்திர வேலைகள் செய்வ
தற்கு இது மிகவும் அவசியமானது.

வாங்கிப்பார்த்தாலே இதன் அருமை பெருமை விளங்கும்.
மத்தே கிமிஷத்தில் இதை அறிந்து கொள்ளும்படியான முறை
வையும் இதனுடன் அனுப்புவோம். பல ஆச்சரியமான வேலை
களைப் பகட்டாகவும் கோத்தியாகவும் இதன் உதவியால் செய்து
முடிக்கலாம்.

அநேக பள்ளிக்கூடங்களில், மாணவர்களுக்கு இவ்வேலைப்
காடுகளைக் கற்பிக்கும் பொருட்டுத் தருவித்த எல்ல பள்ளி
அடைத்திருக்கிறார்கள்.

இதை உபயோகிக்கும் முறை அடங்கிய புஸ்தகம், இம் மெஷினுடன்
உட பெட்டியில் அடக்கம் செய்து அனுப்பப்படும். விலை ரூ. 2-8-0-தான்.

தளவட்சமி கம்பெனி, செ. 44, நம்புலயம் தெரு, மதராஸ்.

சிவப்பிரகாச பல் பொடி

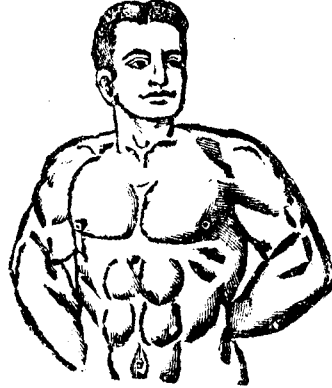
இந்தச் சிவப்பிரகாச பல் பொடி மற்ற இதர பல் பொடிகளைப் போலிராமல், அதிக சுகந்தமாகவும், பல் வலி, பல்லில் சொத்தை, நறு வளர்ந்திருத்தல், வாய் நாணம், வாய்காற்றம், பல்லாட்டம் முதலிய வியாதிகளை நீக்குவது மல்லாமல், பல் கன்றியத் துலங்கும்படி செய்கிறது. வாயில் சதா கம கம வென்னும் மணத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகிக்கக்கூடிய பல்பொடி டப்பி 1-க்கு விலை அரை 2. 5-டப்பிகள் அரை 10.

நாக்குப் பூச்சியை நாசமாக்கும் பில்லை

இந்த பில்லைகள் ஒரு வருடத்துக் குழந்தைக்கு அரை பில்லையும், மூன்று வருடங்களுக்கு 1 அல்லது 2 பில்லைகளும் கொடுத்தால் வயிற்றிலுள்ள சிறு கிருமிகள் யாவற்றும் பந்து பந்தாய் வந்துவிடும். 8-பில்லைகள் விலை அரை 6.

அயத்தங்கத் திராவகம்

மித்திரர்களே! இந்த அபூர்வ மருந்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை ஆச்சரியமாகக் கண்டிக்கக் கூடியது. இதை அநேக ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர். வியாதிவினாவது வேறு எந்தக் காரணத்தினாலாவது இளைத்துப்போயிருக்கும் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கி பலவிரகத்தினை விலக்கி இது நிகரற்ற மருந்தாகும். ஆங்கில மருத்துவ முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமைமான மருந்து. சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்பமாக இருக்கும். இருமல் நோய்கண்டு அவன்னைப் பிடிபவர்கள் இதை உட்கொண்டால் இரண்டிலே வேளையில் ஆச்சரியமான சுகத்தை யடைவார்கள். இதனால் உண்டாகக்கூடிய அநேக குணங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே குறிக்கிறோம்.

இது, நரைத்த மயிலைக் கறுப்பாக்கும், உஷ்ணத்தினாலாவது, புழு வெட்டினாலாவது வயிர் உதிர்வதை நிறுத்தும்; இதனால் நீர் வியாதிகள் தீரும். கண்ணெரிசும், கைகால் கார்தல் இவை தீரும். இன்னும் இது முகவசிகரத்தை உண்டாக்கும். தேக அசதியை யோட்டும். ஜீரண சக்தியையும், நல்ல பசியையும் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், நரம்புகளுக்கு அதிக ஊட்டத்தை தரும். தேகத்தில் நல்ல இரத்தத்தைச் சரப்பிக்கும். ஆயிரக்கணக்கான குணங்களில் தீர்க்கும். வாத பித்த சிலேத்தமங்களை வுண்டாக்கி நோய்களை நிவர்த்திக்கும். சத்த தாதுக்களுக்கும் நல்ல பலத்தைத் தரும். மூலச்சூடு மூலவாய்வு மலச்சிக்கல் ஆகியவை தீரும்.

இந்தச் சஞ்சீவியை நல்ல போஜனத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால் இது இளைப்பில்லாத ஆனந்தத்தைத் தரும். மனிதர் தாம் இழந்துபோன தேக நிலத்தைப் பழையபடி உடைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே கிடையாது. ஒருவன் 40-நாள் மருந்தை உட்கொள்ளும் பகைத்தில் அவனுடைய தேகம் ஐந்திரமே யாகும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமும் கிடையாது.

20-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1. 40-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1-12-0.

கனகசுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

புத்திர சந்தான எண்ணை

ஆன்மலகு சொன்னாலும் சொல்ல வாகும் அப்பனை பெண்மலகு யாரு மில்லை என்மலகடாப்ப போவதென்று கேட்பா யாகில் இயம்புவேன் கருக்குழியில் சோரி சேர்தால் ஊயிடுத்தால் புழுதரித்தால் உதிரக் கெட்டால் ஒங்கா பிரணவத்தில் வாயு சேர்தால் தான்மதத்து விபரீதச் சேர்க்கை செய்தால் தலையாட்டுப் பேய்பிணியால் தரியாதென்னே.

மித்திரகனின் கருக்குழியினிடத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி ஊயப்போது வித்தைப் புசித்து விடுவதனாலும், விபரீதச் சேர்க்கையாலும், கருக்குழியினிடத்தில் சதை வளர்ந்து சோரி மந்திரி இரத்தங்கட்டி விரும்பதாலும், கருக்குழி மதத்துக் கொழுத்திருக்கிறது. மூலச் சுழியில் வாயு பித்தம் தங்கி விருப்பதனாலும் கருதரிக்காது.

இந்த எண்ணையைக் காலை இருவேளையும் 1-அல்லது 2-காச அளவு உண்ணக்கையில் விட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள் சரப் பிட்டால் இது கருக்குழியிலிருக்கும் ஷை குற்றங்களை நீக்கி, கருக்குழியைச் சத்தப்படுத்தி, மறுமாதத்திலேயே கரு தரிக்கும்படி செய்யும். இது அனுகூலமான எண்ணெய். இதற்குக் கடுமையான பத்தியம் கிடையாது.

சிலருக்கு கருதரித்த 2, 3, 4-மாதங்கள் வரையில் தங்கியிருந்த திசை நோய் உடைந்து போவதுண்டு. இவ்வகைத் தோஷமும் இந்த எண்ணை சரப் பிவர்த்தியாகித் தீர்க்காயுமான கரு தரிக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

மதன கோலாகல

தங்கமாத்திரை

இம்மருந்து தாதுபுஷ்டியைத் தருவதில் நிகரற்றது. இதில் கஞ்சா, ஆயிர் முதலிய லாகிரி வஸ்துக்கள் சிறிதும் சேர்க்கப்படவில்லை. வயது குதிர்ந்த காரணத்தாலும், கடிமற்ற போக தகர்ச்சி எதும் இழந்த பலத்தை இம்மருந்து ஆச்சரியப் படுத்தக்க விதமாய் உண்டாக்கி ஒரு விதமான சுறு சுறுப்பையும் கொடுக்கும்.

வயோதிகமே தெரியாது. களைப்பும் தோன்றாது. சோர்வாட மருந்து. வயோதிகமே தெரியாது. களைப்பும் தோன்றாது. சோர்வையும் சோம்பலையும் நீக்கித் தேக பலத்தைக் கொடுக்கும்.

இது, தங்கம், வெள்ளி, முத்து, அயம், கார்தம் முதலிய உயர்ந்த உலோகச் சரக்குகளும், சஞ்சீவிக்கு நிகரான பல மூலிகைகளும் சேர்க்கப்பட்டுச் சிறந்த கைபாக செய்பாக்கினால் தயாரிக்கப்பட்டது.

இதனை ஒருமுறை வாங்கி உபயோகித்தால் இதன் மேலான குணம் காணே தெரியும். 20-மாதத்திரைகொண்ட சோ 1-க்கு விலை ரூபா 2.

கனகசுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

சூதக நிவாரணி மாத்திரை.

ஸ்திரீகளுக்கு மாதாந்திர பவியிஷ்டை (சூது) கிரமமாக வெளிப்படாமல்
காலந்தவறி வெளிப்படுதல், சிலகாலம் வெளிப்படாமலே யிருத்
தல், வயிற்றுலலி, ஜூரம், மார்பு நோய், மயக்கம், கழுத்திசிவு,
ஜன்னி தோஷங்கள், மஞ்சட் காமாலை, உணர்ச்சியின்றி சிறு
நீர் பெருக்கெடுத்தல், முர்ச்சையாகுதல், மார்பு படபடவென்று
அடித்துக்கொள்ளுதல், மேல் மூச்சு வாங்குதல், மர்மஸ்தானத்
தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாதர்
களுக்குக் காணும் சூது சம்பந்தமான எல்லா வியாதிகளையும்
செய்தித்து கருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான விருத்
தியை உண்டாக்கும்.

ஒரு டப்பி மாத்திரை விலை ரூபா 1.

(காட்லீவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்.

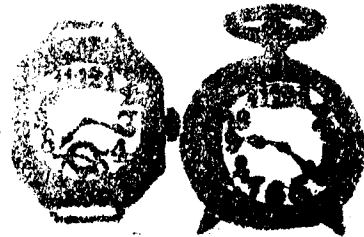
இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. நலி
இரும்பிலும் உண்டாகும் இன்புண்டாகும்
அடக்கும். இளைத்தவர்கள் உபயோகித்தால்
தேகம் புஷ்டியாகும், ரத்தத்தைச் சந்தி
செய்யும், சுவாசகோசங்களின் ரோகத்தை
குணப்படுத்தும், சரீரத்தினுடைய ஒளி
வொரு பாகத்துக்கும் பலத்தைக் கொடுக்
கும். இதைக் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்
கலாம். புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1-8-0.

கருவைத் தடுக்கும் ஒளவுதம்

இந்த இரகசிய கருவைத்தடுக்கும் ஒளவுதம் ஜர்மன் தேசத்தில் செங்க
ட்டி அகேச பண்டித மேதாவிகளால் பரிசோதிக்கப்பட்டு நற்சான்றி பத்தி
கள்கள் பெற்றிருக்கிற படியாலும் கமது தேசத்தில் வரவுக்கு யிஞ்சிய குழந்தை
களைப் பெற்று குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுவதை யோசித்தும், சில பலவீன
மட்ட தாய்மர்கள் அடிக்கடி கர்ப்பம் தரித்து தனது சரீரம் கொந்து விடு
ததை யடைவதைக் கண்ணுற்றும் தற்சமயம் எம்மால் ஷே ஒளவுதம் தருவி
ப்பட்டு விற்பனை செய்து வருகிறோம். உபயோகிக்கும் முறை ஒளவுதத்
துடன் அனுப்பி வைக்கப்படும். விலை ரூபா 2-0-0.

டேபில் டைம்பீஸ் இனும்!!!

எங்கள் 22 கார்ட் ரோல்ட் கோல்ட்
"கோல்ட்ஸ்" கைக்கெடியாரம் வாங்கு
கிறவர்களுக்கு மேஜையின்பேரில் வைக்க
க்கூடிய ஒரு அழகான டேபில் டைம்
பீஸ் இனமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும்.
இரண்டும் 5 வருஷம் உத்திரவாதம்,
மூத்தங்கள். விலை ரூ. 8-4-0. தபால்
உலி பிரத்தியேகம்.

செருமானி டிபேர, செ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராசு.

புதிய கொக்கோக வசனம் (உண்மையான இன்பதூல் இதுவே)

இதைப்போன்ற பலவித புஸ்தகங்கள் வெளிவந்திருப்பினும், அவை
களில் விஷயங்கள் மனதிற்பதியுமாறு எழுதப்படவில்லை. ஆனால் இச்சூ
தையில் ஆண் பெண் இருபாலரும் சிற்றின்ப சம்பந்தமாகவும், இவ்வாழ்க்கை
சம்பந்தமாகவும் அறியவேண்டிய பல விஷயங்களும், மர்மங்களும் தெளிவாக
கூறியில், சுருக்கச்சொல்லி விளக்கவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது
ஆரும்பதிப்பு வெளியானதாலேயே இதை மக்கள் எவ்வாறு விரும்புகிறார்கள்
என்பது தெரிகிறது. சட்டைப் பையில் அடங்கும்படியான அளவு புஸ்தகம்
விலை ரூபா 1-0-0. வி. பி. வேறு.

காதலர் கண்டு களிப்புறும் நூல்கள்.

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியம்	2	0	ரதி சாஸ்திரம்	...	1	4	5
இவ்வாழ்க்கையின் இரகசியம்	2	0	சரீர மர்ம சாஸ்திரம்	...	1	0	5
மணவாழ்க்கையின் மர்மங்கள்	2	4	மதனாதி ரஹஸ்யம்	...	2	0	5
மாதர் கீதி	...	1	0	ரதிமதனசிரும்பாராசகஸ்யம்	1	0	5
இவ்வாழ்க்கையின் இரகசியம்	...	0	8	மாயாஜால் விநோதம்	...	1	0
ஸ்திரீ புருஷ தத்துவம்	...	3	0	மனோவசிய சாஸ்திரம்	...	1	8
முத்தத்தின் மர்மம்	...	1	8	ஸ்திரீ புருஷ ரகசியம்	...	1	8

விலைசம்:—ஆரியன் புக் டிபேர, திருவல்லிக்கேணி, மதராசு.

அயக்காந்த சத்தின் திராவகம்.

இந்தத் திவ்ய ஒளவுதம், வீண
சரம் முதலிய எத்தகைய ஜூரத்தி
னாலும் தேகம் மெலிந்து வேறு
துப் போனவர்களுக்கும், வேறு
வியாதிகளால் தாக்கப்பட்டு
மற்றுப் போனவர்களுக்கும், த
விரகத்தி நாட்டங்கொண்டி
மருத்துவனைச் சாப்பிட்டு குண
யாதவர்களுக்கு இது ஒரு அ
மாகும் என்றே நிச்சயமாகக்
லோம். இம்மருத்தை உபயோ
தால் மல ஜலம் தாராளமாய்க் கழிந்து பசியின்மையைப் போக்கி ஜீர்ண
சத்தியைக் கொடுத்துப் பரிசுத்த இரத்தத்தைப் பெருக்கும். தாதுவிரகத்தி
உண்டாகும். தேகம் சிவப்படைந்து முகம் வசிகரமாகும்.

இம் மருத்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தேச கிடத்தைப் பெற்று, கை
வள்ள மக்களைப் பெறுவார்கள். சகல இன்பங்களையும் அனுபவிக்கலாம்.

பெரியவர்கள் ஒரு அவுன்சு தண்ணீர் அல்லது பசும்பாலில் 10, 12-தான்
மறையிலும், சிறியவர்கள் 2-முதல் 6, 7-துளிகள் வரையிலும் சாலைமாரி திடு
வேளையும் சாப்பிடவேண்டும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமுமில்லை. எவ்வு
காலமும் வாங்கி உபயோகிக்கும்பொருட்டே மிகக்குறைந்த விலைக்கு கித்
தீரும்தம். ஒருமாதம் சாப்பிடக்கூடிய மருத்து 0-12-0 தபாற் செலவு வேறு.

செருமானி டிபேர, செ. 1/6 வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராசு.

முதல்தரமான—V. H. R. A Quality

பெருங்காயம்.

அநேகர் உணவை, இனிமையும்படுத்தி ஜீரணிக்கவும் செய்யும் கலகல
மேலும் உணவும் கிடைப்பது அரிதா யிருக்கின்றதென்றும், அதில் உயர்ந்ததைத்
தவிர்த்துப் பலருக்கும் உபயோகமாகும்படி வியாபாரஞ் செய்யவேண்டு
மென்றும் எங்களைக் கேட்டுக்கொண்டபடியால், இப்போது மேலான பெருங்
காயம் உயர்ந்ததாயும், வியாதிக்காகக் கண்டிக்கக்கூடியதாயும், விலை சராசரியாக
உயர்ந்ததில் கிடைக்கும். வேண்டுமோர் கவலைபடுத்துக்கொள்வாராம்.

இராத்தல் அல்லது 1-பவுன்ட் ரூ. 2.

1-இராத்தல் ரூபா 1—1—0.

தபாற்கவி

வேறு.

மோகினி பரிமாள்

கூந்தல் தைலம்

5 வித இனும் சாமான்கள் சேர்த்
தனுப்பப்படும்.

இந்தக் கூந்தல்தை கூந்தலில் தடவிச்
கொண்டால் இன்றுமலர்ந்த புஷ்பங்களின்
வாசனைக்கு சிகராயிருக்கும். கூந்தலுக்கு
லவர்த்தியைத் தருவதுடன் தலைக்கொதிப்
பையும் அடக்கி தேசத்திற்கு ஆரோக்கியத்
தைத் தரவல்லது. விலை அரை 15.

இனும் சாமான்:-1 செண்டுபட்டி, 1 பெட்
ரும் படம், 1 ஜவ்வாது பில்ல, 1 கை
சாந்து, 1 சிறிய கண்ணாடி.

130 சாமான்கள் அடங்கிய பெட்டி

இதன் விலை

ரூபா 2-12-0

தான்.

இதன் விலை

ரூபா 2-12-0

தான்.

சாமான்களின் விவரம்.

18 காஸ்ட் ரோல்டு கோல்டு அழகிய கீப்பின்ஸ் பவுண்டன் பேரூ 1; 18
காஸ்ட் ரோல்டு கோல்டு இமிடேஷன் வைர மோதிரங்கள் 2; ஷே சர்ட்
மோத்தான்கள் செட் 12; ஷே கல்விழைத்த புருச்; 1; ஜப்பான் தாது
கிணர்ணைகள் 6; நேர்த்தியான மூகம் பார்க்கும் கண்ணாடி 1; அழகிய தந்த
கீழ்பு 1; மடிப்புள்ள கத்தி 1; நேர்த்தியான கத்தி 1; காம்பினைஷன் தாது
சலி கிணையமும் செயின் 1; உயர்ந்த பென்சல்கள் 12; பென்சல்கள் கிளிப்புடன்
உட்கூ கவர் 1; பலகை பென் ஹோல்டர்கள் 6; உயர்ந்த கீப்புகள் 12; மணி
கத்தி 1; ஜெர்மன் இங்கிபுட்டி 1; இங்கி மாத்திரைகள் 12; செண்ட் புட்டி
1; தேசிய டிரான்ஸ்பர் படங்கள் 32; அழகிய பலகை சேப்பி பிள்கள் 25;
ரூப 130 சாமான்கள் அடங்கிய ஜெர்மன் பெட்டி 1-க்கு ரூ. 2—12—0.

சுருதுசிறி டிபோ, செ. 1/6, வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராஸ்.

G. W. M. REYNOLDS.

BOLD TYPE EDITIONS.

	Rs.	As.		Rs.	As.
Mysteries of the court of London	17 vols.	17 0	Pope Joan ...	3 vols.	1 13
Joseph Wilmot	8 "	5 0	Neoromancer	3 "	2 4
Ellen Percy	8 "	5 0	Wagner, the Wehr Wolf	3 "	1 13
Mary Price	8 "	5 0	Soldier's Wife	2 "	1 8
Rye House Plot	4 "	3 0	May Middleton	2 "	1 8
Young Duchess	4 "	3 0	Faust ...	2 "	1 8
Omar	4 "	3 0	Leila ...	2 "	1 8
Rosa Lambert	4 "	3 0	Robert Macaire	2 "	1 4
Margaret ...	4 "	3 0	Mary Stuart	2 "	1 4
Loves of the Harem	4 "	3 0	Seamstress	1 "	1 8
Massacre of Glencoe	4 "	3 0	Alfred ...	1 "	1 8
Virgin's Kiss	4 "	3 0	Grace Darling	0 "	12
Cannonbury House	3 "	2 4	Young Fisherman	0 "	12
Mysteries of Old London	3 "	2 4	Stories Told by a Gendarme	0 "	12
			Mysteries of Paris by Eugene Sue	1 "	8

SUPERIOR WATCH CO., P. B. No. 167, MADRAS.

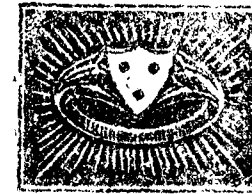
மயிர் போக்கும் குரணம்

இந்த குரணத்தை ஜலத்தில் கலந்து மயிர் போக்கவேண்டிய கிடைத்
தில் தடவி உலர்த்தின் உடனே 5-கிமிஷம் பொறுத்து கழுவினால் மயிர்
போய் விடும்.

புட்டி 1-க்கு அரை 8.

அற்புத எலக்ட்ரிக் மோதிரம்.

அமெரிக்கா தேசத்தில் ஓர் மின்சார கிபுணரால் இப்பொழுது தாதை
காய்க் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது இம்மோதிரத்தை பாலர் முதல் விருத்த
கரை ஆன் பென் இரு
திறத்தார்களும் உபயோ
கப் படுத்தலாம் இம்
மோதிரத்திற்கு ஒன்றிருக்
கும் எலக்ட்ரிக் பவர்
குறையாமல் எக்காலமும்
கிடித்திருக்கும். தாங்கள்
கண்கொண்டு வெகு அழகாகவும், பார்வையாகவும் செய்யப்பட்டிருக்கிற
தது. இதை விரலில் அணிந்தவுடன் அதிலிருந்து மின்சாரத்தி் தேசமென்
கும் பரவி பலத்தைக் கொடுப்பதோடு காய்ச்சல், வார்த்திபேதி, தொத்த
வியாதிகள், வைகரி, இன்புளுயன்சா, காயம், குஷ்டம், பிளேக், தலைவலி,
அஜீர்ணம், மூலம், அன்னத்துவேஷம், மலச்சிக்கல், வாதம், குண முதலி
கொடுமான வியாதிகள் அணுகாது. நற்சாஸிப் பத்திரங்கள் பிரதி தினம்
கூட குவிர்த்துகொண்டிருக்கின்றன. மோதிரம் 1-க்கு ரூ. 1—8—0
மோதிரம் 3-க்கு ரூ. 8—12—0

சுருதுசிறி டிபோ, செ. 1/6, வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராஸ்.

மானிடர்க்கு மகிழ்ச்சியைத்தரும் மகா சந்தனத்தித் தைலம்.

அன்பர்களே! வெயிற்காலத்திற்கு இன்பந்தரும் இந்த மகா சந்தனத்தித் தைலம், சிறந்த பல மூலிகைகளாலும், உயர்ந்த சந்தனக் கட்டைகளாலும், பசும்பால் முதலிய கிரேஷ்டமான கந்த வகைகளினாலும் சித்த ஆயுர்வேத முறைப்படி பெரும் பிரயாசையின்மீது செய்யப்பட்டு இப்போது வெளிவருகிறது.

தாதுக்கணக்கான பணச் செலவின்மீது தீர்க்கவேண்டிய வியாதிகளை விலக்கும், இந்த சந்தனத்தித் தைலத்தினால் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்; இதற்குப் பல கணவான்கள் அநேகம் நற்சாஸிப்பதீரங்கள் அனுப்பியிருக்கின்றனர்.

இந்தைலத்தை வாரத்திற்கு இரண்டு முறைகளாக, சிரசில் தேய்த்துச் சிகைக்காவிட்டு வெந்நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து வருகிறதால் கண்ணிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், காதுவோய், தலைப்பாரம், மூளைக் கொதிப்பு, ஒற்றைத் தலைவல், கண்ணாடவிடி, சாலேஸ்வரம், பித்தபாண்டு, காமாலை, அஸ்தி சாரம், காவர்ப்பிசுக்கால் எரிவு, தேகவெருப்பு, மேக ரோகங்கள், அதிக வெட்டையினுண்டான துர்நாற்றங்கள், சொறி, சிரங்கு, நமைச்சல், பீளிசம், கபாசு, மூலிய வியாதிகள் நீங்கித் தேகத்திற்குச் சுகமுண்டாகும்; நூலாக் கதி அதிகப்படும்; கண்ணிற்கு நல்ல ஒளியுண்டாகும்.

இதைத் தேய்த்து நீடித்து ஸ்நானஞ் செய்துவருவதால் மூளையில் கொதிப்பு நீங்கித் குளிர்ச்சி யுண்டாகும்; மூளை அகிர்ச்சி, தடிதுடிப்பு, தலைவலி, மூலியவைகளும் நீங்கும்; மறதி ரோகம் அறவே ஒழிந்துவிடும்; பித்தத்தினால் நரைத்த உரோமங்கள் கருமை யடையும்.

இந்தைலம் தேய்த்து ஸ்நானஞ்செய்த தினத்தன்று சிதன பதார்த்தம் உண்டாகும், தயிர் மோர் முதலியவற்றையும், பசுநீர் நித்திரை, ஸ்திரீ சம்போசம் முதலியவைகளையும் நீக்கவேண்டும்.

இதன் விலை 1 சேர் தைலம் அடங்கிய டின் ரூபா 1-12-0
இதன் விலை 1/2 சேர் தைலம் அடங்கிய டின் ,, 1-0-0

வாத ஜீர்ணப் லேகியம்.

இந்த லேகியத்தை கெச்சைக்காய் பிரமாணம் காலை, மாலை சாப்பிட்டால் சகல மந்தம், வயிற்றுவலி, குன்மம், வாதம் முதலிய அநேக ரோகங்கள் நீங்கும். பத்திய விலாசம் மருத்துடன் சேர்த்து அனுப்பப்படும்.

டபி 1-க்கு விலை ரூபா 1. தபால் செலவு வேறு.

விலாசம்:—தனலட்சுமி கம்பெனி,

சென்னை, சென்னைமேன் தீர் தெரு, செனகார்பேட்டை, மதராஸ்.

பரோஞ்சு லெட்டர்ஸ் என்னும் ரப்பர் பெஸ்ஸாரிகள்.

கருத்தரித்தலைத் தடுக்கும் பொருட்டுப் புருஷர்கள் உபயோகப்படுவதற்கான ரப்பர் கருவி இன், யாவரும் உபயோகிக்கலாம்.

மத்தி ஷித் 1-க்கு ரூ. 1-12-0. செ. 1. ரூபா 1.
செ. 2. விலை அனு 12. செ. 3. விலை அனு 10.

ரப்பர் பெஸ்ஸாரி.

சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்து கர்ப்பத் தடைக்கு இன்றியமையாததென்று கருதப்படுவதும் டாக்டர் மேரிஸ்டோப்ஸ் முதலானவர்களால் சிபார்சு செய்யப்படுவதுமான இந்த மெல்லிய பெஸ்ஸாரியை எந்த ஸ்திரீயும் கருத்தடைக்காக உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம், உபயோகிக்கும் விதம் சேர்த்து அனுப்பப்படும். விலை ரூ. 2 8 0

போட்டோ ஆல்பம்

பிரான்சு தேசத்தில் உள்ள அழகிய பெண்களை போட்டோ எடுத்து தயாரிக்கப்பட்டது. பங்காளர்களிலும், படுக்கை அறைவிலும் சிங்காரிக்கவேண்டிய படங்கள். விதவிதமான காதல் ஊட்டும் படங்கள் பற்றாது மாதிரியாக எடக்கும் காதல் வேடிக்கைகளைக் கிரேடோ முகத்திற் காணலாம். 12-கொண்ட 1-ஆல்பம் விலை ரூ. 1-14-0

சதுரத்தி டிபோ, செ. 1/6, வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராஸ்

வடுஷர் K. ஹரைசாமி ஐயங்கார் நாவல்கள்.

பாகங்கள் ரூ. அ.	ரூ. அ.
புரண சந்திரோதயம் 4	7-8
தனசல்யாணி 3	4-8
செனந்தரகோகிலம் 3	6-0
திகம்பரசாபியார்	
பால்யலீலைகள் 2	5-0
காயாலினோதப்பரதேசி 2	5-0
மீனகா 2	3-0
சனகம்புஜம் 2	2-12
தும்பகோணம் வக்கீல் 2	3-0
சித்தியாசாகரம் 1	1-4
நிவான்லொடபட்சிம் 0-12	
நிலோத்தமா 0-12	
காணிக்கவாசகர் 0-8	
சைந்தமல்லிகா 1-8	
காவிற்கராயன் கோட்	
டை 2 பாகங்கள் 4-0	
விலாசவதி 2-பாகங்கள் 3-0	
பாலாமணி 2-0	
மங்கையர் பகட்டு 0-12	
லீலாவினோத குதாசலம் 3-4	
பன்னியூர் படாடோப சர்மா	
அல்லதுமயனுலக மதமயசு	
சம் 2-0	
யிவின் லைலாமோகினி அல்	
லது மயன்லாம் 2-12	
இராஜேந்திர மேகனா 1-4	
தாரைக்கண்ணம்மாள் 2-0	
மாயசத்திரி 0-12	

விலாசம்:—ஆரியன் புக் டிபோ, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

தூதன் தமிழ் நாவல்களும் கதைப் புத்தகங்களும்.

ஜூனியர்-தப்புசாமி முதலியார்

இயற்றியவை.

கு. அ.

ஞானசெல்வாம்பாள் 5 பாகம் 9 10

சுப்பகச்சோலையின் அற்புதக்

கொலை

... 1 4

கடற்கொள்ளைக்காரன் 2 பாகம் 3 4

மதனும்பாள 2-பாகம்

... 3 0

லோகநாயகி

... 1 0

வீனையாட்டுச்சாமான்

... 1 6

மவனத்தி 2-பாகங்கள்

... 3 0

தபால்கொள்ளைக்காரர்கள்

... 0 14

இந்திராபாய்

... 2 8

அமராவதி 2-பாகங்கள்

... 4 0

நஞ்சன் அறையின் மர்மம்

... 1 8

சந்தேகாட்டை

... 2 0

பூங்கோதை

... 0 10

வீரநாதன்

... 0 12

கனகபூஷணம் 2 பாகமும்

... 3 8

கமலசேகரன்

... 1 12

இனகரசந்தரி

... 1 0

ரத்தினபுரிநாகசியம் 8 பாகமும்

16 2

சந்திராபாய்

... 2 0

இராஜாமணி

... 2 0

இரத்தினாபாய்

... 1 12

மதனபூஷணம்

... 1 0

சுவர்ணம்பாள்

... 0 12

தேவசந்தரி

... 1 4

குணசந்தரன்

... 0 12

மத்மாஸனி

... 0 14

ஆனந்தவரின்

... 2 0

வினசுர மாயவன்

... 1 8

ஆனந்தசெங்கின் அஷ்டஜயங்கள்

1 12

அர்ஜுனசிகி, சுந்தர்

... 0 2

கைவல்லிய நவரீத வசனம்

... 1 8

சகோதரவாஞ்சை

... 0 7

தத்வ சங்கராஹ ராமாயணம்

... 4 0

சீ ராமகிருஷ்ண ட்ரம ஹம்சருடைய

சரித்திரமும் உபதேசங்களும்

1 12

சிவேகானந்தர்

... 4 0

சுமீழ் மெமரியா மெடிசா

... 3 0

மாதவி மாதவன் 2 பாகம்

... 2 0

கலையாச பகவதி

... 1 8

அற்புதநவரீத ரம்மை

... 1 0

அகட விசுட விவாச விசோதம்

0 10

துயரானன் கதை

... 0 13

பூலோக லக்ஷ்மி கதை

... 0 10

கனகரத்தினம்

... 0 2

கண்டிராஜாநாடகம்

... 0 13

நளின சுந்தரி

... 0 10

கம்பராமாயண சந்திரகங்கை

2 0

குசேலோபாத்தியாய வசனம்

1 0

ஸ்ரீபாலன்

... 0 2

உதயணன்

... 0 2

தசக்கிரீவன்

... 0 14

போஜ சரித்திரம்

... 0 5

சதானந்தர்

... 1 4

ஜீவகன் வசனம்

... 1 0

கர்ணன் சரிதை

... 0 12

பீஷ்ம விஜயம்

... 0 10

தீர்த்திசெங்கன்

... 0 8

முப்பெருந்தாசர்

... 0 10

அரிச்சந்திரன் சரிதை

... 0 5

நீலக்கொடி

... 0 5

மணவான்

... 0 5

பரசுராமன்

... 0 5

சிசுபாலன்

... 0 5

அங்கதன்

... 0 5

தசாவதாரம்

... 0 5

கிருஷ்ணன் துது வசனம்

... 0 5

சண்டோபாத்தியாயன்

... 0 5

கருணாகாரும் சத்தியவேளும்

0 5

சத்தியவசனி

... 0 5

விமலன்

... 0 5

கண்ணபிரான்

... 0 5

செய்யுட்பாடத்திராட்டு

... 0 5

நாலுமந்திரி கதை

... 0 5

மங்கனேசுவரன்

... 0 5

தக்கன்

... 0 5

சேமந்தனி

... 0 5

நான்குகோடி

... 0 5

மதிமோசவினக்கம்

... 0 5

மெய்க்காதலி

... 0 5

மேனாமினக்கி கதை

... 0 5

வீணகானன் குரணந்திரி

... 0 5

மேனாமினக்கி கதை

... 0 5

கோமளவல்லி கதை

... 0 5

விசுடவல்லி கதை

... 0 5

தாலிகட்ட மறந்த கதை

... 0 5

சு. 180 சா. ம. ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி. கே. 167, மதுரை.

சு. 180 சா. ம.